

ผลการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC ที่มีต่อ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย และความสามารถในการเขียนสื่อความ ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ขวัญชนก อยู่ศรี

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
พ.ศ. 2565

EFFECTS OF WRITING PROCESS APPROACH WITH CIRC TECHNIQUE ON
THAI LANGUAGE LEARNING ACHIEVEMENTS AND ABILITY ON
COMMUNICATION WRITING OF GRADE 7 STUDENTS

KHUANCHANOK YUSRI

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF MASTER OF EDUCATION
IN CURRICULUM AND INSTRUCTION

GRADUATE SCHOOL

VALAYA ALONGKORN RAJABHAT UNIVERSITY
UNDER THE ROYAL PATRONAGE PATHUM THANI

2022

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ ผลการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย และความสามารถในการเขียนข้อความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ชื่อนักศึกษา ขวัญชนก อยู่ศรี

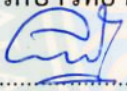
รหัสประจำตัว 62B54680101

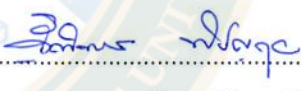
ปริญญา ครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

 ประธาน ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณา จ้อยทอง) (รองศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ คชสิทธิ์)

 กรรมการ กรรมการ
(อาจารย์ ดร.สุภัชฉาน ศรีเอี่ยม) (รองศาสตราจารย์ ดร.จิตติพร พิชญกุล)

 กรรมการ
(อาจารย์ ดร.สุภัชฉาน ศรีเอี่ยม)

 กรรมการและเลขานุการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณา จ้อยทอง)

 ผู้ทรงคุณวุฒิ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวิศักดิ์ จินดานุรักษ์)

(รองศาสตราจารย์ ดร.กัณฑ์ฤทัย คลั่งพหล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ 20 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2564

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

ขวัญชนก อยู่ศรี. (2564). ผลการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยและความสามารถในการเขียนสื่อความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. คุรุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. อาจารย์ที่ปรึกษา : รศ.ดร.สุวรรณา จุ้ยทอง อ.ดร.สุภัชฉานัน ศรีเอี่ยม

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสื่อความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC กับเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม และ 3) เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสื่อความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC กับเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม กลุ่มตัวอย่างของการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชุมชนวัดเสด็จ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 30 คน โดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบการสอน เขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC จำนวน 10 แผน 20 ชั่วโมง มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.94 และ 3) แบบวัด ความสามารถในการเขียนสื่อความ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.98 สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการทดสอบค่าทีแบบกลุ่มเดียว และการทดสอบค่าทีแบบกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระจากกัน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการเขียนสื่อความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC สูงกว่าก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (\bar{X} = 23.00 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน, S.D. = 1.89 และ $t = 5.785$) และ 3) ความสามารถในการเขียนสื่อความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (\bar{X} = 23.17 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน, S.D. = 2.02 และ $t = 5.879$)

องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ คือ การจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC มีทั้งหมด 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 นำเสนอบทเรียน ขั้นที่ 2 แบ่งกลุ่มแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ขั้นที่ 3 ร่างงานเขียนและเขียนงาน ขั้นที่ 4 อ่านบททวนและแก้ไขงานเขียน และขั้นที่ 5 นำเสนองานเขียนและประเมินผล ซึ่งในทุกขั้นตอนช่วยให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการเขียนสื่อความ มีความกล้าแสดงออก และเห็นความสำคัญ ของการทำงานเป็นกลุ่ม ดังนั้นควรนำการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ เพื่อช่วยให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนต่อไป

คำสำคัญ : การจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการ เทคนิค CIRC ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถในการเขียนสื่อความ

Khuanchanok Yusri. (2021). Effects of Writing Process Approach with CIRC Technique on Thai Language Learning Achievements and Ability on Communication Writing of grade 7 students. Master of Education (Curriculum and Instruction). Advisors: Assoc. Prof. Dr.Suwana Juithong, Dr.Supatcha Sri-iam

ABSTRACT

The purposes of this quasi - experimental research were to 1) compare the ability on communication writing of grade 7 students before and after being exposed to a process approach to writing and the CIRC technique, 2) compare the Thai language learning achievements of grade 7 students after being exposed to a process approach to writing and the CIRC technique with the criterion of 70 percent of full marks, and 3) compare the ability on communication writing of grade 7 students after being exposed to a process approach to writing and the CIRC technique with the criterion of 70 percent of full marks. The sample consisted of 30 grade 7 students studying in the second semester of the academic year 2020 at Chumchonwadsadet School, under Pathum Thani Primary Educational Service Area Office 1. They were selected using multi-stage random sampling. The research instruments were 1) ten 20-hour lesson plans for the process approach to writing and the CIRC technique, with the highest appropriate level, 2) a Thai language learning achievements test with a reliability of 0.94 and, 3) a communication writing test with a reliability of 0.98. The data were analyzed using percentage, mean, standard deviation, t-test for one sample and t-test for dependent samples.

The research findings were as follows: 1) The ability on communication writing of the grade 7 students after being exposed to a process approach to writing and the CIRC technique was higher than before at a significance level of 0.05. 2) The Thai language learning achievements of the grade 7 students after being exposed to a process approach to writing and the CIRC technique were higher than the criterion of 70 percent of full marks at a significance level of 0.05 ($\bar{x} = 23.00$ from total 30 scores, S.D. = 1.89 and $t = 5.785$). And 3) The ability on communication writing of the grade 7 students after being exposed to a process approach to writing and the CIRC technique was higher than the criterion of 70 percent of full marks at a significance level of 0.05 ($\bar{x} = 23.17$ from total 30 scores, S.D. = 2.02 and $t = 5.879$).

The body knowledge gained from this research includes a process approach to writing and the CIRC technique. There are five steps: 1) present the lesson, 2) divide students into groups for knowledge exchange, 3) have the students make an outline and write the first draft, 4) have the students read, review and edit their writing, and 5) have the students present and evaluate their work. All these steps help the students practice communication writing skill and promote assertiveness and importance of working as a group. Therefore, a process approach to writing and the CIRC technique should be used in actual classrooms, which helps students become successful.

Keywords: Writing Process Approach, CIRC Technique, Achievements, Ability on Communication Writing

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ได้ด้วยการให้คำปรึกษา ความอนุเคราะห์ช่วยเหลือจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณา จ้อยทอง ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ ดร.สุภัชฌาน์ ศรีเอี่ยม กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ให้คำแนะนำทุกขั้นตอนในการทำวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดี ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ คชสิทธิ์ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.จิตติพร พิชญกุล กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.ทวีศักดิ์ จินดานุรักษ์ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำและให้ข้อคิดเห็นที่มีคุณค่าต่อวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชาติรี พนเจริญสวัสดิ์ อาจารย์ ดร.วัสส์พร จิโรจพันธ์ นางวิเรชา นาคสิทธิวงษ์ นางสาวอรพินทร์ แยมแดง และนางสาวลัดดาวัลย์ โลงนุช ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญ ที่ได้กรุณาตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง และให้คำแนะนำแก่ผู้วิจัย

ขอขอบพระคุณ ท่านผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนวัดเสด็จ คณะครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกท่าน ที่ได้อำนวยความสะดวกและให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างดี ขอขอบใจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชุมชนวัดเสด็จ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ปีการศึกษา 2563 ทุกคน ที่ให้ความร่วมมือในการทดลองใช้เครื่องมือ และการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ทุกท่านที่ได้ถ่ายทอดความรู้ให้สามารถนำมาประกอบการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่บัณฑิตวิทยาลัยทุกท่าน ที่กรุณาให้คำแนะนำและช่วยเหลือนักศึกษาด้วยดีเสมอมา และสิ่งสำคัญที่สุด ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา และครอบครัว ที่เป็นกำลังใจ และให้ความช่วยเหลือตลอดระยะเวลาในการจัดทำวิทยานิพนธ์นี้จนสำเร็จด้วยดี

GRAD VRU

ขวัญชนก อยู่ศรี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
1.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
1.4 สมมติฐานการวิจัย.....	6
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	6
1.6 คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	8
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	10
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย.....	12
2.2 การจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการ.....	17
2.3 การเรียนรู้แบบร่วมมือ.....	35
2.4 การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC.....	45
2.5 การสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC.....	64

2.6	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	70
2.7	ความสามารถในการเขียนสื่อความ	79
2.8	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	93
บทที่ 3	วิธีการดำเนินการวิจัย	100
3.1	การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	100
3.2	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	101
3.3	การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ.....	103
3.4	รูปแบบการวิจัย.....	109
3.5	การเก็บรวบรวมข้อมูล	110
3.6	วิธีดำเนินการทดลอง	111
3.7	การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	112
บทที่ 4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	118
4.1	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	118
4.2	ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	118
4.3	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	119
บทที่ 5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	122
5.1	วัตถุประสงค์การวิจัย.....	122
5.2	สรุปผลการวิจัย	122
5.3	อภิปรายผลการวิจัย	123
5.4	ข้อเสนอแนะ	126
บรรณานุกรม.....		128
ภาคผนวก.....		134
ภาคผนวก ก	หนังสือขอความอนุเคราะห์ และรายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย	135

ภาคผนวก ข การวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทย และแบบวัดความสามารถในการเขียนข้อความ	144
ภาคผนวก ค การวิเคราะห์ค่า IOC ความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย และแบบวัดความสามารถในการเขียนข้อความ	164
ภาคผนวก ง การวิเคราะห์ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย และแบบวัดความสามารถในการเขียนข้อความ	168
ภาคผนวก จ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย และแบบวัดความสามารถในการเขียนข้อความ	172
ภาคผนวก ฉ ตารางแสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย และคะแนนความสามารถในการเขียนข้อความ	183
ภาคผนวก ช การวิเคราะห์ค่าความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ ตามมาตรวัดของลิเคิร์ต (Likert scale).....	187
ภาคผนวก ซ ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการ ร่วมกับเทคนิค CIRC ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	189
ประวัติผู้วิจัย.....	212

GRAD VRU

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 2 การเขียน.....	15
ตารางที่ 2 การสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการ.....	31
ตารางที่ 3 การสังเคราะห์ขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC.....	59
ตารางที่ 4 การสังเคราะห์การจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC.....	66
ตารางที่ 5 เกณฑ์การประเมินผลการเขียนของกรณีการ แก่นจันทร์ (2553).....	87
ตารางที่ 6 แบบประเมินทักษะการเขียนแบบ Analytic rubrics ของโชติกา ภาชีผล (2559).....	88
ตารางที่ 7 เกณฑ์วัดความสามารถในการเขียนของสถาบันภาษาไทย (2563) ตามระดับคะแนน (Rubric scores).....	90
ตารางที่ 8 การสังเคราะห์เกณฑ์การวัดความสามารถในการเขียนสื่อความ.....	91
ตารางที่ 9 แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC.....	101
ตารางที่ 10 รายละเอียดเกณฑ์การประเมินความสามารถในการเขียนสื่อความ.....	108
ตารางที่ 11 แสดงการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสื่อความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC.....	119
ตารางที่ 12 แสดงการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC กับเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม.....	120
ตารางที่ 13 แสดงการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสื่อความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC กับเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม.....	121

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	6
ภาพที่ 2 รูปแบบการวิจัย แบบ One group pretest-posttest design	110
ภาพที่ 3 รูปแบบการวิจัย แบบ One group posttest only design	110

GRAD VRU

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน และดำรงชีวิตร่วมกัน ในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุขและเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์ จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนาระบบการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดง ภูมิปัญญาของบรรพบุรุษ ด้านวัฒนธรรม ประเพณีและสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดสาระและมาตรฐาน การเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ประกอบด้วย 5 สาระ ได้แก่ สาระที่ 1) การอ่าน ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน สาระที่ 2) การเขียน ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ข้อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้า อย่างมีประสิทธิภาพ สาระที่ 3) การฟัง การดู และการพูด สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณ และสร้างสรรค์ สาระ ที่ 4) หลักการใช้ภาษาไทย เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษา ภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ และสาระ ที่ 5) วรรณคดีและวรรณกรรม เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิจัยวรรณคดี และวรรณกรรมไทย อย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงต่อเนื่อง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) จากที่กล่าวมา ทั้ง 5 สาระนั้น สาระการเขียนนับว่ามีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งอีกสาระหนึ่ง ซึ่งการเขียนนั้นถ้าผู้เขียน ขาดความรู้ ความเข้าใจ อาจทำให้การสื่อสารไม่ตรงตามเจตนาของผู้ส่งสารได้ ดังนั้นการที่จะทำให้ นักเรียนเขียนได้ดี นักเรียนจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจ เรื่องหลักการใช้ภาษาให้อย่างกระจ่างชัด ถูกต้อง และแม่นยำ โดยศึกษาถึงโครงสร้างของภาษาที่ว่าด้วยระเบียบการใช้อักษร การอ่าน การเขียน การใช้คำความหมายของคำและที่มาของภาษา ซึ่งมีวิวัฒนาการไปในลักษณะต่าง ๆ (กำชัย ทองหล่อ, 2552)

การเขียนสื่อความ เป็นการแสดงความรู้ ความคิดและแสดงความรู้สึกที่มีอยู่ในใจออกมาให้ผู้อื่นได้รับรู้ โดยวิธีใช้สัญลักษณ์ที่เรียกว่า ตัวอักษร เพื่อให้ผู้อ่านได้เข้าใจในเจตนาของผู้เขียน ผู้อ่านสามารถรับรู้ความในใจของผู้เขียนได้ดีหรือไม่นั้นก็ขึ้นอยู่กับว่าผู้เขียนมีทักษะในด้านการใช้ภาษาเขียนได้ดีเพียงใด (ศุภวรรณ มองเพชร, 2562) ซึ่งการเขียนเป็นทักษะที่ฝึกได้ยาก เนื่องจากทักษะการเขียนเป็นทักษะการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกและความเข้าใจของตนเองออกมาเป็นตัวอักษร เพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจ ดังนั้น จำเป็นต้องอาศัยทักษะอื่น ๆ เป็นพื้นฐานประกอบการเขียนเป็นการแสดงออกในการติดต่อสื่อสารอย่างหนึ่งของมนุษย์ โดยอาศัยภาษาตัวอักษรเป็นสื่อเพื่อถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ความต้องการและความในใจให้ผู้อื่นทราบ การเขียนเป็นทักษะที่มีความสำคัญและซับซ้อนที่สุดในบรรดาทักษะทั้งสี่ จุดเริ่มต้นของการเขียนอยู่ที่ความคิดและความรู้เรื่องภาษาที่ดี ดังนั้นประสิทธิภาพของการเขียนจึงขึ้นอยู่กับสมรรถภาพของความคิดและความสามารถในเชิงภาษา ดังนั้นการเขียนเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจึงจะทำให้ความสามารถทางการเขียนพัฒนาได้ จึงอาจกล่าวได้ว่าในทักษะทั้งหมด ซึ่งประกอบด้วยทักษะทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียนนั้น ทักษะการเขียนเป็นเรื่องที่ค่อนข้างยากที่สุด เพราะการเขียนเป็นเรื่องของการสื่อสารที่มีหลายขั้นตอน เช่น การคัดลอกข้อความ การแสดงความคิดเห็น ความรู้ ข้อเท็จจริง ตลอดจนเป็นจินตนาการ เพราะการเขียนเป็นศิลปะในการสื่อสารความคิด และความรู้สึกไปยังผู้อ่าน ซึ่งต้องอาศัยความสามารถเป็นอย่างมาก (กองทัพ เคลือบพนิกกุล, 2551)

การสอนเขียนให้มีประสิทธิภาพนั้น ต้องมีการจัดการเรียนรู้และเทคนิคที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกคิด ถ่ายทอดความคิดเหล่านั้นออกมาได้อย่างเป็นระบบอย่างมีขั้นตอน และสามารถสื่อสารความคิดนั้นผ่านตัวอักษรเพื่อสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจตรงตามวัตถุประสงค์ของผู้เขียน ซึ่งนักเรียนจะสามารถเขียนสื่อความได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นนั้น ผู้ที่มีส่วนสำคัญในการพัฒนาทักษะการเขียนให้แก่เด็กก็คือครูผู้สอน ครูซึ่งเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่ทำให้เด็กพัฒนาทักษะการเขียน ต้องคำนึงถึงความพร้อมของเด็กด้วยเช่นกัน คือ ความพร้อมเกี่ยวกับความรู้ตามหลักภาษาไทย ความรู้เกี่ยวกับจุดมุ่งหมายในการเขียน ตลอดจนเจตคติที่มีต่อทักษะการเขียน โดยคำนึงถึงคุณค่าและประโยชน์ของการเขียน เด็กก็จะมีเจตคติที่ดีต่อการเขียนตามครูไปด้วย และที่สำคัญการพัฒนาทักษะการเขียนนั้นสิ่งที่สำคัญที่สุด ได้แก่ วิธีการสอนของครู ซึ่งช่วยพัฒนาการเขียนของเด็กโดยตรง (วรรณิ โสมประยูร, 2553) เนื่องจากวิธีการสอนของครูเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยให้นักเรียนเกิดการพัฒนาทักษะและความสามารถในด้านต่าง ๆ ครูผู้สอนจึงควรมีเทคนิคและวิธีการสอนต่าง ๆ ที่ช่วยพัฒนาทักษะการเขียนสื่อความให้แก่เด็กนักเรียนได้เกิดทักษะการเขียนที่มีประสิทธิภาพ

การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนชุมชนวัดเสด็จ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 พบว่า นักเรียนมีปัญหาในเรื่องการเขียนมากที่สุด กล่าวคือ นักเรียนเขียนสื่อความได้ไม่ชัดเจน เขียนวากวน เขียนเรียบเรียง

ความรู้ ความคิดได้ไม่สละสลวย และครูขาดเทคนิควิธีการสอนที่น่าสนใจ สอดคล้องกับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2560 ค่าสถิติจำแนกตามสาระการเรียนรู้ วิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ 48.29 ปีการศึกษา 2561 มีค่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ 54.42 ปีการศึกษา 2562 มีค่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ 55.14 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยที่จำแนกตามสาระการเรียนรู้ พบว่า สาระที่ 2 การเขียน มาตรฐาน ท 2.1 ปีการศึกษา 2560 มีค่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ 49.04 ปีการศึกษา 2561 มีค่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ 50.67 ปีการศึกษา 2562 มีค่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ 48.92 ซึ่งถือว่าคะแนนเฉลี่ย สาระที่ 2 การเขียน มีแนวโน้มต่ำลง โดยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนชุมชนวัดเสด็จ ในปีการศึกษา 2560-2562 มีคะแนนเฉลี่ย สาระที่ 2 การเขียน เท่ากับ 37.50, 40.68 และ 36.20 ตามลำดับ พบว่ามีคะแนนเฉลี่ย สาระที่ 2 การเขียน ต่ำกว่าร้อยละ 50 และต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2563)

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยให้ความสำคัญกับการศึกษาเทคนิคและวิธีการสอน ที่จะช่วยส่งเสริมและพัฒนาทักษะการเขียนสื่อความให้แก่นักเรียน ให้นักเรียนได้ฝึกการคิดและเขียน สื่อความคิด ความรู้สึกนั้นออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อสื่อสารให้ผู้อ่านเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียน ต้องการสื่อ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการ ซึ่งเป็นการจัดการเรียนรู้ ที่จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีโอกาสฝึกคิดและพัฒนาทักษะการเขียน เป็นการสอนที่เน้นความคิด สติปัญญา และความสามารถในการใช้ภาษาประกอบกัน ดังที่ ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2558) ได้อธิบาย เกี่ยวกับการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการว่า การสอนเขียนที่เน้นกระบวนการเป็นการให้นักเรียนได้ฝึก การเขียนอย่างเป็นกระบวนการ โดยเริ่มตั้งแต่วิธีการรวบรวมข้อมูลที่จะใช้ในการเขียน มีการอ่าน ทบทวนหลาย ๆ ครั้ง เพื่อตรวจทานแก้ไขงานเขียนให้ดียิ่งขึ้นและสื่อสารได้อย่างชัดเจน ซึ่งในระหว่าง กระบวนการเขียนนี้ นักเรียนมีโอกาสที่จะพัฒนาตนเองในด้านการพูดและการอ่านไปพร้อม ๆ กัน โดยมีการให้ข้อมูลย้อนกลับจากครูและเพื่อน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจและผลงานที่ออกมา มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

จากการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้และเทคนิคที่เหมาะสมกับการพัฒนาทักษะใน การเขียนสื่อความ พบว่าการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการ สามารถพัฒนา ความสามารถในการเขียนสื่อความของนักเรียนได้ โดยการพัฒนาทักษะการเขียนสื่อความ ให้แก่ผู้เรียนสามารถใช้การจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถ เขียนสื่อความให้ผู้อื่นเข้าใจตรงตามวัตถุประสงค์ของผู้เรียน และถูกต้องตรงตามรูปแบบของการเขียน สื่อความแต่ละประเภทได้ ดังที่ ชนาพร คงชาติ (2563) นำการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ร่วมกับการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถ

ในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ร่วมกับการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ มีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ พัชรมน ภังคารวัฒน์ (2557) ได้ศึกษาความสามารถทางการเขียนเรียงความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การสอนเขียนที่เน้นกระบวนการ ซึ่งผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการมีคะแนนเฉลี่ยด้านการมีความรู้ความสามารถ และเจตคติด้านการเขียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ส่วนเทคนิค CIRC เป็นเทคนิคการเรียนรู้เทคนิคหนึ่งในวิธีการสอนแบบร่วมมือ เป็นเทคนิคที่ออกแบบขึ้นเพื่อใช้สอนในด้านการอ่านและการเขียนโดยเฉพาะ (ทีศนา แคมมณี, 2561) โดยพยายามนำการเรียนแบบร่วมมือมาใช้ร่วมกับการสอนอ่าน และการสอนเขียน ซึ่งมีผลให้นักเรียนเกิดโอกาสในการเรียนแบบอิสระและมีปฏิสัมพันธ์แลกเปลี่ยนความคิดซึ่งกันและกัน ก่อให้เกิดความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันภายในกลุ่ม เป็นการสร้างพลังในทางบวกและสร้างแรงจูงใจในการเรียนมากขึ้น (วัชรา เล่าเรียนดี, 2547) เทคนิค CIRC เป็นเทคนิคที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม เรียนรู้และฝึกฝนร่วมกัน และตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม การนำเทคนิค CIRC มาใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะในการเขียนข้อความ ช่วยให้นักเรียนฝึกทักษะการเขียนเป็นกลุ่ม และภายในกลุ่มช่วยกันตรวจสอบงานเขียนของสมาชิกเพื่อให้ได้คะแนนมากที่สุด เพื่อเฉลี่ยเป็นคะแนนของกลุ่ม ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนเกิดความตั้งใจในการเขียน เพื่อให้งานที่ได้รับมอบหมายสมบูรณ์มากที่สุด ดังที่ พัชราภรณ์ สุขนิิตย์ (2551) ได้ศึกษาความสามารถในการเขียนข้อความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC ซึ่งผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค CIRC มีความสามารถในการเขียนข้อความสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมพร ช่อสูงเนิน (2558) ศึกษาการเปรียบเทียบการอ่านและการเขียนข้อความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC กับการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้เรียนโดยใช้การเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC และการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ มีความสามารถในการอ่านและการเขียนข้อความหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการนั้น จะเห็นได้ว่าเป็นการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้เรียนรู้ในการฝึกทักษะการเขียนอย่างเป็นขั้นตอนและเน้นกระบวนการเพื่อสร้างงานเขียนที่สมบูรณ์ที่สุด โดยการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการ นักเรียนได้ฝึกเขียนหลายครั้ง ได้อ่านทบทวนและได้รับการตรวจทานจากเพื่อนและครูเพื่อปรับปรุงแก้ไข โดยขั้นตอนเหล่านี้จะย้อนกลับไปมาจนผลงานเสร็จสมบูรณ์ ซึ่งเมื่อนำการจัดการเรียนรู้แบบการสอน

เขียนที่เน้นกระบวนการมาจัดการเรียนการสอนร่วมกับเทคนิค CIRC ยิ่งส่งผลให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะทางการเขียนสื่อความได้เป็นอย่างดี พร้อมกับการได้ฝึกทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม ได้เรียนรู้ฝึกฝนและช่วยเหลือซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม รวมถึงการตระหนักถึงความสำเร็จร่วมกัน เพราะเทคนิค CIRC เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นพัฒนาทักษะด้านการอ่านและการเขียน ที่ผู้เรียนจะได้รับการฝึกทักษะการเขียนร่วมกันเป็นกลุ่ม ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้และความเข้าใจที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสื่อความร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม และตระหนักถึงความสำเร็จร่วมกัน ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนเกิดความตั้งใจในการเขียนมากขึ้น เพื่อให้งานเขียนที่ได้รับมอบหมายสมบูรณ์มากที่สุด

จากปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC ที่กล่าวไปข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยเห็นความสำคัญในการนำการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการ (Process Writing Approach) และเทคนิค CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition) มาใช้เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยและความสามารถในการเขียนสื่อความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้สูงขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสื่อความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC กับเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม

1.2.3 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสื่อความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC กับเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม

1.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยและความสามารถในการเขียนสื่อความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC โดยการศึกษาทฤษฎีกระบวนการเขียนของ ฟลาวเวอร์ และฮายส์ (Flower & Hayes, 1981) และเทคนิค CIRC ที่ได้รับการพัฒนามาจากโปรแกรม CIRC ของสลาวิน (Slavin, 1987)

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

1.4 สมมติฐานการวิจัย

1.4.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความสามารถในการเขียนสื่อความ หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC สูงกว่าก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC

1.4.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม

1.4.3 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC มีความสามารถในการเขียนสื่อความ หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

1.5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่

1.5.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 จำนวน 102 โรงเรียน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 รวมจำนวนนักเรียน 1,198 คน

1.5.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนชุมชนวัดเสด็จ จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 30 คน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 โดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) มีขั้นตอนการสุ่ม ดังนี้

1) สุ่มจากกลุ่มโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 จำนวน 8 กลุ่ม มา 1 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษา กลุ่มที่ 3

2) สุ่มโรงเรียนจากกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษา กลุ่มที่ 3 มีจำนวน 8 โรงเรียน มาจำนวน 1 โรงเรียน ได้โรงเรียนชุมชนวัดเสด็จ มีจำนวน 2 ห้อง จำนวนนักเรียน 61 คน

3) สุ่มห้องเรียนจากโรงเรียนที่สุ่มได้ จำนวน 1 ห้องเรียน มีจำนวนนักเรียน 30 คน

1.5.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1.5.2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

1) การจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC

1.5.2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย

2) ความสามารถในการเขียนข้อความ

1.5.3 เนื้อหาวิชาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ สารที่ 2 การเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้แก่

1.5.3.1 การเขียนแนะนำตนเอง

1.5.3.2 การเขียนแนะนำสถานที่สำคัญ

1.5.3.3 การเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์

1.5.3.4 การเขียนบรรยายประสบการณ์

1.5.3.5 การเขียนเรียงความ

1.5.3.6 การเขียนย่อความจากสื่อ

1.5.3.7 การเขียนแสดงความคิดเห็นจากบทความ

1.5.3.8 การเขียนแสดงความคิดเห็นจากข่าว

1.5.3.9 การเขียนจดหมายส่วนตัว

1.5.3.10 การเขียนจดหมายกิจธุระ

1.5.4 ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 20 ชั่วโมง

1.6 คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1.6.1 การสอนเขียนที่เน้นกระบวนการ (Process Writing Approach) หมายถึง วิธีการฝึกให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการเขียนสื่อความวิธีหนึ่ง โดยอาศัยกระบวนการเขียนอย่างเป็นระบบ โดยมีขั้นตอนดังนี้ 1) ขั้นก่อนการเขียน 2) ขั้นร่างงานเขียนและเขียนงาน 3) ขั้นอ่านทบทวนงานเขียน 4) ขั้นปรับปรุงแก้ไขงานเขียน 5) ขั้นนำเสนองานเขียนและประเมินผล

1.6.2 เทคนิค CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition) หมายถึง การเรียนรู้แบบร่วมมือกันที่มีเป้าหมายเพื่อการพัฒนาการอ่านและการเขียน โดยผู้สอนแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มแบบความสามารถ คือ เก่ง 2 คน และอ่อน 2 คน ผู้สอนจัดผู้เรียนในแต่ละกลุ่มเป็นคู่ ระหว่างผู้ที่เรียนเก่งและผู้ที่เรียนอ่อน ช่วยกันทำกิจกรรมการเขียนที่ครอบคลุมหมาย คะแนนที่ได้จากการประเมินผลงานรายบุคคล นำมารวมเป็นคะแนนของกลุ่ม กลุ่มใดที่ทำคะแนนสูงสุดจะได้รับรางวัล โดยขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ดังนี้ 1) ขั้นนำเสนอบทเรียนต่อชั้นเรียน 2) ขั้นแบ่งกลุ่มผู้เรียนและฝึกปฏิบัติภายในกลุ่ม 3) ขั้นสรุปและประเมินผล

1.6.3 การจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC หมายถึง การสอนเขียนเพื่อให้นักเรียนฝึกทักษะการเขียนสื่อความอย่างเป็นกระบวนการ ควบคู่กับการฝึกปฏิบัติเป็นกลุ่ม เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนฝึกคิดและฝึกเขียนสื่อความคิด ความรู้ ความคิดเห็น ความรู้สึก ออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรที่ถูกต้องและสามารถสื่อสารให้ผู้อ่านเข้าใจได้ รวมไปถึงการฝึกทักษะการทำงานเป็นกลุ่มและได้ตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม การจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นนำเสนอบทเรียน 2) ขั้นแบ่งกลุ่มแลกเปลี่ยนเรียนรู้ 3) ขั้นร่างงานเขียนและเขียนงาน 4) ขั้นอ่านทบทวนและแก้ไขงานเขียน 5) นำเสนองานเขียนและประเมินผล ซึ่งแต่ละขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC มีรายละเอียด ดังนี้

ขั้นที่ 1 นำเสนอบทเรียน

เป็นขั้นตอนที่ครูผู้สอนนำเสนอบทเรียน โดยมีการยกตัวอย่างงานเขียน เพื่อให้ผู้เรียนได้เห็นองค์ประกอบหรือรูปแบบของงานเขียนนั้น ช่วยให้ผู้เรียนเห็นภาพและเข้าใจวิธีการเขียนรวมถึงเข้าใจกลวิธีในการใช้สำนวน ภาษาและคำศัพท์ที่ใช้ในงานเขียนมากขึ้น จากนั้นผู้เรียนเชื่อมโยงความคิดจากการศึกษาตัวอย่างกับหัวข้อการเขียนสื่อความที่ผู้เรียนต้องการเขียน

ขั้นที่ 2 แบ่งกลุ่มแลกเปลี่ยนเรียนรู้

เป็นขั้นตอนการแบ่งกลุ่มผู้เรียน กลุ่มละ 4 คน แบบความสามารถ โดยใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 ประกอบด้วยผู้เรียนเก่ง 2 คน และเรียนอ่อน 2 คน โดยผู้เรียนเก่งจับคู่กับผู้เรียนอ่อน ศึกษาวิธีการเขียนและตัวอย่างของงานเขียน และนำความรู้ที่ได้จากการศึกษากับคู่ของตัวเองมาแลกเปลี่ยนกันภายในกลุ่ม

ขั้นที่ 3 ร่างงานเขียนและเขียนงาน

เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนทุกคนในกลุ่มนำข้อมูลจากขั้นที่ 1 มาเรียบเรียงเป็นตัวหนังสือและร่างเป็นงานเขียนของตนเอง จากนั้นนำงานเขียนที่ร่างไว้มาลงมือเขียนใส่รายละเอียดเพิ่มเติม จัดลำดับเนื้อหาให้เหมาะสม และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการเขียน เพื่อเขียนสื่อความรู้ ความคิดของตนเองให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจตรงกับวัตถุประสงค์ของผู้เขียน

ขั้นที่ 4 อ่านทบทวนและแก้ไขงานเขียน

เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนแต่ละคนอ่านทบทวนงานเขียนของตนเองเพื่อหาข้อผิดพลาดหรือจุดบกพร่อง เช่น การสะกดคำ การเรียบเรียงประโยค จากนั้นให้เพื่อนในกลุ่ม และครูช่วยอ่านทบทวนงานเขียนเพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับว่างานเขียนมีข้อผิดพลาดหรือจุดบกพร่องที่ควรปรับปรุงแก้ไขอย่างไร จากนั้นผู้เรียนแต่ละคนนำข้อผิดพลาดหรือจุดบกพร่อง มาปรับปรุงแก้ไขงานเขียนของตนเองให้ถูกต้อง สมบูรณ์ และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการเขียน เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ชัดเจน

ขั้นที่ 5 นำเสนองานเขียนและประเมินผล

เป็นขั้นตอนที่ทุกคนในกลุ่มได้นำเสนองานเขียนของตนเอง เช่น การนำเสนอหน้าชั้นเรียน การติตปายนิเทศ หลังจากนั้นครูผู้สอนเป็นผู้ประเมินงานเขียนและให้คะแนนเป็นรายบุคคลว่าผู้เรียนเขียนสื่อความได้ถูกต้อง ชัดเจน ตรงตามวัตถุประสงค์หรือไม่ นักเรียนทุกคนจะได้รับคะแนนทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม โดยกลุ่มใดได้คะแนนสูงสุดจะได้เป็นทีมยอดเยี่ยม

1.6.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย หมายถึง คะแนนด้านความรู้ ความเข้าใจที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสื่อความ ที่สามารถวัดได้โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย จำนวน 10 หัวข้อ ประกอบด้วย 1) การเขียนแนะนำตนเอง 2) การเขียนแนะนำสถานที่สำคัญ 3) การเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์ 4) การบรรยายประสบการณ์ 5) การเขียนเรียงความ 6) การเขียนย่อความจากสื่อ 7) การเขียนแสดงความคิดเห็นจากบทความ 8) การเขียนแสดงความคิดเห็นจากข่าว 9) การเขียนจดหมายส่วนตัว 10) การเขียนจดหมายกิจธุระ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก โดยวัดด้านความจำ ความเข้าใจ และการนำไปใช้

1.6.5 ความสามารถในการเขียนสื่อความ หมายถึง การเขียนแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึกและความต้องการเป็นสื่อในการถ่ายทอดความประสงค์ ทักษะของผู้ส่งสารออกไปเป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งผู้เขียนจะต้องรู้จักรวบรวมความรู้ ความคิดของตนเองเพื่อให้ผู้รับสารสามารถอ่านเข้าใจ ได้รับความรู้ ความคิด ความรู้สึกและความต้องการเหล่านั้น โดยใช้แบบวัดความสามารถในการเขียนสื่อความ เป็นแบบทดสอบอัตนัยแบบเขียนตอบ จำนวน 4 ข้อ ประกอบด้วย 1) การเขียนแนะนำตนเอง 2) การเขียนแนะนำสถานที่สำคัญ 3) การเขียนบรรยายประสบการณ์ 4) การเขียนแสดงความคิดเห็นจากบทความ โดยมีเกณฑ์การประเมินการให้คะแนนการเขียนสื่อความแบบรูบริค

(Rubric Scoring) โดยพิจารณาจากองค์ประกอบ 5 ด้าน คือ 1) การตั้งชื่อเรื่อง 2) เนื้อหา และการลำดับใจความ 3) การใช้ภาษา 4) การเขียนสะกดคำ 5) ความเป็นระเบียบเรียบร้อย

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 ผู้สอนได้แนวทางในการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนเขียนสื่อความ

1.7.2 ผู้สอนสามารถใช้การจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC เป็นแนวทางในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้สูงขึ้นได้

1.7.3 เป็นแนวทางสำหรับผู้สนใจการจัดการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC เพื่อนำไปพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

GRAD VRU

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนสื่อความโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัย ดังนี้

2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

2.1.1 ความสำคัญของการเรียนภาษาไทย

2.1.2 ทักษะสำคัญในการเรียนภาษาไทย

2.1.3 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

2.1.4 คุณภาพผู้เรียน

2.1.5 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 2 การเขียน

2.2 การจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการ

2.2.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการ

2.2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการ

2.2.3 ทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการ

2.2.4 ลักษณะของการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการ

2.2.5 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการ

2.3 การเรียนรู้แบบร่วมมือ

2.3.1 ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

2.3.2 รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ

2.3.3 ประโยชน์ของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

2.4 การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC

2.4.1 ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC

2.4.2 แนวคิด ทฤษฎีของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC

2.4.3 องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC

2.4.4 ขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC

2.4.5 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC

2.5 การสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC

2.5.1 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC

2.5.2 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC

2.6 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.6.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.6.2 ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.6.3 ประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.6.4 การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.6.5 การวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.7 การเขียนสื่อความ

2.7.1 ความหมายของการเขียนสื่อความ

2.7.2 ความสำคัญและประโยชน์ของการเขียนสื่อความ

2.7.3 จุดมุ่งหมายของการเขียนสื่อความ

2.7.4 แนวทางการสอนเขียนสื่อความ

2.7.5 การวัดและประเมินผลการเขียนสื่อความ

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.8.1 งานวิจัยในประเทศ

2.8.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในประเด็นสำคัญดังนี้

2.1.1 ความสำคัญของการเรียนภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจการ การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์

วิจารณ์ และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่า ควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

2.1.2 ทักษะสำคัญในการเรียนภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตรจริง

การอ่าน การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่านเพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

การเขียน การเขียนสะกดตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสาร โดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบต่าง ๆ ของการเขียน ซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ย่อความ รายงานชนิดต่าง ๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์วิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์

การฟัง การดู และการพูด การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่าง ๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่าง ๆ ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และการพูดเพื่อน้อมน้าวใจ

หลักการใช้ภาษาไทย ธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่าง ๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

วรรณคดีและวรรณกรรม วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูล แนวความคิด คุณค่าของงานประพันธ์ และความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจบทเห่ บทร้องเล่นของเด็ก เพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีต และความงดงามของภาษา เพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและภูมิใจ ในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสม สืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

2.1.3 สารและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ

และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้า
อย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้
ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลง
ของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทย
อย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

2.1.4 คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1) อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อง เข้าใจ
ความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย จับใจความสำคัญและรายละเอียดของสิ่งที่อ่าน แสดง
ความคิดเห็นและข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด ย่อความ เขียน
รายงานจาก สิ่งที่ย่านได้ วิเคราะห์ วิจาร์ณ อย่างมีเหตุผล ลำดับความอย่างมีขั้นตอนและความเป็นไป
ได้ของเรื่องที่อ่าน รวมทั้งประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน

2) เขียนสื่อสารด้วยลายมือที่อ่านง่ายชัดเจน ใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องเหมาะสมตามระดับ
ภาษาเขียนคำขวัญ คำคม คำอวยพรในโอกาสต่าง ๆ โฆษณา คติพจน์ สุนทรพจน์ ชิวประวัติ
อัตชีวประวัติและประสบการณ์ต่าง ๆ เขียนย่อความ จดหมายกิจธุระ แบบกรอกสมัครงาน เขียน
วิเคราะห์ วิจาร์ณ และแสดงความรู้ความคิดหรือโต้แย้งอย่างมีเหตุผล ตลอดจนเขียนรายงาน
การศึกษาค้นคว้าและเขียนโครงการ

3) พูดแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ วิจาร์ณ ประเมินสิ่งที่ได้จากการฟังและดู
นำข้อคิดไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน พูดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า
อย่างเป็นระบบ มีศิลปะในการพูด พูดในโอกาสต่างๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ และพูดโน้มน้าว
อย่างมีเหตุผลน่าเชื่อถือ รวมทั้งมีมารยาทในการฟัง ดู และพูด

4) เข้าใจและใช้คำราชาศัพท์ คำบาลีสันสกฤต คำภาษาต่างประเทศอื่น ๆ
คำทับศัพท์และศัพท์บัญญัติในภาษาไทย วิเคราะห์ความแตกต่างในภาษาพูด ภาษาเขียน โครงสร้าง
ของประโยครวม ประโยคซ้อน ลักษณะภาษาที่เป็นทางการ กึ่งทางการและไม่เป็นทางการ และแต่ง
บทร้อยกรองประเภทกลอนสุภาพ กาพย์ และโคลงสี่สุภาพ

5) สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน วิเคราะห์ตัวละครสำคัญ วิถีชีวิตไทย และคุณค่าที่ได้รับจากวรรณคดีวรรณกรรมและบทอาขยาน พร้อมทั้งสรุปความรู้ข้อคิดเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

2.1.5 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 2 การเขียน

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเฉพาะสาระที่ 2 การเขียนเท่านั้น ซึ่งมีรายละเอียดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สาระที่ 2 การเขียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ดังนี้

ตารางที่ 1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 2 การเขียน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด	การคัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัดตามรูปแบบ การเขียนตัวอักษรไทย
2. เขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำถูกต้อง ชัดเจน เหมาะสม และสละสลวย	การเขียนสื่อสาร เช่น - การเขียนแนะนำตนเอง - การเขียนแนะนำสถานที่สำคัญ ๆ - การเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์
3. เขียนบรรยายประสบการณ์โดยระบุ สาระสำคัญและรายละเอียดสนับสนุน	การบรรยายประสบการณ์
4. เขียนเรียงความ	การเขียนเรียงความเชิงพรรณนา
5. เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน	การเขียนย่อความจากสื่อต่าง ๆ เช่น เรื่องสั้น คำสอน โอวาท คำปราศรัย สุนทรพจน์ รายงาน ระเบียบ คำสั่ง บทสนทนา เรื่องเล่าประสบการณ์
6. เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสาระ จากสื่อที่ได้รับ	การเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสาระจากสื่อ ต่าง ๆ เช่น - บทความ - หนังสืออ่านนอกเวลา - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน - เหตุการณ์สำคัญต่าง ๆ

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
7. เขียนจดหมายส่วนตัวและจดหมาย กิจธุระ	การเขียนจดหมายส่วนตัว - จดหมายขอความช่วยเหลือ - จดหมายแนะนำ - การเขียนจดหมายกิจธุระ - จดหมายสอบถามข้อมูล
8. เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า และโครงการงาน	การเขียนรายงาน ได้แก่ - การเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า - การเขียนรายงานโครงการงาน
9. มีมารยาทในการเขียน	มารยาทในการเขียน

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สาระที่ 2 การเขียน ดังนี้

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดที่ 2 เขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำถูกต้องชัดเจน เหมาะสม และสละสลวย

สาระการเรียนรู้ การเขียนสื่อสาร เช่น การเขียนแนะนำตนเอง การเขียนแนะนำสถานที่สำคัญ ๆ การเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์

ตัวชี้วัดที่ 3 เขียนบรรยายประสบการณ์โดยระบุสาระสำคัญและรายละเอียด สั้นสมบูรณ์

สาระการเรียนรู้ การบรรยายประสบการณ์

ตัวชี้วัดที่ 4 เขียนเรียงความ

สาระการเรียนรู้ การเขียนเรียงความเชิงพรรณนา

ตัวชี้วัดที่ 5 เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน

สาระการเรียนรู้ การเขียนย่อความจากสื่อต่าง ๆ เช่น เรื่องสั้น คำสอน โอวาท คำปราศรัย สุนทรพจน์ รายงาน ระเบียบ คำสั่ง บทสนทนาเรื่องเล่าประสบการณ์

ตัวชี้วัดที่ 6 เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสาระจากสื่อที่ได้รับ

สาระการเรียนรู้ การเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสาระจากสื่อต่าง ๆ เช่น บทความ หนังสืออ่านนอกเวลา ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน เหตุการณ์สำคัญต่าง ๆ

ตัวชี้วัดที่ 7 เขียนจดหมายส่วนตัวและจดหมายกิจธุระ

สาระการเรียนรู้ การเขียนจดหมายส่วนตัว จดหมายขอความช่วยเหลือ จดหมายแนะนำ การเขียนจดหมายกิจธุระ จดหมายสอบถามข้อมูล

จากตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 2 การเขียน มาตรฐาน ท 2.1 ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่ามีจำนวน 6 ตัวชี้วัด ที่เน้นให้นักเรียนได้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการเขียนและได้ฝึกทักษะการเขียนเพื่อสื่อความรู้ ความคิด ความคิดเห็น ความรู้สึก ให้ผู้อ่านได้เข้าใจตรงตามวัตถุประสงค์ของผู้เขียน

2.2 การจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการ

2.2.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการ

วิธีการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการ เชื่อว่า การเขียนเป็นทั้งวิธีการสื่อสารและเป็นทั้งกระบวนการทางความคิด สติปัญญาในการคิดค้น แสวงหาข้อมูล และเรื่องราวที่จะนำมาเขียน มีผู้ให้ความหมายของการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการไว้ดังนี้

โคเฮน (Cohen, 1990) ได้อธิบายว่า ผู้เขียนจะต้องเขียนเพื่อถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก ข้อมูลต่าง ๆ ไปยังผู้อ่าน ผลงานที่ผลิตออกไปต้องอาศัยกระบวนการเขียนอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่การร่าง และมีการตรวจสอบงานเขียนจากเพื่อน หรือมีการประเมินผลโดยตนเองก่อนที่จะถึงมือครูผู้สอน ซึ่งการประเมินผลการเขียนจะสร้างให้เกิดความท้าทายในสิ่งที่ต้องการ มีการปรับปรุง แก้ไข เพื่อให้ได้งานเขียนที่ดีที่สุด ก่อนที่จะมีการถ่ายทอดงานเขียนออกไป การสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ (Process-Approach) เป็นวิธีสอนวิธีหนึ่งซึ่งช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีโอกาสฝึกคิด และพัฒนาทักษะการเขียน

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2558) ได้อธิบายเกี่ยวกับการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ ว่าการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการ เป็นการสอนให้นักเรียนได้ฝึกการเขียนอย่างเป็นกระบวนการ โดยเริ่มตั้งแต่วิธีการคิดรวบรวมข้อมูลที่จะใช้ในการเขียน มีการเขียนรายงานและอ่านบททวนหลาย ๆ ครั้ง เพื่อตรวจทานแก้ไขงานเขียนให้ดียิ่งขึ้นและสื่อสารได้อย่างชัดเจน ซึ่งในระหว่าง กระบวนการเขียนนี้ นักเรียนมีโอกาสที่จะพัฒนาตนเองในด้านการพูดและการอ่านไปพร้อม ๆ กัน นอกจากนี้ นักเรียนยังมีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อน โดยมีการให้ข้อมูลย้อนกลับจากครู และเพื่อน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจและผลงานที่ออกมา มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขวัญชีวา ว่องนิตติธรรม (2551) ได้กล่าวว่างานเขียนเป็นงานทางความคิด การเขียน เป็นกระบวนการแสวงหาเชิงสร้างสรรค์ โดยมีลักษณะผสมผสานระหว่างเนื้อหาและภาษานั้นคือ เป็นการใช้ภาษาเพื่อค้นหาสิ่งทีนอกเหนือความรู้เดิมที่มีอยู่ การเขียนจึงเป็นเครื่องมือในการค้นหา ความหมายจากประสบการณ์ของผู้เขียน เพื่อจะได้นำสิ่งเหล่านี้มาเสนอผู้อ่าน อีกทั้งการเขียนมิใช่เป็นเพียงเครื่องมือสะท้อนความคิดของผู้เขียนเท่านั้น แต่ยังเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดความคิดได้อีกด้วย ดังนั้นการเขียนจึงเป็นกระบวนการทั้งให้และรับ

ทิตินา แคมมณี (2561) กล่าวว่า การสอนเขียนที่เน้นกระบวนการเป็น การสอนเขียนที่พัฒนาจากแนวคิดพื้นฐานที่ว่า การเขียนเป็นกระบวนการทางสติปัญญาและภาษา (Intellectual-linguistic) การเรียนการสอนจึงควรมุ่งเน้นที่กระบวนการทั้งหลายที่ใช้ในการสร้างงานเขียน การสอนควรเป็นการเสนอแนะวิธีการสร้างและเรียบเรียงความคิดมากกว่าจะเป็นการสอนรูปแบบและโครงสร้างของภาษา กระบวนการที่ผู้เรียนควรที่จะพัฒนานั้น เริ่มต้นตั้งแต่ก่อนเขียน ซึ่งประกอบด้วยทักษะการคิด การค้นหาข้อมูล และการวางแผนการเรียบเรียงข้อมูลที่จะนำเสนอ ส่วนในขณะที่ยังเขียนก็ได้แก่ การร่างงานเขียน ซึ่งต้องอาศัยกระบวนการจัดความคิดหรือข้อมูลต่าง ๆ ให้เป็นข้อความที่ต่อเนื่อง สำหรับการแก้ไขปรับปรุงร่างที่ 1 ให้เป็นงานเขียนฉบับสมบูรณ์นั้น ผู้เขียนจึงจำเป็นต้องมีการแก้ไขด้านเนื้อหาให้สามารถสื่อความหมายได้ชัดเจนและมีการแก้ไขด้าน ภาษาทั้งด้านความถูกต้องของไวยากรณ์และการเลือกใช้คำ

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การสอนเขียนที่เน้นกระบวนการ เป็นการฝึกฝน และพัฒนาทักษะการเขียนอย่างเป็นระบบ และเป็นขั้นตอน เพื่อให้ให้นักเรียนได้รวบรวมข้อมูลในการเขียน ได้ฝึกการเขียน ได้อ่านบททวนงานเขียนและแก้ไขงานของตนเองให้ถูกต้องและสมบูรณ์ที่สุด นอกจากนี้นักเรียนยังมีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อน โดยมีการให้ข้อมูลย้อนกลับจากครูและเพื่อน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจและผลงานที่ออกมา มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

2.2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการ

การสอนเขียนที่เน้นกระบวนการ จะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการเขียนอย่างเป็นขั้นตอน เพื่อให้งานเขียนนั้นสมบูรณ์ นักการศึกษาได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบ การสอนเขียนที่เน้นกระบวนการ ดังนี้

ขวัญชีวา ว่องนิตติธรรม (2551) ได้กล่าวว่า งานเขียนเป็นงานทางความคิด การเขียน เป็นกระบวนการแสวงหาเชิงสร้างสรรค์ โดยมีลักษณะผสมผสานระหว่างเนื้อหาและภาษานั้นคือ เป็นการใช้ภาษาเพื่อค้นหาสิ่งทีนอกเหนือความรู้เดิมที่มีอยู่ การเขียนจึงเป็นเครื่องมือในการค้นหาความหมายจากประสบการณ์ของผู้เขียน เพื่อจะได้นำสิ่งเหล่านี้มาเสนอผู้อ่าน

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2558) เสนอแนวคิดสำคัญของการสอนเขียนแบบเน้น กระบวนการว่าเป็นการสอนที่เน้นกระบวนการในการเขียน ซึ่งผู้เรียนไม่เพียงแต่ได้รับการสอนเขียน

เพื่อให้ได้ผลงาน (Product) เท่านั้น แต่ยังมีโอกาสเรียนรู้กระบวนการ (Process) ในการสร้างสรรค์ผลงานเพื่อให้มีคุณภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ในการเขียนโดยมีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้กระบวนการในการคิดและการทดลอง เพื่อที่จะนำมาอภิปรายและแลกเปลี่ยนกันในหมู่เพื่อน ซึ่งความคิดเห็นที่ได้จากการแลกเปลี่ยนนี้เองสามารถจะนำมาเป็นแนวทางในการตัดสินใจว่าจะเขียนอะไรและเขียนอย่างไร ในการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการจะให้นักเรียนเขียนหลาย ๆ ครั้ง โดยวิธีการอ่านบททวนและตรวจทานเพื่อแก้ไขปรับปรุง โดยขั้นตอนต่าง ๆ เหล่านี้จะย้อนกลับ ไปมาจนผลงานเสร็จสมบูรณ์

ทิสนา แคมมณี (2561) กล่าวว่า การสอนเขียนที่เน้นกระบวนการเป็นการสอนเขียนที่พัฒนาจากแนวคิดพื้นฐานที่ว่า การเขียนเป็นกระบวนการทางสติปัญญาและภาษา (Intellectual-Linguistic) การเรียนการสอนจึงควรมุ่งเน้นที่กระบวนการทั้งหลายที่ใช้ในการสร้างงานเขียน การสอนควรเป็นการเสนอแนะวิธีการสร้างและเรียบเรียงความคิดมากกว่าจะเป็นการสอนรูปแบบและโครงสร้างของภาษา กระบวนการที่ผู้เรียนควรที่จะพัฒนานั้น เริ่มต้นตั้งแต่ก่อนเขียน ซึ่งประกอบด้วยทักษะการคิดการค้นหาข้อมูล และการวางแผนการเรียบเรียงข้อมูลที่จะนำเสนอส่วน ในขณะที่เขียน ได้แก่ การร่างงานเขียน ซึ่งต้องอาศัยกระบวนการจัดความคิดหรือข้อมูลต่าง ๆ ให้เป็นข้อความที่ต่อเนื่อง สำหรับการแก้ไขปรับปรุงร่างที่ 1 ให้เป็นงานเขียนฉบับสมบูรณ์นั้น ผู้เขียนจึงจำเป็นต้องมีการแก้ไขด้านเนื้อหาให้สามารถสื่อความหมายได้ชัดเจนและมีการแก้ไขด้านภาษาทั้งด้านความถูกต้องของไวยากรณ์และการเลือกใช้คำ มิใช่เป็นเพียงเครื่องมือสะท้อนความคิดของผู้เขียนเท่านั้น แต่ยังเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดความคิดได้อีกด้วย ดังนั้นการเขียนจึงเป็นกระบวนการทั้งให้และรับ จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การสอนเขียนที่เน้นกระบวนการ เป็นการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้เรียนรู้ในการฝึกทักษะการเขียนอย่างเป็นขั้นตอนและเน้นกระบวนการเพื่อสร้างงานเขียนที่สมบูรณ์ ในการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการจะให้นักเรียนเขียนหลาย ๆ ครั้ง โดยวิธีการอ่านบททวนและตรวจทานจากเพื่อนและครูเพื่อปรับปรุงแก้ไข โดยขั้นตอนต่าง ๆ เหล่านี้จะย้อนกลับไปมาจนผลงานเสร็จสมบูรณ์

2.2.3 ทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการ

2.2.3.1 ทฤษฎีกระบวนการเขียนของ ฟลาวเวอร์ และฮายส์

ตามทฤษฎีของฟลาวเวอร์ และฮายส์ (Flower & Hayes, 1981 อ้างถึงใน สุภานี ชินวงศ์, 2543) มีสาระสำคัญอยู่ 4 ประเด็น สรุปได้ดังนี้

- 1) กระบวนการเขียนประกอบด้วยกระบวนการคิดที่เป็นขั้นตอน ซึ่งเกิดขึ้นในระหว่างการเขียน
- 2) กระบวนการเขียนเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นหลายชั้น สลับซับซ้อน และไม่ตายตัว

3) การเขียนเป็นกระบวนการคิดที่มีทั้งเป้าหมายหลักและเป้าหมายรอง

4) ในระหว่างการเขียน ผู้เขียนอาจจะมีเป้าหมายใหม่ ๆ เกิดขึ้น หรือเปลี่ยนจากเป้าหมายเดิม

ตามทฤษฎีนี้การเขียนมีองค์ประกอบ 3 ส่วน ได้แก่ 1) สภาพแวดล้อมของการเขียน (task environment) คือ หัวข้อในการเขียน ผู้อ่านและความจำเป็นหรือเป้าหมายในการเขียนเช่นงานเขียนที่ผู้สอนสั่งให้ทำ รวมถึงสิ่งที่ผู้เขียนกำลังเขียนอยู่ ซึ่งจะมีส่วนกำหนดว่าจะเขียนข้อความอะไรต่อไป 2) ความทรงจำระยะยาวของผู้เขียน (writer's long term memory) คือ ความทรงจำระยะยาวของผู้เขียนที่ได้จากการสะสมความรู้หลายด้าน เช่น ความรู้เกี่ยวกับหัวข้อที่จะเขียน ข้อมูลเกี่ยวกับผู้อ่านและความรู้เกี่ยวกับการวางแผนการเขียน และ 3) กระบวนการเขียน (writing processes) คือ กระบวนการคิดซับซ้อนที่ผู้เขียนใช้ระหว่างการเขียนประกอบด้วยขั้นตอนเตรียมการ การระดมความคิด การเรียบเรียงเนื้อหาและการตั้งเป้าหมายในการเขียนซึ่งจะมีเป้าหมายใหม่ ๆ เกิดขึ้นระหว่างการเขียน ทำให้ต้องมีการปรับเนื้อหาตลอดเวลา ขั้นตอนต่อมาคือการถ่ายทอดความคิดเป็นคำพูดหรือภาษาเขียน ซึ่งผู้เขียนต้องใช้ความรู้และหลักของภาษา ขั้นตอนสุดท้ายคือการทบทวนและการประเมินสิ่งที่เขียนไปแล้วหรือสิ่งที่คิดว่ากำลังจะเขียนหากยังไม่ถูกต้องเหมาะสมก็ต้องปรับปรุงและเขียนใหม่ และอาจกลับไปสู่ขั้นตอนการเตรียมการและขั้นตอนถ่ายทอดความคิดเป็นภาษาเขียน จะเห็นว่าในกระบวนการเขียนนี้มีกลไกควบคุมกำกับอยู่โดยทำหน้าที่กำหนดว่าเมื่อใดผู้เขียนจะเปลี่ยนจากขั้นตอนเตรียมการเป็นขั้นตอนการเขียน จนถึงขั้นตอนการทบทวน ซึ่งการใช้กลไกควบคุมจะแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลและลักษณะของงานเขียน

2.2.3.2 ทฤษฎีการถ่ายทอดกระบวนการเขียนของเบไรเทอร์ และสคาตาเมเลีย

ทฤษฎีของของเบไรเทอร์ และสคาตาเมเลีย (Bereiter & Scadambia, 1981 อ้างถึงใน สุภานี ชินวงศ์, 2543) เป็นทฤษฎีที่อธิบายความแตกต่างระหว่างกระบวนการคิดของผู้เขียนที่มีความชำนาญและไม่ชำนาญในการเขียน โดยเชื่อว่ากระบวนการเขียนมี 2 ลักษณะ ได้แก่ 1) กระบวนการเขียนแบบ “knowledge-telling” และ 2) กระบวนการเขียนแบบ “knowledge-transforming” ซึ่งกระบวนการเขียนแบบ “knowledge-telling” คือ การที่ผู้เขียนพยายามสำรวจข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ทั้งข้อมูลด้านเนื้อหาและวิธีการเขียนก่อนที่จะเริ่มเขียน หลังจากนั้นจึงนำข้อมูลมาใช้และลงมือเขียน ซึ่งเบไรเทอร์ และสคาตาเมเลีย เรียกกระบวนการนี้ว่า “low road”

การศึกษาทฤษฎีเกี่ยวกับกระบวนการเขียนของฟลาวเวอร์ และฮายเลส และทฤษฎีของเบไรเทอร์ และสคาตาเมเลีย ช่วยสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการเขียน ซึ่งเป็นกระบวนการที่มีความยุ่งยากและซับซ้อน และทำให้รู้องค์ประกอบสำคัญของการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการ อีกทั้งช่วยให้เข้าใจความแตกต่างของผู้เขียนและประเภทของงานเขียน

จากการศึกษาทฤษฎีเกี่ยวกับกระบวนการเขียนดังกล่าว สรุปได้ว่า การสอนเขียนที่เน้นกระบวนการ ผู้สอนควรจัดการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนวางแผนการก่อนการเขียน รวมถึงทำความเข้าใจในกระบวนการเขียน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนากระบวนการคิดไตร่ตรอง และสามารถพัฒนาการเขียนให้มีประสิทธิภาพ

2.2.4 ลักษณะของการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการ

มีนักวิชาการกล่าวถึงลักษณะของการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการ ไว้ดังนี้

โคเฮน (Cohen, 1990) กล่าวถึง การสอนเขียนที่เน้นกระบวนการไว้ว่า ผู้เขียนจะต้องเขียนเพื่อถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก ข้อมูลต่าง ๆ ไปยังผู้อ่าน ผลงานที่ผลิตออกไปต้องอาศัยกระบวนการเขียนอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่การร่าง และมีการตรวจสอบงานเขียนจากเพื่อน หรือมีการประเมินผลโดยตนเองก่อนที่จะถึงมือครูผู้สอน ซึ่งการประเมินผลการทำงานเขียนจะสร้างให้เกิดความท้าทายในสิ่งที่ต้องการ มีการปรับปรุง แก้ไข เพื่อให้ได้งานเขียนที่ดีที่สุด ก่อนที่จะมีการถ่ายทอดงานเขียนออกไป การสอนเขียนที่เน้นกระบวนการ (Process Approach) เป็นวิธีสอนวิธีหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีโอกาสฝึกคิดและพัฒนาทักษะการเขียน

บราวน์ (Brown, 1994 อ้างถึงใน ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2558) กล่าวถึง ลักษณะของการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการไว้ดังนี้

1) การเขียนแบบเน้นกระบวนการเป็นรูปแบบการเขียนที่ให้ความสำคัญกับกระบวนการซึ่งจะนำไปสู่ผลการเขียน เป็นการฝึกฝนให้นักเรียนได้เรียนรู้และเข้าใจว่าการเขียนเกิดขึ้นโดยผ่านกระบวนการต่าง ๆ โดยนักเรียนกำหนดว่าอะไรคือจุดประสงค์โดยรวมของตนในการเขียน

2) การเขียนเน้นกระบวนการจะใช้กิจกรรมที่ก่อให้เกิดการระดมความคิด ซึ่งจะช่วยให้ นักเรียนสามารถสร้างความทรงจำระยะยาว (long term memory) และสามารถตอบคำถามตนเองได้ว่านักเรียนต้องการจะเขียนอะไรเพื่อนำเสนอแก่ผู้อ่าน

3) การสอนแบบเน้นกระบวนการเป็นการทำงานร่วมกันระหว่างผู้สอนและนักเรียน ผู้สอนมิใช่ผู้ให้คำตอบเท่านั้น แต่เป็นผู้ช่วยในการค้นหาคำตอบพร้อมกับนักเรียน ผู้สอนจะต้องสร้างบรรยากาศที่ดีในการสอนโดยกระตุ้นให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น อีกทั้งให้ข้อมูลย้อนกลับและเสริมแรงทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเขียนและเป็นพื้นฐานในอนาคต

4) ส่งเสริมให้มีการทำงานร่วมกันกับเพื่อนในชั้นเรียน โดยมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกันทั้งในด้านการระดมความคิดในการเรียน การอ่านเพื่อการตรวจทาน (review) ความถูกต้อง อีกทั้งให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับเนื้อหาว่าชัดเจนตรงประเด็นหรือไม่

5) มีการเขียนรายงาน (drafting) หลายครั้งเพื่อจัดลำดับความคิดและเรียบเรียงภาษาให้ถูกต้องและสละสลวย

6) ส่งเสริมให้มีการค้นคว้าจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อที่จะนำเสนอได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

7) การทำแบบฝึกหัดในการเขียนเป็นสิ่งจำเป็น ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนสามารถนำไปใช้เป็นตัวช่วยในการเขียนของตนเองได้

จุมพิต ศรีวัฒนพงศ์ (2547) ได้สรุปลักษณะการเขียนที่เน้นกระบวนการดังนี้

1) เป็นการสอนเขียนที่มองเนื้อหาของงานเขียนมากกว่ามองที่ลักษณะความถูกต้องทางไวยากรณ์หรือการใช้ภาษา นั่นก็คือ เมื่ออ่านแล้วสามารถเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนต้องการนำเสนอได้อย่างถูกต้องและได้สาระครบ

2) เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนมากขึ้น ทั้งในส่วนของ การเตรียมความคิดการเขียน ไปจนกระทั่งถึงขั้นที่ให้ผู้เรียนได้ปรับปรุงแก้ไขงานเขียน ผู้เรียนอาจประเมินงานเขียนด้วยตนเองหรือให้เพื่อนหรือผู้สอนได้มีส่วนร่วมในการประเมินงานเขียนเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงแก้ไขต่อไป

3) บทบาทของครูผู้สอนเป็นเพียงผู้กระตุ้น เสนอแนะแนวทางในการเขียนให้กับผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง

เลกิ (Leki, 1998) กล่าวถึงการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการว่า เป็นการสอนที่ฝึกให้นักเรียนผ่านขั้นตอนของการเขียนจากการสังเกตและประสบการณ์ ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนสามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการเขียนได้ นอกจากนี้การสอนเขียนที่เน้นกระบวนการยังเปิดโอกาสให้นักเรียนได้สร้างสรรค์ผลงานเพื่อให้มีคุณภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ในการเขียน โดยมี การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้กระบวนการในการคิด เพื่อที่จะนำมาอภิปรายและแลกเปลี่ยนกันในกลุ่ม ซึ่งความคิดเห็นที่ได้จากการแลกเปลี่ยนนี้เอง สามารถนำมาเป็นแนวทางในการตัดสินใจว่าจะเขียนอะไรและเขียนอย่างไร

จาร์วิส (Jarvis, 2005) ได้กล่าวว่า การสอนเขียนที่เน้นกระบวนการมีความเหมาะสมอย่างยิ่งสำหรับนักเรียนในระดับต้น เนื่องจากจะช่วยให้นักเรียนสามารถสื่อสารผ่านงานเขียนของตนเองไปพร้อมกับการพัฒนาในด้านภาษาและทักษะต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นทักษะการพูดที่ใช้ในการแลกเปลี่ยน ข้อมูลการอ่านผลงานเพื่อตรวจทาน อีกทั้งผู้เขียนยังมีโอกาสที่จะพัฒนาตนเองในด้านการใช้ไวยากรณ์ การสะกดคำและลายมือชื่อที่ใช้ในการเขียนอีกด้วย

ขวัญชีวา ว่องนิตธิธรรม (2551) ได้นำเสนอลักษณะที่สำคัญของวิธีสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการตามความคิดเห็น ดังนี้

1) เน้นกระบวนการเขียนมากกว่าผลงานเขียน กระบวนการเขียนประกอบด้วย ขั้นตอนหลัก ดังนี้ ขั้นตอนการวางแผนก่อนการเขียน ขั้นตอนการลงมือเขียนงานฉบับร่าง

และขั้นตอนหลังการเขียน ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมการอ่านเพื่อให้ได้ข้อมูลย้อนกลับสู่งานเขียนฉบับร่าง การแก้ไขปรับปรุงงานเขียนฉบับร่าง และการเขียนงานฉบับสมบูรณ์ การเขียนงานฉบับร่างนั้น จะเขียนกี่ครั้งก็ได้หลังจากที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับจากผู้อ่านแล้ว เพราะฉะนั้นผู้เขียนไม่ต้องส่งงานเขียน ฉบับแรกให้ครูเพื่อการประเมินผล

2) ให้ความสำคัญต่องานเขียนว่าเป็นผลงานของผู้เรียน ผู้เรียนจึงเป็นผู้กำหนด ค้นหา รวบรวมข้อมูลหรือความคิดที่จะนำเสนอมาเขียนโดยผ่านกระบวนการสร้างและค้นหาข้อมูล แล้วจึงเลือกข้อมูลมาใช้ในการเขียนเอง ช่วยให้ผู้เรียนได้สร้างและพัฒนาความคิดของตน

3) พัฒนากระบวนการสร้างความคิด ซึ่งเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นอย่างซับซ้อน โดยคำนึงถึงองค์ประกอบที่สำคัญในการเขียน ซึ่งได้แก่

3.1) ความพร้อมในการเขียน

3.2) ความสามารถในการใช้ภาษาถ่ายทอด หรือเชื่อมโยงความคิด ซึ่งได้รับการเรียบเรียง ขณะที่กระบวนการทางความคิด กำลังดำเนินอยู่ โดยได้คำนึงถึงวัตถุประสงค์ของการเขียน ผู้อ่าน และบริบททางสังคม เพื่อให้งานเขียนสื่อความหมายได้ชัดเจน

4) ใช้กิจกรรมแลกเปลี่ยนกันอ่าน และแสดงความคิดเห็นหลังการอ่านงานฉบับร่าง เป็นความร่วมมือที่ช่วยพัฒนางานเขียนของแต่ละคนได้

5) เป็นกระบวนการทางความคิด การใช้สติปัญญา การใช้ภาษาที่ผสมกลมกลืนกัน แต่เน้นที่เนื้อหาและการเรียบเรียงก่อน ส่วนการแก้ไขการใช้ภาษาถือเป็นกิจกรรมสุดท้ายของกระบวนการเขียน

6) ผู้อ่านงานเขียนอาจเป็นครูหรือเพื่อนร่วมชั้นเรียนก็ได้ ไม่จำเป็นต้องเป็นครู แต่เพียงผู้เดียว

7) เชื่อกันว่า ข้อผิดพลาดเกิดขึ้นได้เสมอ ผู้เขียนจึงไม่ควรพะวงอยู่กับข้อผิดพลาดกว่าเนื้อหา

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ลักษณะการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการผู้เขียนจะต้องเขียนเพื่อถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก ข้อมูลต่าง ๆ ไปยังผู้อ่าน เน้นกระบวนการเขียน ซึ่งผู้เรียนไม่เพียงแต่ได้รับการสอนเขียนเพื่อให้ได้ผลงานเท่านั้น แต่ยังมีโอกาสเรียนรู้กระบวนการในการสร้างสรรค์ผลงานเพื่อให้มีคุณภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ในการเขียน ช่วยให้ผู้เขียนสามารถสื่อสารผ่านงานเขียนของตนเองไปพร้อมกับการพัฒนาในด้านภาษาและทักษะต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นทักษะการพูดที่ใช้ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลการอ่านผลงานเพื่อตรวจทาน อีกทั้งผู้เขียนยังมีโอกาสที่จะพัฒนาตนเองในด้านการใช้ไวยากรณ์ การสะกดคำและลายมือที่ใช้ในการเขียน

2.2.5 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการ

นักวิชาการและนักการศึกษาได้เสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการไว้ดังนี้

ทิศนา แชมมณี (2561) กล่าวถึงกระบวนการการเรียนการสอนของ รูปแบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการไว้ 3 ขั้น ดังนี้
ขั้นที่ 1 ขั้นก่อนเขียน

1) การรวบรวมข้อมูล

1.1) การแจกแจงความคิด ผู้สอนแนะนำให้ผู้เรียนคิดเชื่อมโยงหัวข้อเรื่องที่จะเขียนกับแนวคิดต่าง ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลในการเขียน

1.2) การค้นคว้าข้อมูลจากการอ่าน โดยการให้ผู้เรียนอ่านงานเขียนที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่จะเขียนและศึกษาแนวคิดของผู้เขียนตลอดจนศัพท์สำนวนที่ใช้

2) เรียบเรียงข้อมูล

2.1) ผู้เรียนศึกษาหลักการเรียบเรียงจากข้อเขียนตัวอย่าง

2.2) จากข้อมูลที่ได้ในข้อ 1 ผู้เรียนคัดเลือกจุดเน้นและข้อมูลที่ต้องการนำเสนอ

3) การเรียนรู้ทางภาษา เป็นการสร้างความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างภาษาและศัพท์ที่จะนำมาใช้ในการเขียน

ขั้นที่ 2 ขั้นร่างงานเขียน

ผู้เรียนเขียนข้อความโดยใช้แผนการเขียนที่ได้จัดทำในขั้นที่ 1 เป็นเครื่องชี้แนะ

ขั้นที่ 3 ขั้นปรับปรุงแก้ไข

1) การปรับปรุงเนื้อหา ผู้เรียนอ่านร่างงานเขียนที่ได้จากข้อที่ 2 และอภิปรายเกี่ยวกับเนื้อหาและการเรียบเรียง ผู้สอนกำกับควบคุมโดยใช้คำถาม เพื่อให้กลุ่มอภิปรายไปในทิศทางที่ต้องการคือเน้นที่การสื่อความหมายของเนื้อหาและวิธีการนำเสนอ

2) การแก้ไขงานเขียน ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดข้อผิดพลาดทางภาษา แล้วจึงปรับปรุงร่างงานเขียนในด้านเนื้อหาที่ได้อภิปรายในข้อ 1 และแก้ไขข้อผิดพลาดทางภาษา โดยมีผู้สอนช่วยเหลือแนะนำ

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2558) กล่าวถึงขั้นตอนของการเขียนแบบเน้นกระบวนการว่ามี 5 ขั้นตอนหลักดังนี้

1) ขั้นก่อนการเขียน เป็นขั้นตอนสำคัญในการเตรียมความพร้อมก่อนการเขียนโดยร้อยละ 75% ของเวลาที่ใช้ในการเขียนทั้งหมดอยู่ในขั้นตอนนี้เนื่องจากเป็นขั้นตอนแรกที่นักเรียนจะค้นพบว่าอะไรคือสิ่งที่ต้องการนำเสนอแก่ผู้อ่าน เป็นขั้นตอนในการระดมความคิดเพื่อหาข้อมูลในการเขียนให้มากที่สุด ซึ่งการให้นักเรียนมีโอกาสทำกิจกรรมที่ส่งเสริมการคิดร่วมกับเพื่อน ๆ จะทำให้ นักเรียนคลายความวิตกกังวล

2) ขั้นการเขียนร่าง เป็นขั้นตอนที่ผู้เขียนนำความคิดข้อมูลในขั้นก่อนการเขียนมาเรียบเรียงเป็นตัวหนังสือ โดยมีการจัดเนื้อหาในแต่ละส่วนให้สอดคล้องและเหมาะสมในขั้นตอนนี้ครูควรสาธิตการเขียนร่างงาน เพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจจุดประสงค์ของการเขียนร่างงาน ครูอาจจะใช้คำถามเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนถ่ายทอดข้อมูลโดยที่ครูไม่ได้เป็นผู้ตัดสินว่าถูกหรือผิด แต่ครูจะทำหน้าที่เป็นผู้แนะนำในขั้นตอนนี้ นักเรียนอาจจะทำงานเป็นคู่หรือเป็นกลุ่มย่อย ซึ่งนอกจากจะเพิ่มข้อมูลให้นักเรียนแล้วยังจะช่วยพัฒนาการพูดให้นักเรียนอีกด้วย

3) ขั้นการอ่านทบทวน ในระหว่างการอ่านทบทวนผู้เรียนจะแก้ไขในเรื่องเกี่ยวกับเนื้อหา เป็นการทำงานเขียนให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้นโดยจะมีการอ่านทบทวน อีกทั้งตรวจสอบข้อผิดพลาด การลบคำที่ไม่ชัดเจน และเพิ่มเติมหรือแทนที่ โดยใช้คำที่สามารถสื่อความหมายได้ชัดเจนและเหมาะสม ตลอดจนอาจจะมีการจัดเรียงคำใหม่ ซึ่งกิจกรรมในขั้นอ่านทบทวน ผู้เรียนอาจจะทำร่วมกับเพื่อนโดยมีครูเป็นผู้คอยให้ความช่วยเหลือ

4) ขั้นการแก้ไข เป็นการแก้ไขเพื่อให้งานเขียนอยู่ในรูปที่ถูกต้องสมบูรณ์ เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ชัดเจน ในขั้นตอนนี้จะเน้นในเรื่องกลไกของภาษา เช่น ตัวสะกดและความผิดพลาดทางกลไกภาษาอื่น ๆ ซึ่งกลไกทางภาษาอื่น ๆ หมายถึง ระเบียบแบบแผนที่เป็นมาตรฐานที่ยอมรับทั่วไปของการเขียน เช่น การใช้เครื่องหมายวรรคตอน ตัวสะกด การใช้โครงสร้างประโยค การใช้ภาษาและรูปแบบของการเขียน ในขั้นนี้ครูควรฝึกให้นักเรียนมีประสบการณ์ในการตรวจแก้งานหลาย ๆ วิธี เช่น การให้นักเรียนอ่านออกเสียงเพื่อตรวจสอบ การเว้นวรรคตอนและประเมินว่าประโยคแต่ละประโยค สมบูรณ์หรือไม่ ตลอดจนการฝึกให้ใช้กิจกรรมในการตรวจอีกด้วย

5) ขั้นการนำเสนองานเขียนขั้นสุดท้าย/ขั้นตอนสนองต่อการเขียน วัตถุประสงค์สำคัญในการเขียนคือ เพื่อสื่อสารกับผู้อ่าน เพื่อถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ และประสบการณ์ของตนเอง เพื่อสนับสนุนความคิดและการเรียนรู้ตลอดจนเพื่อสร้างสรรค์ผลงานให้เป็นที่น่าภาคภูมิใจ ในขั้นตอนนี้ นักเรียนจะต้องตอบคำถามว่าตนเองบรรลุวัตถุประสงค์ในการเขียนเหล่านี้หรือไม่ การได้ประเมินงานเขียนตนเองในภาพรวมจะให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้จากข้อผิดพลาดตนเอง อีกทั้งการตอบสนองงานเขียนของนักเรียนจากเพื่อน ครู และผู้ปกครอง จะช่วยให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจ และสนใจการเขียนมากขึ้น นอกจากนี้อาจมีการเผยแพร่ผลงานของนักเรียนโดยบันทึกเสียงตามสายหรือการจัดป้ายนิเทศต่าง ๆ

เวอร์นอน (Vernon, 2001) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสอนเขียนแบบเน้น กระบวนการว่ามี 6 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ระดมความคิด (Brainstorming) นักเรียนทั้งชั้นอภิปรายและปรึกษากันเกี่ยวกับข้อมูลที่จะใช้ในการเขียน รวมถึงการจัดเรียงเรียงความคิดอย่างเป็นระบบประกอบด้วยความคิดหลัก และรายละเอียดสนับสนุน ตลอดจนวิธีการเสนอข้อเขียนที่จะทำให้ผู้อ่านสนใจ

ขั้นที่ 2 เขียนโครงร่าง (Outline) เขียนเป็นโครงร่างเนื้อหาที่จะนำมาเขียนซึ่งสามารถแบ่งกลุ่มย่อยเพื่อลงมือเขียน หรืออาจจะเขียนคนเดียวก็ได้

ขั้นที่ 3 เขียนร่างงานเขียน (Rough Draft) นำข้อมูลในโครงร่างมาเขียนใส่รายละเอียดเพิ่มเติม

ขั้นที่ 4 อ่านประเมินงานเขียน (Evaluation) นักเรียนและครูหรือเพื่อนร่วมชั้น อ่านงานเขียน ตรวจสอบความถูกต้องของโครงสร้าง การสะกดคำ และกลไกทางภาษาพร้อมให้ข้อมูลย้อนกลับ และปรับแก้ให้สมบูรณ์

ขั้นที่ 5 เขียนร่างครั้งสุดท้าย (Final Draft) นำข้อเสนอแนะมาเขียนใหม่อีกครั้ง ซึ่งครั้งนี้เน้นที่ความราบรื่นของงานเขียน

ขั้นที่ 6 การนำเสนอผลงาน (Publishing) แจกงานเขียนที่แก้ไขแล้วให้ครูหรือเพื่อนร่วมชั้นทำการวิจารณ์

คัสเวลล์ และมาเฮลเลอร์ (Caswell & Mahler, 2004) ได้เสนอวิธีการ สอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นก่อนการเขียน (Pre-Writing) เป็นขั้นเตรียมการวางแผนการเขียนของนักเรียน โดยใช้เทคนิคและกิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อสร้างความคิดค้นหาข้อมูลและ รวบรวมข้อมูล เช่น การระดมสมอง การสร้างผังความคิด

ขั้นที่ 2 ขั้นการเขียน (Writing) เป็นขั้นการเขียนร่างงาน โดยนักเรียนนำหัวข้อที่สำคัญจากขั้นก่อนการเขียนมาปรับปรุง และพัฒนาผลงานให้ดีขึ้น

ขั้นที่ 3 ขั้นการอ่านทบทวน (Revising) เป็นขั้นอ่านงานเขียนอย่างละเอียด โดยมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมหรือตัดข้อมูลที่จำเป็นออกเพื่อแก้ไขงานเขียนให้ดีขึ้น

ขั้นที่ 4 ขั้นการอ่านพิสูจน์ (Editing) เป็นขั้นการอ่านและตรวจงานเขียนให้ สมบูรณ์ และถูกต้องทั้งในด้านตัวสะกด การใช้ตัวพิมพ์ใหญ่ เครื่องหมายวรรคตอน การเว้นวรรค และการเรียงเนื้อหา

ขั้นที่ 5 ขั้นการนำเสนอผลงาน (Publishing) เป็นขั้นที่พร้อมจะนำเสนองาน เขียนให้แก่ผู้อ่านต่อไป ในรูปแบบโปสเตอร์ และป้ายนิเทศนำเสนอผลงาน

ไรเมส (Raimes, 1983) ได้เสนอขั้นตอนการเขียนแบบเน้นกระบวนการดังนี้

1) ขั้นก่อนการเขียน (Pre-writing)

1.1) ผู้เรียนสร้างความคิดหลากหลาย (Generating ideas) โดย

1.1.1) ผู้เรียนอภิปรายกับเพื่อนในห้อง เป็นกลุ่ม หรือเป็นคู่

(Discussion: class, small group, pair) ปรึกษาเกี่ยวกับข้อมูลที่จะใช้ในการเขียน รวมถึงการจัดเรียงเรียงความคิดอย่างมีระบบ

1.1.2) ผู้เรียนระดมสมอง (Brainstorming)

1.2) ผู้เรียนเลือกความคิดแล้วกำหนดความคิดที่จะเขียน (Selecting ideas/ establishing a viewpoint) ประกอบด้วยความคิดหลักและรายละเอียดสนับสนุน ตลอดจนวิธีการเสนอข้อเขียนที่จะทำให้ผู้อ่านสนใจ

1.3) ผู้เขียนร่างงานเขียนแบบคร่าว ๆ (Rough drafting) เป็นการจัดความคิดหรือข้อมูลต่าง ๆ เป็นข้อความต่อเนื่องกัน

1.4) ผู้เรียนตรวจงานที่ร่างไว้ (Preliminary self-evaluation) ว่าตรงประเด็นตามข้อมูลที่เตรียมไว้หรือไม่

1.5) ผู้เรียนเรียบเรียงข้อมูล หรือสร้างเรื่องที่จะเขียน (Arranging information/ structuring the text) จัดลำดับประโยคและย่อหน้า

2) ชั้นลงมือเขียน (While-writing)

2.1) ผู้เรียนร่างงานเขียนครั้งที่ 1 (First draft) โดยผู้เรียนเขียนตามแบบที่ร่างคร่าว ๆ (Rough drafting) ยังไม่ต้องกังวลเกี่ยวกับข้อผิดพลาดต่าง ๆ

2.2) ผู้เรียนแลกเปลี่ยนงานเขียนกับเพื่อน โดยดูวัตถุประสงค์ต้องสอดคล้องกับเนื้อหา (Content) มีการเรียบเรียงเนื้อหา (Organization) และมีประโยคสนับสนุนประโยคหลัก

2.3) ผู้เรียนใช้ข้อมูลย้อนกลับจากเพื่อนมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงงานร่างที่ 1 (First draft) เพื่อเขียนงานร่างที่ 2 (Second draft)

2.4) ผู้เรียนแลกเปลี่ยนตรวจงานร่างที่ 2 (Second draft) กับเพื่อน มีการอภิปราย (Discuss) กันถึงรายละเอียดด้านคำศัพท์ กลไกรากภาษา (Mechanics) ไวยากรณ์ (Grammar) โดยมีผู้สอนช่วย งานเขียนบางชิ้นที่เน้นเรื่องเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละช่วงเวลา ก็จะทำให้ผู้เรียนตรวจเรื่องไวยากรณ์ (Tense) ถ้าเป็นงานเขียนที่มีลักษณะบรรยายก็จะให้ผู้เรียนตรวจการใช้คำคุณศัพท์ (Adjective) คำนาม (Noun) และความสอดคล้องของประธานและกริยา (Subject-verb agreement)

2.5) ผู้เรียนนำข้อมูลย้อนกลับมาปรับปรุงงานร่างแล้วเขียนออกมาเป็นผลงานครั้งสุดท้าย (Finished draft)

3) ชั้นหลังการเขียน (Post-writing) ผู้เรียนทบทวนงานเขียนเพื่อความสมบูรณ์ของผลงาน (Reviewing) และส่งครูตรวจ ผู้สอนควรอธิบายให้ผู้เรียนได้เข้าใจอย่างชัดเจนว่าผลงานของผู้เรียนจะได้รับการตรวจเพื่อให้คะแนน และจะใช้เกณฑ์อะไรในการวัด ซึ่งสิ่งเหล่านี้ต้องมีการตกลง ระหว่างครูและผู้เรียน ถึงเกณฑ์ในการพิจารณาให้คะแนนการเขียนเรียงความ

เทย์เลอร์ (Taylor, 1984) กล่าวว่าขั้นตอนการเขียนที่เน้นกระบวนการประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นเตรียมการเขียน ในขั้นนี้เป็นการรวบรวมเนื้อหาข้อมูลจากหลากหลายวิธีการ ทั้งจากการอ่าน การสนทนา ซักถาม สังเกต จากการอภิปราย เป็นต้น และมีการนำข้อมูลที่ได้อธิบาย เรียบเรียงในเชิงเนื้อหาและภาษา รวมถึงการสร้างออกแบบรูปแบบของงานเขียน การทำผังความสัมพันธ์ การทำโครงร่างงานเขียน เป็นต้น

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นเขียน เป็นขั้นตอนการเขียนงานร่างที่ถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก และเรียบเรียงออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร แต่ในขั้นนี้ผู้เรียนสามารถย้อนคิดและทำการเพิ่มเติมในสิ่งที่ขาดหายไปได้ตลอดเวลา

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นตอบสนองงานเขียน เป็นขั้นการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนว่างานเขียนมีจุดบกพร่องที่ควรปรับปรุงแก้ไขอย่างไร โดยครูจะให้ผู้เรียนหรือเพื่อนตรวจ หรือครูอาจจะเป็นผู้ตรวจเองได้

ขั้นตอนที่ 4 ขั้นการเขียน เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะต้องศึกษาข้อบกพร่อง พร้อมคำแนะนำจากงานเขียนที่ได้รับการตรวจแล้วในขั้นที่ 3 เพื่อนำมาเขียนใหม่โดยการแก้ไขสิ่งที่บกพร่องต่าง ๆ หรืออาจจะเขียนงานใหม่ โดยใช้คำชี้แนะเป็นแนวทางในการเขียนก็ได้

ขั้นตอนที่ 5 ขั้นประเมินผล สำหรับขั้นนี้เป็นขั้นสุดท้ายของงานเขียน ซึ่งเป็นขั้นที่ผู้เขียนจะทราบว่าการเขียนของตนเองเป็นอย่างไรหลังจากที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วในส่วนนี้ครูจะมีวิธีการที่ต่างจากขั้นที่ 3 คือครูอาจจะใช้ผู้ตรวจหลายคน โดยตรวจจากความรู้สึกของแต่ละคน และนำคะแนนที่ได้มาหาคะแนนเฉลี่ย หรืออาจจะตรวจคนเดียวแต่มีเกณฑ์ตั้งไว้อย่างชัดเจน ซึ่งเกณฑ์ที่ตั้งไว้ผู้ตรวจจะให้นำหนักคะแนนคะแนนในเรื่องใดเรื่องหนึ่งมากขึ้นอยู่กับจุดประสงค์และความเหมาะสมของเนื้อหาในระดับขั้นของผู้เรียนด้วย

ฟิชเชอร์ และเทอร์รี่ (Fisher & Terry อ้างถึงใน ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2558) ได้เสนอขั้นตอนการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ ซึ่งประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่

1) ขั้นก่อนการเขียน (Prewriting) เป็นขั้นตอนสำคัญในการเตรียมความพร้อมก่อนการเขียน โดยร้อยละ 75 ของเวลาที่ใช้ในการเขียนทั้งหมดอยู่ในขั้นตอนนี้ เนื่องจากเป็นขั้นตอนแรกที่นักเรียนจะค้นพบว่าอะไรคือสิ่งที่ต้องการนำเสนอแก่ผู้อ่าน เป็นขั้นตอนในการระดมความคิดเพื่อหาข้อมูลในการเขียนให้มากที่สุด การให้นักเรียนมีโอกาสทำกิจกรรมที่ส่งเสริมการคิดร่วมกับเพื่อน ๆ จะทำให้นักเรียนคลายความวิตกกังวล ซึ่งกิจกรรมที่ครูควรจัดให้นักเรียนมีมากมาย เช่น

1.1) ให้นักเรียนในชั้นเขียนหัวข้อที่ตนเองสนใจและต้องการเขียน เสร็จแล้วจึงนำมาอภิปรายร่วมกันเพื่อตกลงเลือกหัวข้ออีกครั้งหนึ่ง

1.2) ให้นักเรียนระดมความคิดเพื่อหาข้อมูล และคำศัพท์สำนวนที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่จะเขียนทั้งเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม

1.3) ให้นักเรียนวางแผนในการเขียนงานของตนเอง โดยผู้เขียนเองต้องคำนึงว่ากลุ่มเป้าหมายที่ผู้เขียนต้องการนำเสนอผลงานคือใคร

2) ขั้นการเขียนร่าง (Drafting) เป็นขั้นตอนที่ผู้เขียนนำความคิดข้อมูลในขั้นก่อนเขียนมาเรียบเรียงเป็นตัวหนังสือ โดยมีการจัดเนื้อหาในแต่ละส่วนให้สอดคล้องเหมาะสม ในขั้นตอนนี้ครูควรสาธิตการเขียนร่างงาน เพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจจุดประสงค์ของการเขียนร่างงาน ครูอาจจะใช้คำถามเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนถ่ายทอดข้อมูล โดยที่ครูไม่ได้เป็นผู้ตัดสินว่าถูกหรือผิด แต่ครูจะทำหน้าที่เป็นผู้แนะนำ ในขั้นตอนนี้นักเรียนอาจจะทำงานเป็นคู่หรือเป็นกลุ่มย่อย ซึ่งนอกจากจะเพิ่มข้อมูลให้นักเรียนแล้วยังจะช่วยพัฒนาทักษะการพูดให้นักเรียนอีกด้วย

3) ขั้นการอ่านทบทวน (Revising) ในระหว่างการอ่านทบทวนผู้เรียนจะแก้ไขในเรื่องเกี่ยวกับเนื้อหา เป็นการทำให้งานเขียนสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น โดยจะมีการอ่านทบทวน (Reread) อีกทั้งตรวจสอบข้อผิดพลาด การลบคำที่ไม่ชัดเจนและเพิ่มเติมหรือแทนที่ โดยใช้คำที่สามารถสื่อความหมายได้ชัดเจนและเหมาะสม ตลอดจนอาจจะมีการจัดเรียงใหม่ ซึ่งกิจกรรมในขั้นการอ่านทบทวน ผู้เขียนอาจจะทำร่วมกับเพื่อนโดยมีครูเป็นผู้คอยให้ความช่วยเหลือ กิจกรรมขั้นนี้ ได้แก่

3.1) การอ่านทบทวนและประเมินงานเขียนโดยตัวผู้เขียนเอง ผู้เขียนจะอ่านงานตัวเอง และวิจารณ์ว่าอะไรคือข้อดี และอะไรคือสิ่งที่ตัวเองต้องการจะปรับปรุงหรือแก้ไขให้ดีขึ้น

3.2) การอ่านออกเสียงร่างงาน (Reading draft aloud) นักเรียนจะพบปัญหาของตนเอง หลังจากได้ฟังเพื่อนครู และพ่อแม่อ่านงานเขียนของตนให้ฟังอีกครั้งหนึ่ง และสามารถตัดสินได้ว่างานเขียนของตนเองดีมากน้อยเพียงใดจากการฟัง อีกทั้งยังได้ฟังความคิดเห็นจากบุคคลเหล่านี้ด้วย

3.3) การอ่านทบทวนโดยครูและเพื่อน การทำงานร่วมกันของนักเรียน จะทำให้นักเรียนเรียนรู้ข้อผิดพลาดของตนเองและเพื่อน ทั้งนี้เพื่อนำมาปรับปรุงงานเขียนของตนเองให้ดีขึ้น นอกจากนี้ การได้ฟังครูวิจารณ์งานเขียนของตนเองตัวต่อตัวจะทำให้ครูเข้าใจปัญหาในการเขียนของนักเรียนมากขึ้น อีกทั้งนักเรียนที่เข้าใจข้อเสนอแนะได้ชัดเจน ซึ่งดีกว่าที่ครูจะเขียนวิจารณ์ลงในกระดาษเท่านั้น

4) การแก้ไข (Editing) เป็นการแก้ไขเพื่อให้งานเขียนอยู่ในรูปที่ถูกต้องสมบูรณ์ เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ชัดเจน ในขั้นตอนนี้จะเน้นในเรื่องกลไกของภาษา เช่น ตัวสะกดและความผิดพลาด ทางกลไกภาษาอื่นๆ ซึ่งกลไกทางภาษาหมายถึง ระเบียบแบบแผนที่เป็นมาตรฐานที่ยอมรับทั่วไปของการเขียน เช่น การใช้ตัวอักษรตัวใหญ่ เครื่องหมายวรรคตอน ตัวสะกด การใช้โครงสร้างประโยค การใช้ภาษาและรูปแบบของการเขียน ในขั้นแก้ไขนี้ครูควรฝึกให้นักเรียนมีประสบการณ์ใน

การตรวจ แก้งานหลาย ๆ วิธี เช่น การให้นักเรียนอ่านออกเสียงเพื่อตรวจสอบการเว้นวรรคตอน และ ประเมินว่าประโยคแต่ละประโยคสมบูรณ์หรือไม่ ตลอดจนการฝึกให้ใช้กิจกรรมในการตรวจอีกด้วย

5) ขั้นการนำเสนองานเขียนขั้นสุดท้าย ขั้นสนองต่อการเขียน (Presenting Responding) วัตถุประสงค์สำคัญในการเขียนก็คือ เพื่อสื่อสารกับผู้อ่าน เพื่อถ่ายทอดความคิดความ เข้าใจและประสบการณ์ของตนเอง เพื่อสนับสนุนการคิดและการเรียนรู้ ตลอดจนเพื่อสร้างสรรค์ ผลงานที่เป็นที่ภาคภูมิใจ ในขั้นตอนนี้ นักเรียนจะต้องตอบคำถามว่าตนเองบรรลุวัตถุประสงค์ ในการเขียนเหล่านี้หรือไม่ การได้ประเมินงานเขียนของตนเองในภาพรวมจะทำให้ นักเรียนเกิด การเรียนรู้จากข้อผิดพลาดของตนอีกทั้งการตอบสนองงานเขียนของนักเรียนจากเพื่อน ครู และผู้ปกครองจะช่วยให้ นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจและสนใจในการเขียนมากขึ้น นอกจากนี้ อาจจะมี การเผยแพร่งานของนักเรียน โดยบันทึกเสียงตามสายหรือการจัดป้ายนิเทศต่าง ๆ

บราวน์ และฮูด (Brown & Hood, 1989) ได้เสนอขั้นตอนการสอนเขียนแบบเน้น กระบวนการไว้ คือ

1) ขั้นเตรียมการการเขียน กิจกรรมในขั้นนี้ประกอบด้วย การระดมสมอง การเขียน เร็ว การถามตัวเองด้วยคำถามแบบ “WH” การเรียงลำดับความคิดและการศึกษาตัวอย่างงานเขียน กิจกรรมดังกล่าวล้วนส่งเสริมให้เกิดความคิด และข้อมูลที่ต้องการและยังกระตุ้นความจำเป็นเพื่อ ค้นหาข้อมูลที่จะนำมาใช้ในการเขียนอีกด้วย

2) ขั้นการเขียนงานฉบับร่าง กิจกรรมในขั้นตอนนี้คือการเขียนวันบรรทัด เพื่อแก้ไข งานเขียนบนบรรทัดที่ว่าง หรือเขียนในกระดาษเพียงหน้าเดียว เว้นอีกหน้าไว้แก้งาน หรือเขียนโดยที่ เหลือขอบ กระดาษไว้มากหน่อย เพื่อไว้แก้งานโดยใช้ลูกศรโยงไปยังที่แก้หรืออาจใช้วิธีขีดฆ่าที่ผิดแทน การใช้น้ำยาลบที่ผิดหรือใช้ยางลบทิ้ง วิธีการเหล่านี้ช่วยให้เห็นการเขียนที่เป็นต้นฉบับครั้งแรก ได้ ในบางครั้งผู้เรียนอาจจะกลับมาใช้ข้อความนั้น ๆ อีกได้ในตอนหลัง เมื่อเริ่มลงมือเขียนให้เขียน ต่อไปเรื่อย ๆ ถ้าไม่มั่นใจในการสะกดคำให้เว้นที่ไว้แล้วเขียนต่อ เช่น bel_ve ถ้าคิดเนื้อเรื่องไม่ออก ให้ย้อนกลับไปดูข้อมูลที่ได้นบันทึกไว้ในขั้นตอนแรก

3) ขั้นทบทวน ขั้นนี้เป็นการตรวจว่าได้เขียนในสิ่งที่ต้องการเขียนหรือไม่ และเขียน ได้อย่างมีประสิทธิภาพเพียงใด จึงจำไว้ว่าขั้นทบทวนงานเขียนนี้เป็นขั้นที่สำคัญที่สุดในกระบวนการ เขียน เพราะเป็นขั้นทบทวนปรับแก้ ทั้งด้านเนื้อหาและการใช้ภาษา ดูความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ กับผู้อ่านเฉพาะกลุ่มและสถานการณ์บางสถานการณ์ด้วย

ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการ จากนักการศึกษา ดังนี้

ตารางที่ 2 การสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการ

ทิตนา แคมมณี (2561)	ฟิชเชอร์ และ เทอร์รี่ (Fisher & Terry, 1990)	เวอร์นอน (Vernon, 2001)	เทย์เลอร์ (Taylor, 1984)	ผลการสังเคราะห์
<p>1. ขั้นก่อนเขียน</p> <ul style="list-style-type: none"> - การรวบรวมข้อมูล คิด เชื่อมโยง หัวข้อ เรื่องที่จะเขียน กับแนวคิดต่าง ๆ และอ่านงานเขียนที่เกี่ยวข้อง - เรียบเรียงข้อมูล ผู้เรียน ศึกษาหลักการ เรียบเรียงจากข้อเขียนตัวอย่าง - การเรียนรู้ทางภาษา สร้างความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างภาษา และศัพท์ที่จะนำมาใช้ในการเขียน 	<p>1. ขั้นก่อนการเขียน</p> <ul style="list-style-type: none"> - เขียนหัวข้อที่ตนเองสนใจและต้องการเขียน - ระดมความคิดเพื่อหาข้อมูล และ คำศัพท์สำนวนที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่จะเขียน ทั้งเป็นรายบุคคล และเป็นกลุ่ม - วางแผนในการเขียนงานของตนเอง 	<p>1. ขั้นระดมความคิด</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียนทั้งชั้นอภิปรายและปรึกษากันเกี่ยวกับข้อมูลที่จะใช้ในการเขียน 	<p>1. ขั้นเตรียมการเขียน</p> <ul style="list-style-type: none"> - รวบรวมเนื้อหาข้อมูลจากหลากหลายวิธีการ นำข้อมูลที่ได้อิงเคราะห์ เรียบเรียงในเชิงเนื้อหาและภาษา 	<p>1. ขั้นก่อนการเขียน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ศึกษาตัวอย่างงานเขียนที่เกี่ยวข้อง - ศึกษาการใช้สำนวน ภาษาและ คำศัพท์ที่ใช้ในงานเขียน - รวบรวมเนื้อหาที่ได้จากการศึกษา เพื่อวางแผนในการเขียนงานของตนเอง
<p>2. ขั้นร่างงานเขียน</p> <ul style="list-style-type: none"> - เขียนข้อความโดยใช่ 	<p>2. ขั้นการเขียนร่าง</p> <ul style="list-style-type: none"> - นำความคิด ข้อมูลในขั้นก่อน 	<p>2. ขั้นเขียนโครงร่าง</p> <ul style="list-style-type: none"> - เป็นโครงร่างเนื้อหาที่จะนำมา 	<p>2. ขั้นเขียน</p> <ul style="list-style-type: none"> - การเขียนงานร่างที่ถ่ายทอดความคิด 	<p>2. ขั้นร่างงานเขียน และเขียนงาน</p> <ul style="list-style-type: none"> - นำความคิดและข้อมูลในขั้นก่อน

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ทีศนา แชมมณี (2561)	ฟิชเชอร์ และ เทอร์รี่ (Fisher & Terry, 1990)	เวอร์นอน (Vernon, 2001)	เทย์เลอร์ (Taylor, 1984)	ผลการสังเคราะห์
แผนการเขียนที่ได้จัดทำในชั้นที่ 1 เป็นเครื่องชี้แนะ	เขียนมาเรียบเรียงเป็นตัวหนังสือ โดยมีการจัดเนื้อหาในแต่ละส่วนให้สอดคล้องเหมาะสม	เขียนซึ่งสามารถแบ่งกลุ่มย่อยเพื่อลงมือเขียนหรืออาจจะเขียนคนเดียวก็ได้ 3. ชั้นร่างงานเขียน - นำข้อมูลในโครงร่างมาเขียนใส่รายละเอียดเพิ่มเติม	ความรู้สึกรับและเรียบเรียงออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร	การเขียน มาเรียบเรียงเป็นตัวหนังสือ - นำงานเขียนที่ร่างไว้มาลงมือเขียนถ่ายทอดความคิดความรู้สึกรับใส่รายละเอียดเพิ่มเติมให้สอดคล้องเหมาะสม
-	3. ชั้นการอ่าน ทบทวน - การอ่าน ทบทวนและประเมินงานเขียนโดยตัวผู้เขียนเอง - การอ่านออกเสียงร่างงาน - การอ่าน ทบทวนโดยครูและเพื่อน		3. ชั้นตอบสนองงานเขียน - ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนว่างานเขียนมีจุดบกพร่องที่ควรปรับปรุงแก้ไขอย่างไร	3. ชั้นอ่านทบทวนงานเขียน - การอ่าน ทบทวนและประเมินงานเขียนโดยตัวผู้เขียนเองครู และเพื่อน - ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนว่างานเขียนมีจุดบกพร่องที่ควรปรับปรุงแก้ไขอย่างไร

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ทิตนา แชมมณี (2561)	ฟิชเชอร์ และ เทอร์รี่ (Fisher & Terry, 1990)	เวอร์นอน (Vernon, 2001)	เทย์เลอร์ (Taylor, 1984)	ผลการสังเคราะห์
<p>3. <u>ขั้นปรับปรุงแก้ไข</u></p> <p>- อ่านร่างงานเขียน แล้วจึงปรับปรุงร่างงานเขียนในด้านเนื้อหา และแก้ไขข้อผิดพลาดทางภาษา โดยมีผู้สอนช่วยเหลือแนะนำ</p>	<p>4. <u>ขั้นการแก้ไข</u></p> <p>- เป็นการแก้ไขเพื่อให้งานเขียนอยู่ในรูปแบบที่ถูกต้องสมบูรณ์ เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ชัดเจน</p>	<p>4. <u>ขั้นอ่าน</u></p> <p>ประเมินงานเขียน</p> <p>- นักเรียนและครูหรือเพื่อนร่วมชั้น อ่านงานเขียนตรวจสอบความถูกต้องของโครงสร้าง การสะกดคำและกลไกทางภาษา พร้อมให้ข้อมูลย้อนกลับ และปรับแก้ไขให้สมบูรณ์</p>	<p>4. <u>ขั้นการเขียน</u></p> <p>- เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะต้องศึกษาข้อบกพร่องพร้อมคำแนะนำจากงานเขียนที่ได้รับ การตรวจแล้วในขั้นที่ 3 เพื่อนำมาเขียนใหม่โดยการแก้ไขสิ่งที่บกพร่องต่าง ๆ</p>	<p>4. <u>ขั้นปรับปรุงแก้ไขงานเขียน</u></p> <p>- ปรับปรุงแก้ไขสิ่งที่บกพร่องของร่างงานเขียนในด้านเนื้อหา โครงสร้าง การสะกดคำและกลไกทางภาษา และปรับแก้ไขให้สมบูรณ์ เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ชัดเจน</p>
-	-	<p>5. <u>เขียนร่างครั้งสุดท้าย</u></p> <p>- นำข้อเสนอแนะมาเขียนใหม่อีกครั้ง ซึ่งครั้งนี้เน้นที่ความราบรื่นของงานเขียน</p>	-	

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ทิตนา แชมมณี (2561)	ฟิชเชอร์ และ เทอร์รี่ (Fisher & Terry, 1990)	เวอร์นอน (Vernon, 2001)	เทย์เลอร์ (Taylor, 1984)	ผลการสังเคราะห์
-	5. ขั้นการนำเสนองานเขียนขั้นสุดท้าย/ขั้นตอบสนองต่อการเขียน - มีการเผยแพร่ผลงานของนักเรียน โดยบันทึกเสียงตามสายหรือการจัดป้ายนิเทศ	6. การนำเสนอผลงาน - แจกงานเขียนที่แก้ไขแล้วให้ครูหรือเพื่อนร่วมชั้นทำการวิจารณ์	-	5. ขั้นนำเสนองานเขียนและประเมินผล - นำเสนองานเขียนหน้าชั้นเรียนจัดป้ายนิเทศ หรือแจกงานเขียนที่แก้ไขแล้วให้ครูหรือเพื่อนร่วมชั้นทำการวิจารณ์และประเมินผลตามเกณฑ์ตามความเหมาะสมของเนื้อหา
-	-	-	5. ขั้นประเมินผล - ประเมินผลตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ซึ่งเกณฑ์ที่ตั้งไว้ผู้ตรวจจะให้น้ำหนักคะแนนในเรื่องใดเรื่องหนึ่งมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ความเหมาะสมของเนื้อหาและระดับชั้นของผู้เรียน	5. ขั้นประเมินผล - ประเมินผลตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ซึ่งเกณฑ์ที่ตั้งไว้ผู้ตรวจจะให้น้ำหนักคะแนนในเรื่องใดเรื่องหนึ่งมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ความเหมาะสมของเนื้อหาและระดับชั้นของผู้เรียน

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการ (Process Writing Approach) เป็นวิธีการฝึกให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการเขียนวิธีหนึ่ง โดยอาศัยกระบวนการเขียนอย่างเป็นระบบ โดยมีขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นตอนการเขียนเป็นขั้นตอนศึกษาตัวอย่างงานเขียนที่เกี่ยวข้อง ศึกษาการใช้สำนวน ภาษาและคำศัพท์ที่ใช้ในงานเขียน และรวบรวมเนื้อหาที่ได้จากการศึกษา เพื่อวางแผนในการเขียนงานของตนเอง 2) ขั้นร่างงานเขียนและเขียนงาน เป็นขั้นตอนการนำความคิดและข้อมูลในขั้นก่อนการเขียนมาเรียบเรียงเป็นตัวหนังสือ จากนั้นนำงานเขียนที่ร่างไว้มาลงมือเขียนถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก ใส่รายละเอียดเพิ่มเติม 3) ขั้นอ่านทบทวนงานเขียน เป็นขั้นตอนการอ่านทบทวนและประเมินงานเขียนโดยตัวผู้เขียนเอง ครู และเพื่อน และให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนว่างานเขียนมีจุดบกพร่องที่ควรปรับปรุงแก้ไขอย่างไร 4) ขั้นปรับปรุงแก้ไขงานเขียน เป็นขั้นตอนการปรับปรุง แก้ไขสิ่งที่บกพร่องของร่างงานเขียนในด้านเนื้อหา โครงสร้าง การสะกดคำและกลไกทางภาษา และปรับแก้ให้สมบูรณ์ เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ชัดเจน 5) ขั้นนำเสนองานเขียนและประเมินผล โดยการนำเสนองานเขียนหน้าชั้นเรียน จัดป้ายนิเทศ หรือแจกงานเขียนที่แก้ไขแล้วให้ครูหรือเพื่อนร่วมชั้นทำการวิจารณ์และประเมินผลตามเกณฑ์ตามความเหมาะสมของเนื้อหา

2.3 การเรียนรู้แบบร่วมมือ

2.3.1 ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นวิธีการเรียนที่มีการจัดกลุ่มการทำงานเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และเพิ่มพูนแรงจูงใจทางการเรียน ซึ่งมีนักวิชาการได้ให้ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ ดังนี้

จอห์นสัน (Johnson, 1991) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง วิธีการจัดการเรียนการสอนที่ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ประมาณ 4-5 คน สมาชิกในกลุ่มจะมีความสามารถแตกต่างกันโดยคละกัน มีนักเรียนเรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน อ่อน 1 คน การทดสอบผลการเรียนจะแบ่งออกเป็น 2 ตอน ตอนแรกพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของกลุ่ม ตอน 2 พิจารณาสอบเป็นรายบุคคล เวลาทดสอบต่างคนต่างสอบ แต่เวลาเรียนให้เรียนแบบร่วมมือกัน สมาชิกในกลุ่มจะรับผิดชอบในสิ่งที่ได้รับ

การสอนและช่วยเพื่อนสมาชิกในกลุ่มให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีจุดมุ่งหมายในการทำงานร่วมกัน

สิริพัทธ์ เจษฎาวิโรจน์ (2550) กล่าวว่าไว้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นวิธีการเรียนที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็น กลุ่มเล็ก ๆ แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ความสามารถแตกต่างกัน แต่ละคน จะต้องมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง

ในการเรียนรู้และในความสำเร็จของกลุ่ม มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ให้กำลังใจซึ่งกันและกัน คนเก่งช่วยเหลือคนที่อ่อนกว่า รับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของทุกคนในกลุ่ม

ระวีวรรณ ศรีคร้ามครั้น (2553) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่สนับสนุน และเน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กัน รู้จักทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม แลกเปลี่ยนความเห็น ช่วยเหลือ และเพิ่มพูนความรู้ให้แก่ผู้ที่ยังเรียนด้อยในกลุ่ม รวมทั้งช่วยเหลือกัน เพื่อให้งานของกลุ่มประสบความสำเร็จ

อรนุช ลิ้มตศิริ (2554) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ส่งเสริมให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ และทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4-5 คน สมาชิกในกลุ่มมีระดับความสามารถแตกต่างกัน สามารถสื่อสารกัน และร่วมกันปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย โดยที่สมาชิกแต่ละคนมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตน และของกลุ่ม โดยมีเป้าหมายร่วมกันและได้รับรางวัลร่วมกันเมื่อกลุ่มประสบความสำเร็จ

ทิสนา แคมมณี (2561) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง การเรียนรู้เป็นกลุ่มย่อย โดยมีสมาชิกกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกันประมาณ 3-6 คน ช่วยกันเรียนรู้ไปสู่เป้าหมายของกลุ่ม

จากความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือ สรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นวิธีการเรียนรู้แบบเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มีการจัดให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ มีการปฏิสัมพันธ์กันภายในกลุ่ม รู้จักทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม สมาชิกในกลุ่มจะมีระดับ ความสามารถที่แตกต่างกัน ซึ่งผู้เรียนจะต้องมีการแลกเปลี่ยนความเห็น ระดมความคิด ช่วยเหลือ และรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเองและของกลุ่ม ในการเรียนสมาชิกทุกคนจะมีบทบาทหน้าที่และมีภาระรับผิดชอบต่อกันและกัน ทั้งนี้เพื่อให้กลุ่มของตนบรรลุเป้าหมาย ในการเรียนไปด้วยกัน

2.3.2 รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ

รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือมีหลายลักษณะ เพื่อนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมด้านการเรียนการสอน ซึ่งมีนักวิชาการได้กล่าวถึงรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ดังนี้

จอห์นสัน (Johnson, 1991) กล่าวถึงรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ 5 ลักษณะ ดังนี้

1) Student Team Achievement Divisions (STAD) แบ่งนักเรียนให้เป็นกลุ่ม การเรียนรู้กลุ่มละ 4 คน มีระดับความสามารถ เพศ และเชื้อชาติที่แตกต่างกัน หลังจากครู นำเสนอ บทเรียนแล้ว นักเรียนทำงานกันภายในกลุ่มเพื่อเรียนรู้ในบทเรียน หลังจากนั้นนักเรียน จะได้รับการทดสอบเป็นรายบุคคล โดยไม่ได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนร่วมทีม โดยปกติแล้วจะสอบหลังจากเรียน 3-5 คาบ คะแนนจากการทดสอบจะถูกนำมาเปรียบเทียบกับคะแนนเฉลี่ย ในครั้งแรก แล้วจะนำมาเป็นคะแนนของทีม และทีมที่มีคะแนนถึงเกณฑ์จะได้รับใบเกียรติบัตร หรือรางวัล วิธีการ

STAD สามารถนำไปใช้สอนวิชาคณิตศาสตร์ ภาษาศาสตร์ สังคมศึกษา และวิทยาศาสตร์ ตั้งแต่ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 จนถึงอุดมศึกษา แนวคิดสำคัญของวิธีการนี้ คือ เป็นการจูงใจส่งเสริมให้นักเรียน ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการฝึกสิ่งที่ครูนำมาเสนอ ถ้านักเรียน ต้องการให้ทีมของตนได้รางวัล ต้อง ช่วยเพื่อนร่วมทีมเรียนและส่งเสริมให้เพื่อนร่วมทีมทำดีที่สุด 4.เห็นความสำคัญของการเรียนและ สนุกสนาน ทำงานหลังจากครูเสนอบทเรียน โดยทำงานเป็นคู่และเปรียบเทียบคำตอบ อภิปรายถึง ความผิดพลาดของคำตอบ และช่วยกันและกันในสิ่งที่ยัง ไม่เข้าใจ บางครั้งอาจอภิปรายถึง การแก้ปัญหา หรือทดสอบกันในเรื่องที่กำลังเรียน การทำงาน คู่กับเพื่อนร่วมทีมเป็นการประเมิน จุดเด่นจุดด้อย เพื่อช่วยให้ประสบผลสำเร็จในการทดสอบ

2) Team Games Tournament (TGT) การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคนี้มีการนำเสนอบทเรียน และการทำงานเช่นเดียวกับวิธี STAD แต่วัดผลการทดสอบด้วยการแข่งขัน เป็น รายสัปดาห์ โดยให้สมาชิกของทีมแต่ละคนแข่งขันกับสมาชิกในทีมอื่นที่มีความสามารถใกล้เคียงกันในการ เล่นเกมการศึกษา เพื่อให้ทีมของตนได้คะแนน ซึ่งถือว่าเป็นการทำให้ทุกคน มีโอกาส ในการทำให้ทีมประสบความสำเร็จเท่ากัน ทีมที่ได้คะแนนสูงก็จะได้รับรางวัล

3) Jigsaw II เป็นเทคนิคที่นักเรียนซึ่งมีความสามารถต่างกันทำงานร่วมกัน 4 คน เหมือนวิธี STAD และ TGT โดยนักเรียนถูกกำหนดให้อ่านบทเรียน เรื่องสั้น หรืออื่น ๆ ส่วนใหญ่ใช้ใน วิชาสังคมและชีวประวัติ สมาชิกในทีมจะถูกกลุ่มให้เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านใดด้านหนึ่งของเรื่องที่อ่าน หลังจากผู้เชี่ยวชาญในเรื่องนั้นจากทุกกลุ่มมารวมกันอภิปราย เสร็จแล้วก็จะกลับมา สอนเนื้อหา นั้น ๆ ให้กับเพื่อนร่วมทีม ท้ายสุดนักเรียนก็จะได้รับการทดสอบหรือการประเมินอื่น ๆ ในทุกเนื้อหา

4) Cooperative Integrated Reading and Composition (CIRC) เป็นการเรียน แบบร่วมมือสำหรับการสอนอ่านและเขียน การเรียนครูจะใช้เรื่อง หรือนิยายสำหรับสอนอ่าน นักเรียนจะถูกกำหนดให้ทำงานเป็นทีมที่ประกอบด้วยนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่างกัน นักเรียนทำงานภายในทีมเพื่อทำกิจกรรมที่เสริมพหุปัญญาตั้งแต่การอ่านจับคู่ ให้กันฟัง การทำนาย โคร่งเรื่อง สรุปย่อ การสะกดคำ การเรียนรู้ศัพท์และยังฝึกทักษะในการอ่านจับใจความ ฝึกเขียน พิมพ์ และจัดทำเป็นหนังสือของทีม

5) Team Accelerated Instruction (TAI) เป็นการเรียนรู้แบบร่วมมือที่แต่ละบุคคล จะเรียนรู้ในองค์ความรู้ที่ตนรับผิดชอบ ออกแบบเพื่อใช้สอนวิชาคณิตศาสตร์โดยเฉพาะสำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-6 นักเรียนจะเรียนรู้ในอัตราของตน โดยทั่วไปสมาชิกทำงาน ในบทเรียนที่ต่างกัน เพื่อนร่วมทีมจะตรวจสอบการทำงานจากกระดาษคำตอบ คอยช่วยเหลือ ในการแก้ปัญหา การที่ทีมจะได้รับเกียรติบัตรขึ้นสูงกับความสมบูรณ์ของงานแต่ละส่วน และความถูกต้องของการทดสอบครั้งสุดท้ายของทุกคนในทีม

ระวีวรรณ ศรีศรีรัมย์ (2553) กล่าวถึงรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ดังนี้

1) การเรียนแบบกลุ่มที่เน้นผลสัมฤทธิ์ (Student Teams Achievement Division: STAD) ซึ่งเป็นให้ผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันในกลุ่มมีกิจกรรมร่วมกัน รับผิดชอบงานร่วมกัน รวมทั้งร่วมกันหรือช่วยเหลือกันส่งเสริมการเรียนรู้ของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่ม โดยการที่ครูผู้สอนต้องอธิบายวิธีการจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้รับทราบถึงวิธีการเรียนในเบื้องต้น แล้วแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม แต่ละกลุ่มจะมีจำนวน 4-5 คน ประกอบด้วยนักเรียนที่เรียนดี ค่อนข้างดี ปานกลาง และอ่อน ให้สมาชิกแต่ละกลุ่มศึกษาใบงาน หรืองานที่ครูมอบหมายให้ สมาชิกในกลุ่มต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มเข้าใจเนื้อหาวิชาอย่างชัดเจน แล้วผู้สอนให้นักเรียนแต่ละคนทำแบบทดสอบด้วยตนเอง ให้คะแนนเป็นรายคน และเป็นกลุ่ม แล้วประกาศยกย่องกลุ่มที่มีคะแนนสูงสุด

2) การเรียนเป็นกลุ่มเน้นที่เกมและการแข่งขัน (Team Games Tournament: TGT) การจัดการเรียนเป็นกลุ่มแบบร่วมมือที่เน้นเกม และการแข่งขันระหว่างกลุ่ม โดยมีลักษณะการจัดการเรียนการสอนคล้ายกับการจัดการเรียนเป็นกลุ่มร่วมมือที่เน้นแบบผลสัมฤทธิ์ สำหรับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เน้นการแข่งขันระหว่างกลุ่มนั้น จะเน้นที่เกมและการแข่งขัน ระหว่างกลุ่มในด้านเนื้อหาความรู้ของสมาชิกกลุ่ม กิจกรรมการเรียนรู้ในลักษณะนี้ เหมาะสม กับวิชาที่ต้องการคำตอบที่แน่นอน ซึ่งผู้สอนต้องให้ความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาแก่ผู้เรียนก่อน แล้วแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 3-5 คน ในแต่ละกลุ่มประกอบด้วยนักเรียนที่เรียนดี ค่อนข้างดี ปานกลาง และอ่อน แล้วให้แต่ละกลุ่มร่วมกันศึกษาเนื้อหาวิชาที่จะต้องแข่งขัน เพื่อให้สมาชิกกลุ่มทุกคน สามารถตอบคำถาม และชนะการแข่งขัน ซึ่งครูจะจัดให้มีการแข่งขันขึ้นสัปดาห์ละ 1 ครั้ง โดยให้มีการแข่งขันเป็นรายคน และนำผลคะแนนของสมาชิกแต่ละกลุ่มมารวมกัน กลุ่มที่มีคะแนนสูงสุดจะได้รับรางวัล และการยกย่อง

3) จิ๊กซอว์ (Jigsaw) นำมาใช้ในการสอนและให้ความรู้แก่ผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อผู้เรียนมีทักษะในการอ่าน คือ ผู้สอนแบ่งกลุ่มนักเรียน เช่นเดียวกับการเรียนแบบร่วมมือที่เน้นผลสัมฤทธิ์ (STAD) และการแข่งขัน (TGT) ซึ่งนักเรียนในแต่ละกลุ่มมีความสามารถ แตกต่างกัน แล้วผู้สอนกำหนดงาน ซึ่งเป็นหัวข้อเรื่องให้ผู้เรียนจะต้องศึกษา และให้ทุกคน ในแต่ละกลุ่มเลือกหัวข้อเรื่องที่ตนสนใจ คนละ 1 หัวข้อ แล้วให้แต่ละกลุ่มส่งสมาชิกที่สนใจ ในเรื่องเดียวกันของแต่ละกลุ่มมาเข้าร่วมกลุ่มกัน โดยการใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ สมาชิกแต่ละกลุ่ม จะร่วมศึกษาข้อมูลตามหัวข้อเรื่องที่ได้รับมอบหมาย จะทำให้สมาชิกกลุ่มทุกคนมีความรู้ ในเรื่องที่ได้รับมอบหมายในหัวข้อเรื่องนั้น ๆ เป็นอย่างดี แล้วผู้เรียนแต่ละคนจะแยกย้ายกัน กลับกลุ่มเดิมพร้อมกับความรู้ที่ได้ศึกษามา และสมาชิกกลุ่มทุกคนจะนำความรู้ในหัวข้อเรื่อง ที่ตนได้ศึกษามาอธิบายให้สมาชิกกลุ่มเข้าใจ จากนั้นจัดให้ผู้เรียนทุกคนได้ทำแบบทดสอบ โดยครอบคลุมหัวข้อเรื่องทั้งหมด ซึ่งคะแนนที่ได้จะนำมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม กลุ่มไหน ได้คะแนนรวมสูงสุด จะได้รับรางวัล

4) การเรียนเป็นกลุ่มที่เสริมการเรียนรู้แบบเอกัตภาพ (Team Assisted Individualization : TAI) การเรียนตามเอกัตภาพจะเน้นการเรียนรู้ โดยใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ “การสอนต่าง ๆ จัดให้ผู้เรียนได้เรียนแบบร่วมมือ เพื่อเพิ่มความเข้าใจ และเรียนรู้การทำงาน ร่วมกัน การจัดการเรียนแบบร่วมมือในรูปแบบนี้ ผู้เรียนจะต้องมีทักษะในด้านการอ่าน ลักษณะ การจัดการเรียนที่เสริมการเรียนรู้ตามเอกัตภาพของผู้เรียน คือ จัดแบ่งกลุ่มให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่ม มีความรู้ความสามารถที่แตกต่างกัน เช่นเดียวกับการจัดแบ่งกลุ่มในการเรียนแบบ STAD และ TGT ในแต่ละกลุ่มส่งสมาชิกภายในกลุ่มมาเรียนร่วมกัน และให้ผู้เรียนศึกษาด้วยตนเอง ตามระดับความรู้ และความสามารถในการใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์สำหรับการเรียนเป็น รายบุคคล แล้วให้ผู้เรียนกลับเข้ากลุ่มเดิมที่กำหนดให้ และมอบงานหรือแบบฝึกหัดให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มร่วมมือกันทำ ช่วยเหลือ และอธิบายร่วมกันในกลุ่ม ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละคนทำ แบบฝึกหัด ซึ่งคะแนนของผู้เรียนแต่ละคนที่ได้ จะนำมาคิดคะแนนความก้าวหน้า เช่นเดียวกับการเรียนแบบ STAD เพื่อจัดทำเป็นคะแนนของกลุ่ม กลุ่มที่มีคะแนนสูงสุดจะได้รับการยกย่อง ให้รางวัล หรือประกาศให้ทราบทั่วกัน

5) กลุ่มการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการอ่านและการเขียน (Cooperative Integrated Reading and Composition : CIRC) เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในลักษณะกลุ่มที่ส่งเสริมความสามารถในด้านการใช้ภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอ่านและการเขียน โดยร่วมสรุป ข้อความที่อ่าน ถามคำถาม ชี้แจงความเข้าใจ หรือความถูกต้องให้แก่เพื่อนร่วมกลุ่ม ซึ่งมีการดำเนินการโดยแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มอย่างน้อย 2-4 คน ซึ่งผู้เรียนในกลุ่มจะต้องมีระดับ ความสามารถในการอ่านที่แตกต่างกัน ผู้สอนให้ใบงานและเอกสารในการอ่านพร้อมทั้งอธิบาย เรื่องคร่าว ๆ ให้ผู้เรียนฟัง เมื่อผู้เรียนในกลุ่มได้รับเอกสารในการอ่านแล้ว สมาชิกในกลุ่ม จะต้องอ่านและร่วมกันทำความเข้าใจ ต้องสรุปความเข้าใจ ชี้แจงข้อถูกต้อง อธิบายหรือให้ความกระจ่างเกี่ยวกับเนื้อเรื่องให้สมาชิกในกลุ่ม ฟังและร่วมกันเขียนคำตอบ สกอตตัวอักษร ที่ถูกต้อง เพื่อตอบคำถาม สรุปเนื้อเรื่องที่อ่านโดยการเขียน ให้แต่ละกลุ่มเขียนผลงานเกี่ยวกับ ความเข้าใจในด้านการอ่านของกลุ่มตนเอง แจกจ่ายให้เพื่อน ๆ กลุ่มอื่นอ่านด้วยเพื่อเผยแพร่ ให้ผู้อื่นอ่านต่อไป

6) กลุ่มการเรียนรู้แบบสืบสวน (Group investigation) จะมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้รับทั้ง ความรู้ และสามารถทำงานเป็นทีม หรือทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ โดยจะส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รู้จัก การค้นคว้า หรือการสืบค้นหาความรู้จากแหล่งความรู้ต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน ซึ่งการจัดกิจกรรมลักษณะกลุ่มแบบสอบสวนจะกระทำได้โดยการที่ผู้สอนกำหนดหัวข้อเรื่องให้ แก่ผู้เรียน แล้วแบ่งกลุ่มตามความสนใจของหัวข้อเรื่อง ซึ่งผู้เรียนจะร่วมกันพิจารณา และวางแผน ในการสืบค้นความรู้ในหัวข้อเรื่องดังกล่าว แบ่งงานและแบ่งหัวข้อย่อย การกำหนดจุดประสงค์ เป้าหมายในการสืบค้น แล้วรวบรวมความรู้ ปรีक्षा พิจารณาเลือกข้อมูล จัดบันทึก สรุป และจัดทำ เป็นรายงานเสนอต่อครูผู้สอน แล้วให้แต่ละกลุ่มเสนอรายงานผลงานที่ได้สืบค้นหน้าชั้นเรียน

โดยผู้สอนจะพิจารณาและประเมินผลความสำเร็จจากการปฏิบัติงานของกลุ่ม แต่การจัดการเรียนในรูปแบบนี้จะไม่สามารถทดสอบความสามารถของผู้เรียนในด้านเจตคติและทักษะของผู้เรียนแต่ละคนได้

7) การเรียนร่วมกันเป็นกลุ่ม (Learning together) มีหลักการ คือ แบ่งกลุ่มแต่ละกลุ่มให้มีสมาชิก 4-5 คน ที่มีระดับความสามารถที่แตกต่างกัน ซึ่งทุกคนจะต้องมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน ต้องมีการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน มีส่วนร่วมในการร่วมมือกันทำงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ แล้วมอบหมายงานให้ทำประเมินผลงานโดยพิจารณาจากกลุ่มที่มีความสามารถทำงานร่วมกันเป็นอย่างดี

อรนุช ลิ้มลศิริ (2554) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือมี 6 รูปแบบ ดังนี้

1) Student Team Achievement Division (STAD) การเรียนแบบนี้มีสมาชิก 4 คน ระดับสติปัญญาต่างกัน เช่น เก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน อ่อน 1 คน ครูกำหนดบทเรียนและงานของกลุ่มไว้ ครูสอนบทเรียนให้นักเรียนทั้งชั้นแล้วให้กลุ่มทำงานตามกำหนด นักเรียนในกลุ่มช่วยเหลือกัน เด็กเก่งช่วยและตรวจงานของเพื่อนให้ถูกต้องก่อนกำหนดส่งครู นักเรียนต่างคนต่างทำข้อสอบ แล้วเอาคะแนนของทุกคนมารวมเป็นคะแนนของกลุ่ม ครูจัดลำดับคะแนนทุก กลุ่มปิดประกาศให้ทุกกลุ่มทราบ

2) Team Games Tournament (TGT) วิธีนี้จัดกลุ่มเช่นเดียวกับ STAD หลังจากครูสอนบทเรียนแต่ละบทแล้ว กลุ่มต้องเตรียมสมาชิกทุกคนในกลุ่มให้พร้อมสำหรับการแข่งขัน ตอบคำถามที่ครูจะให้มีขึ้นในวันต่อไป โดยมีการช่วยสอนและถามกันในกลุ่มตามเนื้อหาในเอกสาร ครูแจกให้ โดยปกติการแข่งขันจะมีสัปดาห์ละครั้ง ประกอบด้วยคำถามสั้น ๆ เกี่ยวกับบทเรียน ที่ครูแจกไปแล้วและที่ปรากฏในเอกสาร ใช้เวลาแข่งขันครั้งละประมาณ 45 นาที ในการแข่งขัน ครูจะจัดให้นักเรียนที่มีผลการเรียนในระดับเดียวกันแข่งขันกัน โดยให้นักเรียนที่ได้คะแนน สูงสุด 3 คนแรกในการแข่งขันครั้งก่อนได้แข่งขันก่อน และคนที่ได้คะแนนรองลงมาไปแข่งขัน ชุดละ 3 คนตามลำดับคะแนนที่สมาชิกในแต่ละกลุ่มทำได้จะนำมารวมเป็นคะแนนของกลุ่ม เมื่อเสร็จการแข่งขันแต่ละครั้ง ครูจะออกจตุลสารประจำห้องลงประกาศชมเชยผู้ที่ทำคะแนน ได้สูงสุดและกลุ่มที่ได้คะแนนมากที่สุด

3) Team Assisted Individualization (TAI) เป็นการนำรูปแบบการเรียนของ STAD และ TGT มาปรับเข้าด้วยกัน เพื่อพัฒนาให้เหมาะกับวิชาคณิตศาสตร์ มีสมาชิก 4 คน มีระดับความรู้ต่างกัน ครูเรียกนักเรียนที่มีระดับความรู้เดียวกันของแต่ละกลุ่มมาสอนความยากง่ายของเนื้อหาวิชาที่สอนจะแตกต่างกัน นักเรียนกลับไปยังกลุ่มของตนและต่างคนก็ต่างทำงาน ที่ได้รับมอบหมาย แต่ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เมื่อเรียนจบหน่วยการเรียนรู้แต่ละหน่วย ครูจะ ทดสอบนักเรียนใช้ข้อสอบแตกต่างกันในแต่ละสัปดาห์ ทุกคนทดสอบโดยไม่มี การช่วยเหลือกัน ครูนับจำนวนบทเรียน

ที่นักเรียนแต่ละกลุ่มทำได้ กลุ่มใดทำได้มากกว่าเกณฑ์ที่ครูกำหนด กลุ่มนั้น จะได้รับรางวัล และเพิ่มคะแนนเป็นพิเศษให้กับกลุ่มที่ทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้อง

4) Cooperative Integrated Reading and Composition (CIRC) สำหรับวิชาอ่านเขียนและทักษะอื่นทางภาษา แต่ละกลุ่มมีสมาชิก 4 คน ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อน กลุ่มละ 2 คน จับคู่กัน ครูแยกสอนทีละกลุ่ม ขณะที่ครูสอนกลุ่มหนึ่ง กลุ่มที่เหลือจะจับคู่ทำกิจกรรมดังกล่าวดังต่อไปนี้ เช่น อ่านให้เพื่อนฟัง ทำนายว่าเรื่องที่อ่าน จะจบลงอย่างไร เล่าเรื่องย่อให้เพื่อนฟัง ตอบคำถามท้ายบท ฝึกจดจำและสะกดคำ ค้นหาความหมายของคำศัพท์ที่ปรากฏในเรื่อง จากนั้นให้นักเรียนเก่งและนักเรียนอ่อนจับคู่กันทำงาน กิจกรรมที่ทำมักเป็นสรุปจุดสำคัญของเรื่อง ฝึกอ่านเพื่อความเข้าใจ จัดทำโครงร่างของเรียงความ เขียนเรียงความและทบทวนเรียงความหรือเรื่องที่เขียนเพื่อปิดป้ายประกาศหน้าห้อง หรือในห้องเรียน นักเรียนจะเรียนตามแผนการสอนที่กำหนดให้ แล้วฝึกปฏิบัติทดลองสอบก่อนทดสอบจริง นักเรียนจะไม่ทำการทดสอบก่อนจนกว่าทั้งสองจะประเมินกันแล้วว่าพร้อมที่จะสอบ นักเรียนคู่ใดทำคะแนนเฉลี่ยทั้งการอ่านและการเขียนได้สูงกว่าเกณฑ์ที่ครูกำหนดจะได้รับ การประกาศชมเชย

5) Jigsaw วิธีนี้กลุ่มหนึ่งจะมีนักเรียน 6 คน ระดับความรู้ต่างกัน สมาชิกแต่ละคนไปเรียนร่วมกับสมาชิกกลุ่มอื่นในหัวข้อที่แตกต่างกัน แล้วทุกคนกลับกลุ่มเพื่อสอนเพื่อนในสิ่งที่ตนได้ไปเรียนร่วมกับสมาชิกกลุ่มอื่น การประเมินผลเป็นรายบุคคลรวมเป็นคะแนนของกลุ่ม

6) Jigsaw II ใช้กับขั้นตอนของการศึกษาด้านสังคมหรือวิชาอื่นที่ต้องเรียนจาก เนื้อหาในหนังสือ มีสมาชิก 4-5 คน นักเรียนทุกคนเรียนบทเรียนเดียวกัน สมาชิกในแต่ละกลุ่มให้ความสนใจในหัวข้อย่อยในบทเรียนที่ต่างกัน ใครที่สนใจหัวข้อเดียวกันจะไปประชุม ค้นคว้า อภิปราย แล้วกลับมาที่กลุ่มเดิมของตน เพื่อสอนเพื่อนในเรื่องที่ตนไปประชุมกับสมาชิก ของกลุ่มอื่นมาจนจบบทเรียน มีการทดสอบผลของคะแนนกลุ่มที่พัฒนาขึ้นได้ตามมาตรฐาน ที่กำหนดจะได้รับรางวัล

7) Learning Together วิธีนี้สมาชิกในกลุ่มมี 4-5 คน ระดับความรู้ต่างกัน ครูทำการสอนทั้งชั้น นักเรียนแต่ละกลุ่มทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย คะแนนของกลุ่มพิจารณาจากผลงานของกลุ่ม สมาชิกมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน มีความรับผิดชอบในตัวเองต่องานที่ได้รับ มอบหมาย สมาชิกกลุ่มมีทักษะในการทำงานกลุ่ม ครูสอนทักษะการทำงานกลุ่มและประเมิน การทำงานกลุ่มของนักเรียน

8) Group Investigation วิธีนี้สมาชิกในกลุ่มมี 2-6 คน แต่ละกลุ่มเลือกหัวข้อเรื่องที่ต้องการค้นคว้า สมาชิกในกลุ่มแบ่งงานกันทำ กลุ่มเสนอผลงานหรือรายงานผลต่อหน้าชั้นเรียน การให้รางวัลหรือให้คะแนนนั้นให้เป็นกลุ่ม

มาลินี บุณยรัตพันธ์ (2556) กล่าวถึงรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ ดังนี้

1) การเรียนเป็นกลุ่มที่เน้นผลสัมฤทธิ์ (Student Teams Achievement Division หรือ STAD) รูปแบบของการเรียนรู้แบบ STAD เป็นการจัดการเรียนรู้ ซึ่งเน้นให้ผู้เรียนที่มีความสามารถต่าง ๆ กันในกลุ่มมีกิจกรรมร่วมกัน รวมทั้งร่วมกันส่งเสริมการเรียนรู้ของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่ม โดยผู้สอนให้ความรู้แก่ผู้เรียนทั้งชั้นโดยใช้การสอนโดยตรง หรืออธิบายให้ ผู้เรียนได้รู้ว่าจะเป็นการจัดกิจกรรมการสอนในรูปแบบกลุ่ม แล้วแบ่งกลุ่มผู้เรียนจำนวนกลุ่มละ ประมาณ 4-5 คน ประกอบด้วยผู้เรียนที่เรียนดี ค่อนข้างดี ปานกลาง และอ่อน ผู้สอนให้ใบงาน แก่ผู้เรียน เพื่อให้สมาชิกในกลุ่มช่วยกันศึกษาเนื้อหาพร้อมกัน สร้างความรู้ความเข้าใจให้เกิด แก่สมาชิกทุกคนในกลุ่ม แล้วผู้สอนจัดการทดสอบโดยให้คะแนนเป็นรายคน แล้วนำคะแนน ที่ได้มารวมเป็นผลคะแนนของกลุ่ม

2) การเรียนเป็นกลุ่มเน้นเกมและการแข่งขัน (Team Games Tournament หรือ TGT) เป็นการเรียนที่เน้นรูปแบบการสอน โดยการใช้เกมและใช้การแข่งขันมาร่วมในการจัด กิจกรรม โดยผู้สอนจะมอบหมายงาน หรือเนื้อหาให้แก่ผู้เรียนและเน้นย้ำให้ผู้เรียนต้องตั้งใจ และให้ความสนใจกับเนื้อหาอย่างจริงจัง แล้วแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4-5 คน โดยแต่ละกลุ่มต้องมีสมาชิกกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกัน และให้แต่ละกลุ่มช่วยกันทำแบบฝึกหัด แลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็นกัน ภายในกลุ่ม เพื่อต้องการให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มได้เข้าใจในเนื้อหา มากที่สุด และตระหนักถึงความสำคัญของกลุ่ม ผู้สอนจัดการแข่งขันเป็นรายคน โดยให้สมาชิกของแต่ละกลุ่มที่มีความสามารถคล้ายกันมาแข่งกันด้วยการทำแบบฝึกหัดในเนื้อหาที่ได้ศึกษามา และนำผลคะแนนของสมาชิกของแต่ละคนในกลุ่มมารวมกัน เพื่อหากลุ่มที่มีคะแนนสูงสุด

3) การเรียนเป็นกลุ่มแบบจิ๊กซอว์ (Jigsaw) เป็นการเรียนการสอนที่เน้นความร่วมมือ และถ่ายทอดความรู้ระหว่างเพื่อนในกลุ่ม โดยการที่ผู้สอนแบ่งเนื้อหาออกเป็นหัวข้อย่อย ๆ ให้สมาชิกกลุ่มที่มีระดับความรู้ต่างกันมาศึกษาค้นคว้าหัวข้อย่อยที่ต่างกัน แล้วให้สมาชิกของแต่ละกลุ่มที่ได้หัวข้อเดียวกันมาศึกษาค้นคว้าร่วมกันตามหัวข้อดังกล่าว แล้วสมาชิกแต่ละคนกลับเข้ากลุ่มเดิมของตน ผลิตกันอธิบายถ่ายทอดความรู้ให้เพื่อนฟัง" จนครบทุกหัวข้อ จากนั้นผู้สอนจัดให้มีการทดสอบแล้วให้คะแนนรายบุคคล และคะแนนรายบุคคลรวมเป็นคะแนนของกลุ่ม

4) การเรียนแบบร่วมมือแบบจิ๊กซอว์ (Jigsaw II) จะดำเนินการจัดกิจกรรม โดยผู้สอนแบ่งกลุ่มนักเรียนมีความสามารถแตกต่างกัน กลุ่มละ 4-5 คน แล้วผู้สอนกำหนดงานให้ หรือ อธิบาย บรรยายหัวข้อเรื่องให้ผู้เรียนจะต้องศึกษาและให้ทุกคนในแต่ละกลุ่มเลือกหัวข้อเรื่องที่ตนสนใจ คนละ 1 หัวข้อ แล้วสมาชิกของแต่ละกลุ่มที่มีความสนใจในเรื่องเดียวกันออกมาจับกลุ่มเพื่อร่วมกันศึกษาข้อมูลตามหัวข้อเรื่องนั้น ๆ แล้วผู้เรียนแต่ละคนจะแยกย้ายกันกลับกลุ่มเดิม และนำความรู้ในหัวข้อเรื่องที่ตนได้ศึกษามาอธิบายให้สมาชิกกลุ่มฟัง ผู้สอนจัดให้ผู้เรียนทุกคน

ได้ทำแบบทดสอบรายบุคคลในหัวข้อที่ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด ซึ่งคะแนนจะให้ป็นรายบุคคลแล้ว นำคะแนนที่ได้มารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม

5) การเรียนเป็นกลุ่มที่เสริมการเรียนแบบเอกัตภาพ (Team Assisted Individualization หรือ TAI) จะเน้นการเรียนโดยใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ โดยที่ครูผู้สอนจะต้อง เตรียมอุปกรณ์ต่าง ๆ ไว้ให้ผู้เรียนใช้ในการศึกษา และจัดแบ่งกลุ่มให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มมีความรู้ความสามารถที่แตกต่างกัน กลุ่มละประมาณ 4-5 คน ให้ผู้เรียนแต่ละคนของแต่ละกลุ่มที่มีระดับความสามารถเดียวกันมาใช้อุปกรณ์ร่วมกันและช่วยกัน แล้วกลับเข้ากลุ่มเดิม ผู้สอนมอบงานหรือแบบฝึกหัดให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มช่วยเหลือและอธิบายร่วมกันภายในกลุ่ม จากนั้นผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละคนทำแบบฝึกหัด คะแนนของผู้เรียนแต่ละคนจะนำมาคิดคะแนนของกลุ่ม

2.3.3 ประโยชน์ของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้เรียนหลายประการ มีนักวิชาการได้กล่าวไว้ ดังนี้

เอเรนส์ (Arends, 1994) กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนรู้แบบร่วมมือ ดังนี้

1) ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นการสอนที่จัดให้นักเรียนได้ร่วมมือกันเรียนรู้เป็นกลุ่มเล็กประมาณ 2-6 คน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการเรียนร่วมกัน นักเรียนทุกคน ในกลุ่มช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เช่น นักเรียนที่เก่งจะช่วยนักเรียนที่ไม่เก่ง ทำให้นักเรียนที่เก่ง มีความรู้สึกภูมิใจ รู้จักสละเวลา มีความอบอุ่น มีความรู้สึกเป็นกันเอง กล้าซักถามข้อสงสัยมากขึ้น จึงง่ายต่อการทำความเข้าใจเรื่องที่เรียน ที่สำคัญในการเรียนรู้แบบร่วมมือนี้ นักเรียนในกลุ่มได้ ร่วมกันคิด ร่วมกันทำงาน จนกระทั่งสามารถหาคำตอบที่เหมาะสมที่สุดได้ ถือว่าเป็นการสร้าง ความรู้ด้วยตนเอง ช่วยให้ความรู้ที่ได้รับเป็นความรู้ที่มีความหมายต่อนักเรียนอย่างแท้จริง จึงมีผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น

2) ด้านการปรับปรุงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การเรียนแบบร่วมมือเปิดโอกาสให้นักเรียนที่มีภูมิหลังต่างกันได้มาทำงานร่วมกัน ฟังพาทซึ่งกันและกัน มีการรับฟังความคิดเห็น ทำให้เกิดการยอมรับกันมากขึ้นเกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ซึ่งจะส่งผลให้มีความรู้สึกที่ดีต่อผู้อื่นในสังคมมากขึ้น

3) ด้านทักษะการทำงานร่วมกันให้เกิดผลสำเร็จที่ดี และการรักษาความสัมพันธ์ที่ดีทางสังคม ช่วยปลูกฝังทักษะในการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ทำให้นักเรียนไม่มีปัญหาในการทำงานร่วมกับผู้อื่น และส่งผลให้งานกลุ่มประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายร่วมกัน ทักษะทางสังคมที่นักเรียนจะเกิดการเรียนรู้ ได้ความเป็นผู้นำ การสร้างความไว้วางใจกัน การตัดสินใจ การสื่อสาร การจัดการกับข้อขัดแย้ง ทักษะเกี่ยวกับการจัดกลุ่มสมาชิก

4) ด้านทักษะการร่วมมือกันแก้ปัญหาในการทำงานกลุ่ม สมาชิกกลุ่มจะได้รับทราบ และทำความเข้าใจในปัญหาร่วมกัน จากนั้นก็ระดมความคิดช่วยกันวิเคราะห์หาสาเหตุของ ปัญหาเมื่อ

ทราบสาเหตุของปัญหาสมาชิกในกลุ่มจะแสดงความคิดเห็นเพื่อหาวิธีการแก้ไขปัญหามีการอภิปรายให้เหตุผลซึ่งกันและกันจนสามารถตกลงร่วมกันได้ว่าจะเลือกวิธีการใด แก้ปัญหาจึงจะเหมาะสม พร้อมกับลงมือกันแก้ปัญหาตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ ตลอดจนทำการประเมินกระบวนการแก้ปัญหาของกลุ่ม

5) ด้านการทำให้รู้จักและตระหนักในคุณค่าของตนเองในการทำงานกลุ่ม สมาชิกทุกคนจะได้แสดงความคิดเห็นร่วมกัน การที่สมาชิกในกลุ่มยอมรับในความคิดเห็นของเพื่อน สมาชิกด้วยกันยอมทำให้สมาชิกในกลุ่มนั้นมีความรู้สึกภูมิใจในตนเอง และคิดว่าตนเองมีคุณค่าที่สามารถช่วยให้กลุ่มประสบผลสำเร็จได้

ระวีวรรณ ศรีครามครัน (2553) กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ดังนี้

1) ประสบความสำเร็จทางด้านวิชาการ ทำให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการเรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยมุ่งให้ผลการเรียนของกลุ่มมีคะแนนสูงเมื่อมีการวัดผล ทำให้สมาชิกกลุ่มต้องสนใจศึกษาในเรื่องที่ได้รับมอบหมาย

2) เพิ่มความมั่นใจให้แก่ผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนแต่ละคนรู้ถึงคุณค่า และความสำคัญของตนเองในการเป็นสมาชิกกลุ่ม มีอิสระที่จะคิดและเสนอความคิดเห็นต่อกลุ่ม

3) ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียน

4) พัฒนาทักษะทางด้านสังคม เกิดจากการได้ปรึกษาหารือกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ก่อให้เกิดความเข้าใจที่ดีต่อกัน

5) เป็นที่ยอมรับของเพื่อน และก่อให้เกิดสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

อรนุช ลิ้มตศิริ (2554) กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนรู้แบบร่วมมือ ดังนี้

1) นักเรียนที่เรียนเก่งเข้าใจคำสอนของครูได้ดี สามารถเปลี่ยนคำสอนของครูเป็นภาษาพูดของเด็ก อธิบายให้เพื่อนฟังได้ ทำให้เพื่อนเข้าใจดีขึ้น

2) นักเรียนที่ทำหน้าที่อธิบายบทเรียนให้เพื่อนฟัง ทำให้เข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น เป็นการทบทวนบทเรียนไปในตัว

3) การสอนเพื่อนเป็นการสอนแบบตัวต่อตัว ทำให้นักเรียนได้รับการเอาใจใส่ และมีความสนใจมากยิ่งขึ้น

4) นักเรียนได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

5) นักเรียนทุกคนได้มีโอกาสฝึกทักษะทางสังคม เรียนรู้การทำงานเป็นกลุ่ม

6) นักเรียนทุกคนมีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเอง

มาลินี บุณยรัตพันธ์ (2556) กล่าวถึงประโยชน์การเรียนรู้แบบร่วมมือ ดังนี้

1) ประสบความสำเร็จทางด้านวิชาการ ทำให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการเรียน

2) เพิ่มความมั่นใจให้แก่ผู้เรียน มีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม
 3) ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียน
 4) ผู้เรียนมีความสัมพันธ์ที่ดี ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีน้ำใจต่อกัน เห็นคุณค่าของการทำงานร่วมกัน

5) ผู้เรียนมีความสุขต่อการเรียน

ทิตินา แคมมณี (2561) กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนรู้แบบร่วมมือ ดังนี้

1) มีความพยายามที่จะบรรลุเป้าหมายมากขึ้น เป็นผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

2) มีความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนดีขึ้น ช่วยให้ผู้เรียนใส่ใจผู้อื่นมากขึ้น เห็นคุณค่าของความแตกต่าง ความหลากหลาย การประสานสัมพันธ์และการรวมกลุ่ม

3) มีสุขภาพจิตดี มีความรู้สึกที่ดีเกี่ยวกับตนเองและมีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น จากประโยชน์ของการเรียนรู้แบบร่วมมือ สรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือมีประโยชน์ต่อการเรียนเป็นอย่างมาก เพราะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จจากการมีส่วนร่วมในการเรียน และรู้จักการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ช่วยให้ผู้เรียนรู้ถึงคุณค่าและความสำคัญของตนเองในการเป็นสมาชิกกลุ่ม ช่วยพัฒนาทักษะทางด้านสังคม การทำงานร่วมกับผู้อื่น มีความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้เรียนด้วยกัน ผู้เรียนเป็นที่ยอมรับของกลุ่ม ซึ่งสามารถเพิ่มความมั่นใจให้แก่ผู้เรียนได้ จะส่งผลให้ผู้เรียนมีความสุขต่อการเรียน

2.4 การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC

2.4.1 ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC

CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition) เป็น การ จัด การเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านและการเขียนได้อย่างดี และนักเรียนได้ช่วยกันทำกิจกรรมกลุ่ม เรียนรู้ร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีนักวิชาการ หลายท่าน ได้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

สลาวิน (Slavin, 1987) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC เป็นรูปแบบ การเรียนการสอนแบบร่วมมือ ที่ใช้ในการสอนอ่านและเขียนโดยเฉพาะ รูปแบบนี้ประกอบด้วย กิจกรรมหลัก 4 กิจกรรมได้แก่ กิจกรรมการอ่านแบบเรียน การสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจ การบูรณาการภาษากับการเขียน และการอ่านหนังสือนอกเวลา

อรนุช ลิ้มศิริ (2554) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC เป็นการเรียน สำหรับวิชาอ่าน เขียน และทักษะอื่นทางภาษา แต่ละกลุ่มมีสมาชิก 4 คน ครูแบ่ง นักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อน กลุ่มละ 2 คน จับคู่กัน ครูแยกสอนที่ละกลุ่ม ขณะที่ครูสอนกลุ่ม

หนึ่ง กลุ่มที่เหลือจะจับคู่ทำกิจกรรม เช่น อ่านให้เพื่อนฟัง ทำนายเรื่องว่าจะจบ อย่างไร เล่าเรื่องย่อให้เพื่อนฟัง ตอบคำถามท้ายบท จากนั้นให้นักเรียนเก่งและนักเรียนอ่อนจับคู่กันทำงาน กิจกรรมที่ทำมักเป็นการสรุปจุดสำคัญของเรื่องที่ฝึกอ่านเพื่อความเข้าใจ จัดทำโครงร่างของเรียงความ เขียนเรียงความ และทบทวนเรียงความ หรือเรื่องที่เขียน เพื่อปิดป้ายประกาศหน้า หรือในห้องเรียน นักเรียนจะเรียนตามแผนการสอนที่กำหนดให้ แล้วฝึกปฏิบัติทดลองสอบก่อนทดลองจริง นักเรียนจะไม่ทำการทดสอบจนกว่าทั้งสองกลุ่มนั้นตกลงกันพร้อมที่จะสอบ นักเรียนคู่ใด ทำคะแนนเฉลี่ยทั้งการอ่าน และการเขียนได้สูงกว่าเกณฑ์ที่ครูกำหนด ได้รับการประกาศชมเชย

วัชรา เล่าเรียนดี (2547) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC เป็นวิธีสอนแบบร่วมมือกัน เรียนรู้เทคนิคการอ่านและการเขียนเรียงความ หรือเป็นเทคนิควิธีสอนเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ โดยบูรณาการกับการสอนอ่าน โดยเริ่มจากการสอนอ่าน เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ และจากการอ่านช่วยพัฒนาความสามารถในการเขียนเรียงความ เทคนิค CIRC เป็นการร่วมมือกันเรียนรู้ที่ให้สมาชิกกลุ่มร่วมมือกันเรียนรู้อย่างจริงจังทุกคน มีการยอมรับกันและกัน และมีเป้าหมายความสำเร็จเดียวกัน โดยที่ครูต้องดำเนินการสอน ความรู้และฝึกทักษะการอ่านและการเขียน ก่อนให้ฝึกปฏิบัติด้วยการร่วมมือกันเรียนรู้ สำหรับ เทคนิค CIRC ต้องเลือกบทอ่านที่ประกอบด้วยโครงสร้าง หลักการทางด้านภาษาที่นักเรียน ต้องรู้และเข้าใจ นำไปใช้เป็นแบบในการเขียนได้ บทอ่านต้องมีสาระที่เหมาะสมกับวัย ระดับชั้น มีความหมาย มีคุณค่าที่จะให้รู้และเข้าใจ และนำไปสู่การฝึกเขียนตามวัตถุประสงค์ได้

ทิตินา แคมมณี (2561) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC เป็นรูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือที่ใช้ในการสอนอ่าน และเขียนโดยเฉพาะ

จากความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สรุปได้ว่าเป็นการเรียนแบบร่วมมือกันที่มีเป้าหมายเพื่อการพัฒนาการอ่านและการเขียนโดยผู้สอน จะแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม แต่ละกลุ่มประกอบด้วยผู้เรียนที่เรียนเก่ง 2 คน และอ่อน 2 คน ผู้สอนจะจัดผู้เรียนในแต่ละกลุ่มเป็นคู่ ระหว่างผู้ที่เรียนเก่ง และผู้ที่เรียนอ่อน ช่วยกันทำกิจกรรมการอ่านและการเขียนที่ครูมอบหมายหลังจากที่ครูนำเสนอเนื้อหาเรียบร้อยแล้ว และเรียนจบบทเรียนแต่ละบท จะมีการทดสอบเป็นรายบุคคล คะแนนที่ได้จากการทดสอบ และคะแนนจากการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม นำมารวมเป็นคะแนนของกลุ่ม กลุ่มใดที่ทำคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าจะได้รับรางวัล

2.4.2 แนวคิด ทฤษฎีของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC

มีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC คือการสอนสำหรับสอนการอ่าน การเขียนและทักษะทางภาษา โดยเน้นที่หลักสูตรและวิธีการสอน โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ต้องอาศัยแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เพื่อส่งเสริมการอ่าน และการเขียนให้มีประสิทธิภาพ ดังนี้

สลาวิน (Slavin, 1987) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ไว้ ดังนี้

- 1) กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่าน
- 2) การสอนการอ่านจับใจความ
- 3) การบูรณาการการเขียนกับภาษาศาสตร์
- 4) การอ่านหนังสือนอกเวลา

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC นักเรียนจะทำงานตามกิจกรรม ทั้งหมดภายในกลุ่มการเรียนรู้ ที่ประกอบด้วยนักเรียน ซึ่งมีความสามารถที่ต่างต่างกัน กิจกรรมเหล่านี้สัมพันธ์กับสิ่งที่ครูสอน มีการฝึกเป็นทีม ฝึกเป็นรายบุคคล การประเมินผลโดยเพื่อน การฝึกเพิ่มเติม และการทดสอบ ซึ่งกลุ่มการเรียนรู้จะประกอบด้วย การอ่าน นักเรียนถูกกำหนดให้อยู่ในกลุ่มการอ่าน 2-3 กลุ่ม ตามระดับความสามารถ ที่กำหนดโดยครู นักเรียนถูกกำหนดให้จับคู่ภายในกลุ่มการอ่าน แล้วในแต่ละคู่ถูกกำหนด ให้เป็นทีม ที่ประกอบด้วยสมาชิกอีกคู่หนึ่งจากกลุ่มการอ่าน 2 กลุ่ม ตัวอย่างเช่น ทีมอาจประกอบด้วยนักเรียน 2 คน จากกลุ่มการอ่านที่เก่งและนักเรียนอีก 2 คน จากกลุ่มการอ่านที่อ่อนกว่า สมาชิกของทีมได้คะแนนจากการตอบคำถาม การแต่งประโยค และสมุดรายงาน โดยนำมารวมเป็นคะแนนของทีม ทีมที่ทำคะแนนในทุกกิจกรรมได้ถึงเกณฑ์ 90% ขึ้นไปในรอบหนึ่งสัปดาห์จะได้รับการประกาศให้เป็นทีมยอดเยี่ยม และได้รับใบเกียรติบัตร ส่วนทีม ที่ทำได้ 80% จะได้รับการประกาศให้เป็นทีมเก่ง และได้รับใบเกียรติบัตรที่รองลงมา

1) กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่าน เรื่องที่ใช้สำหรับอ่านจะเป็นนวนิยายหรือเรื่องอื่น ๆ ในแต่ละครั้งครูใช้เวลาประมาณ 20 นาที ในการแนะนำและอภิปราย โดยบอกถึงจุดประสงค์ในการอ่าน แนะนำคำศัพท์ใหม่ ทบทวนคำศัพท์เก่า อภิปรายเรื่องจากที่นักเรียน ส่วนจบการอภิปรายเน้นไปที่ทักษะการทำนาย และชี้ปัญหาในเหตุการณ์ที่บรรยายในเรื่องหลังจากการแนะนำของครู นักเรียนจะได้รับเรื่องที่ใช้ในการอ่าน พร้อมทั้งลำดับขั้นของกิจกรรม การเรียนแบบร่วมมือ เพื่อปฏิบัติในทีมหรือกับคู่ของตน กิจกรรมนี้จะเกี่ยวข้องกับการสอน ของครู การส่งเสริมทางพุทธิปัญญาในการทำงานที่ต้องการความร่วมมือจากเพื่อนขณะปฏิบัติ กิจกรรม ลำดับขั้นของการปฏิบัติกิจกรรมมีดังนี้

1.1) การจับคู่ผลัดกันอ่าน กิจกรรมนี้จะเริ่มด้วยการให้นักเรียนอ่านในใจก่อน แล้วจึงอ่านออกเสียงกับคู่ของตน โดยผลัดกันอ่านคนละ 1 ย่อหน้า ผู้ฟังจะต้องตรวจความ ผิดพลาดที่อาจเกิดขณะอ่าน ครูประเมินความสามารถของนักเรียนด้วยการฟัง และประเมินในขณะที่นักเรียนผลัดกันอ่าน จุดประสงค์ของการจับคู่ผลัดกันอ่าน คือ เป็นการจัดให้นักเรียน มีโอกาสทั้งอ่านในใจ และการอ่านออกเสียง เพื่อเหตุผลที่สำคัญ คือ ทำให้นักเรียนมีความสามารถ ในการแปลข้อความให้มีความหมาย มีความคล่องแคล่วในการอ่านและการจับใจความการอ่าน

1.2) การเขียนทำนายโครงสร้างเรื่อง นักเรียนจะได้รับคำถามเกี่ยวกับเรื่อง ที่อ่าน โดยคำถามจะเน้นที่โครงสร้างของเรื่อง เมื่อนักเรียนอ่านไปได้ครึ่งเรื่อง นักเรียนจะได้รับ คำสั่ง ให้อ่าน และให้บรรยายทิศทางของเรื่อง ระบุปัญหาของเรื่อง และให้ทำนายวิธี การแก้ปัญหา ให้นักเรียนเขียนเรื่องราวที่เกี่ยวกับเรื่องในรูปแบบปะติดปะต่อโดยเขียนคนละ ประมาณ 2-3 บรรทัด ตัวอย่างเช่น นักเรียนอาจถูกเรียกถามให้เขียนตอนจบของเรื่องที่แตกต่างกันไป จุดประสงค์ของ กิจกรรมนี้ เพื่อให้ให้นักเรียนกระตือรือร้นในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่าง ข้อมูลที่เขาได้อ่านกับความรู้ และประสบการณ์เดิม

1.3) การอ่านออกเสียงคำศัพท์ การจับใจความในเรื่องที่อ่านของนักเรียน เป็นส่วนหนึ่งที่มีความเกี่ยวข้องกับความสามารถในการแปลความหมายของข้อความอย่างคล่องแคล่ว และถูกต้อง เมื่อนักเรียนขาดความคล่องแคล่วในการแปลความหมายจากข้อความ จะจับใจความได้ ลำบาก การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC จะมีคำศัพท์ใหม่ของเรื่อง โดยครูเป็นผู้แนะนำในการสอนทั้งชั้น นักเรียนได้ฝึกอ่านออกเสียงก่อนการอ่านเรื่อง และยังได้ฝึก อ่านออกเสียงให้กับคู่ ของตนเองขณะปฏิบัติกิจกรรม จุดประสงค์การอ่านออกเสียงก็เพื่อพัฒนา ความรู้ในคำศัพท์ใหม่โดย อัตโนมัติและจำคำศัพท์ใหม่เหล่านั้นสำหรับการอ่านเรื่องต่อ ๆ ไป

1.4) การให้ความหมายคำศัพท์ นักเรียนได้รับรายการคำศัพท์ของเรื่อง ซึ่งเป็น คำศัพท์ใหม่ในภาษาพูด และให้ค้นหาความหมายของคำศัพท์ในพจนานุกรม นำคำศัพท์ มาแต่ง ประโยค การให้ความหมายของคำศัพท์มีจุดประสงค์ เพื่อช่วยนักเรียนให้เรียนรู้ ความหมาย ของคำศัพท์ใหม่ในบริบทที่ได้อ่านนั้น

1.5) การสรุปเรื่องหลังจากการอ่าน และการอภิปรายในกลุ่ม การอ่าน ด้วยการแนะนำของครู นักเรียนจะต้องสรุปย่อเหตุการณ์สำคัญในเรื่องที่อ่านให้คู่ของตนฟัง จุดประสงค์ของกิจกรรมนี้คือ ให้นักเรียนอธิบายเหตุการณ์อย่างย่อด้วยคำพูดของตน เพื่อช่วยให้มีความเข้าใจในสิ่งที่เกิดขึ้นในเนื้อเรื่องที่อ่านมากขึ้น และเพื่อฝึกการระลึกข้อมูล คงที่สำคัญ การสรุป และการถอดความรู้ที่ได้จากการอ่านช่วยให้นักเรียนสร้างความสัมพันธ์ ที่สำคัญ การสรุปและการถอด ความรู้ที่ได้จากการอ่านช่วยให้นักเรียนสร้างความสัมพันธ์ ระหว่างข้อมูลที่น่าเสนอในเรื่องที่อ่านกับ ความรู้เดิม

1.6) การสะกดคำศัพท์ กิจกรรมขั้นนี้ให้นักเรียนทำการทดสอบเพื่อนคนอื่น ๆ โดยใช้รายการคำศัพท์ที่สะกดไม่ครบในแต่ละสัปดาห์ โดยถามคำศัพท์ใหม่กับเพื่อน จนกว่า เพื่อน จะตอบได้ทั้งหมด หลังจากนั้นนักเรียนจะใช้รายการคำศัพท์ที่เขียนสะกดคำไว้ครบทั้งหมด มาผลัดกัน ถามอีกหลาย ๆ ครั้ง เพื่อให้สามารถสะกดคำได้หมดทุกคำ หลังการเรียน 3 ครั้ง นักเรียนจะได้รับ การทดสอบการจับใจความเรื่องที่อ่าน เขียนประโยคจากคำศัพท์ที่กำหนดให้อ่านรายการคำศัพท์ให้ ครูฟังในการทดสอบนักเรียนจะไม่ได้รับอนุญาตให้ช่วยเหลือคนอื่น คะแนนจากการทดสอบ

และการเขียนทำนายโครงสร้างเรื่องเป็นส่วนประกอบที่สำคัญ ของคะแนนของทีมในรอบสัปดาห์ จุดประสงค์ของการทดสอบ คือ เพื่อให้มั่นใจว่านักเรียน แต่ละคนได้เรียนรู้คำศัพท์และจับใจความ ของเรื่องที่ได้

2) การสอนการอ่านจับใจความ นักเรียนได้รับการสอนทักษะการอ่านจับใจความ ที่เฉพาะเจาะจง สัปดาห์ละ 1 ครั้ง อย่างเช่น ระบุใจความสำคัญ ความเข้าใจความสัมพันธ์เกี่ยวกับ เหตุผล การลงความเห็น ทักษะที่เฉพาะเจาะจงเหล่านี้จะนำมาฝึกกับนักเรียนทีละชั้น หลังจากจบ ในแต่ละบทเรียน นักเรียนทำงานในกิจกรรมการอ่านจับใจความแบบทีม และ อภิปรายปัญหาที่เหลือ ในข้อทดสอบ

3) การบูรณาการการเขียนกับภาษาศาสตร์ ในระหว่างการเรียนภาษาครูใช้หลักสูตร ศิลปะในการใช้ภาษา และการเขียนที่พัฒนาโดยเฉพาะสำหรับเทคนิค CIRC ข้อเน้นย้ำของหลักสูตรนี้ คือ กระบวนการเขียน ทักษะกลไกทางภาษาที่นำมาช่วยเฉพาะในการเขียน มากกว่าแยกสอบเป็น เรื่องต่างหาก อย่างเช่น นักเรียนเรียนคำขยาย ในระหว่างเรียนการเขียน อธิบายย่อหน้าต่าง ๆ การทำเครื่องหมาย คำพูด เมื่อเขียนบทสนทนาอธิบายเรื่อง โปรแกรม ที่นำมาใช้ในการเขียนมีทั้งให้ นักเรียนฝึกเขียนตามหัวข้อที่ตนเองเลือก และบทเรียนที่ครู นำมาสอนที่เฉพาะเจาะจงในทักษะ การเขียนต่าง ๆ เช่น การอุปมาอุปไมยการโต้แย้ง บทความ หนังสือพิมพ์ เรื่องลึกลับ และจดหมาย นักเรียนประพันธ์แล้วลำดับงานของเพื่อนคนอื่น โดยเน้นไปที่ความถูกต้องเชิงโครงสร้าง และการปะติดปะต่อ ท้ายที่สุดนักเรียนพิมพ์บทประพันธ์ที่สำเร็จครั้งสุดท้ายเป็นทีมหรือทำ เป็นหนังสือของชั้นเรียน

4) การอ่านหนังสือนอกเวลา ในแต่ละวันนักเรียนจะได้รับมอบหมายให้อ่านในใจ จากหนังสือที่ตนเองสนใจ โดยใช้เวลาประมาณ 20 นาที

4.1) เพื่ออ่านเป็นการบ้าน จุดประสงค์ ของกิจกรรมนี้ คือ เพื่อเพิ่มเวลา การอ่านในใจของนักเรียน จากการศึกษา พบว่า การเพิ่มเวลา ในการอ่านในใจของนักเรียน มีความสัมพันธ์กันอย่างสูงกับการพัฒนาการอ่านจับใจความ

4.2) เพื่อสนับสนุนนักเรียนให้อ่านในใจที่เป็นการอ่านที่เป็นกิจกรรมอิสระ โดย ผู้ปกครองคอยเป็นผู้ดูแลในการอ่าน และคอยส่งเสริมนักเรียนให้อ่านอย่างน้อยภายในเวลาที่กำหนด

คาแกน (Kagan, 1990) ได้เสนอแนวคิดในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ไว้ดังนี้

1) กลุ่มหรือทีม เป็นกลุ่มขนาดเล็ก 2-6 คน และขนาดที่เหมาะสมที่สุด คือ 4 คน เปิดโอกาสให้ทุกคนร่วมมือกันอย่างเท่าเทียมกัน และสามารถแบ่งงานกันทำเป็นคู่ได้ ภายในกลุ่ม ประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถต่างกัน

2) มีความเต็มใจที่จะร่วมมือกันในการเขียน โดยช่วยเหลือกันและมีการยอมรับซึ่งกันและกันอันจะทำให้งานราบรื่นดี

3) มีการจัดการเพื่อให้งานเป็นไปอย่างมีความราบรื่น และได้ผลอย่างมีประสิทธิภาพ โดยต้องกำหนดสิ่งต่อไปนี้

3.1) สัญญาเงียบ คือ สัญญาที่ผู้สอนส่งให้ผู้เรียน แล้วผู้เรียนทำสัญญาตามและเงียบเพื่อฟังคำสั่งต่อไป

3.2) มีการกำหนดบทบาทไว้ล่วงหน้าว่าใครพูด ใครเขียน และใครฟัง

3.3) คำถามที่เป็นคำสั่งให้ผู้เรียนปฏิบัติตาม

4) ทักษะเป็นทักษะทางสังคม รวมทั้งทักษะการสื่อความหมาย การช่วยสอน และการแก้ปัญหาความขัดแย้ง เป็นต้น ทักษะเหล่านี้จะช่วยให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5) การเรียนรู้แบบร่วมมือมีหลักการที่สำคัญ 4 ประการ ดังนี้

5.1) มีการพึ่งพาอาศัยกัน เพื่อความสำเร็จ และเข้าใจว่าความสำเร็จของแต่ละคน คือความสำเร็จของกลุ่ม

5.2) มีความรับผิดชอบเป็นรายบุคคล ทุกคนมีบทบาทหน้าที่รับผิดชอบทุกคน ต้องเรียนรู้ในสิ่งที่เรียนเหมือนกัน จึงจะถือว่าเป็นความสำเร็จของกลุ่ม

5.3) มีส่วนร่วมเท่าเทียมกัน ทุก ๆ คนต้องมีส่วนร่วมในการค้นคว้าการอ่าน การทำงานเท่ากัน โดยกำหนดบทบาทของแต่ละคนให้ชัดเจน

5.4) มีปฏิสัมพันธ์ คือ สมาชิกทุกคนทำการคิด อ่าน ฟัง ไปพร้อม ๆ กัน

6) มีเทคนิค หรือรูปแบบการจัดกิจกรรม ซึ่งเป็นสิ่งที่ใช้เป็นคำสั่งให้ผู้เรียน มีปฏิสัมพันธ์กัน โดยเลือกให้เหมาะสมกับเป้าหมายที่ต้องการ

จอห์นสัน (Johnson, 1991) กล่าวถึงแนวคิด ทฤษฎีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ดังนี้

CIRC-Reading สำหรับการอ่าน นักเรียนจะได้รับการสอนภายในกลุ่มการอ่าน หลังจากนั้นให้นักเรียนแยกออกเป็นทีม เพื่อทำงานตามกิจกรรมแบบร่วมมือ โดยการจับคู่กันอ่าน การทำนายเรื่องที่อ่าน การสรุปเรื่องให้อีกคนหนึ่งฟัง การเขียนตอบคำถามจากเรื่อง การฝึกสะกด คำศัพท์ การถอดรหัสและฝึกเรื่องคำศัพท์ นักเรียนทำงานร่วมกันในทีม เพื่อให้นักเรียนสะกดคำศัพท์ การถอดรหัสและฝึกเรื่องคำศัพท์ นักเรียนทำงานร่วมกันในทีม เพื่อให้นักเรียน สามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้และได้ทักษะอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจ ในการอ่าน

CIRC-Writing language arts สำหรับการเขียน วิธีการที่ใช้ขึ้นอยู่กับรูปแบบ กระบวนการเขียน ซึ่งใช้รูปแบบทีมเหมือนกับการอ่าน วิธีการนี้นักเรียนทำงานร่วมกัน เพื่อวางแผน ร่างต้นฉบับ ทบทวนแก้ไข รวบรวม ลำดับเรื่อง และพิมพ์หรือแสดงผลงาน เนื้อหาและกลวิธี

ของการเขียน CIRC สำหรับการอ่านและการเขียนนั้น โดยปกติแล้วจะใช้ควบคู่ไปด้วยกัน แต่กระนั้นก็สามารถใช้แยกในการสอนอ่านหรือสอนการเขียนเพียงอย่างเดียวอย่างหนึ่งได้

ไสว พิกขาว (2542) กล่าวถึงรูปแบบ CIRC คือ โปรแกรมสำหรับการสอนอ่าน การเขียนและทักษะทางภาษา (Language arts) ใช้กับนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลายโดยเน้นที่หลักสูตรและวิธีการสอน ในการพยายามนำการเรียนรู้แบบร่วมมือมาใช้โปรแกรม CIRC พัฒนาขึ้นโดย Slavin และ Stevens ในปี ค.ศ. 1987 นับว่าเป็นโปรแกรมที่ใหม่ที่สุดของวิธีการเรียนรู้เป็นทีม ซึ่งเป็นโปรแกรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่น่าสนใจยิ่ง เนื่องจากเป็นโปรแกรมการเรียนการสอนที่นำการเรียนรู้แบบร่วมมือมาใช้ในการอ่านและการเขียนโดยตรง

CIRC - Reading สำหรับการอ่าน นักเรียนจะได้รับการสอนภายในกลุ่มการอ่าน หลังจากนั้นให้นักเรียนแยกออกเป็นทีม เพื่อทำงานตามกิจกรรมแบบร่วมมือ โดยการจับคู่กันอ่าน หลังจากนั้นให้นักเรียนแยกออกเป็นทีม เพื่อทำงานตามกิจกรรมแบบร่วมมือ โดยการจับคู่กันอ่าน การทำนายเรื่องที่อ่าน การสรุปเรื่องให้อีกคนหนึ่งฟัง การเขียนตอบคำถามจากเรื่อง การฝึกสะกดคำศัพท์ การถอดรหัสและฝึกเรื่องคำศัพท์ นักเรียนทำงานร่วมกันในทีมเพื่อให้นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้และได้ทักษะอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจในการอ่าน

CIRC - Writing/ Language art สำหรับการเขียน วิธีการที่ใช้ขึ้นอยู่กับรูปแบบกระบวนการเขียน ซึ่งใช้รูปแบบทีมเหมือนกับโปรแกรม CIRC สำหรับการอ่าน วิธีการนี้นักเรียนทำงานร่วมกันเพื่อวางแผน (Plan) ร่างต้นฉบับ (Draft) ทบทวนแก้ไข (Revise) รวบรวมและลำดับเรื่อง (Edit) และพิมพ์หรือแสดงผลงาน (Publish) เรื่องที่แต่งออกมา โดยครูเป็นผู้เสนอเนื้อหาเพียงเล็กน้อยเกี่ยวกับแนวทาง (Style) เนื้อหาและกลวิธีการเขียน CIRC สำหรับการอ่านและการเขียนนั้น โดยปกติแล้วจะใช้ควบคู่ไปด้วยกัน แต่ก็สามารถใช้โปรแกรมนี้แยกในการสอนอ่านหรือสอนเขียนเพียงอย่างเดียวอย่างหนึ่งได้

ทีศนา แชมมณี (2561) กล่าวถึงเทคนิค CIRC หรือ Cooperative integrated reading and composition ว่าเป็นรูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือที่ใช้ในการสอน อ่านและเขียนโดยเฉพาะ รูปแบบนี้ประกอบด้วยกิจกรรมหลัก 3 กิจกรรม คือ กิจกรรมการอ่าน แบบเรียนการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ และการบูรณาการภาษากับการเรียน

จากแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สรุปได้ว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่บูรณาการด้านการอ่านและการเขียน โดยให้นักเรียนแบ่งกลุ่มในการทำกิจกรรม เพื่อเป็นการส่งเสริม ทักษะการเรียนรู้ ทั้งด้านการอ่านและการเขียนให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือกัน ช่วยเหลือกันในการเรียน โดยให้นักเรียนคนที่เก่งกว่าช่วยเหลือนักเรียนคนที่อ่อนกว่า เพื่อให้เกิดผลสำเร็จของกลุ่มและกลุ่มที่มีคะแนนสูงสุดหรือได้คะแนนตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ จะได้รับรางวัลหรือได้รับการยกย่องภายใน

ห้อง ซึ่งการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ภายในกลุ่มแต่ละกลุ่มจะประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกัน และมีการกำหนดบทบาทหน้าที่ของสมาชิกในกลุ่มอย่างชัดเจน ซึ่งสมาชิกในกลุ่มต้องมีการยอมรับในความสามารถของกันและกัน และต้องร่วมมือกันด้วยความเต็มใจ เพื่อสร้างความสำเร็จของแต่ละคน และความสำเร็จของแต่ละคนนั้นจะนำมารวมเป็นคะแนนความสำเร็จของกลุ่ม

2.4.3 องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC

มีนักวิชาการกล่าวถึงองค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ดังนี้ พูลศรี กิจฉลา (2544) ได้กล่าวถึง รูปแบบ CIRC ที่พัฒนามาจาก Slavin เป็นวิธีการเรียนแบบร่วมมือสำหรับสอนการอ่านการเขียน ประสิทธิภาพของครูมีองค์ประกอบที่สำคัญ 4 อย่าง คือ

1) กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่าน (Story-related activity) 2) การสอนการอ่านจับใจความ (Direct instruction in comprehension) 3) การบูรณาการการเขียนกับศิลปะในการใช้ภาษา (Integrated writing & language arts) 4) การอ่านนอกเวลา ดังนี้

1.1) กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่าน เรื่องที่ใช้สำหรับอ่านจะเป็นนวนิยายหรือเรื่องอื่น ๆ ในแต่ละครั้งครูใช้เวลาประมาณ 20 นาที ในการแนะนำและอภิปราย โดยบอกถึงจุดประสงค์ในการอ่าน แนะนำคำศัพท์ใหม่ ทบทวนคำศัพท์เก่า อภิปรายเรื่องจากที่นักเรียนอ่านจบและอื่น ๆ การอภิปรายเน้นไปที่ทักษะ การทำนายและชี้ปัญหาในเหตุการณ์ที่บรรยายในเรื่อง หลังจากการแนะนำของครู นักเรียนจะได้รับ เรื่องที่ใช้ในการอ่านพร้อมทั้งลำดับขั้นของกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ เพื่อปฏิบัติในทีมหรือกับ คู่ของตนกิจกรรมนี้จะเกี่ยวข้องกับการสอนของครู การส่งเสริมทางพุทธิปัญญาในการทำงานที่ ต้องการความร่วมมือจากเพื่อนขณะปฏิบัติกิจกรรม ลำดับขั้นของการปฏิบัติกิจกรรมมีดังนี้

1.1.1) การจับคู่ผลัดกันอ่าน กิจกรรมนี้จะเริ่มด้วยการให้นักเรียนอ่านในใจก่อนแล้วจึงอ่านออกเสียงกับคู่ของตน โดยผลัดกันอ่านคนละ 1 ย่อหน้า ผู้ฟังจะต้องตรวจความผิดพลาดที่อาจเกิดขณะอ่าน ครูประเมิน ความสามารถของนักเรียนด้วยการฟังและประเมินในขณะที่นักเรียนผลัดกันอ่าน จุดประสงค์ของ การจับคู่ผลัดกันอ่าน คือ เป็นการจัดให้นักเรียนมีโอกาสทั้งอ่านในใจและการอ่านออกเสียงเพื่อเหตุผลที่สำคัญ คือ ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการแปลข้อความให้มีความหมาย มี ความคล่องแคล่วในการอ่านและการจับใจความในการอ่าน

1.1.2) การเขียนทำนายโครงสร้างเรื่อง นักเรียนจะได้รับคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน โดยคำถามจะเน้นที่โครงสร้างของ เรื่อง เมื่อนักเรียนอ่านไปได้ครึ่งเรื่องนักเรียนจะได้รับคำสั่งให้หยุดอ่าน และให้บรรยายทิศทางของ เรื่องระบุปัญหาของเรื่อง และให้ทำนายวิธีการแก้ปัญหา ทำให้นักเรียนเขียนเรื่องราวเกี่ยวกับเรื่อง ในรูปแบบปะติดปะต่อ โดยเขียนคนละประมาณ 2-3 บรรทัด

ตัวอย่างเช่น นักเรียนอาจถูกเรียกถาม ให้เขียนตอนจบของเรื่องที่แตกต่างกันไป จุดประสงค์ของกิจกรรมนี้เพื่อให้นักเรียนกระตือรือร้น ในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลที่เขาได้อ่าน กับความรู้และประสบการณ์เดิม

1.1.3) การอ่านออกเสียงคำศัพท์ การจับใจความในเรื่องที่อ่านของนักเรียน เป็นส่วนหนึ่งที่มีความเกี่ยวข้องกับ ความสามารถในการแปลความหมายของข้อความอย่าง คล่องแคล่วและถูกต้อง เมื่อนักเรียนขาด ความคล่องแคล่วในการแปลความหมายจากข้อความ จะจับใจความได้ลำบาก ในรูปแบบ CIRC จะมีคำศัพท์ใหม่ของเรื่อง โดยครูเป็นผู้แนะนำในการสอนทั้งชั้น นักเรียนได้ฝึกอ่านออกเสียงก่อน การอ่านเรื่องและยังได้ฝึกอ่านออกเสียงให้กับคู่ของตนขณะปฏิบัติ กิจกรรม จุดประสงค์การอ่าน ออกเสียงก็เพื่อพัฒนาความรู้ในศัพท์ใหม่โดยอัตโนมัติ และเก็บความจำ คำศัพท์ใหม่เหล่านั้น สำหรับการอ่านเรื่องต่อ ๆ ไป

1.1.4) การให้ความหมายคำศัพท์ นักเรียนได้รับรายการคำศัพท์ของเรื่อง ซึ่งเป็นคำศัพท์ใหม่ในภาษาพูด และให้ ค้นหาความหมายของคำศัพท์ในพจนานุกรม นำคำศัพท์มา แต่งประโยค การให้ความหมายของ คำศัพท์มีจุดประสงค์เพื่อช่วยนักเรียนให้เรียนรู้ความหมาย ของคำศัพท์ใหม่ในบริบทที่ได้อ่านนั้น

1.1.5) การสรุปเรื่อง หลังจากการอ่านและการอภิปรายในกลุ่มการอ่านด้วยการแนะนำของครู นักเรียน จะต้องสรุปย่อเหตุการณ์สำคัญในเรื่องที่อ่านให้คู่ของตนฟัง จุดประสงค์ของกิจกรรมนี้ คือ ให้นักเรียนอธิบายเหตุการณ์อย่างย่อด้วยคำพูดของตน เพื่อช่วยให้มีความเข้าใจใน สิ่งที่เกิดขึ้นใน เนื้อเรื่องที่อ่านมากขึ้น และเพื่อฝึกหัดการระลึกข้อมูลที่สำคัญ การสรุป และการถอด ความรู้ที่ได้จาก การอ่าน ช่วยให้นักเรียนสร้างความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลที่น่าเสนอในเรื่องที่อ่านกับ ความรู้เดิม

1.1.6) การสะกดคำศัพท์ กิจกรรมขั้นนี้ให้นักเรียนทำการทดสอบเพื่อคนอื่น ๆ โดยใช้รายการศัพท์ที่สะกด ไม่ครบในแต่ละสัปดาห์ โดยถามคำศัพท์ใหม่เพื่อน จนกว่าเพื่อนจะตอบได้ ครอบคลุมหมด หลังจากนั้นนักเรียนจะใช้รายการศัพท์ที่เขียนสะกดคำไว้ครบ มาพลัดกันถามอีกหลาย ๆ ครั้ง เพื่อให้สามารถสะกดคำได้หมดทุกคำหลังการเรียน 3 ครั้ง นักเรียนจะได้รับการทดสอบ การจับใจความเรื่องที่อ่าน เขียนประโยคจากคำศัพท์ที่กำหนดให้อ่านรายการคำศัพท์ให้ครูฟัง ในการทดสอบนักเรียนจะไม่ได้รับอนุญาตให้ช่วยเหลือคนอื่น คะแนนจากการทดสอบและการเขียน ทำนายโครงสร้างเรื่องเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของคะแนนของทีมในรอบสัปดาห์ จุดประสงค์ ของการทดสอบคือเพื่อให้มั่นใจว่านักเรียนแต่ละคนได้เรียนรู้คำศัพท์และจับใจความ ของเรื่องที่อ่าน

2) การสอนการอ่านจับใจความ นักเรียนได้รับการสอนทักษะการอ่านจับใจความ ที่เฉพาะเจาะจง สัปดาห์ละ 1 ครั้ง อย่างเช่นระบุใจความสำคัญ ความเข้าใจ ความสัมพันธ์เกี่ยวกับ เหตุผล การลงความเห็นทักษะที่ เฉพาะเจาะจงเหล่านี้ จะนำมาฝึกกับนักเรียนทีละชั้น หลังจากจบ

ในแต่ละบทเรียน นักเรียนทำงานในกิจกรรมการอ่านจับใจความแบบทีม และอภิปรายปัญหาที่เหลือในข้อทดสอบชุดที่ 2

3) การบูรณาการการเขียนกับภาษาศาสตร์ ในระหว่างการเรียนรู้ภาษา ครูใช้หลักสูตรศิลปะในการใช้ภาษาและการเขียนที่พัฒนา โดยเฉพาะสำหรับรูปแบบ CIRC ข้อเน้นย้ำของหลักสูตรนี้คือ กระบวนการเขียน ทักษะกลไกทาง ภาษาที่นำมาช่วยเฉพาะในการเขียนมากกว่าแยกสอบเป็นเรื่องต่างหาก อย่างเช่น นักเรียนเรียนคำ ขยาย ในระหว่างเรียนการเขียนอธิบายย่อหน้าต่าง ๆ การทำเครื่องหมายคำพูดเมื่อเขียนบทสนทนา อธิบายเรื่องโปรแกรมที่นำมาใช้ในการเขียน มีทั้งให้นักเรียนฝึกเขียนตามหัวข้อที่ตนเองเลือก และ บทเรียนที่ครูนำมาสอนที่เฉพาะเจาะจงในทักษะการเขียนต่าง ๆ เช่น การอุปมาอุปไมย การโต้แย้ง บทความหนังสือพิมพ์ เรื่องลึกลับ และจดหมาย นักเรียนประพันธ์แล้วลำดับงานของเพื่อนคนอื่น โดยเน้นไปที่ความถูกต้องเชิงโครงสร้าง และการปะติดปะต่อ ท้ายที่สุดนักเรียนพิมพ์บทประพันธ์ที่ สำเร็จครั้งสุดท้ายเป็นทีมหรือทำเป็นหนังสือชั้นเรียน

4) การอ่านหนังสือนอกเวลา ในแต่ละวันนักเรียนจะได้รับมอบหมายให้อ่านในใจจากหนังสือที่ตนเองสนใจ โดยใช้เวลาประมาณ 20 นาที เพื่ออ่านเป็นการบ้าน จุดประสงค์ของกิจกรรมนี้ คือ

4.1) เพื่อเพิ่มเวลาการอ่านในใจของนักเรียน จากการศึกษาพบว่า การเพิ่มเวลาในการอ่านในใจของนักเรียน มีความสัมพันธ์กันอย่างสูงกับการพัฒนาการอ่านจับใจความ

4.2) เพื่อสนับสนุนนักเรียนให้เอาใจใส่การอ่านที่เป็นกิจกรรมอิสระ โดยผู้ปกครองคอยเป็นผู้ดูแลในการอ่าน และคอยส่งเสริมนักเรียนให้อ่านอย่างน้อยภายในเวลาที่กำหนด นักเรียน จำเป็นต้องส่งสมุดรายงานการอ่านหนังสือ 1 เล่ม ทุก ๆ 2 สัปดาห์ ใครที่อ่านได้มากกว่าที่กำหนดจะได้รับการส่งเสริมให้อ่านเพิ่มเติมพร้อมกับเพิ่มสมุดรายงานอีกและจะได้รับโบนัสเพื่อเป็นคะแนนของทีม

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า เป็นรูปแบบการเรียนรู้สำหรับสอนการอ่านการเขียน และภาษาศาสตร์ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ มีองค์ประกอบที่สำคัญคือ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง ที่อ่านการสอนอ่านจับใจความ การบูรณาการการเขียนกับภาษาศาสตร์ สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้การสอนอ่านและการสอนเขียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.4.4 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC

การเรียนแบบร่วมมือกันเพื่อบูรณาการด้านการอ่าน และการเขียน (Cooperative integrated reading and composition หรือ CIRC) การเรียนแบบร่วมมือกันเพื่อพัฒนาการอ่าน และการเขียนจะจับคู่กันทำกิจกรรมการเรียนตามลำดับคือการอ่านกับเพื่อน การเขียนโครงร่างของ เนื้อเรื่อง การอ่านออกเสียง การให้ความหมายของคำ การเล่าเรื่องใหม่ และการสะกดคำ

นักเรียนแต่ละคู่จะผลัดกันเป็นผู้ตรวจสอบ การทำกิจกรรม และช่วยสมาชิกในกลุ่มของตนทำกิจกรรมให้สำเร็จ หลังจากทำกิจกรรมเรียบร้อยแล้ว นักเรียนจะต้องทำการทดสอบความเข้าใจในเรื่องที่อ่านคะแนน ของนักเรียนแต่ละคนจะรวมเป็นคะแนนของกลุ่ม ครูจะประกาศคะแนนกลุ่มที่ทำคะแนนได้ สูงสุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเพื่อพัฒนาการอ่านและการเขียน (CRC) มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ดังนี้

สลาวิน (Slavin, 1987 อ้างถึงใน ทิศนา แคมมณี, 2561) กล่าวถึง ขั้นตอนการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC ว่า มีอยู่ 8 ประการ

1) ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนตามระดับความสามารถในการอ่าน นักเรียนในแต่ละกลุ่มจับคู่ 2 คน หรือ 3 คนทำกิจกรรมการอ่านแบบเรียนร่วมกัน

2) ครูจัดทีมใหม่โดยให้แต่ละทีมมีนักเรียนต่างระดับความสามารถอย่างน้อย 2 ระดับ ทีมทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น เขียนรายงาน แต่งความ ทำแบบฝึกหัดและแบบทดสอบต่าง ๆ และมี การให้คะแนนผลงานของแต่ละทีม ทีมใดได้คะแนน 90 เปอร์เซ็นต์ขึ้นไป จะได้รับประกาศนียบัตรเป็น “ซูเปอร์ทีม” หากได้รับคะแนนตั้งแต่ 30 - 89 เปอร์เซ็นต์จะได้รับรางวัลรองลงมา

3) ครูพบกลุ่มการอ่านประมาณวันละ 20 นาที แจงวัตถุประสงค์ในการอ่าน แนะนำคำศัพท์ใหม่ ๆ ทบทวนศัพท์เก่าต่อจากนั้นครูจะกำหนดและแนะนำเรื่องที่จะอ่าน แล้วให้ผู้เรียนทำกิจกรรมต่าง ๆ ตามที่ครูจัดเตรียมไว้ให้ เช่น อ่านเรื่องในใจแล้วจับคู่อ่านออกเสียงให้เพื่อนฟังและช่วยกันแก้จุดบกพร่องหรือครูอาจจะให้นักเรียนช่วยกันตอบคำถาม วิเคราะห์ตัวละคร วิเคราะห์ปัญหาหรือทำนายว่าเรื่องจะเป็นอย่างไรต่อไป เป็นต้น

4) หลังจากกิจกรรมการอ่านครูนำการอภิปรายเรื่องที่จะอ่าน โดยครูจะเน้นการฝึกทักษะต่าง ๆ ในการอ่าน เช่น การจับประเด็นปัญหาการทำนาย เป็นต้น

5) นักเรียนรับการทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจนักเรียนจะได้รับคะแนนเป็นทั้งรายบุคคลและทีม

6) นักเรียนจะได้รับการสอนและฝึกทักษะการอ่านสัปดาห์ละ 1 วัน เช่น ทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ ทักษะการอ้างอิง ทักษะการใช้เหตุผล เป็นต้น

7. นักเรียนจะได้รับชุดการเรียนการสอนเขียน ซึ่งผู้เรียนสามารถเลือกหัวข้อการเขียนได้ตามความสนใจ นักเรียนจะช่วยกันวางแผนเขียนเรื่อง ช่วยกันตรวจสอบความถูกต้องและในที่สุด ดีพิมพ์ผลงานออกมา

8) นักเรียนจะได้รับการบ้านให้เลือกอ่านหนังสือที่สนใจและเขียนรายงานเรื่องอ่านเป็นรายบุคคล โดยให้ผู้ปกครองช่วยตรวจสอบพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนที่บ้าน

ตติยา ไผ่วงษ์ (2544) กล่าวถึง ขั้นตอนการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค CIRC ว่าเป็นวิธีที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กระบวนการเรียนแบบกลุ่มเป็น เครื่องมือ ดังนั้น ในลำดับขั้นตอนการสอนจึงพอจะสรุปลักษณะขั้นตอนที่สำคัญได้ 2 ประเด็น คือ การเตรียมการสอน (Preparation) และกิจกรรมการเรียนการสอน (Learning and teaching activities) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

การเตรียมการสอน สิ่งที่ผู้สอนต้องคำนึงถึงในขั้นเตรียมการสอนโดยใช้เทคนิค CIRC มี 4 ประการ คือ

1) การเตรียมเนื้อหา เนื้อหาที่ใช้สอนเป็นแบบโครงสร้างข้อเขียน (Story grammar) ที่จัดเป็นชุด ๆ ตามระดับความสามารถของผู้เขียน ดังเช่น ข้อเขียนที่ทีมมหาวิทยาลัยจอห์นส์ฮอปกินส์ จัดเป็นชุด ๆ ตามระดับความสามารถของผู้เขียน ดังเช่น ข้อเขียนที่ทีมมหาวิทยาลัยจอห์นส์ฮอปกินส์ เป็นผู้สร้างขึ้นเองหรือครูผู้สอนสามารถที่จะเลือกเนื้อหาที่ใช้สอนประเภทเดียวกัน เช่นเรื่องที่เป็นตอนเดียวจบหรือมากกว่าหนึ่งตอน ซึ่งจะอธิบายถึงฉาก ตัวละคร สถานที่ เวลา ที่มีเหตุการณ์ดำเนินไป อธิบายเป้าหมายของตัวละคร การกระทำ และผลจากการกระทำเป็นอย่างไรบ้างและเรื่องจบลงแบบใดหรืออาจจะใช้เรื่องที่ไม่สมบูรณ์ แล้วให้นักเรียนคาดการณ์ว่าเหตุการณ์ควรจะจบลงอย่างไร เป็นต้น

2) การจัดนักเรียนเข้ากลุ่ม (Assigning students to team) ครูเป็นผู้จัดกลุ่มนักเรียนเข้าเป็นกลุ่มอ่าน (Reading groups) ก่อนกลุ่มละ 2 คน ครูควรเป็นผู้จัดการแบ่งกลุ่มเองเพื่อขจัดปัญหา นักเรียนที่ชอบพ้อและสนิทสนมกันมารวมกลุ่มกัน และครูจะต้องคอยกระตุ้นให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการเรียนเป็นกลุ่ม ความร่วมมือกันของสมาชิกในกลุ่มทุกคนไม่เฉพาะแต่คู่ของตนเองเท่านั้น ครูอาจจะจัดกลุ่มใหม่เมื่อเรียนครบ 4 - 6 สัปดาห์

3) การจัดทำใบคะแนนของทีม (Team score sheet) เป็นแบบบันทึกคะแนนรายบุคคล ของนักเรียน แต่ละทีมประกอบด้วยรายชื่อสมาชิกในทีมและตารางคะแนนทดสอบเมื่อเรียนจบแต่ละบทเรียน เช่น ความเข้าใจในการอ่าน อ่านออกเสียงคำศัพท์ หาความหมายของคำ การสอบสะกดแต่ละบทเรียน เช่น ความเข้าใจในการอ่าน อ่านออกเสียงคำศัพท์ หาความหมายของคำ การสอบสะกดคำ และการเขียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เป็นต้น ครูจะอธิบายการได้มาซึ่งคะแนนแต่ละอย่าง ทีมที่ได้ถึง 90 คะแนนขึ้นไป จะได้รับเกียรติบัตร "Super team" ทีมที่ได้คะแนน 80 - 90 จะได้รับเกียรติบัตร "Great team" และทีมที่ได้คะแนน 70 - 79 จะได้รับเกียรติบัตร "Good team" ครูควรอธิบายเกณฑ์การให้คะแนนและให้นักเรียนเป็นผู้กรอกรายชื่อสมาชิกในทีมเอง

4) การจัดทำแบบฟอร์มบันทึกการทำงานที่ได้รับมอบหมาย (Assignment record form) ในแบบฟอร์มจะมีชื่อนักเรียน วันที่เรียน และตารางกิจกรรมที่ทำหลังการอ่านและในระหว่างการอ่าน

สุดศิริ ศิริคุณ (2543) กล่าวถึงขั้นตอนการสอนโดยใช้เทคนิค CIRC ว่ามีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1) การนำเสนอของผู้สอนเป็นการตั้งจุดประสงค์และเสนอเนื้อหาที่จะเรียนโดยใช้กิจกรรมต่าง ๆ เช่น การตั้งคำถาม การเล่าเรื่อง การใช้รูปภาพหรือบทอ่าน

2) การฝึกปฏิบัติภายในกลุ่มย่อยจะเน้นการฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้เรียนจะทำกิจกรรมการเขียนตามขั้นตอนของกระบวนการเขียน ประกอบด้วย การวางแผน การเขียนร่างงานเขียน การทบทวนและตรวจทานงานเขียน การเขียนงานใหม่ และประเมินงานเขียนโดยครูและเพื่อนร่วมชั้น

3) การประเมินผู้เรียนจะได้รับการทดสอบความสามารถทางการเขียน โดยใช้แบบทดสอบการเขียนเป็นรายบุคคล คะแนนที่ได้นำมาเป็นคะแนนของกลุ่ม

4) การเสริมแรง กลุ่มใดที่ทำคะแนนได้ถึงเป้าหมายที่กำหนดจะได้รับรางวัล เพียวรี่ สิ่งวิ (2551) กล่าวถึงขั้นตอนกระบวนการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค CIRC ดังต่อไปนี้

1) ชั้นเตรียมการ ครูแนะนำการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC แจกจุดประสงค์การเรียนรู้และเกณฑ์รางวัล โดยครูแบ่งกลุ่มย่อยโดยมีสมาชิกความสามารถต่างกันกลุ่มละประมาณ 4 - 6 คน ซึ่งครูแจ้งจุดประสงค์การอ่านแต่ละครั้ง

2) ชั้นสอน ครูแนะนำคำศัพท์และเนื้อเรื่องใหม่ นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง หลังจากนั้นครูและนักเรียนอภิปรายซักถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง โดยขั้นตอนการอ่าน มีดังนี้

2.1) ชั้นจำ เป็นขั้นเริ่มแรกของการอ่านที่สมองจะต้องจำเรื่องราวให้ได้ จำความหมายของคำ ให้คำจำกัดความของคำยาก จำชื่อตัวละครและเหตุการณ์สำคัญ การที่จะรู้ว่ นักเรียนมีความจำ เรื่องที่อ่านได้มาหรือน้อยก็ใช้การตั้งคำถามเรื่องที่อ่าน หรือให้สะกดคำ บอกความหมายและบอกคำ จำกัดความ

2.2) ชั้นเข้าใจ เป็นขั้นที่นักเรียนสามารถเล่าเรื่องที่อ่านด้วยคำพูดของตนเองได้ เข้าใจ ความคิดถ้อยคำ ประโยค และข้อความที่ให้คติสอนใจ สรุปเรื่องเป็นมโนทัศน์โดยใช้คำพูดของตน ดังนั้นการที่ครูจะประเมินว่านักเรียนมีความเข้าใจมากหรือน้อย ควรตั้งเป็นคำถามด้วยการให้เล่าเรื่องสรุปและเรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง

3) ชั้นกิจกรรมกลุ่ม ครูให้นักเรียนในกลุ่มทำกิจกรรมและฝึกทักษะตามใบงานโดยมีครูคอยแนะนำ

4) ชั้นตรวจสอบผลงาน ครูให้สมาชิกในกลุ่มตรวจสอบผลงาน

5) ชั้นสรุปและประเมินผล ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปและประเมินผลจากเรื่องที่เรียนโดยครูเป็นคนตรวจให้คะแนน ซึ่งครูนำคะแนนจากใบงานมาเฉลี่ยเป็นคะแนนกลุ่ม โดยกลุ่มใด

ได้คะแนน 90 เปอร์เซ็นต์ขึ้นไปได้รับรางวัลดาวทอง กลุ่มใดได้คะแนน 80-89 เปอร์เซ็นต์ ได้รับรางวัลดาวเงิน ส่วนกลุ่มใดไม่ถึงเกณฑ์จะให้กำลังใจ

นายยา ปิรันธนานนท์ (2543) สรุปได้ว่า การเรียนการสอนโดยวิธี CIRC มีขั้นตอนดังนี้

1) แบ่งกลุ่มผู้เรียน เป็นกลุ่มละความสามารถ กลุ่มละ 4 คน
 2) ครูชี้แจงกิจกรรมการเรียนและทำข้อตกลงเรื่องการทำงานกลุ่มแก่ผู้เรียน
 3) ภายในกลุ่มผู้เรียนจับคู่กัน ร่วมกันศึกษากิจกรรม ทบทวนและทดสอบไปทีละเรื่องหรือทีละจุดประสงค์ เมื่อเรียนเสร็จเรียบร้อย จนเข้าใจกันทั้งคู่ดีแล้วให้เซ็นชื่อกำกับว่าผ่านการเรียนเรื่องนั้นหรือจุดประสงค์นั้นแล้ว จากนั้นเรียนเรื่องหรือจุดประสงค์ใหม่ต่อไปจนครบหมดทุกเรื่องหรือทุกจุดประสงค์ที่ครูกำหนดไว้

4) จากนั้น ผู้เรียนในกลุ่มมารวมตัวกันอีกครั้งหนึ่ง เพื่อทำงานร่วมกันตามที่ครูกำหนดจนงานกลุ่มสำเร็จผลเรียบร้อย ขณะทำงานสมาชิกในกลุ่มปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ตามที่ครูกำหนด เพื่อให้การทำงานในกลุ่มมีประสิทธิภาพ

5) เมื่อทุกกลุ่มศึกษาทุกกิจกรรมเสร็จเรียบร้อย ก็พร้อมรับการประเมินผลจากครู จอห์นสัน และจอห์นสัน (Johnson & Johnson, 1994 อ้างถึงใน วัชรรา เล่าเรียนดี, 2547) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือ ดังนี้

1) ขั้นเตรียม ประกอบด้วยครูเป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำถึงบทบาทของนักเรียน การแบ่งกลุ่มการเรียน แจกวัสดุประสงค์การเรียนในแต่ละบท เวลาที่ใช้สอนและฝึกทักษะพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับนักเรียน

2) ขั้นสอน ครูทำการสอนในรูปแบบของกิจกรรมการสอน ด้วยการนำเข้าสู่บทเรียน แนะนำเนื้อหา แหล่งข้อมูลที่จะค้นคว้า และมอบหมายงานในกลุ่ม

3) ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม นักเรียนแต่ละคนมีบทบาทหน้าที่ในการทำกิจกรรมกลุ่ม ตามที่ได้รับมอบหมาย จะช่วยเหลือกัน ส่งเสริมสนับสนุนร่วมกันปฏิบัติ ทำให้เกิดการเสริมแรงกัน

4) ขั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ เป็นการตรวจสอบว่าผู้เรียนได้ปฏิบัติหน้าที่ที่ครบถ้วนหรือไม่ ผลการปฏิบัติงานเป็นอย่างไร เน้นการตรวจสอบผลงานกลุ่มและรายบุคคล ต่อจากนั้นเป็นการทดสอบ

5) ขั้นสรุป บทเรียนและผลการทำงานกลุ่ม ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปบทเรียน ถ้ามีสิ่งที่ไม่เข้าใจ ครูอธิบายเพิ่มและช่วยกันประเมินผลการทำงานกลุ่มหาจุดเด่น จุดด้อย

ผู้วิจัยได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC จากนักวิชาการและนักการศึกษา สามารถสังเคราะห์ได้ ดังนี้

ตารางที่ 3 การสังเคราะห์ขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC

สลาวิน (Slavin, 1987)	สุดศิริ ศิริคุณ (2543)	นัตยา ปิลันธนานนท์ (2543)	พเยาว์ ลิ่งวี (2551)	ผลการสังเคราะห์
-	-	-	1. ขั้นเตรียมการ - แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้และเกณฑ์รางวัล	1. ช้่นนำเสนอบทเรียนต่อชั้นเรียน - ผู้สอนเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อการเรียน
-	1. การนำเสนอของผู้สอน การตั้งจุดประสงค์และเสนอเนื้อหาที่จะเรียน	-	2. ช้่นสอน - ครูแนะนำคำศัพท์และเนื้อเรื่องใหม่ นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องหลังจากนั้นครูและนักเรียนอภิปรายซักถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง	- นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่เรียน - นักเรียนซักถามเพิ่มเติม
1. แบ่งกลุ่มนักเรียนตามความสามารถในการอ่าน ในแต่ละกลุ่มจับคู่ 2 คน หรือ 3 คน ทำกิจกรรม	2. การฝึกปฏิบัติภายในกลุ่มย่อย - จะเน้นการฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารผู้เรียนจะทำกิจกรรมการเขียน	1. แบ่งกลุ่มผู้เรียน - เป็นกลุ่มคละความสามารถ กลุ่มละ 4 คน	3. ช้่นกิจกรรมกลุ่ม - ครูให้นักเรียนในกลุ่มทำกิจกรรมและฝึกทักษะตามใบงาน	2. ช้่นแบ่งกลุ่มผู้เรียนและฝึกปฏิบัติภายในกลุ่ม - แบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน คละความสามารถ

ตารางที่ 3 (ต่อ)

สลาบิน (Slavin, 1987)	สุดศิริ ศิริคุณ (2543)	นาตยา ปิลันธนานนท์ (2543)	พเยาว์ ลิ่งวี (2551)	ผลการสังเคราะห์
	ตามขั้นตอนของ กระบวนการ เขียน	2. ครูชี้แจง กิจกรรมการ เรียน - ทำข้อตกลง เรื่องการทำงาน กลุ่มแก่ผู้เรียน 3. ภายในกลุ่ม จับคู่กัน ร่วมกัน ศึกษากิจกรรม ทบทวนและ ทดสอบไปที่ละ เรื่องหรือทีละ จุดประสงค์	โดยมีครูคอย แนะนำ	คือ เก่ง 2 คน อ่อน 2 คน - ภายในกลุ่ม ผู้เรียนเก่งจับคู่กับ ผู้เรียนอ่อน ศึกษา กิจกรรมเกี่ยวกับ ขั้นตอนของ กระบวนการเขียน - แต่ละคู่ในกลุ่ม มารวมกันอีกครั้ง เพื่อแลกเปลี่ยน เรียนรู้ สรุปลง ความรู้ร่วมกัน
2. จัดทีมใหม่โดย ให้แต่ละทีมมี นักเรียนต่าง ระดับความ สามารถอย่าง น้อย 2 ระดับ ทีม ทำกิจกรรม ร่วมกัน	-	4. ผู้เรียนใน กลุ่มมารวมกัน อีกครั้ง เพื่อ ทำงานร่วมกัน ตามที่ครูกำหนด งานกลุ่ม สำเร็จผล เรียบร้อย	-	

ตารางที่ 3 (ต่อ)

สลาบิน (Slavin, 1987)	สุดศิริ ศิริคุณ (2543)	นาตยา ปิลันธนาพันธ์ (2543)	พเยาว์ ลิ่งวี (2551)	ผลการสังเคราะห์
3. ครูพบกลุ่ม การอ่านประมาณ วันละ 20 นาที	-	-	-	
4. หลังจาก กิจกรรมการอ่าน ครูนำอภิปราย เรื่องที่อ่าน โดย ครูจะเน้นการฝึก ทักษะต่าง ๆ ใน การอ่าน	-	-	-	
5. ทดสอบการ อ่านเพื่อความ เข้าใจ ได้รับ คะแนนทั้งราย บุคคลและทีม	3. การประเมิน ผู้เรียน - จะได้รับ การทดสอบความ สามารถทาง การเขียน โดยใช้ แบบทดสอบ การเขียนเป็น รายบุคคล คะแนนที่ได้นำมา เป็นคะแนนของ กลุ่ม	5. รับการ ประเมินจากครู	4. ชั้นตรวจสอบ ผลงาน 5. ชั้นสรุปและ ประเมินผล - ครูและ นักเรียนช่วยกัน สรุปและประเมิน ผลจากเรื่องที่ เรียน โดยครูเป็น คนตรวจให้ คะแนน ซึ่งครูนำ คะแนนจากใบ งานมารวมเป็น คะแนนกลุ่ม	3. ชั้นสรุปและ ประเมินผล - ครูและนักเรียน ช่วยกันสรุปและ ประเมินผลจากเรื่อง ที่เรียน - ครูเป็นคนตรวจ ให้คะแนน ซึ่งครู นำคะแนนจากใบ งานมาเฉลี่ยเป็น คะแนนกลุ่ม ได้รับ คะแนนทั้ง รายบุคคลและกลุ่ม นักเรียนทุกคนจะ ได้รับคะแนน

ตารางที่ 3 (ต่อ)

สลาวิน (Slavin, 1987)	สุดศิริ ศิริคุณ (2543)	นาตยา ปิลันธนาพันธ์ (2543)	พเยาว์ ลิ่งวี (2551)	ผลการสังเคราะห์
6. รับการสอน และฝึกทักษะการ อ่านสัปดาห์ละ 1 วัน	-	-	-	ทั้งรายบุคคลและ รายกลุ่ม โดยกลุ่ม ใดได้คะแนนสูงสุด จะได้เป็นทีม ยอดเยี่ยม
7. นักเรียนได้รับ ชุดการเรียนรู้การ สอนเขียน วางแผนเขียน เรื่องและช่วยกัน ตรวจสอบ ความถูกต้อง	-	-	-	
8. รับการบ้านให้ เลือกอ่านหนังสือ ที่สนใจและเขียน รายงานเรื่องที่ อ่าน	-	-	-	
-	4. การเสริมแรง - กลุ่มใดที่ทำ คะแนนได้ถึง เป้าหมายที่ กำหนดจะได้รับ รางวัล	-	-	

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสังเคราะห์ขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition) ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ชี้นำเสนอบทเรียนต่อชั้นเรียน เป็นขั้นที่ผู้สอนเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อการเรียน จากนั้นนักเรียนอ่านเนื้อเรื่องที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่เรียนและซักถามเพิ่มเติม 2) ชี้นำแบ่งกลุ่มผู้เรียนและฝึกปฏิบัติภายในกลุ่ม เป็นขั้นการแบ่งกลุ่มนักเรียน กลุ่มละ 4 คน คละความสามารถ คือ เรียนเก่ง 2 คน และเรียนอ่อน 2 คน ภายในกลุ่ม ผู้เรียนเก่งจับคู่กับผู้เรียนอ่อน ศึกษากิจกรรมเกี่ยวกับขั้นตอนของกระบวนการเขียน จากนั้นแต่ละคู่ในกลุ่มมารวมกันอีกครั้ง เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ สรุปลงความรู้อันร่วมกัน 3) ชี้นำสรุปและประเมินผล เป็นขั้นที่ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปและประเมินผลจากเรื่องที่เรียน โดยครูเป็นคนตรวจให้คะแนน ซึ่งครูนำคะแนนจากใบงานมาเฉลี่ยเป็นคะแนนกลุ่ม ได้รับคะแนนทั้งรายบุคคลและกลุ่ม นักเรียนทุกคนจะได้รับคะแนนทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม โดยกลุ่มใดได้คะแนนสูงสุดจะได้เป็นทีมยอดเยี่ยม

2.4.5 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC

การวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC มีความสำคัญในการพัฒนาความเข้าใจในการเรียน และพัฒนาการอ่านและการเขียนของนักเรียน โดยมีนักวิชาการหลายท่านกล่าวไว้ ดังนี้

สลาวิน สตีเวนส์ และมาดเดน (Slavin, Stevens & Madden, 1987) กล่าวว่า การวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC มีดังนี้

1) การกำหนดคะแนนของทีมในการอ่าน (Determining team scores for reading) มีจุดประสงค์เพื่อที่จะให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในการทำงานของตนเองเพื่อเป็นการเสริมแรงการให้ความร่วมมือในการทำงาน และกระตุ้นให้นักเรียนขยันทำงานติดต่อกันอย่างต่อเนื่อง

2) คะแนนการทำงานเป็นทีม (Teamwork points) คะแนนความร่วมมือในทีม ครูจะมีคะแนนให้สมาชิกของทีมแต่ละทีมจะได้คะแนนตามพฤติกรรมในการเรียน ซึ่งขึ้นอยู่กับความสำเร็จของการทำงานร่วมกันที่ได้รับมอบหมายจากครูผู้สอน ความร่วมมือ และการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และการปฏิบัติตามกฎของห้องเรียน

3) การคิดคะแนนทีม (Calculating team scores) ครูผู้สอนนำคะแนนที่นักเรียนได้จากการสอบข้อเขียน สอบอ่านออกเสียงคำศัพท์ คะแนนการทำงานที่สมาชิกแต่ละคนในทีมทำได้มารวมกัน แล้วหารด้วยจำนวนสมาชิกในแต่ละทีม คะแนนที่ได้ออกมาจะเป็นคะแนนของทีม ทีมที่ได้คะแนนมากจะได้รับเกียรติบัตรหรือรางวัลตามคะแนน โดยกำหนดไว้ ดังนี้

ทีมที่ได้คะแนน 90-100 จะได้รับเกียรติบัตรให้เป็น Super teams

ทีมที่ได้คะแนน 80-89 จะได้รับเกียรติบัตรให้เป็น Great teams

ทีมที่ได้คะแนน 70-79 จะได้รับเกียรติบัตรให้เป็น Good teams

วิชา เล่าเรียนดี (2547) กล่าวว่า การวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ดังนี้

1) ประเมินผลงาน คือ ประเมินการทำกิจกรรมตามใบงานของนักเรียนทั้งรายบุคคลและกลุ่ม จากนั้นนำคะแนนที่ได้มารวมกัน และหาค่าเฉลี่ยนักเรียนในกลุ่มจะได้คะแนนเท่ากันหมด

2) ประเมินการทำงานกลุ่ม คือ ประเมินนักเรียนขณะปฏิบัติงาน โดยใช้แบบสังเกต จะดูจากความรับผิดชอบ การวางแผน การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

จากการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สรุปได้ว่า ประเมินจากผลงานนักเรียน โดยการปฏิบัติงานตามใบงานที่มอบหมายให้ทำ การประเมินคะแนนรายบุคคลและกลุ่ม นำคะแนนทั้งรายบุคคลและกลุ่มมารวมกัน และหาค่าเฉลี่ยเป็นคะแนนของกลุ่มนักเรียนในกลุ่มจะได้คะแนนเท่ากันทุกคน กลุ่มใดที่ได้คะแนนมากที่สุดจะได้รับรางวัล

2.5 การสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC

2.5.1 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC

ผู้วิจัยได้สังเคราะห์การจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC โดยศึกษาจากแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการ และศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC สามารถสรุปได้ดังนี้

การจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการ (Process Writing Approach) เป็นการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้เรียนรู้ในการฝึกทักษะการเขียนอย่างเป็นขั้นตอนและเน้นกระบวนการเพื่อสร้างงานเขียนที่สมบูรณ์ ในการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการจะให้นักเรียนเขียนหลาย ๆ ครั้ง โดยวิธีการอ่านทบทวนและตรวจทานจากเพื่อนและครูเพื่อปรับปรุงแก้ไข โดยขั้นตอนต่าง ๆ เหล่านี้จะย้อนกลับไปมาจนผลงานเสร็จสมบูรณ์ โดยมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นก่อนการเขียน โดยศึกษาตัวอย่างงานเขียนที่เกี่ยวข้อง ศึกษาการใช้สำนวนภาษาและคำศัพท์ที่ใช้ในงานเขียน และรวบรวมเนื้อหาที่ได้จากการศึกษา เพื่อวางแผนในการเขียนงานของตนเอง

ขั้นที่ 2 ขั้นร่างงานเขียนและเขียนงาน โดยการนำความคิดและข้อมูลในขั้นก่อนการเขียนมาเรียบเรียงเป็นตัวหนังสือ จากนั้นนำงานเขียนที่ร่างไว้มาลงมือเขียนถ่ายทอดความคิดความรู้สึก ใส่รายละเอียดเพิ่มเติม

ขั้นที่ 3 ขั้นอ่านทบทวนงานเขียน โดยอ่านทบทวนและประเมินงานเขียนโดยตัวผู้เขียนเอง ครู และเพื่อน และให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนว่างานเขียนมีจุดบกพร่องที่ควรปรับปรุงแก้ไขอย่างไร

ขั้นที่ 4 ขั้นปรับปรุงแก้ไขงานเขียน โดยการปรับปรุง แก้ไขสิ่งที่บกพร่องของร่างงานเขียนในด้านเนื้อหา โครงสร้าง การสะกดคำและกลไกทางภาษา และปรับแก้ให้สมบูรณ์ เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ชัดเจน

ขั้นที่ 5 ขั้นนำเสนองานเขียนและประเมินผล โดยการนำเสนองานเขียนหน้าชั้นเรียน จัดป้ายนิเทศ หรือแจกงานเขียนที่แก้ไขแล้วให้ครูหรือเพื่อนร่วมชั้นทำการวิจารณ์และประเมินผลตามเกณฑ์ตามความเหมาะสมของเนื้อหา

การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition) เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่บูรณาการด้านการอ่านและการเขียน โดยให้นักเรียนแบ่งกลุ่มในการทำกิจกรรม เพื่อเป็นการส่งเสริม ทักษะการเรียนรู้ทั้งด้านการอ่านและการเขียนให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือกัน ช่วยเหลือกันในการเรียน โดยให้นักเรียนคนที่เก่งกว่าช่วยเหลือนักเรียนคนที่อ่อนกว่า เพื่อให้เกิดผลสำเร็จของกลุ่ม และกลุ่มที่มีคะแนนสูงสุดหรือได้คะแนนตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ จะได้รับรางวัลหรือได้รับการยกย่องภายในห้อง ซึ่งเทคนิค CIRC ภายในกลุ่มแต่ละกลุ่มจะประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกัน และมีการกำหนดบทบาทหน้าที่ของสมาชิกในกลุ่มอย่างชัดเจน ซึ่งสมาชิกในกลุ่มต้องมีการยอมรับในความสามารถของกันและกัน และต้องร่วมมือกันด้วยความเต็มใจ เพื่อสร้างความสำเร็จของแต่ละคน และความสำเร็จของแต่ละคนนั้นจะนำมารวมเป็นคะแนนความสำเร็จของกลุ่ม โดยมีขั้นตอนการเรียนรู้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเสนอบทเรียนต่อชั้นเรียน เป็นขั้นที่ผู้สอนเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อการเรียนรู้ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่เรียน และซักถามเพิ่มเติม

ขั้นที่ 2 ขั้นแบ่งกลุ่มผู้เรียนและฝึกปฏิบัติภายในกลุ่ม เป็นขั้นแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน คณะความสามารถ คือ เก่ง 2 คน และ อ่อน 2 คน ภายในกลุ่ม ผู้เรียนเก่ง จับคู่กับผู้เรียนอ่อน ศึกษากิจกรรมเกี่ยวกับขั้นตอนของกระบวนการเขียน จากนั้นแต่ละคู่กลับมารวมกลุ่มเดิมอีกครั้ง เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ สรุปลองค์ความรู้ร่วมกัน

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุปและประเมินผล เป็นขั้นตอนที่ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปและประเมินผลจากเรื่องที่เรียน โดยครูเป็นผู้ตรวจให้คะแนนใบงานเป็นรายบุคคล จากนั้นนำคะแนนจากการตรวจใบงานมารวมเป็นคะแนนกลุ่ม นักเรียนทุกคนจะได้รับคะแนนทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม โดยกลุ่มใดได้คะแนนสูงสุดจะได้เป็นทีมยอดเยี่ยม

จากที่มาดังกล่าวข้างต้น การจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC หมายถึง การสอนเขียนเพื่อให้นักเรียนฝึกทักษะการเขียนสื่อความอย่างเป็น

กระบวนการ ควบคู่กับการฝึกปฏิบัติเป็นกลุ่ม เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนฝึกคิดและฝึกเขียนสื่อความคิด ความรู้ ความคิดเห็น ความรู้สึก ออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรที่ถูกต้องและสามารถสื่อสารให้ผู้อ่าน เข้าใจได้ รวมไปถึงการฝึกทักษะการทำงานเป็นกลุ่มและได้ตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม โดยมี ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ชี้นำเสนอบทเรียน 2) ชี้นำแบ่งกลุ่ม แลกเปลี่ยนเรียนรู้ 3) ชี้นำร่างงานเขียนและเขียนงาน 4) ชี้นำอ่านทบทวนและแก้ไขงานเขียน 5) นำเสนองานเขียนและประเมินผล

2.5.2 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้พิจารณาถึงความสำคัญในการพัฒนาทักษะด้านการเขียนสื่อ ความของผู้เรียน ซึ่งต้องจัดการเรียนรู้และใช้เทคนิคการสอนที่เหมาะสมและสอดคล้องกับการพัฒนา ความสามารถในการเขียนสื่อความให้มีประสิทธิภาพ สามารถสังเคราะห์ได้ ดังนี้

ตารางที่ 4 การสังเคราะห์การจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับ เทคนิค CIRC

การจัดการเรียนรู้แบบการ สอนเขียนที่เน้นกระบวนการ	 เทคนิค CIRC	ผลการสังเคราะห์ การจัดการเรียนรู้แบบ การสอนเขียนที่เน้นกระบวนการ ร่วมกับเทคนิค CIRC
1. ชี้นำก่อนการเขียน - ศึกษาตัวอย่างงานเขียนที่ เกี่ยวข้อง - ศึกษาการใช้สำนวน ภาษา และคำศัพท์ที่ใช้ในงานเขียน - รวบรวมเนื้อหาที่ได้จาก การศึกษา เพื่อวางแผนในการ เขียนงานของตนเอง	1. ชี้นำเสนอบทเรียนต่อชั้น เรียน - ผู้สอนเสนอเนื้อหาที่ เกี่ยวข้องกับหัวข้อการเรียน - นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องที่ เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่เรียน - นักเรียนซักถามเพิ่มเติม	ขั้นที่ 1 นำเสนอบทเรียน - ผู้สอนเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวข้อง กับหัวข้อการเรียน - ยกตัวอย่างงานเขียนที่ เกี่ยวข้อง - เชื่อมโยงตัวอย่างกับหัวข้อที่ จะเขียน - การใช้สำนวน ภาษาที่ใช้ใน งานเขียน
-	2. ชี้นำแบ่งกลุ่มผู้เรียนและฝึก ปฏิบัติภายในกลุ่ม - แบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน	ขั้นที่ 2 แบ่งกลุ่มแลกเปลี่ยน เรียนรู้ - แบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน

ตารางที่ 4 (ต่อ)

การจัดการเรียนรู้แบบการ สอนเขียนที่เน้นกระบวนการ	เทคนิค CIRC	ผลการสังเคราะห์ การจัดการเรียนรู้แบบ การสอนเขียนที่เน้นกระบวนการ ร่วมกับเทคนิค CIRC
	<p>คละความสามารถ คือ เก่ง 2 คน และ อ่อน 2 คน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ภายในกลุ่ม ผู้เรียนเก่ง จับคู่กับผู้เรียนอ่อน ศึกษา กิจกรรมเกี่ยวกับขั้นตอนของ กระบวนการเขียน - แต่ละคู่กลับมารวมกลุ่ม เดิมอีกครั้ง เพื่อแลกเปลี่ยน เรียนรู้ สรุปลองค์ความรู้ร่วมกัน 	<p>แบบคละความสามารถ คือ เก่ง 2 คน และ อ่อน 2 คน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ภายในกลุ่ม ผู้เรียนเก่ง จับคู่กับผู้เรียนอ่อน ศึกษา กิจกรรมเกี่ยวกับขั้นตอนของ กระบวนการเขียน - แต่ละคู่กลับมารวมกลุ่ม เดิมอีกครั้ง เพื่อแลกเปลี่ยน เรียนรู้ สรุปลองค์ความรู้ร่วมกัน
<p>2. ขั้นร่างงานเขียนและเขียนงาน</p> <ul style="list-style-type: none"> - นำความคิดและข้อมูลในขั้น ก่อนการเขียนมาเรียบเรียงเป็น ตัวหนังสือ - นำงานเขียนที่ร่างไว้มาลงมือเขียนใส่รายละเอียดเพิ่มเติม 	-	<p>ขั้นที่ 3 ร่างงานเขียนและเขียนงาน</p> <ul style="list-style-type: none"> - นำความคิดและข้อมูลในขั้น ก่อนการเขียนมาเรียบเรียงเป็น ตัวหนังสือ - นำงานเขียนที่ร่างไว้มาลงมือเขียนใส่รายละเอียดเพิ่มเติม
<p>3. ขั้นอ่านทบทวนงานเขียน</p> <ul style="list-style-type: none"> - การอ่านทบทวนและ ประเมินงานเขียนโดยตัว ผู้เขียนเอง ครู และเพื่อน - ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ ผู้เรียนว่างานมีจุดบกพร่องที่ ควรปรับปรุงแก้ไขอย่างไร 	-	<p>ขั้นที่ 4 อ่านทบทวนและแก้ไขงานเขียน</p> <ul style="list-style-type: none"> - การอ่านทบทวนและประเมิน งานเขียนโดยตัวผู้เขียนเอง ครู และเพื่อน - ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียน ว่างานเขียนมีจุดบกพร่องที่ควร

ตารางที่ 4 (ต่อ)

การจัดการเรียนรู้แบบการ สอนเขียนที่เน้นกระบวนการ	เทคนิค CIRC	ผลการสังเคราะห์ การจัดการเรียนรู้แบบ การสอนเขียนที่เน้นกระบวนการ ร่วมกับเทคนิค CIRC
<p>4. ชั้นปรับปรุงแก้ไขงานเขียน</p> <p>- ปรับปรุงร่างงานเขียนในด้านเนื้อหา โครงสร้าง การสะกดคำ และกลไกทางภาษา และปรับแก้ให้สมบูรณ์ เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ชัดเจน</p>		<p>ปรับปรุงแก้ไขอย่างไร</p> <p>- ปรับปรุงร่างงานเขียนในด้านเนื้อหา โครงสร้าง การสะกดคำ และกลไกทางภาษา และปรับแก้ให้สมบูรณ์ เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ชัดเจน</p>
<p>5. ชี้นำเสนองานเขียนและประเมินผล</p> <p>- นำเสนองานเขียนหน้าชั้นเรียน จัดป้ายนิเทศ หรือแจกงานเขียนที่แก้ไขแล้วให้ครูหรือเพื่อนร่วมชั้นทำการวิจารณ์ และประเมินผลตามเกณฑ์ตามความเหมาะสมของเนื้อหา</p>	<p>3. ชั้นสรุปและประเมินผล</p> <p>- ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปและประเมินผลจากเรื่องที่เรียน</p> <p>- ครูเป็นผู้ตรวจให้คะแนนใบงานเป็นรายบุคคล จากนั้นนำคะแนนจากการตรวจใบงานมารวมเป็นคะแนนกลุ่ม นักเรียนทุกคนจะได้รับคะแนนทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม โดยกลุ่มใดได้คะแนนสูงสุดจะได้เป็นทีมยอดเยี่ยม</p>	<p>ชั้นที่ 5 นำเสนองานเขียนและประเมินผล</p> <p>- ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปความรู้จากเรื่องที่เรียน</p> <p>- นำเสนองานเขียนโดยการนำเสนอหน้าชั้นเรียนหรือติดป้ายนิเทศ</p> <p>- ประเมินผลงานเขียนเป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม</p> <p>- นำคะแนนจากการประเมินผลงานเขียนมารวมเป็นคะแนนกลุ่ม นักเรียนทุกคนจะได้รับคะแนนทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม โดยกลุ่มใดได้คะแนนสูงสุดจะได้เป็นทีมยอดเยี่ยม</p>

ผู้วิจัยสังเคราะห์การจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับการเขียน เทคนิค CIRC ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ชี้นำเสนอบทเรียน 2) ชี้นำแบ่งกลุ่มแลกเปลี่ยนเรียนรู้ 3) ชี้นำร่างงานเขียนและเขียนงาน 4) ชี้นำอ่านบททวนและแก้ไขงานเขียน 5) ชี้นำเสนองานเขียนและประเมินผล ซึ่งแต่ละขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC มีรายละเอียด ดังนี้

ขั้นที่ 1 ชี้นำเสนอบทเรียน เป็นขั้นตอนที่ครูผู้สอนนำเสนอบทเรียน โดยมีการยกตัวอย่างงานเขียน เพื่อให้ผู้เรียนได้เห็นองค์ประกอบหรือรูปแบบของงานเขียนนั้น จะช่วยให้ผู้เรียนเห็นภาพและเข้าใจวิธีการเขียนรวมถึงเข้าใจกลวิธีในการใช้สำนวน ภาษาและคำศัพท์ที่ใช้ในงานเขียนมากขึ้น จากนั้นผู้เรียนเชื่อมโยงความคิดจากการศึกษาตัวอย่างกับหัวข้อการเขียนสื่อความที่ผู้เรียนต้องการเขียน

ขั้นที่ 2 แบ่งกลุ่มแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เป็นขั้นตอนการแบ่งกลุ่มผู้เรียน กลุ่มละ 4 คน แบบคละความสามารถ คือ เก่ง 2 คน และอ่อน 2 คน โดยผู้เรียนเก่งจับคู่กับผู้เรียนอ่อน ศึกษาวิธีการเขียนและตัวอย่างของงานเขียน และนำความรู้ที่ได้จากการศึกษากับคู่ของตัวเองมาแลกเปลี่ยนกันภายในกลุ่ม

ขั้นที่ 3 ร่างงานเขียนและเขียนงาน เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนทุกคนในกลุ่มนำข้อมูลจากขั้นที่ 1 มาเรียบเรียงเป็นตัวหนังสือและร่างเป็นงานเขียนของตนเอง จากนั้นนำงานเขียนที่ร่างไว้มาลงมือเขียนใส่รายละเอียดเพิ่มเติม จัดลำดับเนื้อหาให้เหมาะสม และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการเขียน เพื่อเขียนสื่อความรู้ ความคิดของตนเองให้ผู้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจตรงกับวัตถุประสงค์ของผู้เขียน

ขั้นที่ 4 อ่านบททวนและแก้ไขงานเขียน เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนแต่ละคนอ่านบททวนงานเขียนของตนเองเพื่อหาข้อผิดพลาดหรือจุดบกพร่อง เช่น การสะกดคำ การเรียบเรียงประโยค จากนั้นให้เพื่อนในกลุ่ม และครูช่วยอ่านบททวนงานเขียนเพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับว่างานเขียนมีข้อผิดพลาดหรือจุดบกพร่องที่ควรปรับปรุงแก้ไขอย่างไร จากนั้นผู้เรียนแต่ละคนนำข้อผิดพลาดหรือจุดบกพร่อง มาปรับปรุงแก้ไขงานเขียนของตนเองให้ถูกต้อง สมบูรณ์ และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการเขียน เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ชัดเจน

ขั้นที่ 5 นำเสนองานเขียนและประเมินผล เป็นขั้นตอนที่ทุกคนในกลุ่มได้นำเสนองานเขียนของตนเอง เช่น การนำเสนอหน้าชั้นเรียน การติดป้ายนิเทศ หลังจากนั้นครูผู้สอนเป็นผู้ประเมินงานเขียนและให้คะแนนเป็นรายบุคคลว่าผู้เรียนเขียนสื่อความได้ถูกต้อง ชัดเจน ตรงตามวัตถุประสงค์หรือไม่ นักเรียนทุกคนจะได้รับคะแนนทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม โดยกลุ่มใดได้คะแนนสูงสุดจะได้เป็นทีมยอดเยี่ยม

2.6 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงความรู้ ความเข้าใจที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ได้เรียนรู้ในรายวิชาต่าง ๆ ผ่านกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย

2.6.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

มีนักวิชาการให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังนี้

กู๊ด (Good, 1973) ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ที่ได้รับหรือทักษะที่พัฒนามาจากการเรียนในสถานศึกษา โดยปกติวัดจากคะแนนที่ครูเป็นผู้ให้หรือจากแบบทดสอบหรืออาจารย์รวมทั้งคะแนนที่ครูเป็นผู้ให้คะแนนที่ได้จากแบบทดสอบ

เมเฮเร็น และเลอแมนน์ (Mehren & Lehmann, 1976) ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ทักษะ สมรรถภาพทางสมองด้านต่าง ๆ ของผู้เรียน แต่ละวิชาซึ่งสามารถวัดได้จาก แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

บุญชม ศรีสะอาด (2560) ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงผลที่เกิดจากการค้นคว้า การอบรม การสั่งสอน หรือประสบการณ์ต่าง ๆ รวมทั้งความรู้สึก ค่านิยมจริยธรรมต่าง ๆ ที่เป็นผลมาจากการฝึกสอน

พิชิต ฤทธิ์จรรยา (2553) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง สิ่งที่แสดงให้เห็นถึง ความรู้และความสามารถทางวิชาการที่ผู้เรียนได้เรียนรู้มาแล้วว่าบรรลุผลสำเร็จตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้เพียงใด

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง สิ่งที่แสดงให้เห็นถึง ความรู้ ทักษะ และความสามารถในด้านต่าง ๆ ทางวิชาการ ที่เกิดจากผลของการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบต่าง ๆ ที่สามารถวัดได้โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.6.2 ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

มีนักวิชาการให้ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังนี้

สมบูรณ์ ดันยะ (2551) ได้ให้ความหมายว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบที่ใช้สำหรับวัดพฤติกรรมทางสมองของผู้เรียนว่ามีความรู้ ความสามารถในการเรียนรู้อะไรแล้ว หรือได้รับการฝึกฝนอบรมมาแล้วมากน้อยเพียงใด

พิชิต ฤทธิ์จรรยา (2553) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง แบบทดสอบที่ใช้วัดความรู้ ทักษะ และความสามารถทางวิชาการที่นักเรียนได้เรียนรู้มาแล้วว่าบรรลุผลสำเร็จตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้เพียงใด

ภัทรรัตน์ แสงเดือน (2553) ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง แบบทดสอบที่มุ่งวัดพฤติกรรมและประสบการณ์ทางการเรียนรู้อันนักเรียนได้ศึกษาไป โดยลักษณะของแบบทดสอบนั้นก็จะมียุทธวิธีหลายแบบ แต่นิยมใช้ในปัจจุบันจะมีอยู่ 2 แบบ คือ

- 1) แบบทดสอบที่เป็นปรนัย คือ ให้เลือกตัวเลือกที่ได้ให้ไว้
- 2) แบบทดสอบที่เป็นอัตนัย คือ ให้แสดงวิธีทำหรือเติมคำตอบที่ถูกต้อง

ศิริชัย กาญจนวาสิ (2556) ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีบทบาทสำคัญในการใช้เป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งสำหรับการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ของการเรียนรู้ของผู้เรียนตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ทำให้ผู้สอนทราบว่าผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ความสามารถถึงระดับมาตรฐานที่กำหนดไว้หรือยัง หรือมี ความรู้ความสามารถถึงระดับใดหรือมีความรู้ความสามารถดีเพียงไร เมื่อเปรียบเทียบกับเพื่อน ๆ ที่เรียนด้วยกัน

จากความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สรุปได้ว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นเครื่องมือที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ในการวัดและประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียนที่เป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด

2.6.3 ประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

มีนักวิชาการกล่าวถึงประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังนี้ พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2553) ได้กล่าวถึงแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

- 1) แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง หมายถึง แบบทดสอบที่มุ่งวัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนเฉพาะกลุ่มที่ครูสอน เป็นแบบทดสอบที่ครูใช้กันโดยทั่วไปในสถานศึกษา มีลักษณะเป็นแบบทดสอบข้อเขียน (Paper and Pencil Test) แบ่งออกได้เป็น 2 ชนิด คือ

- 1.1) แบบทดสอบอัตนัย (Subjective or Essay Test) เป็นแบบทดสอบที่กำหนดคำถามหรือปัญหาให้แล้ว ให้ผู้ตอบเขียนหรือแสดงความรู้ ความคิด เจตคติได้อย่างเต็มที่

- 1.2) แบบทดสอบปรนัย หรือแบบให้ตอบสั้น ๆ (Objective Test or Short Answer) เป็นแบบทดสอบที่กำหนดให้ผู้สอนเขียนตอบแบบสั้น ๆ หรือมีคำตอบให้เลือกตอบแบบจำกัดคำตอบ (Restricted Response Type) ผู้ตอบไม่มีโอกาสแสดงความรู้ ความคิดได้อย่างกว้างขวางเหมือนแบบทดสอบอัตนัย แบบทดสอบชนิดนี้แบ่งออกเป็น 4 แบบ คือ แบบทดสอบถูก-ผิด แบบทดสอบแบบเติมคำ และแบบทดสอบแบบเลือกตอบ

- 2) แบบทดสอบมาตรฐาน หมายถึง แบบทดสอบที่มุ่งวัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนทั่วไป ซึ่งสร้างโดยผู้เชี่ยวชาญ มีการวิเคราะห์และมีการปรับปรุงกันอย่างดีจนมีคุณภาพ มีมาตรฐาน กล่าวคือ มีมาตรฐานในการดำเนินการสอบ วิธีการให้คะแนนและแปลความหมายของคะแนน

ประวี อ่อนสอาด (2556) ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

- 1) แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้น หมายถึง ชุดคำถามที่ครูผู้สอนเป็นผู้สร้างขึ้นเอง

เพื่อวัดความรู้ที่นักเรียน หรือดูความพร้อมในการเรียนบทเรียนใหม่ ในปัจจุบันใช้แบบทดสอบทั้งที่เป็นแบบปรนัยและแบบอัตนัย

2) แบบทดสอบมาตรฐาน หมายถึง แบบทดสอบที่สร้างขึ้นจากผู้เชี่ยวชาญในแต่ละสาขาวิชาหรือครูผู้สอน และได้ผ่านการทดลองหาคุณภาพของแบบทดสอบสามารถนำมาใช้เป็นหลัก และเปรียบเทียบผลเพื่อการประเมินผลการจัดการเรียนการสอนได้ ในปัจจุบันนิยมใช้แบบทดสอบทั้งที่เป็นแบบปรนัยและแบบอัตนัย

สมนึก ภัททิยธนี (2558) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนประเภทที่ครูสร้างขึ้นนิยมใช้กันมี 6 แบบ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1) ข้อสอบแบบเลือกตอบ (Multiple Choice Test) โดยทั่วไปจะประกอบด้วย 2 ตอน คือ ตอนนำหรือตอนคำถามกับตอนเลือกในข้อสอบแบบเลือกตอบ ประกอบด้วยตัวเลือกที่เป็นคำตอบถูกหรือตัวเลือกที่เป็นตัวลวง ซึ่งตัวเลือกนั้นนิยมใช้ตอบใกล้เคียงกัน ดูเผิน ๆ จะเห็นว่าทุกตัวเลือกจะถูกหมด ซึ่งข้อสอบแบบนี้จะมีความเที่ยงตรงสูง สามารถครอบคลุมเนื้อหา และทุกพฤติกรรมด้านความรู้ รวมทั้งยังตรวจง่ายและยุติธรรม

2) ข้อสอบแบบอัตนัยหรือแบบเรียงความ (Subjective or Essay) เป็นข้อสอบชนิดที่มีเฉพาะข้อความให้ผู้เรียนสามารถเขียนตอบอย่างเสรี เขียนบรรยายตามความรู้ และข้อคิดเห็นของแต่ละคน ซึ่งสามารถวัดพฤติกรรมต่าง ๆ ได้ทุกด้าน แต่มักจะมีความคลาดเคลื่อนในการตรวจให้คะแนน

3) ข้อสอบแบบถูกผิด (True-False Test) เป็นข้อสอบแบบเลือกตอบที่ 2 ตัวเลือก แต่ตัวเลือกดังกล่าวเป็นแบบคงที่และมีความหมายตรงกันข้าม เป็นข้อสอบที่ให้ความยุติธรรมแก่ผู้สอบเพราะเปิดโอกาสให้ทุกคนได้ใช้ความสามารถอย่างเต็มที่ในการเดาได้เท่าเทียมกัน แต่มักจะวัดได้เฉพาะความรู้ความจำได้เพียงอย่างเดียว

4) ข้อสอบแบบเติมคำ (Completion Test) เป็นข้อสอบที่ประกอบด้วยประโยคหรือข้อความที่ยังไม่สมบูรณ์ให้ผู้ตอบเติมคำหรือประโยคหรือข้อความลงในช่องว่างที่เว้นไว้ เพื่อให้ประโยคหรือข้อความมีความสมบูรณ์ถูกต้อง ซึ่งโอกาสที่ผู้ตอบจะเดาโดยไม่มีความรู้นั้นทำได้น้อยมาก แต่มักวัดความรู้ความจำได้เพียงอย่างเดียว

5) ข้อสอบแบบตอบสั้น ๆ (Short Answer Test) ข้อสอบประเภทนี้คล้ายแบบเติมคำ แตกต่างกันที่ข้อสอบแบบตอบสั้นเขียนเป็นประโยคคำถามสมบูรณ์ แล้วให้ผู้ตอบเป็นคนเขียนตอบ ซึ่งคำตอบที่ต้องการจะสั้น ๆ และกะทัดรัดได้ใจความสมบูรณ์ ไม่ใช่เป็นการบรรยายข้อสอบแบบความเรียง ผู้สอบเดาคำตอบได้ยาก เหมาะกับการวัดพฤติกรรมด้านความรู้ความจำ แต่จะมีปัญหาในการตรวจให้คะแนนเพราะความผิดพลาดทางภาษาของผู้ตอบ

6) ข้อสอบแบบจับคู่ (Matching Test) เป็นข้อสอบเลือกตอบชนิดหนึ่งโดยมีคำหรือข้อความแยกออกจากกันเป็น 2 ชุด ให้ผู้ตอบเลือกคู่ของแต่ละข้อความในชุดหนึ่ง (ตัวยีน) จะคู่กับคำหรือข้อความใดในอีกชุดหนึ่ง (ตัวเลือก) ซึ่งมีความสัมพันธ์กันอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่ผู้ออกข้อสอบกำหนดไว้ ตรวจให้คะแนนง่าย แต่เปิดโอกาสให้เดาถูกได้สูง

บุญชม ศรีสะอาด (2560) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์จำแนกได้ 2 ประเภท

1) แบบทดสอบอิงเกณฑ์ (Criterion Referenced Test) หมายถึง แบบทดสอบที่สร้างขึ้นตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม มีคะแนนจุดตัดหรือคะแนนเกณฑ์สำหรับใช้ตัดสินว่าผู้สอบมีความรู้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้หรือไม่ การวัดตรงตามจุดประสงค์เป็นหัวใจสำคัญของข้อสอบในแบบทดสอบประเภทนี้

2) แบบทดสอบอิงกลุ่ม (Norm Referenced Test) หมายถึง แบบทดสอบที่มุ่งสร้างเพื่อวัดให้ครอบคลุมหลักสูตร จึงสร้างตามตารางวิเคราะห์หลักสูตรความสามารถในการจำแนกผู้สอบตามความเก่งอ่อนได้ดีเป็นหัวใจสำคัญของการสอบในแบบทดสอบประเภทนี้ การรายงานผลการสอบอาศัยคะแนนมาตรฐานซึ่งเป็นคะแนนที่สามารถให้ความหมายแสดงถึง ความสามารถของบุคคลนั้น เมื่อเปรียบเทียบกับบุคคลอื่น ๆ ที่ใช้เป็นกลุ่มเปรียบเทียบ

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีหลากหลายประเภทแต่ละประเภทก็จะมีลักษณะและจุดมุ่งหมายแตกต่างกัน ดังนั้นการนำแบบทดสอบไปใช้ในการวัดและประเมินผลผู้เรียน จะต้องเลือกใช้ให้ถูกต้องและเหมาะสมกับเนื้อหาและจุดมุ่งหมายของแบบทดสอบ

2.6.4 การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แนวทางการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีหลักการดังนี้

ฮอบคินส์ และแอนทส์ (Hopkins & Antes, 1990) การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ให้ครอบคลุมและถูกต้องตามหลักวิชานั้น มีหลักการสร้างแบบทดสอบ ดังนี้

1) ควรเขียนแบบทดสอบในระหว่างหรือเพิ่งเสร็จการเรียนการสอนในเรื่องนั้น ๆ เพราะจะทำให้ผู้เขียนแบบทดสอบยังจำและเข้าใจเนื้อหานั้นดีอยู่

2) แบบทดสอบนั้นต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การศึกษาและตารางวิเคราะห์หลักสูตร

3) แบบทดสอบนั้นต้องถามในเรื่องที่มีความสำคัญ ไม่ถามในรายละเอียดปลีกย่อยหรือเรื่องที่ไม่ใช่แก่นสาระเนื้อหา

4) แบบทดสอบต้องถามให้ผู้สอบตอบ โดยสะท้อนถึงความรู้ที่ได้ศึกษา

5) การเลือกของประเภทแบบทดสอบต้องคำนึงว่า แบบทดสอบจะทำให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่ต้องการ แบบทดสอบที่นำมาสอบต้องตรงกับสิ่งที่จะวัดให้มากที่สุด

6) ควรมีการศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบจากแหล่งต่าง ๆ เช่น จากแบบทดสอบมาตรฐาน คำสั่งต้องกะทัดรัด ชัดเจนว่าจะให้ผู้สอบทำอะไร ตอบอย่างไร ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย และถูกต้อง ไม่ควรลอกข้อความโดยตรงจากหนังสือมาสร้างเป็นแบบทดสอบ เพราะจะทำให้ผู้สอบตอบง่าย

7) หลีกเลี่ยงข้อคำถามข้อใดข้อหนึ่งไปแนะคำตอบอีกข้อหนึ่ง

8) ควรมีการตรวจสอบและวิจารณ์ข้อสอบโดยผู้สอนในรายวิชานั้น เพื่อปรับปรุงแบบทดสอบให้ดีขึ้น

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2553) ได้สรุปขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

1) กำหนดจุดมุ่งหมายการสอบ วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ มาตรฐานและตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลาง สาระการเรียนรู้ภาษาไทย พุทธศักราช 2551

2) ออกแบบโครงสร้างข้อสอบ และสร้างตารางวิเคราะห์ข้อสอบโดยพิจารณาสาระการเรียนรู้และพุทธพิสัย 6 ระดับ ที่จะวัด ได้แก่ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การประเมินค่า ทั้งนี้เพื่อกำหนดจำนวนข้อและสร้างจุดเน้นของแบบสอบ

3) เขียนข้อสอบและคัดเลือกข้อสอบให้ได้จำนวนตรงตามที่กำหนด ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงเวลาที่ใช้ในการสอบและระดับขั้นของผู้เรียนด้วย ตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้นด้วยการให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหา (Content validity) และคำนวณค่าดัชนีตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหา (IOC : Item – objective Congruence) จากนั้นนำข้อสอบมาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

4) จัดพิมพ์ชุดข้อสอบ ซึ่งมีส่วนประกอบ 3 ส่วน คือ คำชี้แจงเกี่ยวกับข้อสอบ และวิธีการทำตัวข้อสอบ และกระดาษคำตอบ

5) ทดลองใช้ข้อสอบกับผู้เรียนที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันกับผู้เรียนที่จะทดสอบจริง เช่น อาจดำเนินการทดสอบกับนักเรียนในระดับชั้นเดียวกัน กำลังศึกษาเนื้อหาเดียวกัน ซึ่งอยู่ต่างสถานศึกษา เป็นต้น

6) วิเคราะห์คุณภาพข้อสอบด้วยสถิติเบื้องต้น ได้แก่ ความยาก (p) อำนาจจำแนก (d, r) ความเที่ยงของแบบทดสอบ และความตรงบางชนิด เช่น ความตรงตามเกณฑ์สัมพัทธ์หรือความตรงเชิงโครงสร้างแล้วปรับปรุงข้อสอบ

7) ทดลองใช้ข้อสอบอีกครั้งและนำมาปรับปรุงจนกว่าจะได้ค่าคุณภาพที่มีมาตรฐานตามเกณฑ์

พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2559) ได้กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์จะมีคุณภาพได้นั้นต้องอาศัยหลักการสร้างที่มีประสิทธิภาพดังนี้

1) ต้องนิยามพฤติกรรมหรือผลการเรียนรู้ที่ต้องการจะวัดให้ชัดเจน โดยกำหนดในรูปของจุดประสงค์การเรียนรู้ของบทเรียนหรือรายวิชาด้วยคำที่เฉพาะเจาะจงสามารถวัดและสังเกตได้

2) ควรสร้างแบบทดสอบให้ครอบคลุมผลการเรียนรู้ที่ได้กำหนดไว้ทั้งหมด ทั้งในระดับความรู้ ความจำ การนำไปใช้และระดับที่ซับซ้อนมากขึ้น

3) แบบทดสอบที่สร้างขึ้นควรจะวัดพฤติกรรมหรือผลการเรียนรู้ที่เป็นตัวแทนของกิจกรรมการเรียนรู้โดยจะต้องกำหนดตัวชี้วัดและขอบเขตของผลการเรียนรู้ที่จะวัด แล้วจึงเขียนข้อสอบตามตัวชี้วัดจากขอบเขตที่กำหนดไว้

4) แบบทดสอบที่สร้างขึ้น ควรประกอบด้วยข้อสอบชนิดต่าง ๆ ที่เหมาะสมสอดคล้องกับการวัดพฤติกรรมหรือผลการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ให้มากที่สุด

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต้องศึกษาและวิเคราะห์วัตถุประสงค์ของหลักสูตร เพื่อให้การสร้างแบบทดสอบสามารถวัดความสามารถของผู้เรียนได้ตรงตามวัตถุประสงค์และควรสร้างให้ครอบคลุมผลการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ โดยการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสามารถสร้างได้หลากหลายรูปแบบ ขึ้นอยู่กับความสอดคล้อง และเหมาะสมของเนื้อหาที่ต้องการวัด

2.6.5 การวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การวัดพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัยหรือสติปัญญา ตามแบบของบลูม และคนอื่น ๆ (Bloom et al, 1956 อ้างถึงใน สมชาย วรภิเกษมสกุล, 2553) ที่ใช้เป็นแนวทางในการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน โดยได้จำแนกสติปัญญาของมนุษย์ตามลำดับของความซับซ้อนของกระบวนการเป็น 6 ระดับ ดังนี้

2.6.5.1 ความรู้ (Knowledge) เป็นความสามารถของผู้เรียนในการจดจำ ระลึกได้ของเนื้อหาสาระที่ได้เรียนรู้ผ่านมาแล้วถ่ายทอดสู่ผู้อ่านได้อย่างถูกต้อง แม่นยำ และชัดเจน จำแนกได้ดังนี้

1) ความรู้ด้านเนื้อหา (Knowledge of Specifics) เป็นความสามารถในการจดจำเนื้อหา สาระที่ได้เรียนรู้ จำแนกได้ดังนี้

1.1) ความรู้เกี่ยวกับศัพท์และนิยาม (Knowledge of Terminology) เป็นความสามารถในการจดจำสัญลักษณ์ ศัพท์ หรือนิยาม ที่กำหนดไว้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เช่น การวัดผล แปลว่าอะไร เป็นต้น

1.2) ความรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริง (Knowledge of Specifics Facts) เป็นความสามารถในการจดจำสิ่งที่เป็นข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นและเรียนรู้มาแล้ว เช่น วัน เดือน ปี สถานที่ บุคคล หรือเหตุการณ์ ฯลฯ อาทิ ก๊าซที่มนุษย์หายใจออก คือ ก๊าซอะไร เป็นต้น

2) ความรู้เกี่ยวกับวิธีดำเนินการในเนื้อหา (Knowledge of Ways and Means of Dealing with Specifics) เป็นความสามารถในการจดจำวิธีการลำดับขั้นตอน เกณฑ์ หรือการจำแนกประเภท จำแนกได้ดังนี้

2.1) ความรู้เกี่ยวกับระเบียบประเพณี (Knowledge of Conventions) เป็นความสามารถในการจดจำประเพณี วัฒนธรรม ธรรมเนียมหรือสิ่งที่กระทำกันในสังคมเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือในเนื้อหาวิชา เช่น แสตมป์ของไปรษณีย์จะติดที่ส่วนใดของซองจดหมาย

2.2) ความรู้เกี่ยวกับแนวโน้มและลำดับขั้น (Knowledge of Trend and Sequences) เป็นความสามารถในการจดจำในส่วนที่เกี่ยวข้องกับแนวโน้ม หรือลำดับขั้นตอนเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เช่น บุคคลที่สูบบุหรี่ส่วนมากจะเป็นโรคระยะใด เป็นต้น

2.3) ความรู้เกี่ยวกับการจำแนกประเภท (Knowledge of Classifications and Categories) เป็นความสามารถในการจดจำประเภท หรือการจัดกลุ่มของเนื้อหาที่ได้เรียนรู้มาแล้ว เช่น พืชประเภทใดไม่มีรากแก้ว เป็นต้น

2.4) ความรู้เกี่ยวกับเกณฑ์ (Knowledge of Criteria) เป็นความสามารถในการจดจำกฎเกณฑ์ในการเกิดหลักการ ความคิดรวบยอด ความคิดเห็น และอื่น ๆ เช่น เพราะเหตุใด จึงทราบว่าน้ำจากก้นมดแดงมีฤทธิ์เป็นกรด เป็นต้น

2.5) ความรู้เกี่ยวกับวิธีการ (Knowledge of Methodology) เป็นความสามารถในการจดจำวิธีการแสวงหาความรู้ เทคนิควิธีการ และกระบวนการต่าง ๆ ที่เรียนรู้มาแล้ว เช่น วิธีการทางวิทยาศาสตร์คืออะไร เป็นต้น

3) ความรู้เกี่ยวกับความคิดรวบยอด (Knowledge of Universals and Abstraction in a Field) เป็นความสามารถในการจดจำขั้นสูง จำแนกได้ดังนี้

3.1) ความรู้เกี่ยวกับหลักวิชาและการสรุปอ้างอิงทั่วไป (Knowledge of Principles and Generalizations) เป็นความสามารถในการจดจำหลักวิชา และการสรุปอ้างอิงทั่วไปในหลักวิชานั้น ๆ เช่น สมการทางเคมีที่มีปฏิกิริยาให้เกิดน้ำ คือสมการใด เป็นต้น

3.2) ความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีและโครงสร้าง (Knowledge of Theories and Structure) เป็นความสามารถในการจดจำทฤษฎีและโครงสร้างของสิ่งที่เรียนรู้มาแล้ว เช่นในการเดินขบวนของชาวบ้าน เพื่อประท้วงรัฐบาลสามารถอธิบายปรากฏการณ์ดังกล่าวด้วยทฤษฎีใด เป็นต้น

2.6.5.2 ความเข้าใจ (Comprehension) เป็นความสามารถในการสรุปความตีความ และขยายความจากสื่อ ความหมายที่ได้พบเห็นได้อย่างสมเหตุสมผล จำแนกได้ดังนี้

1) การแปลความ (Translation) เป็นความสามารถในการถ่ายโยงความหมายจากภาษาที่เข้าใจยากในเรื่องประเด็นนั้น ๆ ให้เป็นภาษาที่สามารถเข้าใจได้ง่ายขึ้น เช่น จุดใต้คำต่อความหมายว่าอย่างไร เป็นต้น

2) การตีความ (Interpretation) เป็นความสามารถในการสรุปความ หรือพิจารณาในภาพรวมให้เป็นประโยคใจความสั้น ๆ ที่มีความหมาย เช่น พันท้ายนรสิงห์เป็นบุคคลลักษณะใด เป็นต้น

3) การขยายความ (Extrapotation) เป็นความสามารถในการคาดคะเนข้อเท็จจริงล่วงหน้าโดยใช้แนวโน้มของสถานการณ์ที่เกิดขึ้นแล้ว เช่น ถ้าในประเทศไทยมีบ่อน้ำมันอย่างเพียงพอแล้วเศรษฐกิจของประเทศจะเป็นอย่างไร เป็นต้น

2.6.5.3 การนำไปใช้ (Application) เป็นความสามารถในการนำความรู้หลักวิชาหรือทฤษฎีไปใช้แก้ปัญหาในสถานการณ์ใหม่ที่ไม่เคยเรียนหรือไม่คุ้นเคย โดยจำแนกลักษณะข้อคำถามที่ใช้ 5 ลักษณะดังนี้

1) ถามความสอดคล้องระหว่างหลักวิชาและการปฏิบัตินั้น ๆ เช่น พ่อค้าขายทรายใช้หลักการเกี่ยวกับการขายอะไร เป็นต้น

2) ถามขอบเขตการใช้หลักวิชาและการปฏิบัติ เช่น เครื่องมือประเภทนี้เหมาะสมกับงานชนิดใด เป็นต้น

3) ถามให้อธิบายหลักวิชาว่าเหตุการณ์นั้นเกิดจากอะไร เพราะเหตุใด เช่น จงอธิบายเหตุผลที่ทำให้ปลาในบริเวณอ่าวไทยลดลง เป็นต้น

4) ถามให้แก้ปัญหา เป็นการแก้ปัญหาใหม่โดยใช้หลักการเกี่ยวกับปัญหาเดิมที่เคยได้แก้แล้ว เช่น ถ้าท่านไม่มีอาหารประเภทเนื้อสัตว์รับประทานท่านจะรับประทานอาหารอะไรทดแทนเพื่อให้ได้รับคุณค่าของอาหารเหมือนเดิม เป็นต้น

5) ถามเหตุผลของการปฏิบัติ เป็นการตรวจสอบเหตุผลที่แท้จริงว่าจะปฏิบัติอย่างไร และเพราะเหตุใด อาทิ ชาวสวนนิยมขยายพันธุ์ต้นมะม่วง ด้วยวิธีการใด เพราะเหตุใด เป็นต้น

2.6.5.4 การวิเคราะห์ (Analysis) เป็นความสามารถในการแยกแยะ เพื่อหาส่วนประกอบย่อย ๆ ของเหตุการณ์ ว่ามีประเด็นที่สำคัญคืออะไร แต่ละประเด็นมีความสัมพันธ์กันอย่างไรใช้หลักการอะไร จำแนกได้ดังนี้

1) การวิเคราะห์ความสำคัญ (Analysis of Elements) เป็นความสามารถในการจำแนกความสำคัญของประเด็นในเหตุการณ์ เหตุและผล เช่น ในสึลห้าข้อ ข้อใดเป็นข้อที่สำคัญที่สุด เป็นต้น

2) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ (Analysis of Relationships) เป็นความสามารถในการจำแนกความสัมพันธ์หรือความเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ย่อย ๆ เพื่อนำมาอุปมาอุปไมย เช่น เพราะเหตุใดแสงจึงมีความเร็วกว่าเสียง เป็นต้น

3) การวิเคราะห์หลักการ (Analysis of Elements) เป็นความสามารถในการระบุเหตุการณ์ที่ใช้เชื่อมโยงเหตุการณ์ย่อย ๆ ให้อยู่กันอย่างเป็นระบบ เช่น หลักการที่ใช้ทำให้อิเล็กตรอนวิ่งได้คือหลักการใด เป็นต้น

2.6.5.5 การสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นความสามารถในการผสมผสาน ส่วนย่อย เพื่อให้เกิดองค์ประกอบใหม่ที่มีโครงสร้างใหม่จำแนกได้ดังนี้

1) การสังเคราะห์ข้อความ (Production of Unique Communication) เป็นความสามารถในการสังเคราะห์ข้อความเพื่อหาข้อสรุปร่วมกันโดยการพูด การเขียน หรือวิพากษ์วิจารณ์ เช่น ให้ผู้เรียนเขียนเรียงความเรื่อง “คุณลักษณะของนักเรียนไทยในอนาคต”

2) การสังเคราะห์แผนงาน (Production of Plan and Propose Set of operations) เป็นความสามารถในการกำหนดแนวทางและขั้นตอนในการปฏิบัติงานใหม่หรือการสังเคราะห์แผนงานเดิมเพื่อจัดทำแผนงานใหม่ที่จะช่วยให้การดำเนินงานสอดคล้องกับเกณฑ์และมาตรฐานได้ดีกว่าเดิม เช่น ผู้เรียนจะวางแผนอย่างไรจึงจะทำให้เรียนเก่ง เป็นต้น

3) การสังเคราะห์ความสัมพันธ์ (Derivation of a Set of Abstract Relations) เป็นความสามารถในการนำแนวคิดย่อย ๆ มาสัมพันธ์กันอย่างสมเหตุสมผลจนเป็นสมมติฐาน กฎ หรือทฤษฎี เช่น ให้ผู้เรียนได้กำหนดสมมติฐานในปัญหาการวิจัยที่จะดำเนินการหรือให้สรุปผลที่ได้ตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ เป็นต้น

2.6.5.6 การประเมินค่า (Evaluation) เป็นความสามารถในการพิจารณาตัดสินคุณค่า เช่น ดี-เลว เหมาะไม่เหมาะสม ฯลฯ โดยการนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐาน จำแนกได้ดังนี้

1) การประเมินค่าโดยใช้เกณฑ์ภายใน (Judgment in Terms of Internal Evidence) เป็นความสามารถในการพิจารณาความถูกต้อง ความสมเหตุสมผลหรือความสอดคล้อง โดยใช้เกณฑ์ภายในของประเด็นนั้น ๆ เป็นสำคัญ เช่น การปฏิบัติได้ผล ตรงตามเป้าหมายมากหรือน้อยเพียงใด หรือการเลือกใช้วิธีการที่เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น เป็นต้น

2) การประเมินค่าโดยใช้เกณฑ์ภายนอก (Judgment in Terms of External Evidence) เป็นความสามารถในการพิจารณาความถูกต้อง ความสมเหตุสมผล หรือความสอดคล้องโดยใช้เกณฑ์ภายนอกที่สังคม หรือระเบียบประเพณีที่กำหนดไว้ เช่น สิ่งที่ต้องการให้ประโยชน์ต่อสังคมในด้านใดบ้าง หรือผลที่ได้รับมีความสอดคล้องกับหลักการที่กำหนดให้หรือไม่อย่างไร เป็นต้น

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนด้าน พุทธิพิสัย แบ่งเป็น 6 ระดับ ได้แก่ ความรู้ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนด้านพุทธิพิสัย 3 ระดับ คือ ความรู้ ความเข้าใจ และการนำไปใช้

2.7 ความสามารถในการเขียนสื่อความ

การเขียนสื่อความ เป็นทักษะที่สำคัญทักษะหนึ่งในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย เพื่อให้ นักเรียนได้ฝึกการเขียนเพื่อสื่อความรู้ ความคิด ความรู้สึกผ่านตัวอักษรเพื่อสื่อสาร เพื่อสื่อความหมาย ให้ผู้อื่นเข้าใจได้ตรงตามความประสงค์ของผู้เขียน

2.7.1 ความหมายของการเขียนสื่อความ

มีนักวิชาการให้ความหมายของการเขียนสื่อความไว้ ดังนี้

กัลยา สหชาติโกสีย์ (2545) กล่าวว่า การเขียนสื่อความ คือการส่งสารกันด้วย ลายลักษณ์อักษร ซึ่งผู้เขียนจะต้องรู้จักรวบรวมความรู้ ความคิดของตนเองแล้วเรียบเรียงเป็นตัวอักษร เพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ตรงตามความประสงค์

คะนิงนิจ จานโอ (2557) เสนอว่า การเขียนสื่อความ หมายถึง

1) การเขียน เป็นทักษะการส่งสารที่ถ่ายทอดความรู้สึก ความรู้ความคิด จินตนาการ ประสบการณ์ และความต้องการของผู้ส่งสารออกไปเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อให้ผู้รับสาร สามารถ อ่านเข้าใจได้

2) การเขียน เป็นการส่งสารที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตในปัจจุบันมาก การเขียนในฐานะที่เป็นวิธีการหนึ่งในการสื่อสารมีลักษณะแตกต่างไปจากการสื่อสารด้วยคำพูด เพราะการเขียนเป็นการบันทึกลายลักษณ์อักษร ผู้เขียนต้องถ่ายทอดความคิดออกมาโดยผ่าน ตัวหนังสือ โดยไม่มีอวัจนภาษา เช่น ท่าทาง สีหน้า น้ำเสียง ช่วยสื่อความหมาย ดังนั้นจึงควรใช้ภาษา ที่สามารถถ่ายทอดความคิดให้ผู้อ่านเข้าใจตรงกับความต้องการของผู้เขียน

ศุภวรรณ มองเพชร (2562) เสนอว่า การเขียนสื่อความ หมายถึง การแสดงความรู้ ความคิดและแสดงความรู้สึกที่มีอยู่ในใจออกมาให้ผู้อื่นได้รับรู้ โดยวิธีใช้สัญลักษณ์ที่เรียกว่า ตัวอักษร เพื่อให้ผู้อ่านได้เข้าใจในเจตนาของผู้เขียน ผู้อ่านจะสามารถรับรู้ความในใจของผู้เขียนได้ดีหรือไม่นั้นก็ขึ้นอยู่กับว่าผู้เขียนมีทักษะในด้านการใช้ภาษาเขียนได้ดีเพียงใด

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การเขียนสื่อความ หมายถึง การเขียนแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึกและความต้องการเป็นสื่อในการถ่ายทอดความประสงค์ ทักษะของผู้ส่งสารออกไป เป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งผู้เขียนจะต้องรู้จักรวบรวมความรู้ ความคิดของตนเองเพื่อให้ผู้รับสาร

สามารถอ่านเข้าใจ ได้รับความรู้ ความคิดความรู้สึกและความต้องการเหล่านั้น ผู้อ่านจะสามารถรับรู้ความในใจของผู้เขียนได้ดี หรือไม่นั้นก็ขึ้นอยู่กับว่าผู้เขียนมีทักษะในด้านการใช้ภาษาเขียนได้ดีเพียงใด

2.7.2 ความสำคัญและประโยชน์ของการเขียนสื่อความ

การเขียนสื่อความเป็นทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน หากผู้เขียนสามารถเขียนสื่อความได้ชัดเจน ก็จะสามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีนักวิชาการได้เสนอความสำคัญและประโยชน์ของการเขียนสื่อความไว้ ดังนี้

วรรณิ โสมประยูร (2553) ได้สรุปความสำคัญของการเขียนดังนี้

- 1) เป็นเครื่องมือสื่อสารอย่างหนึ่งของมนุษย์ที่ผู้เขียนต้องการถ่ายทอดความคิดความเข้าใจและประสบการณ์ของตนออกเสนอผู้อ่าน
- 2) เป็นการเก็บบันทึกรวบรวมข้อมูลที่น่าสนใจและเป็นประโยชน์ ซึ่งตนเคยมีประสบการณ์มาก่อน
- 3) เป็นการระบายอารมณ์อย่างหนึ่งเกี่ยวกับเรื่องที่ทำให้ผู้เขียนเกิดความรู้สึกประทับใจในประสบการณ์ที่ผ่านมา
- 4) เป็นเครื่องมือถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรม เช่น ถ่ายทอดจากสมัยหนึ่งไปสู่อีกสมัยหนึ่ง หรือจากชาติหนึ่งไปสู่อีกชาติหนึ่ง
- 5) เป็นเครื่องมือพัฒนาสติปัญญาของบุคคล เนื่องจากการเรียนรู้เกือบทุกอย่างต้องอาศัยการเขียนเป็นเครื่องมือสำหรับบันทึกสิ่งที่ได้ฟังหรือได้อ่าน
- 6) เป็นการสนองความต้องการของมนุษย์ตามความประสงค์ที่มนุษย์แต่ละคนปรารถนา เช่น เพื่อต้องการทำให้รู้เรื่องราว ทำให้รัก ทำให้โกรธ และสร้างหรือทำลายความสามารถของคนในชาติ
- 7) เป็นการแสดงออกซึ่งภูมิปัญญาของผู้เขียน ทำให้รู้ถึงความสามารถของผู้เขียนได้จากวรรณกรรมหรืองานเขียนอื่น ๆ
- 8) เป็นอาชีพอย่างหนึ่งที่ได้รับการยกย่องว่ามีเกียรติและเพิ่มฐานะทางเศรษฐกิจให้สูงขึ้น
- 9) เป็นการพัฒนาความสามารถและบุคลิกส่วนบุคคลให้มีความเชื่อมั่นในตนเองในการแสดงความรู้สึกและแนวคิด
- 10) เป็นการพัฒนาความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ทั้งต่อตนเองและสังคม

สุเน็ตต์ ภูจิราพันธุ์ (2554) ได้อธิบายความสำคัญของการเขียนไว้ดังนี้

1) เป็นเครื่องมือในการสื่อสารของมนุษย์ ในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ มนุษย์ใช้การเขียนเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก ความต้องการและประสบการณ์ หรือจินตนาการในเรื่องต่าง ๆ ต่อกันและกัน

2) เป็นเครื่องมือบันทึกและถ่ายทอดวัฒนธรรมและมรดกทางปัญญาของคนรุ่นหนึ่ง ไปยังคนอีกรุ่นหนึ่ง

3) เป็นเครื่องมือในการโน้มน้าวจิตใจ มนุษย์ใช้การเขียนในการชักจูงเชิญชวนหรือโน้มน้าวจิตใจให้ผู้รับสารยอมรับหรือปฏิบัติในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เช่น การเขียนบทความให้รักชาติ การเขียนคำขวัญให้รักชาติสิ่งแวดล้อม

4) เป็นเครื่องมือในการให้ความบันเทิง ความเพลิดเพลิน ในปัจจุบันเราสามารถหาความเพลิดเพลินจากงานเขียนต่าง ๆ เช่น นวนิยาย เรื่องสั้น เรื่องขำขัน

5) เป็นเครื่องมือที่ช่วยแพร่กระจายความรู้ ความคิด ฯลฯ ไปสู่ผู้รับสารได้กว้างไกล และรวดเร็วและที่สำคัญยังคงหลักฐานไว้ให้อ้างอิงได้

6) เป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพที่มีเกียรติและมีชื่อเสียง เช่น นักเขียนบทละคร บทภาพยนตร์ นักเขียนเพลง นักเขียนนวนิยาย นักเขียนบทความ นักเขียนข่าว

7) เป็นเครื่องมือพัฒนาสติปัญญา การเขียนต้องอาศัยทักษะทางด้านการฟัง การอ่านการคิดวิเคราะห์ ซึ่งทำให้ผู้เขียนได้ใช้สติปัญญาในการประมวลความรู้ พินิจพิจารณา ไตร่ตรอง ประมวลความคิด การเลือกใช้ภาษาเพื่อนำมาถ่ายทอดในรูปแบบของงานเขียนชนิดต่าง ๆ เป็นการแสดงออกถึง ภูมิปัญญาความสามารถของผู้เขียน ดังนั้นการเขียนจึงเป็นเครื่องมือในการพัฒนาสติปัญญา

คะเนิงนิจ จานโอ (2557) สรุปประโยชน์ของการเขียนสื่อความไว้ ดังนี้

1) เป็นเครื่องมือแสดงความรู้ ความสามารถ ความคิด ความต้องการของเราออกมาให้ผู้อื่นได้ทราบ

2) เป็นเครื่องมือถ่ายทอดความรู้ ความคิด และประสบการณ์จากบรรพชนมาสู่อนุชนได้ถูกต้องสมบูรณ์ การถ่ายทอดโดยวิธีบอกเล่าปากต่อปาก อาจทำให้สารตกหล่นหรือคลาดเคลื่อนได้

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การเขียนสื่อความมีความสำคัญและประโยชน์ คือ การเขียนเป็นทักษะที่สำคัญที่เป็นเครื่องมือถ่ายทอดความรู้ ความคิด ประสบการณ์ และถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของมนุษย์ผ่านตัวอักษร

2.7.3 จุดมุ่งหมายของการเขียนสื่อความ

มีนักวิชาการได้เสนอจุดมุ่งหมายของการเขียนสื่อความไว้ ดังนี้

สมบัติ ศิริจันดา (2554) ที่ได้อธิบายจุดมุ่งหมายของการเขียนไว้ ดังนี้

1) เขียนเพื่อเล่าเรื่อง คือ การเขียนเพื่อบอกเล่าเรื่องราว เหตุการณ์หรือประสบการณ์ต่าง ๆ เพื่อให้ผู้อ่านได้รับรู้ เช่น การเขียนสารคดี การเขียนข่าว การเขียนอัตชีวประวัติ การเขียนชีวประวัติ

2) เขียนเพื่ออธิบาย คือ การเขียนเพื่อพรรณนา ชี้แจงบอกขั้นตอนวิธีการ ตลอดจนตอบปัญหาข้อข้องใจต่าง ๆ ให้ผู้อ่านได้เกิดความเข้าใจ เช่น การเขียนชี้แจงขั้นตอนการสลายนี้อบที่อำเภอตากใบ การเขียนอธิบายขั้นตอนวิธีการทำงานวิจัย การอธิบายวิธีการทำตั้มยำกุ้ง อธิบายวิธีการรับประทานยา หรือการใส่ยาฆ่าแมลง เป็นต้น

3) เขียนเพื่อแสดงความคิดเห็น คือ การเขียนเพื่อแสดงความคิดเห็นส่วนตัวของผู้เขียนที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ในเชิงวิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์ แนะนำหรือแสดงข้อมูลใหม่ที่คิดว่า เป็นประโยชน์ในทางปฏิบัติแก่ผู้อ่าน โดยมีข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงที่ถูกต้องมีเหตุผลรองรับ เช่น บทความวิเคราะห์สถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งด้านการเงิน การเมือง สังคม เศรษฐกิจ หรือบทวิจารณ์ต่าง ๆ ในวงการเมือง วงการบันเทิง เป็นต้น

4) การเขียนเพื่อโน้มน้าวใจ คือการเขียนเพื่อให้ผู้อ่านคล้อยตาม ปรับเปลี่ยนทัศนคติ ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ยอมรับหรือปฏิบัติตาม การเขียนประเภทนี้ผู้เขียนต้องสามารถสร้างแรงจูงใจต่อผู้อ่านได้เป็นอย่างดี โดยชี้ให้เห็นประโยชน์ โทษ ข้อดีและข้อเสียต่าง ๆ ประกอบการชักจูงใจ ซึ่งต้องมีการแสดงเหตุผล การเปรียบเทียบ การยกตัวอย่าง ให้ผู้อ่านได้เห็นอย่างชัดเจน การเขียนเพื่อโน้มน้าวใจสามารถแบ่งออกได้ 3 ลักษณะดังนี้

4.1) การเขียนเพื่อโฆษณา คือการเขียนเพื่อให้ผู้อ่านสนใจในสิ่งที่ผู้เขียนต้องการอาจต้องการให้สนใจหรือเร่งรื้อให้ปฏิบัติก็ได้ เช่น โฆษณาขายสินค้า โฆษณาหาเสียง การรณรงค์ป้องกันโรคเอดส์ เป็นต้น

4.2) การเขียนเพื่อปลุกปลอบใจ คือ การเขียนเพื่อกระตุ้นความรู้สึกให้คล้อยตามหรือให้เกิดร่วมกัน เช่น การเขียนเพื่อให้รักชาติรักแผ่นดิน การเขียนเร้าใจให้ต่อสู้เพื่อความยุติธรรม

4.3) การเขียนเพื่อจรรโลงใจให้แง่คิด คือการเขียนเพื่อให้แง่คิดหรือยกระดับจิตใจของผู้อ่านให้ดีขึ้น สร้างจิตสำนึกในทางที่ดีที่งาม เช่น การเขียนคำสั่งสอน หลักธรรมะ เป็นต้น

5) การเขียนเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน คือ การเขียนเพื่อให้ผู้อ่านผ่อนคลายความเครียดของสมอง มุ่งให้เกิดความเพลิดเพลินเจริญใจ เกิดความซาบซึ้งประทับใจ แบ่งออกเป็น 2 ประเภทดังนี้

5.1) การเขียนเพื่อสร้างจินตนาการ คือ การเขียนที่สร้างจากจินตนาการของผู้เขียนและต้องการให้ผู้อ่านได้อ่านและจินตนาการตามเรื่องราวที่ผู้เขียนได้เขียนไว้ เช่น นิทาน นวนิยาย เรื่องสั้น กวีนิพนธ์ เป็นต้น

5.2) การเขียนเพื่อเสียดสี ยั่วล้อ คือ การเขียนเพื่อให้ผู้อ่านเกิดความสุขสนาน เช่นเดียวกัน โดยผู้เขียนจะเขียนเสียดสีหรือยั่วล้อสังคม บุคคล หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ โดยมุ่งเอาความสุขสนานเป็นหลัก ไม่ได้หวังให้เกิดความเสียหายแต่อย่างใด ซึ่งในการเขียนอาจมีการสอดแทรกคติ ข้อเตือนใจหรือแนวคิดที่ไม่หนักสมองมากนัก รูปแบบการเขียนประเภทนี้อาจใช้ลักษณะของตัวอักษรบรรยายภาพประกอบเช่นในหนังสือพิมพ์รายวัน หรือเขียนเป็นเรื่องราวแบบร้อยแก้วหรือร้อยกรองก็ได้

สุนีดี ภูจิราพันธ์ (2554) อธิบายจุดมุ่งหมายของการเขียนไว้ดังนี้

1) เพื่อเล่าเรื่อง เป็นการเขียนเล่าเรื่องต่าง ๆ ให้ผู้อ่านทราบ เช่น เล่าเหตุการณ์เล่าประสบการณ์หรือเล่าประวัติผู้เขียนต้องใช้วิธีการเล่าให้ชวนอ่านและเห็นภาพจึงจะทำให้ผู้อ่านสนใจมากขึ้น

2) เพื่ออธิบาย เป็นการเขียนอธิบายแจ่มแจ้งข้อเท็จจริง ความรู้ หรืออธิบายวิธีการหลักเกณฑ์และทฤษฎีต่าง ๆ มักปรากฏในงานเขียนประเภทวิชาการหรือตำรา การเขียนประเภทนี้ต้องใช้ภาษากระชับรัดกุม ลำดับความอย่างมีขั้นตอนจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจได้ง่ายขึ้น

3) เพื่อโน้มน้าวใจ เป็นการเขียนเพื่อให้ผู้อ่านเกิดความสนใจหรือคล้อยตาม เช่น การเขียนบทโฆษณาสินค้า บทความโน้มน้าวใจ การเขียนเพื่อโน้มน้าวใจจะต้องใช้ภาษาให้น่าสนใจ มีความสละสลวย คล่องจอง สั้นกะทัดรัดและจดจำง่าย

4) เพื่อปลุกใจ เป็นการเขียนในรูปแบบของการปลุกจิตสำนึกในเรื่องใดเรื่องหนึ่งเพื่อให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกเข้มแข็ง พร้อมเพรียง เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน การเขียนเพื่อปลุกใจ จะออกมาในรูปของบทความ บทเพลง บทละคร บทร้อยกรอง การเขียนลักษณะนี้จะต้องใช้คำที่มีน้ำหนัก ใช้ประโยคสั้น ๆ อาจมีการเน้นย้ำและยกตัวอย่างประกอบ

5) เพื่อแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจัยหรือแนะนำ เป็นการเขียนเพื่อแยกแยะให้เข้าใจรายละเอียดหรือแก่นแท้ของเรื่อง การแสดงทรรศนะหรือนำเสนอความคิดใหม่ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งมักเขียนออกมาในรูปของบทความ การเขียนประเภทนี้ผู้เขียนต้องคำนึงถึงข้อเท็จจริงรวมทั้งใช้วิภาษวิธีที่ถูกต้องยุติธรรมและการใช้ภาษาที่เรียบง่ายกะทัดรัด

6) เพื่อแสดงจินตนาการ เป็นการเขียนสร้างสรรค์ที่ผู้เขียนต้องการให้ผู้อ่านเกิดจินตนาการคล้อยตาม ดังนั้นผู้เขียนจึงควรใช้ภาษาที่สร้างภาพพจน์เพื่อจูงใจ การเขียนเพื่อแสดงจินตนาการมักปรากฏในรูปของบทร้อยกรอง เรื่องสั้น นวนิยายหรือบทละคร

7) เพื่อกิจธุระ เป็นการเขียนที่ผู้เขียนมีวัตถุประสงค์ที่จะกระทำกิจใดกิจหนึ่ง เช่น การเขียนประกาศ การเขียนจดหมายร้องเรียน การเขียนบัตรเชิญ รูปแบบการเขียนและการใช้ภาษา จะแตกต่างกันไปตามโอกาสและประเภทของกิจนั้น ๆ เช่น การเขียนจดหมายราชการต้องใช้รูปแบบที่แน่นอนและใช้ภาษาแบบแผน หรือการเขียนประกาศทั่วไปไม่เน้นรูปแบบ

8) เพื่อล้อเลียนหรือเสียดสี เป็นการเขียนที่ต้องการหยิบยกเอาสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่อาจเป็นส่วนบกพร่องในสังคมมากล่าวตำหนิอย่างนุ่มนวล โดยการแทรกอารมณ์ขันด้วยถ้อยคำภาษาที่เล่นที่จริงไม่รุนแรง ซึ่งแสดงออกได้หลายวิธี เช่น การเขียนล้อเลียนด้วยภาพและข้อความประกอบ หรืออาจจะเขียนเป็นข้อเขียนสั้น ๆ หรือเรื่องราวสั้น ๆ

โสภณ สาทรรสัมฤทธิ์ผล (2555) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการเขียนไว้ดังนี้

1) เขียนเพื่อเล่าเรื่อง เป็นการเขียนที่มุ่งให้ข้อมูลต่าง ๆ แก่ผู้อ่านเพื่อให้เห็นเหตุการณ์ และภาพรวมทั้งได้รับอารมณ์ในสิ่งที่ผู้เขียนได้ประสบมา เช่น เล่าเหตุการณ์เล่าประสบการณ์ เป็นต้น

2) เขียนเพื่ออธิบายหรือให้ความรู้ เป็นการเขียนที่มุ่งให้สาระความรู้แก่ผู้อ่าน โดยการแจกแจงข้อเท็จจริง อธิบายวิธีการ ลำดับขั้นตอนต่าง ๆ การเขียนลักษณะนี้มักเป็นงานเขียนเชิงวิชาการ เช่น อธิบายขั้นตอนการตอนกิ่งต้นยางพารา อธิบายการทำขนมขอม่วง อธิบายเทคนิคการถ่ายภาพด้วยกล้องดิจิทัล เป็นต้น

3) เขียนเพื่อโฆษณาจูงใจ การเขียนแบบนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อโน้มน้าวใจ หรือโฆษณาเพื่อให้ผู้อ่านคล้อยตาม เห็นด้วยหรือเปลี่ยนความคิด ความรู้สึก และทัศนคติ แล้วปฏิบัติตามคำแนะนำของผู้เขียน เช่น การเขียนคำขวัญเชิญชวนให้ไปเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร การเขียนข้อความโฆษณาชวนเชื่อให้ซื้อสินค้าหรือใช้บริการต่าง ๆ เป็นต้น

4) เขียนเพื่อปลุกใจ การเขียนประเภทนี้ ผู้เขียนมีเจตนาจะให้ผู้อ่านมีความคิดเห็นเหมือนกับตนเอง หรือปลุกเร้าความรู้สึกที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เช่น บทความปลุกใจให้คนไทยรู้จักสามัคคี บทความปลุกใจให้ร่วมกันฮ้างประชานิยม เป็นต้น

5) เขียนเพื่อแสดงความคิดเห็น การเขียนลักษณะนี้มักเสนอในรูปของบทความทั่วไปในเชิงวิพากษ์ วิจารณ์ แนะนำ หรือแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เช่น การแนะนำหนังสือแนะนำสถานที่ การวิจารณ์การทำงานของรัฐบาล การวิเคราะห์สถานการณ์ความไม่สงบในสังคมไทย เป็นต้น

6) เขียนเพื่อสร้างจินตนาการ เป็นการเขียนที่มุ่งให้ผู้อ่านเกิดจินตนาการคล้อยตามผู้เขียนโดยที่ผู้เขียนนำเสนอภาพความคิดที่สร้างสรรค์ผ่านการใช้ภาษาซึ่งเลือกสรรแล้วอย่างประณีต เช่น นวนิยาย เรื่องสั้น บทร้อยกรอง บทละคร เป็นต้น

7) เขียนเพื่อล้อเลียนเสียดสี เป็นการเขียนที่มุ่งให้ความรู้สึกในลักษณะล้อเลียนเสียดสี ประชดประชัน ท้วงติง เหน็บแนม หรือหยอกล้อด้วยความปรารถนาดี อาจแทรกอารมณ์ขันในการเขียนหรือมีรูปภาพประกอบบ้าง

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การเขียนสื่อความมีจุดมุ่งหมายเพื่อใช้อธิบาย เล่าเรื่อง แสดงความคิดเห็น สร้างจินตนาการ และโฆษณาชวนเชื่อ โน้มน้าวจิตใจให้ผู้อ่านรู้สึกคล้อยตาม โดยใช้ภาษา และรูปแบบงานเขียนให้สอดคล้องตามจุดประสงค์ของการเขียน

2.7.4 แนวทางการสอนเขียนสื่อความ

การเขียนนับว่าทักษะหนึ่งที่ยากต่อการเรียนรู้ จึงต้องมีการฝึกฝนทักษะอย่างสม่ำเสมอ และผู้สอนจะต้องศึกษาแนวทางหรือวิธีการสอนเขียนที่จะช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้และพัฒนาทักษะการเขียนให้มีประสิทธิภาพ มีนักการศึกษาเสนอแนวทางการสอนเขียนไว้ดังนี้

สนธิ ตั้งทวี (2531) ได้เสนอแนวทางในการสอนเขียนไว้ ดังนี้

1) ครูควรจะได้ทำการทดสอบความรู้พื้นฐานทางการเขียนของนักเรียนเสียก่อนที่จะมีการสอนในกรณีที่ไม่มีแบบทดสอบมาตรฐาน ก็ควรจะได้สร้างแบบทดสอบตัวเองไว้ใช้เอง ซึ่งใช้สำหรับวัดความสามารถในการสะกดคำ การใช้คำการผูกประโยค และการเรียบเรียงข้อความ แบบทดสอบดังกล่าวนี้ จะช่วยครูผู้สอนได้ทราบว่านักเรียนเหล่านี้ มีความสามารถทางการเขียนอยู่บ้างแล้วแค่ไหน นอกจากนั้นยังช่วยครูให้ได้ทราบถึงพัฒนาการทางการเขียนหลังจากที่ได้สอนไปแล้วทุกระยะ

2) การสอนทักษะทางการเขียนนั้น ไม่ว่าจะเป็นการเขียนเรื่องใดก็ตาม ครูไม่ควรไปกำหนดหัวข้อเรื่องให้ตายตัวควรให้นักเรียนได้มีโอกาสเลือกเรื่องที่จะเขียน หรือเขาควรจะมีส่วนในการเสนอ หัวเรื่องด้วย

3) การสอนทักษะการเขียน ครูไม่ควรแยกสอนจากทักษะอื่น ๆ คือทักษะฟัง ทักษะพูด ทักษะอ่าน และถ้าสามารถให้มีความสัมพันธ์ไปถึงวิชา วรรณคดี หลักภาษา ศิลปะหรือวิชาอื่น ๆ ได้ก็จะเป็นการดี

4) ทักษะการเขียนเป็นวิชาทักษะที่ค่อนข้างจะยุ่งยาก ซับซ้อน นักเรียนส่วนมากไม่ค่อยสนใจเรียนเหมือนวิชาอื่นๆ ด้วยเหตุนี้ผู้สอนจึงควรให้หลักของการเสริมแรงเสริมกำลังใจหลายรูปแบบ เช่น จัดให้มีการประกวดงานเขียนประเภทต่าง ๆ ยกย่องและให้เกียรติแก่นักเรียนที่มีผลงานเขียนดีเด่น การให้รางวัล การชมเชย เหล่านี้เป็นต้น

5) การสอนเขียนนั้นครู ไม่ควรมุ่งแต่จะให้กฎเกณฑ์หรือทฤษฎีควรจะให้มีการปฏิบัติจริงทำจริงให้ได้รู้จักคิดเป็น ทำเป็นและแก้ปัญหาเป็น

6) การสอนทักษะการเขียนให้ได้ผลนั้น ครูไม่ควรใช้การอธิบายอย่างเดียวควรใช้สื่อการสอนประกอบด้วย เพราะสื่อการสอนจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจแจ่มชัด และไม่เบื่อหน่าย

7) ครูควรวางแผนการสอนอย่างละเอียดและชัดเจน เช่น ควรมีวัตถุประสงค์อะไรบ้าง และควรจะให้ เป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ซึ่งสามารถเน้นพฤติกรรม การเขียนสัมพันธ์กับวิชาอื่น ๆ พร้อมทั้งสื่อการเรียนและเกณฑ์การประเมินผล

8) นักเรียนควรจะมีส่วนร่วมในการวัดผล และการสร้างเกณฑ์ในการประเมินผล การเขียน ด้วยทั้งนี้เพื่อที่จะให้ได้ทราบแนวทางในการวัดผลว่าควรจะเป็นอย่างไร เพื่อว่าตัวเขาเอง จะได้รู้จักใช้ดุลพินิจและวิจารณญาณในการทำงาน

วรรณิ โสมประยูร (2553) กล่าวถึงแนวทางในการสอนเขียนไว้ดังนี้

1) ความพร้อมของเด็ก ได้แก่ ความพร้อมทางร่างกายและสมอง ครูต้องทราบว่าเด็ก แต่ละคนมีความพร้อมแตกต่างกันอย่างไร เพื่อหาวิธีปลูกฝังความพร้อมทางการเขียน ได้อย่างเหมาะสม

2) ความสามารถในการถ่ายทอดและการรับรู้ของเด็ก ครูจะรู้และเข้าใจ ความสามารถของแต่ละคน เพื่อที่จะได้ส่งเสริมและพัฒนาทักษะการเขียนให้เหมาะสมกับเด็กแต่ละ คนได้

3) ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของเด็ก ครูควรส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ให้แก่ เด็กเพราะความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ทางภาษามีความสัมพันธ์และสามารถพัฒนาทักษะ การเขียนให้ เหมาะสมกับเด็กแต่ละคนได้

4) วิธีสอนของครู การพัฒนาทักษะการเขียนให้กับเด็กที่สำคัญที่สุด คือ วิธีสอนของ ครู เพราะวิธีสอนเป็นการฝึกทักษะโดยตรง ดังนั้น ในการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนครูควรถือ เป็นหลักสำคัญ

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การสอนเขียน ครูต้องตรวจสอบความพร้อม ของผู้เรียน และทำความเข้าใจความสามารถของผู้เรียนแต่ละคน ตลอดจนให้อิสระในการเขียน แก่ผู้เรียนให้ผู้เรียนเขียนเกี่ยวกับสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวโดยใช้จินตนาการในการเขียนอย่างสร้างสรรค์และตรง ตามวัตถุประสงค์ในการเขียน

2.7.5 การวัดและประเมินผล การเขียนสื่อความ

การวัดและการประเมินผล การเขียน ครูผู้สอนควรพิจารณาถึงความรู้ความเข้าใจ เพราะการใช้ภาษาเขียนในระดับชั้นมัธยมศึกษายังเป็นเพียงทักษะพื้นฐาน หากพิถีพิถันด้านการใช้ ภาษามากเกินไป อาจเป็นการสกัดกั้นการแสดงออกทางด้านการเขียนของนักเรียน แต่ก็ไม่ได้ หมายความว่าปล่อยให้ นักเรียนเขียนไปตามสามัญสำนึกเท่านั้น ครูต้องคำนึงถึงความถูกต้องตามหลัก ความรู้ที่เรียนมาด้วย มีนักวิชาการได้เสนอแนวทางการวัดและประเมินผล การเขียนสื่อความไว้ ดังนี้

กรรมการ แก่นจันทร์ (2553) กล่าวว่า เกณฑ์การประเมินผลการเขียนกำหนดเกณฑ์เป็น 3 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาสาระ 30% ด้านระบบและทักษะการเขียน 40% และด้านความคิดเห็น 30% ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) ด้านเนื้อหาสาระ 30%

สื่อความได้ดี ทำให้ผู้อ่านทราบประเด็น มีเนื้อความตรงประเด็น เรื่องมีความสอดคล้องกับเรื่องที่กำหนด ทุกส่วนย่อยของเนื้อความมุ่งสู่ประเด็นของเรื่อง และมีเนื้อหาสาระเหมาะสม ความรู้ความสามารถตามวัยของผู้เรียน

2) ด้านการจัดระบบและทักษะการเขียน 40%

มีการลำดับความต่อเนื่อง ไม่วกวนซ้ำ ๆ มีการแบ่งย่อหน้าครบ 3 ส่วน คือ การขึ้นต้น เร้าใจ นำเข้าสู่ประเด็น การเสนอเนื้อหาสาระ และการลงท้ายปิดเรื่อง มีการเขียนเป็นประโยคโดยมีการใช้รูปแบบประโยคต่าง ๆ ได้ถูกต้อง โดยมีการเว้นวรรคตอนที่เหมาะสม มีการใช้ภาษาถูกต้อง ใช้คำได้ถูกต้องเหมาะสม รวมทั้งการสะกดตัวการ์นต์

3) ด้านความคิดเห็น 30%

มีความคิดเห็นอย่างหลากหลาย กว้างขวาง มีความคิดสมเหตุสมผล มีแนวคิดที่แปลกใหม่ และเป็นประโยชน์ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ตารางที่ 5 เกณฑ์การประเมินผลการเขียนของกรรมการ แก่นจันทร์ (2553)

หัวข้อการให้คะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน
1. การเขียนย่อหน้า (2 คะแนน)	- เขียนแบ่งเนื้อหาเป็น 3 ย่อหน้า ให้ 2 คะแนน - เขียนแบ่งเนื้อหาเป็น 2 ย่อหน้า ให้ 1 คะแนน - ไม่แบ่งย่อหน้า ให้ 0 คะแนน
2. การเลือกใช้ประโยคสื่อความหมายชัดเจน (2 คะแนน)	- เขียนเป็นประโยคได้ถูกต้องทุกประโยค ให้ 2 คะแนน - เขียนสื่อความไม่เป็นประโยคไม่เกิน 2 แห่ง ให้ 1 คะแนน - เขียนสื่อความไม่เป็นประโยคมากกว่า 2 แห่ง ให้ 0 คะแนน
3. การเว้นวรรคตอน (2 คะแนน)	- เขียนเว้นวรรคตอนถูกต้องทั้งหมด ให้ 2 คะแนน - เขียนเว้นวรรคตอนผิดไม่เกิน 3 แห่ง ให้ 1 คะแนน - เขียนเว้นวรรคตอนผิดเกิน 3 แห่ง ให้ 0 คะแนน

ตารางที่ 5 (ต่อ)

หัวข้อการให้คะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน
4. การเขียนสะกดคำรันต์ (2 คะแนน)	- เขียนถูกต้องทั้งหมด ให้ 2 คะแนน - เขียนผิดไม่เกิน 3 คำ ให้ 1 คะแนน - เขียนผิดเกิน 3 คำ ให้ 0 คะแนน
5. เขียนตัวหนังสือได้ชัดเจน (2 คะแนน)	- เขียนตัวหนังสือได้ชัดเจนทุกคำ ให้ 2 คะแนน - เขียนตัวหนังสือไม่ชัดเจน ไม่เกิน 3 คำ ให้ 1 คะแนน - เขียนตัวหนังสือไม่ชัดเจน เกิน 3 คำ ให้ 0 คะแนน
6. เขียนครบตามจำนวนบรรทัด (2 คะแนน)	- เขียนครบตามจำนวนบรรทัด ด้วยตัวหนังสือที่เหมาะสม ให้ 2 คะแนน - เขียนได้ 8 บรรทัด ด้วยตัวหนังสือที่เหมาะสม ให้ 1 คะแนน - เขียนไม่ถึง 8 บรรทัด ด้วยตัวหนังสือที่เหมาะสม ให้ 0 คะแนน

โชติกา ภาชีผล (2559) ได้เสนอแบบประเมินทักษะการเขียน แบบ Analytic rubrics โดยมีองค์ประกอบในการประเมินทักษะการเขียน 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ชื่อเรื่อง 2) เนื้อหา 3) การลำดับใจความ และ 4) หลักเกณฑ์ทางภาษา ดังนี้

ตารางที่ 6 แบบประเมินทักษะการเขียนแบบ Analytic rubrics ของโชติกา ภาชีผล (2559)

แบบประเมินทักษะการเขียน		
องค์ประกอบ	ระดับคุณภาพ	เกณฑ์
1. ชื่อเรื่อง	ดี (4 คะแนน)	ชื่อเรื่องน่าสนใจ ทันทสมัย เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง
	ปานกลาง (3 คะแนน)	ชื่อเรื่องน่าสนใจ สอดคล้องกับเนื้อหา แต่ไม่ทันสมัย
	พอใช้ (2 คะแนน)	ชื่อเรื่องไม่น่าสนใจ ไม่สอดคล้องกับเนื้อหา
	ปรับปรุง (1 คะแนน)	ชื่อเรื่องไม่เกี่ยวข้องกับสาระที่เรียน

ตารางที่ 6 (ต่อ)

แบบประเมินทักษะการเขียน		
องค์ประกอบ	ระดับคุณภาพ	เกณฑ์
2. เนื้อหา	ดี (4 คะแนน)	ข้อมูลถูกต้อง สมบูรณ์ ตรงประเด็น
	ปานกลาง (3 คะแนน)	ข้อมูลถูกต้อง สมบูรณ์ ตรงประเด็น แต่ขาดรายละเอียด
	พอใช้ (2 คะแนน)	มีข้อมูลที่ผิดบ้าง และยังไม่สมบูรณ์
	ปรับปรุง (1 คะแนน)	ข้อมูลส่วนใหญ่ไม่ถูกต้อง และขาดหาย
3. การลำดับ ใจความ	ดี (4 คะแนน)	ใจความชัดเจน ลำดับเหตุการณ์สมเหตุสมผล
	ปานกลาง (3 คะแนน)	ใจความสับสนบ้าง แต่ยังสามารถเข้าใจได้ ขาดความสมเหตุสมผลบ้าง
	พอใช้ (2 คะแนน)	ใจความไม่ชัดเจน ขาดความสมเหตุสมผล
	ปรับปรุง (1 คะแนน)	ใจความไม่ชัดเจน ไม่ต่อเนื่อง และขาดความสมเหตุสมผล
4. หลักเกณฑ์ ทางภาษา	ดี (4 คะแนน)	เขียนประโยคได้สมบูรณ์ ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ ทางภาษา สื่อความได้ชัดเจน
	ปานกลาง (3 คะแนน)	เขียนประโยคได้สมบูรณ์ ผิดหลักเกณฑ์ทางภาษา แต่สื่อความได้
	พอใช้ (2 คะแนน)	เขียนประโยคสมบูรณ์บ้าง ไม่สมบูรณ์บ้าง ผิดหลักเกณฑ์ทางภาษา สื่อความไม่ชัดเจน
	ปรับปรุง (1 คะแนน)	เขียนประโยคผิดหลักเกณฑ์ทางภาษา และสื่อความ ไม่ได้

สถาบันภาษาไทย (2563) ได้สรุปเกณฑ์การให้คะแนนการเขียน เพื่อใช้เป็นเครื่องมือ
คัดกรอง “ความสามารถในการอ่านและการเขียน” ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยสรุปเกณฑ์การให้
คะแนนการเขียนตามระดับคะแนน (Rubric Scores) ดังนี้

ตารางที่ 7 เกณฑ์วัดความสามารถในการเขียนของสถาบันภาษาไทย (2563) ตามระดับคะแนน (Rubric scores)

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
1. การตั้งชื่อเรื่อง 1.1 ชื่อเรื่องมีคำที่สื่อความหมายที่ตรงหรือสอดคล้องกับประเด็นที่กำหนด 1.2 ใช้คำ วลี ประโยคหรือข้อความถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา	คะแนนเต็ม 2 คะแนน			ตั้งชื่อเรื่อง ได้ตาม เกณฑ์ครบ 2 ข้อ	ตั้งชื่อเรื่อง ได้ตาม เกณฑ์ 1 ข้อ
2. สาระสำคัญของเรื่อง 2.1 ลำดับความคิดอย่างต่อเนื่อง 2.2 นำเสนอเนื้อหาตรงตามประเด็นที่กำหนด 2.3 เนื้อหามีความสัมพันธ์กับประเด็นที่กำหนด 2.4 มีความเป็นเหตุเป็นผล 2.5 มีการนำเสนอแนวคิดใหม่	เขียนเรื่อง ได้สาระ สำคัญตาม เกณฑ์ ครบ 5 ข้อ	เขียนเรื่อง ได้สาระ สำคัญตาม เกณฑ์ 4 ข้อ	เขียนเรื่อง ได้สาระ สำคัญตาม เกณฑ์ 3 ข้อ	เขียนเรื่อง ได้สาระ สำคัญตาม เกณฑ์ 2 ข้อ	เขียนเรื่อง ได้ สาระ สำคัญ ตาม เกณฑ์ 1 ข้อ
3. การใช้ภาษา 3.1 เลือกใช้คำได้ถูกต้องและสละสลวย 3.2 ใช้ประโยคสื่อความหมายได้ 3.3 เขียนเว้นวรรคตอนได้ถูกต้องและไม่เขียนฉีกคำ	คะแนนเต็ม 3 คะแนน		ใช้ภาษา ได้ตาม เกณฑ์ ครบ 3 ข้อ	ใช้ภาษา ได้ตาม เกณฑ์ 2 ข้อ	ใช้ภาษา ได้ตาม เกณฑ์ 1 ข้อ

ตารางที่ 7 (ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
4. การเขียนสะกดคำ (เขียนผิดซ้ำให้นับเป็น ๑ คำ)	คะแนนเต็ม 3 คะแนน		เขียน ถูกต้อง ทุกคำ	เขียนผิด 1-2 คำ	เขียนผิด 3 คำ ขึ้นไป
5. ความเป็นระเบียบ เรียบร้อยและถูกต้องตามคำ ชี้แจง 5.1 เขียนตัวอักษรอ่านง่าย 5.2 สะอาดเรียบร้อย 5.3 เขียนได้ตามจำนวน บรรทัดที่กำหนด	คะแนนเต็ม 3 คะแนน		เขียนได้ ตามเกณฑ์ ครบ 3 ข้อ	เขียนได้ ตามเกณฑ์ 2 ข้อ	เขียนได้ ตาม เกณฑ์ 1 ข้อ

จากการศึกษาเกณฑ์การประเมินความสามารถในการเขียนข้อความ ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ และสรุปเป็นตารางได้ ดังนี้

ตารางที่ 8 การสังเคราะห์เกณฑ์การวัดความสามารถในการเขียนข้อความ

กรรมการ แก่นจันทร์ (2553)	โชติกา ภาชีผล (2559)	สถาบันภาษาไทย (2563)	ผลการสังเคราะห์
-	1. ชื่อเรื่อง - ชื่อเรื่องน่าสนใจ ทันสมัย เหมาะสมกับ เนื้อเรื่อง	1. การตั้งชื่อเรื่อง - ชื่อเรื่องมีค่าที่สื่อ ความหมายที่ตรงหรือ สอดคล้องกับประเด็น ที่กำหนด - ใช้คำ วลี ประโยค หรือข้อความถูกต้อง ตามหลักการใช้ภาษา	1. การตั้งชื่อเรื่อง - ชื่อเรื่องน่าสนใจ มีค่าที่สื่อความหมาย ที่ตรงหรือสอดคล้องกับ ประเด็นที่กำหนด - ใช้คำ วลี ประโยค หรือข้อความถูกต้อง ตามหลักการใช้ภาษา

ตารางที่ 8 (ต่อ)

กรรมวิธีการ แก่นจันทร์ (2553)	โชติกา ภาชีผล (2559)	สถาบันภาษาไทย (2563)	ผลการสังเคราะห์
<p>1. การเขียนย่อหน้า</p> <ul style="list-style-type: none"> - เขียนแบ่งเนื้อหาเป็น 3 ย่อหน้า 	<p>2. เนื้อหา</p> <ul style="list-style-type: none"> - ข้อมูลถูกต้องสมบูรณ์ ตรงประเด็น <p>3. การลำดับใจความ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ใจความชัดเจน ลำดับเหตุการณ์ สมเหตุสมผล 	<p>2. สารสำคัญของเรื่อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ลำดับความคิดอย่างต่อเนื่อง - นำเสนอเนื้อหาตรงตามประเด็นที่กำหนด - เนื้อหามีความสัมพันธ์กับประเด็นที่กำหนด - มีความเป็นเหตุเป็นผล - มีการนำเสนอแนวคิดใหม่ 	<p>2. เนื้อหาและการลำดับใจความ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ลำดับความคิดอย่างต่อเนื่อง - นำเสนอเนื้อหาตรงตามประเด็นที่กำหนด - เนื้อหามีความสัมพันธ์กับประเด็นที่กำหนด - ใจความชัดเจน ลำดับเหตุการณ์ สมเหตุสมผล
<p>2. การเลือกใช้ประโยค สื่อความหมายชัดเจน</p> <ul style="list-style-type: none"> - เขียนสื่อความเป็นประโยคได้ถูกต้อง <p>3. การเว้นวรรคตอน</p> <ul style="list-style-type: none"> - เขียนเว้นวรรคตอนถูกต้อง 	<p>4. หลักเกณฑ์ทางภาษา</p> <ul style="list-style-type: none"> - เขียนประโยคได้สมบูรณ์ ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ทางภาษา สื่อความได้ชัดเจน 	<p>3. การใช้ภาษา</p> <ul style="list-style-type: none"> - เลือกใช้คำได้ถูกต้องและสละสลวย - ใช้ประโยคสื่อความหมายได้ - เขียนเว้นวรรคตอนได้ถูกต้องและไม่เขียนฉีกคำ 	<p>3. การใช้ภาษา</p> <ul style="list-style-type: none"> - เขียนสื่อความเป็นประโยคได้ถูกต้อง - เลือกใช้คำได้ถูกต้องและสละสลวย - เขียนเว้นวรรคตอนได้ถูกต้องและไม่เขียนฉีกคำ
<p>4. การเขียนสะกดการ์นต์</p> <ul style="list-style-type: none"> - เขียนถูกต้อง 	-	<p>4. การเขียนสะกดคำ (เขียนผิดซ้ำ ให้นับเป็น 1 คำ)</p>	<p>4. การเขียนสะกดคำ (เขียนผิดซ้ำ ให้นับเป็น 1 คำ)</p>

ตารางที่ 8 (ต่อ)

กรณีการ แก่น จันทร์ (2553)	โชติกา ภาชีผล (2559)	สถาบันภาษาไทย (2563)	ผลการสังเคราะห์
5. เขียนตัวหนังสือ ได้ชัดเจน - เขียนตัวหนังสือ ได้ชัดเจน 6. เขียนครบตาม จำนวนบรรทัด - เขียนครบตาม จำนวนบรรทัด ด้วย ตัวหนังสือที่ เหมาะสม		5. ความเป็นระเบียบ เรียบร้อยและถูกต้อง ตามคำชี้แจง - เขียนตัวอักษร อ่านง่าย - สะอาดเรียบร้อย - เขียนได้ตาม จำนวนบรรทัดที่ กำหนด	5. ความเป็นระเบียบ เรียบร้อย - เขียนตัวหนังสือได้ ชัดเจน อ่านง่าย - สะอาดเรียบร้อย - เขียนครบตาม จำนวนบรรทัดที่ กำหนด

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การประเมินการเขียนสื่อความ ประเมินด้วย การเขียนแบบอัตนัย เพื่อให้นักเรียนได้อธิบายเรื่องที่จะเขียนตามความคิด ความรู้ ความเข้าใจของ ตนเอง โดยคำนึงถึงการตั้งชื่อเรื่อง ความถูกต้องของเนื้อหาและการลำดับใจความ การใช้ภาษา การเขียนสะกดคำ และความเป็นระเบียบเรียบร้อย โดยถ่ายทอดด้วยลายลักษณ์อักษรที่สื่อให้ผู้อ่าน เข้าใจสิ่งที่เขียนได้ถูกต้อง ชัดเจน และตรงตามวัตถุประสงค์ที่ผู้เขียนต้องการสื่อ

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.8.1 งานวิจัยในประเทศ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้น กระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC พบงานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ดังนี้

พัทธมน ภิงคารวัฒน์ (2557) ศึกษาความสามารถในการเขียนความเรียง ของนักเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาความสามารถทางการเขียนความเรียงของนักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 25 คน เครื่องมือที่ใช้ใน การวิจัยประกอบด้วย แผนการสอนเขียนความเรียง จำนวน 9 แผน ได้แก่ แผนการสอนการเขียน ความเรียง จำนวน 3 แผน แผนการสอนการเขียนสารคดีท่องเที่ยว จำนวน 3 แผน และแผนการสอน

การเขียนบทความ จำนวน 3 แผน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน จำนวน 3 ฉบับ และแบบฝึกความสามารถทางการเขียนความเรียงโดยใช้เกณฑ์คุณภาพ จำนวน 3 แบบฝึก ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอน เขียนแบบเน้นกระบวนการมีคะแนนเฉลี่ยด้านการมีความรู้ ความสามารถ และเจตคติด้านการเขียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และความสามารถในการเขียนความเรียงอยู่ใน ระดับ “ดีมาก”

สามารถ ประเสริฐโส (2557) ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและการสอนแบบปกติ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ และการสอนแบบปกติให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ และการสอนแบบปกติ 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนแบบเน้นกระบวนการ และการสอนแบบปกติก่อนเรียนและหลังเรียน 4) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนเขียนแบบเน้น กระบวนการและการสอนแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านแดงโพงคำแก้ว จำนวน 14 คน และโรงเรียนบ้านนาฝาย จำนวน 17 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนแบบเน้นกระบวนการ จำนวน 6 แผน และแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนแบบปกติ จำนวน 9 แผน แบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนแบบเน้นกระบวนการ มีค่าเท่ากับ 77.25/76.67 และการสอนแบบปกติ มีค่าเท่ากับ 75.40/75.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้ 2) ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนแบบเน้นกระบวนการ มีค่าเท่ากับ 0.6733 และการสอนแบบปกติมีค่าเท่ากับ 0.6594 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนคิดเป็นร้อยละ 67.33 และ 65.94 ตามลำดับ 3) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้การสอนแบบเน้นกระบวนการและการสอนแบบปกติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้การสอนแบบเน้นกระบวนการ และการรู้วิชาภาษาอังกฤษแบบปกติมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 5) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้

การเขียนแบบเน้นกระบวนการ และการรู้วิชาภาษาอังกฤษแบบปกติ มีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ หลังเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชนาพร คงชาติ (2563) ได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ร่วมกับการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ ที่มีต่อความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ร่วมกับการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ร่วมกับการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการกับแบบปกติ 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ร่วมกับการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการกับแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 2 ห้องเรียน เป็นกลุ่มทดลองจำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 31 คน และกลุ่มควบคุมจำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 35 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ร่วมกับการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปกติ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ร่วมกับการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการมีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ร่วมกับการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการมีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ร่วมกับการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พัชราภรณ์ สุขนิตย์ (2551) ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสื่อความสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสื่อความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 2 ห้องเรียน รวมนักเรียน 60 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC แบบวัดความสามารถในการเขียนสื่อความ ผลการวิจัยพบว่า

ความสามารถในการเขียนสื่อความหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อุมาพร ทศนุรักษ์ (2554) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยและความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนอ่านแบบ CIRC กับการสอนอ่านตามคู่มือครู การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย และความสามารถในการอ่าน จับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนอ่านแบบ CIRC กับการสอนอ่านตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 2 ห้องเรียน เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 30 คน โดยกลุ่มทดลองให้ได้รับการสอนอ่านแบบ CIRC และกลุ่มควบคุมให้ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครู เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้แบบ CIRC แผนการจัดการเรียนรู้ตามคู่มือครู แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย และแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบ CIRC กับนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครู มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 2) นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบ CIRC ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 3) นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครู ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 4) นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบ CIRC กับนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครู มีความสามารถในการอ่านจับใจความ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 5) นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบ CIRC ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง มีความสามารถในการอ่านจับใจความ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 6) นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครู ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง มีความสามารถในการอ่านจับใจความ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

สมพร ซอสูงเนิน (2558) ศึกษาเปรียบเทียบการอ่านและการเขียนสื่อความกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC กับการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาการจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC และการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบการอ่านและการเขียนสื่อความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมทั้ง 2 วิธี ระหว่างก่อนและหลังเรียน และ 3) เปรียบเทียบการอ่านและการเขียนสื่อความระหว่างการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC กับการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 32 คน

ผลการวิจัยปรากฏว่า แผนการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC และการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.56/85.11 และ 86.16/82.35 ตามลำดับ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ นักเรียนที่เรียนโดยใช้การเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC และการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์มีความสามารถในการอ่านและการเขียนข้อความ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่เรียนโดยใช้การเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC มีความสามารถในการอ่านและการเขียนข้อความ สูงกว่าการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นภาพิญ แสนสามารถ (2562) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทย โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับการอ่านการเขียนแบบแจกลูกสะกดคำ เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านและการเขียน การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทย โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับการอ่านการเขียนแบบแจกลูกสะกดคำ เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านและการเขียน การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้มีดัชนีประสิทธิผลตามเกณฑ์ร้อยละ 50 ขึ้นไป 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านและการเขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทย โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับการอ่านการเขียนแบบแจกลูกสะกดคำ ระหว่างหลังเรียนและก่อนเรียน 3) เพื่อเปรียบเทียบการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทย โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับการอ่านการเขียนแบบแจกลูกสะกดคำ ระหว่างหลังเรียนและก่อนเรียน 4) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทย โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับการอ่านการเขียนแบบแจกลูกสะกดคำ ระหว่างหลังเรียนและก่อนเรียน 5) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านและการเขียน การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความใฝ่เรียนรู้ต่างกัน (สูง ปานกลาง และต่ำ) เมื่อได้รับการสอนด้วยแบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทย โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับการอ่านการเขียนแบบแจกลูกสะกดคำ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/5 โรงเรียนอนุบาลนาแกมดุงราชกิจเจริญ จำนวน 26 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทย โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับการอ่านการเขียนแบบแจกลูกสะกดคำ 2) แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านและการเขียน 3) แบบทดสอบวัดการคิดวิเคราะห์ 4) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ 5) แบบวัดความใฝ่เรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า 1) แบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทย โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับการอ่านการเขียนแบบแจกลูกสะกดคำ มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.59 แสดงว่า ผู้เรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียน

คิดเป็นร้อยละ 59 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2) ทักษะการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทย โดยใช้การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับการอ่านการเขียนแบบแจกลูกสะกดคำ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) การคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทย โดยใช้การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับการอ่านการเขียนแบบแจกลูกสะกดคำ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทย โดยใช้การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับการอ่านการเขียนแบบแจกลูกสะกดคำ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 5) ทักษะการอ่านและการเขียน การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความใฝ่เรียนรู้แตกต่างกัน (สูง ปานกลาง และต่ำ) หลังได้รับการสอนด้วยแบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทย โดยใช้การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับการอ่านการเขียนแบบแจกลูกสะกดคำ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.8.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

หลุยส์ (Louie, 1994) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การปรับปรุงการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตซานฟรานซิสโกที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองโดยใช้ทฤษฎี กระบวนการเขียน ผลการวิจัยพบว่า การเขียนแบบเน้นกระบวนการ โดยมีผู้สอนให้คำปรึกษาระหว่าง กระบวนการ ผู้เรียนมีการแลกเปลี่ยนกันตรวจแก้ไขงานและแสดงความคิดเห็นต่องานเขียน มีการนำ ข้อมูลย้อนกลับมาปรับปรุงงาน ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเชื่อมั่นในตนเองและมีแรงจูงใจมากขึ้น ผลจากการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง พบว่า ความสามารถด้านการเขียนของผู้เรียนพัฒนาขึ้น

สติเวนส์ และคนอื่น ๆ (Stevens, et al., 1987) ศึกษาผลการเรียนรู้แบบสหการโดยใช้วิธี CIRC กับนักเรียน เกรด 3 และ 4 จำนวน 461 คน ของโรงเรียนรอบนอกรัฐแมริแลนด์ โดยศึกษา ผลจากการเรียนความเข้าใจในการอ่านเรื่อง การอ่านคำศัพท์ กลไกทางภาษา และการสะกดคำ เมื่อเปรียบเทียบกับการสอนแบบเก่าที่มีครูเป็นศูนย์กลาง ผลปรากฏว่านักเรียนที่เรียนโดยการเรียนรู้แบบสหการโดยวิธี CIRC มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ ในการอ่านเรื่อง การอ่านคำศัพท์ การสะกดคำ การใช้ภาษาและกลไกด้านภาษาสูงกว่า นักเรียนที่เรียนโดยการสอนโดยวิธีเดิม

สติเวนส์ และสลาวิน (Stevens & Slavin, 1987) ได้ศึกษาผลระยะยาวของการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้โปรแกรม CIRC ในการสอนอ่านและภาษาศาสตร์ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทัศนคติต่อการอ่านและภาษาศาสตร์ และความตระหนักรู้ในวิธีเมตาคอกนี้ชั้น กลุ่มตัวอย่างเป็น

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2-6 ทำงานตามโปรแกรม CIRC โดยใช้ทีมที่มีความสามารถในการเรียนรู้ที่แตกต่างกันในกิจกรรมการอ่านและเขียนเกี่ยวกับเรื่องที่ได้อ่าน ครูให้ความรู้เกี่ยวกับยุทธวิธีการจับใจความและกระบวนการเขียน ในการสอนเขียนและ ภาษาศาสตร์ และยังศึกษากับนักเรียนพิการที่เสียเปรียบทางวิชาการในห้องเรียนปกติและ เข้าร่วมกิจกรรมในทีมแบบร่วมมือโดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น นักเรียนจำนวน 635 คน โดยใช้โปรแกรม CIRC และเปรียบเทียบกับนักเรียน 664 คน ที่สอนแบบดั้งเดิม นักเรียนพิการที่เสียเปรียบทางวิชาการ จำนวน 72 คน ในโปรแกรม CIRC นำมาเปรียบเทียบกับ นักเรียนพิการ 65 คน จากโรงเรียนที่สอนแบบดั้งเดิม ผลการศึกษาเมื่อผ่านระยะเวลา 1 ปี พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยโปรแกรม CIRC มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านศัพท์และการอ่านจับใจความ สูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบดั้งเดิม เมื่อผ่านระยะเวลา 2 ปี พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยโปรแกรม CIRC มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านศัพท์การอ่านจับใจความ และการแสดงออกทางภาษา ดีกว่านักเรียนที่เรียนในโรงเรียนแบบดั้งเดิม นักเรียนที่ 26 เรียนด้วยโปรแกรม CIRC มีความ ตระหนักรู้ในวิธีเมตาคอกนิชัน มากกว่านักเรียนที่เรียนในโรงเรียนแบบดั้งเดิม นักเรียนพิการที่เสียเปรียบทางวิชาการในห้องเรียน CIRC มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านศัพท์การอ่านจับใจความ และการใช้ภาษาสูงกว่านักเรียนพิการในโรงเรียนแบบดั้งเดิมไม่มีความแตกต่างกันในทัศนคติที่ มีต้องการอ่านและการเขียนอย่างมีนัยสำคัญระหว่าง นักเรียนที่เรียนด้วยโปรแกรม CIRC กับ นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนแบบดั้งเดิม

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า การจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการ ที่ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ขั้นตอนจากนักวิชาการ ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นตอนการเขียน 2) ขั้นร่างงานเขียนและเขียนงาน 3) ขั้นอ่านทบทวนงานเขียน 4) ขั้นปรับปรุงแก้ไขงานเขียน 5) ขั้นนำเสนองานเขียนและประเมินผล และการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ที่ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ขั้นตอนจากนักวิชาการและนักการศึกษา สรุปได้ 3 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นนำเสนอบทเรียนต่อชั้นเรียน 2) ขั้นแบ่งกลุ่มผู้เรียนและฝึกปฏิบัติภายในกลุ่ม 3) ขั้นสรุปและประเมินผล โดยผู้วิจัยได้นำการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการมาใช้ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC โดยมีขั้นตอนจากการสังเคราะห์ 5 ขั้นตอน คือ 1) นำเสนอบทเรียน 2) แบ่งกลุ่มแลกเปลี่ยนเรียนรู้ 3) ร่างงานเขียนและเขียนงาน 4) อ่านทบทวนและแก้ไขงานเขียน 5) นำเสนองานเขียนและประเมินผล จะสามารถใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้และเป็นส่วนช่วยในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพและมีความหลากหลาย น่าสนใจมากขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการเขียนสื่อความที่เป็นกระบวนการและเป็นลำดับขั้นตอน ตลอดจนได้ฝึกทักษะการทำงานเป็นกลุ่มตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและมีความสามารถในการเขียนสื่อความสูงกว่าการเรียนแบบปกติ

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนสื่อความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าโดยแบ่งเป็นขั้นตอน ดังนี้

- 3.1 การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ
- 3.4 รูปแบบการวิจัย
- 3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.6 วิธีดำเนินการทดลอง
- 3.7 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 จำนวน 102 โรงเรียน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 รวมจำนวนนักเรียน 1,198 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนชุมชนวัดเสด็จ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 30 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) มีขั้นตอนการสุ่ม ดังนี้

3.1.2.1 สุ่มจากกลุ่มโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 จำนวน 8 กลุ่ม มา 1 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษา กลุ่มที่ 3

3.1.2.2 สุ่มโรงเรียนจากกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษา กลุ่มที่ 3 มีจำนวน 8 โรงเรียน มาจำนวน 1 โรงเรียน ได้โรงเรียนโรงเรียนชุมชนวัดเสด็จ มีจำนวน 2 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 61 คน

3.1.2.3 สุ่มห้องเรียนจากโรงเรียนที่สุ่มได้ จำนวน 1 ห้องเรียน มีจำนวนนักเรียน 30 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

3.2.1 แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC จำนวน 10 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง จำนวน 20 ชั่วโมง รายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 9 แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC

ตัวชี้วัดที่	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	แผนการจัดการเรียนรู้ที่	จำนวน (ชั่วโมง)
2. เขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำถูกต้องชัดเจน เหมาะสม และสละสลวย	การเขียนสื่อสาร เช่น - การเขียนแนะนำตนเอง - การเขียนแนะนำสถานที่สำคัญ ๆ - การเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์	1. เรื่อง การเขียนแนะนำตนเอง	2
		2. เรื่อง การเขียนแนะนำสถานที่สำคัญ	2
		3. เรื่อง การเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์	2
3. เขียนบรรยายประสบการณ์โดยระบุสาระสำคัญและรายละเอียดสนับสนุน	การบรรยายประสบการณ์	4. เรื่อง การเขียนบรรยายประสบการณ์	2
4. เขียนเรียงความ	การเขียนเรียงความเชิงพรรณนา	5. เรื่อง การเขียนเรียงความ	2
5. เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน	การเขียนย่อความจากสื่อต่าง ๆ เช่น	6. เรื่อง การเขียนย่อความจากสื่อ	2

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ตัวชี้วัดที่	สาระการเรียนรู้ แกนกลาง	แผนการจัดการเรียนรู้ที่	จำนวน (ชั่วโมง)
	เรื่องสั้น คำสอน โอวาท คำปราศรัย สุนทรพจน์ รายงาน ระเบียบ คำสั่ง บทสนทนา เรื่องเล่า ประสบการณ์		
6. เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสาระจากสื่อที่ได้รับ	การเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสาระจากสื่อต่าง ๆ เช่น - บทความ - หนังสืออ่านนอกเวลา - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน - เหตุการณ์สำคัญต่าง ๆ	7. เรื่อง การเขียนแสดงความคิดเห็นจากบทความ 8. เรื่อง การเขียนแสดงความคิดเห็นจากข่าว	2 2
7. เขียนจดหมายส่วนตัวและจดหมายกิจธุระ	- การเขียนจดหมายส่วนตัว - จดหมายขอความช่วยเหลือ - จดหมายแนะนำ - การเขียนจดหมายกิจธุระ - จดหมายสอบถามข้อมูล	9. เรื่อง การเขียนจดหมายส่วนตัว 10. เรื่อง การเขียนจดหมายกิจธุระ	2 2

3.2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ที่วัดความรู้ ความเข้าใจที่จำเป็นในการเขียนข้อความของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้แก่ การเขียนแนะนำตนเอง การเขียนแนะนำสถานที่สำคัญ การเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์ การบรรยายประสบการณ์ การเขียนเรียงความ การเขียนย่อความจากสื่อ การเขียนแสดงความคิดเห็นจากบทความ การเขียนแสดงความคิดเห็นจากข่าว การเขียนจดหมายส่วนตัว การเขียนจดหมายกิจธุระ

3.2.3 แบบวัดความสามารถในการเขียนข้อความ เป็นแบบอัตนัยเขียนตอบ จำนวน 4 ข้อ ที่วัดความสามารถในการเขียนข้อความของแต่ละบุคคล โดยมีเกณฑ์การประเมินในการให้คะแนน การเขียนข้อความแบบรูบรีค (Rubric scoring) โดยพิจารณาจากองค์ประกอบ 5 ด้าน ได้แก่ 1) การตั้งชื่อเรื่อง 2) เนื้อหาและการลำดับใจความ 3) การใช้ภาษา 4) การเขียนสะกดคำ และ 5) ความเป็นระเบียบเรียบร้อย

3.3 การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

3.3.1 แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้การสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC จำนวน 10 แผน

3.3.1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

3.3.1.2 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนข้อความตามแนวทางการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการและเทคนิค CIRC นำแนวทางการจัดการเรียนรู้ทั้งสองรูปแบบมาปรับให้มีความเหมาะสมกับความสามารถในการเขียนข้อความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

3.3.1.3 พิจารณาเลือกเนื้อหาที่สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC ตามที่ได้พัฒนาขึ้นเพื่อใช้สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 รายวิชาภาษาไทย

3.3.1.4 นำเสนอแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC ต่อประธานกรรมการวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสม ครอบคลุมเนื้อหาและให้ข้อเสนอแนะและข้อบกพร่อง จากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

3.3.1.5 ดำเนินการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC จำนวน 10 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง จำนวน 20 ชั่วโมง

3.3.1.6 นำเสนอแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชาติรี พนเจริญสวัสดิ์ ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทยและการวิจัย อาจารย์ ดร.วิศพร จิโรจน์พันธุ์ ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผล ประเมินผลและการวิจัย นางวิโรชา นาคสิทธิวงษ์ นางสาวอรพินทร์ แยมแดง และนางสาวลัดดาวัลย์ โลงนุช ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและการสอนภาษาไทย ตรวจสอบความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบประมาณค่า 5 ระดับ ตามมาตรวัดของลิเคิร์ต (Likert Scale) (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนคำตอบดังนี้

5	หมายถึง	ระดับความเหมาะสมหรือมีความสอดคล้องมากที่สุด
4	หมายถึง	ระดับความเหมาะสมหรือมีความสอดคล้องมาก
3	หมายถึง	ระดับความเหมาะสมหรือมีความสอดคล้องปานกลาง
2	หมายถึง	ระดับความเหมาะสมหรือมีความสอดคล้องน้อย
1	หมายถึง	ระดับความเหมาะสมหรือมีความสอดคล้องน้อยที่สุด

เกณฑ์การแปลความหมาย เพื่อจัดระดับคะแนนเฉลี่ย ในช่วงคะแนนดังต่อไปนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.21-5.00	แปลความว่า	ระดับความเหมาะสมหรือมีความสอดคล้องมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 3.41-4.20	แปลความว่า	ระดับความเหมาะสมหรือมีความสอดคล้องมาก
คะแนนเฉลี่ย 2.61-3.40	แปลความว่า	ระดับความเหมาะสมหรือมีความสอดคล้องปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.81-2.60	แปลความว่า	ระดับความเหมาะสมหรือมีความสอดคล้องน้อย
คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.80	แปลความว่า	ระดับความเหมาะสมหรือมีความสอดคล้องน้อยที่สุด

การประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้การสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน พบว่าทุกองค์ประกอบในแผนการจัดการเรียนรู้ในภาพรวมมีความเหมาะสมและความสอดคล้องในระดับมากที่สุด โดยในชั้นชั้นนำเสนอบทเรียน ชั้นแบ่งกลุ่ม

แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ชั้นรายงานเขียนและเขียนงาน และชั้นอ่านทบทวน ละแก้ไขงานเขียน ($\bar{x} = 4.80$, S.D. = 0.40) และในชั้นนำเสนองานเขียนและประเมินผล ($\bar{x} = 4.60$, S.D. = 0.49)

3.3.1.7 ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC ตามคำแนะนำของประธานกรรมการวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ

3.3.1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้การจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC มาใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย

3.3.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ฉบับ คือแบบทดสอบหลังเรียน เป็นแบบปรนัยเลือกตอบ ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

3.3.2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ที่เกี่ยวข้องกับด้านการเขียน

3.3.2.2 วิเคราะห์เนื้อหาและผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

3.3.2.3 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย จากเอกสารและตำราเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย

3.3.2.4 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยเน้นความรู้ ความเข้าใจที่จำเป็นในการเขียนสื่อความ ได้แก่ การเขียนแนะนำตนเอง การเขียนแนะนำสถานที่สำคัญ การเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์ การบรรยาย ประสบการณ์ การเขียนเรียงความ การเขียนย่อความจากเรื่องสั้น การเขียนแสดงความคิดเห็นจากบทความ การเขียนแสดงความคิดเห็นจากข่าว การเขียนจดหมายส่วนตัวและการเขียนจดหมายกิจธุระ เป็นแบบชนิดเลือกตอบ จำนวน 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

3.3.2.5 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย พร้อมแบบประเมิน เสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสม เพื่อให้ข้อเสนอแนะและปรับปรุงแก้ไข

3.3.2.6 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย พร้อมแบบประเมินที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วมาให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน พิจารณาประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยหาคะแนนผลรวมของในแต่ละจุดประสงค์หรือข้อสอบ

แต่ละข้อของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด โดยใช้ดัชนีวัดความสอดคล้อง (IOC) (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2559) จากผลพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาโดยมีการประเมิน ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

-1 หมายถึง แน่ใจว่าไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการพิจารณาได้ค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.80-1.00

3.3.2.7 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยที่ผ่านการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ พิจารณาตรวจสอบอีกครั้งหนึ่งไปทดลองใช้กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากนั้นนำไปทดสอบหาค่าความยากง่าย (P) และหาค่าอำนาจจำแนก (D) พบว่ามีค่าความยากง่าย (P) อยู่ระหว่าง 0.38-0.76 ค่าอำนาจจำแนก (D) อยู่ระหว่าง 0.44-0.69 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับโดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2560) มีค่าเท่ากับ 0.94

3.3.2.8 คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.20-0.80 และมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.20-1.00 จำนวน 30 ข้อ จากทั้งหมด 40 ข้อ ไปใช้ในการทดลอง

3.3.3 แบบวัดความสามารถในการเขียนข้อความ

แบบวัดความสามารถในการเขียนข้อความ เป็นแบบทดสอบอัตนัย จำนวน 4 ข้อ โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้าง ดังนี้

3.3.3.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนข้อความ

3.3.3.2 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนข้อความ หลักการสร้างแบบวัดความสามารถในการเขียนข้อความ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบต่อไป

3.3.3.3 ศึกษาเกณฑ์การตรวจให้คะแนนการเขียนข้อความ จากเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการตรวจให้คะแนนผลงานการเขียนข้อความ

3.3.3.4 สร้างแบบวัดความสามารถในการเขียนข้อความ จำนวน 8 ข้อ เสร็จแล้วเสนอต่อกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

3.3.3.5 นำแบบวัดความสามารถในการเขียนข้อความ เสนอต่อกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจ ให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข

3.3.3.6 นำแบบวัดความสามารถในการเขียนข้อความที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2559) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาโดยมีการประเมิน ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

-1 หมายถึง แน่ใจว่าไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

แบบวัดความสามารถในการเขียนข้อความ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการพิจารณาได้ ค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 1.00

3.3.3.7 นำแบบวัดความสามารถในการเขียนข้อความที่ปรับปรุงแล้วไปทดสอบกับ นักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพื่อนำผลคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์หา ค่าความยากง่าย (P_E) และหาค่าอำนาจจำแนก (r) พบว่ามีค่าความยากง่าย (P_E) อยู่ระหว่าง 0.44-0.55 ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.57-0.85 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับโดย ใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach) (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2560) มีค่าเท่ากับ 0.98

3.3.3.8 คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.20-0.80 และมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.20-1.00 จำนวน 4 ข้อ จากทั้งหมด 8 ข้อ ไปใช้ในการทดลอง

3.3.3.9 สร้างเกณฑ์การตรวจให้คะแนนแบบวัดความสามารถในการเขียนข้อความ ครอบคลุมองค์ประกอบของงานเขียน หรือผลผลิตตามที่มุ่งเน้นให้เกิดในแต่ละขั้นตอนการเขียน เกณฑ์ที่ใช้วัดความสามารถในการเขียนข้อความที่พิจารณาแบบแยกส่วน กำหนดรายละเอียดขั้นต่ำไว้ ที่ระดับ 1 แล้วเพิ่มลักษณะที่สำคัญสูงขึ้นมาทีละระดับ ซึ่งผู้วิจัยสร้างเกณฑ์ประเมินผลความสามารถ ในการเขียนข้อความ 5 ด้าน ดังนี้

1) การตั้งชื่อเรื่อง	2 คะแนน
2) เนื้อหาและการลำดับใจความ	4 คะแนน
3) การใช้ภาษา	3 คะแนน
4) การเขียนสะกดคำ	3 คะแนน
5) ความเป็นระเบียบเรียบร้อย	3 คะแนน

ผู้วิจัยได้สร้างแบบประเมินความสามารถในการเขียนข้อความโดยปรับจากเกณฑ์ การตรวจให้คะแนนการเขียนของ กรรณิการ์ แก่นจันทร์ (2553) โชติกา ภาชีผล (2559) และสถาบัน ภาษาไทย (2563) มีรายละเอียดเกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบริค (Rubric Scoring) ดังนี้

ตารางที่ 10 รายละเอียดเกณฑ์การประเมินความสามารถในการเขียนข้อความ

ประเด็นการประเมิน	ระดับคะแนน			
	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
<p>1. การตั้งชื่อเรื่อง (2 คะแนน)</p> <p>1.1 ชื่อเรื่องน่าสนใจ มีคำที่สื่อความหมายที่ตรงหรือสอดคล้องกับประเด็นที่กำหนด</p> <p>1.2 ใช้คำ วลี ประโยค หรือข้อความถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา</p>			ตั้งชื่อเรื่อง ได้ตามเกณฑ์ ครบ 2 ข้อ	ตั้งชื่อเรื่อง ได้ตาม 1 ข้อ
<p>2. เนื้อหาและการลำดับใจความ (4 คะแนน)</p> <p>2.1 ลำดับความคิดอย่างต่อเนื่อง</p> <p>2.2 นำเสนอเนื้อหาตรงตามประเด็นที่กำหนด</p> <p>2.3 เนื้อหามีความสัมพันธ์กับประเด็นที่กำหนด</p> <p>2.4 ใจความชัดเจน ลำดับเหตุการณ์สมเหตุสมผล</p>	เขียนเนื้อหา และการลำดับ ใจความสำคัญ ตามเกณฑ์ ครบ 4 ข้อ	เขียนเนื้อหา และการลำดับ ใจความสำคัญ ตามเกณฑ์ 3 ข้อ	เขียนเนื้อหา และการลำดับ ใจความสำคัญ ตามเกณฑ์ 2 ข้อ	เขียนเนื้อหา และการลำดับ ใจความสำคัญ ตามเกณฑ์ 1 ข้อ
<p>3. การใช้ภาษา (3 คะแนน)</p> <p>3.1 เขียนสื่อความเป็นประโยคได้ถูกต้อง</p> <p>3.2 เลือกใช้คำได้ถูกต้องและสละสลวย</p>		ใช้ภาษาได้ ตามเกณฑ์ ครบ 3 ข้อ	ใช้ภาษาได้ ตามเกณฑ์ 2 ข้อ	ใช้ภาษาได้ ตามเกณฑ์ 2 ข้อ

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ประเด็นการประเมิน	ระดับคะแนน			
	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
3.3 เขียนเว้นวรรคตอนได้ ถูกต้องและไม่เขียนฉีกคำ				
4. การเขียนสะกดคำ (3 คะแนน) (เขียนผิดซ้ำ นับเป็น 1 คำ)		เขียนถูกต้องทุกคำ	เขียนผิด 1-2 คำ	เขียนผิด 3 คำขึ้นไป
5. ความเป็นระเบียบเรียบร้อย (3 คะแนน) 5.1 เขียนตัวหนังสือได้ชัดเจน อ่านง่าย 5.2 สะอาดเรียบร้อย 5.3 เขียนครบตามจำนวนบรรทัดที่กำหนด		เขียนได้ตามเกณฑ์ ครบ 3 ข้อ	เขียนได้ตามเกณฑ์ 2 ข้อ	เขียนได้ตามเกณฑ์ 1 ข้อ

3.3.3.10 นำเกณฑ์การตรวจแบบวัดความสามารถในการเขียนสื่อความเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง

3.3.3.11 ปรับปรุงแก้ไขและจัดพิมพ์แบบวัดความสามารถในการเขียนสื่อความที่หาคุณภาพเรียบร้อยแล้ว จำนวน 4 ข้อ ไปใช้ในการทดลองต่อไป

3.4 รูปแบบการวิจัย

3.4.1 การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Research) โดยมีรูปแบบการวิจัย แบบ One group pretest-posttest design และแบบ One group posttest only design แบบมีกลุ่มทดลองเพียงกลุ่มเดียว โดยมีแบบแผนการทดลอง ดังนี้

รูปแบบการวิจัย แบบ One group pretest-posttest design มีการเก็บรวบรวมข้อมูล ทั้งก่อนและหลังการทดลอง จากแบบวัดความสามารถในการเขียนสื่อความ ดังนี้

กลุ่มทดลอง		O_1 -----X----- O_2
O_1	หมายถึง	การเก็บรวบรวมข้อมูลก่อนการทดลอง
X	หมายถึง	การจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC
O_2	หมายถึง	การเก็บรวบรวมข้อมูลหลังการทดลอง

ภาพที่ 2 รูปแบบการวิจัย แบบ One group pretest-posttest design

รูปแบบการวิจัย แบบ One group posttest only design มีการเก็บรวบรวมข้อมูลหลังการทดลอง จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย และแบบวัดความสามารถในการเขียนสื่อความ หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC กับเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม ดังนี้

กลุ่มทดลอง		X-----O
X	หมายถึง	การจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC
O	หมายถึง	การเก็บรวบรวมข้อมูลหลังการทดลอง

ภาพที่ 3 รูปแบบการวิจัย แบบ One group posttest only design

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง 1 กลุ่ม ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนชุมชนวัดเสด็จ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.5.1 ดำเนินการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้แบบวัดความสามารถในการเขียนสื่อความ จำนวน 4 ข้อ ใช้เวลาทำแบบทดสอบ 1 ชั่วโมง

3.5.2 ดำเนินการสอนกลุ่มตัวอย่างด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ การสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทยและพัฒนาความสามารถในการเขียนสื่อความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 10 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 20 ชั่วโมง

3.5.3 ดำเนินการทดสอบหลังเรียน (Post-test) เมื่อสิ้นสุดการดำเนินการสอนแล้ว ใช้แบบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ และ แบบวัดความสามารถในการเขียนสื่อความ เป็นแบบทดสอบอัตนัยแบบเขียนตอบ จำนวน 4 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ใช้เวลาใช้เวลาแบบทดสอบละ 1 ชั่วโมง

3.5.4 ผู้วิจัยนำผลการทดสอบมาตรวจให้คะแนน และบันทึกคะแนน เพื่อนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

3.6 วิธีดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้พัฒนาขึ้นและเก็บ รวบรวม ข้อมูลด้วยตนเอง ตามขั้นตอนดังนี้

3.6.1 ขั้นตอนดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

3.6.1.1 แนะนำวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พร้อมทั้งแจ้งจุดประสงค์และเงื่อนไข ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ

3.6.1.2 ทดสอบก่อนเรียน ด้วยแบบวัดความสามารถในการเขียนสื่อความ เรื่อง การเขียนแนะนำตนเอง การเขียนแนะนำสถานที่สำคัญ การเขียนบรรยายประสบการณ์ การเขียน แสดงความคิดเห็นจากบทความ จำนวน 4 ข้อ ใช้เวลาทำแบบทดสอบ 1 ชั่วโมง

3.6.2 ขั้นตอนการสอน

3.6.2.1 ดำเนินการสอนนักเรียนกลุ่มทดลองโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชา ภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC จำนวน 10 แผน ใช้เวลาสอนแผนการจัดการเรียนรู้ละ 2 ชั่วโมง รวม 20 ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563

3.6.3 ขั้นตอนหลังการสอน

3.6.3.1 เมื่อดำเนินการสอนครบตามจำนวนแผนการจัดการเรียนรู้แล้ว จึงดำเนินการ ทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เป็นข้อสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ได้แก่ เรื่อง การเขียนแนะนำตนเอง การเขียนแนะนำ สถานที่สำคัญ การเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์ การบรรยายประสบการณ์ การเขียนเรียงความ

การเขียนย่อความจากเรื่องสั้น การเขียนแสดงความคิดเห็นจากบทความ การเขียนแสดงความคิดเห็นจากข่าว การเขียนจดหมายส่วนตัว การเขียนจดหมายกิจธุระ และแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสื่อความ เป็นแบบทดสอบอัตนัยแบบเขียนตอบ จำนวน 4 ข้อ ได้แก่ เรื่อง การเขียนแนะนำตนเอง การเขียนแนะนำสถานที่สำคัญ การเขียนบรรยายประสบการณ์ การเขียนแสดงความคิดเห็นจากบทความ ใช้เวลาแบบทดสอบละ 1 ชั่วโมง

3.6.3.2 นำคะแนนหลังเรียนที่ได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยและแบบวัดความสามารถในการเขียนสื่อความ มาวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน

3.7 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.7.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้

3.7.1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.7.1.2 การทดสอบสมมติฐาน

1) การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากแบบวัดความสามารถในการเขียนสื่อความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC ด้วยการทดสอบค่าที (t-test for dependent samples)

2) การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC กับเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม ด้วยการทดสอบค่าที (t-test for one sample)

3) การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากแบบวัดความสามารถในการเขียนสื่อความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC กับเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม ด้วยการทดสอบค่าที (t-test for one sample)

3.7.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.7.2.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1) ค่าร้อยละ (Percentage) โดยการคำนวณจากสูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

$$P = \frac{F}{N} \times 100$$

เมื่อ

P แทน ร้อยละ
F แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

2) ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยการคำนวณจากสูตร (พิชิต ฤทธิจรูญ, 2559)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม
n แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมดในกลุ่ม

3) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยการคำนวณจากสูตร (พิชิต ฤทธิจรูญ, 2559)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ

S.D. แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนยกกำลังสองทั้งหมด
n แทน จำนวนคนในกลุ่มทั้งหมด

3.7.2.2 สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1) ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยการคำนวณจากสูตร (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2559)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ

IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์

$\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

2) ค่าความยากง่าย (Difficulty: P) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการคำนวณจากสูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2553)

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ

P แทน ค่าความยากง่าย

R แทน จำนวนคนที่ทำข้อนั้นถูก

N แทน จำนวนคนที่ทำข้อนั้นทั้งหมด

3) ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการคำนวณจากสูตร (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2559)

$$D = \frac{R_u - R_l}{\frac{N}{2}}$$

เมื่อ

D แทน ค่าอำนาจจำแนก

R_u แทน จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มเก่ง

R_l แทน จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มอ่อน

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อน

4) ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการคำนวณจากสูตร KR-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2560)

$$\text{สูตร KR-20} \quad r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum pq}{s_t^2} \right)$$

เมื่อ

r_{tt}	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ
n	แทน	จำนวนข้อสอบในเครื่องมือ
p	แทน	สัดส่วนของคนตอบถูกในแต่ละข้อ
q	แทน	สัดส่วนของคนตอบผิดในแต่ละข้อ
s_t^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

5) ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความสามารถในการเขียนสื่อความ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) โดยการคำนวณจากสูตรของครอนบาค (Cronbach) (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2560)

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left(1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right)$$

เมื่อ

α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่นของเครื่องมือ
k	แทน	จำนวนข้อสอบในเครื่องมือ
s_i^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ
s_t^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนทั้งฉบับ

6) ค่าความยากง่าย (Difficulty) ของแบบวัดความสามารถในการเขียน
 สื่อกความโดยการคำนวณจากสูตรของวิทเนย์ และซาเบอร์ (Whitney & Sabers, 1970 อ้างถึงใน
 พร้อมพรรณ อุตมสิน)

$$P_E = \frac{S_h + S_l - (n_t)(X_{\min})}{(n_t)(X_{\max} - X_{\min})}$$

เมื่อ

P_E	แทน	ค่าความยากง่าย
S_h	แทน	ผลรวมของคะแนนกลุ่มสูง
S_l	แทน	ผลรวมของคะแนนกลุ่มต่ำ
X_{\max}	แทน	คะแนนสูงสุดที่ได้
X_{\min}	แทน	คะแนนต่ำสุดที่ได้
n	แทน	จำนวนคนกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำรวมกัน

7) ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบวัดความสามารถ
 ในการเขียนสื่อกความ โดยการคำนวณจากสูตรของวิทเนย์ และซาเบอร์ (Whitney & Sabers, 1970
 อ้างถึงใน พร้อมพรรณ อุตมสิน, 2544)

$$r = \frac{S_h - S_l}{(n_h)(X_{\max} - X_{\min})}$$

เมื่อ

r	แทน	ค่าอำนาจจำแนก
S_h	แทน	ผลรวมของคะแนนกลุ่มสูง
S_l	แทน	ผลรวมของคะแนนกลุ่มต่ำ
X_{\max}	แทน	คะแนนสูงสุดที่ได้
X_{\min}	แทน	คะแนนต่ำสุดที่ได้
n_h	แทน	จำนวนคนในกลุ่มสูง

3.7.3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.7.3.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของแบบวัดความสามารถในการเขียนข้อความ ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC โดยใช้วิธีการทดสอบค่าที (t-test for dependent samples) โดยการคำนวณจากสูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2560)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{\sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}} \quad \text{โดย } df = n-1$$

เมื่อ

D แทน ความแตกต่างระหว่างคะแนนแต่ละคู่
n แทน จำนวนคู่

3.7.3.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย และแบบวัดความสามารถในการเขียนข้อความ กับเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม โดยใช้วิธีการทดสอบค่าที (t-test for one sample) โดยการคำนวณจากสูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2560)

$$t = \frac{\bar{x} - \mu_0}{\frac{s}{\sqrt{n}}} \quad \text{โดย } df = n - 1$$

เมื่อ

t แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
 \bar{x} แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
 μ_0 แทน ค่าคงที่ค่าหนึ่งหรือเกณฑ์ที่ตั้งขึ้น
s แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
df แทน ค่าของชั้นแห่งความเป็นอิสระ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยและความสามารถในการเขียนข้อความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นการวิจัยกึ่งทดลองซึ่งผู้วิจัยขอแนะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยลำดับ ดังนี้

- 4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.2 ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	แทน	จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
\bar{x}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	สถิติที่ใช้ในการทดสอบค่าที่ (t-test)
df	แทน	ความเป็นอิสระ
Sig.	แทน	ค่านัยสำคัญจากการคำนวณค่าที่ (t-test)
*	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และแปรผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยขอแนะนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

- 4.2.1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนข้อความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC
- 4.2.2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC กับเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม

4.2.3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนข้อความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC กับเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับหัวข้อ ดังนี้

4.3.1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนข้อความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC ด้วยการทดสอบค่า t-test for dependent samples โดยการคำนวณจากสูตรของ (ชูศรี วงศ์รัตนะ, 2560)

ตารางที่ 11 แสดงการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนข้อความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC

คะแนน	\bar{x}	n	S.D.	df	t	Sig.
ก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC	12.43	30	2.60	29	34.990*	.000
หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC	23.17	30	2.02			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 11 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเขียนข้อความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC สูงกว่าก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้ เท่ากับ 12.43 คะแนน และคะแนนเฉลี่ยหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ เท่ากับ 23.17 คะแนน แสดงว่า คะแนนความสามารถในการเขียนข้อความ

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC สูงกว่าก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3.2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC กับเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม ด้วยการทดสอบค่า t-test for one sample โดยการคำนวณจากสูตรของ (ชูศรี วงศ์รัตนะ, 2560)

ตารางที่ 12 แสดงการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC กับเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม

คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย	ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม = 21 คะแนน				
	\bar{x}	S.D.	df	t	Sig.
	23	1.89	29	5.785*	.000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 12 พบว่า คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 23 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 76.67 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม แสดงว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3.3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนข้อความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC กับเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม ด้วยการทดสอบค่า t-test for one sample โดยการคำนวณจากสูตรของ (ชูศรี วงศ์รัตนะ, 2560)

ตารางที่ 13 แสดงการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนข้อความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC กับเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม

คะแนนความสามารถในการเขียนข้อความ	ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม = 21 คะแนน				
	\bar{x}	S.D.	df	t	Sig.
	23.17	2.02	29	5.879*	.000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 13 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเขียนข้อความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 23.17 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 77.23 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม แสดงว่า คะแนนความสามารถในการเขียนข้อความ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

GRAD VRU

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยและความสามารถในการเขียนข้อความ ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งสามารถสรุปผลการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

5.1 วัตถุประสงค์การวิจัย

5.2 สรุปผลการวิจัย

5.3 อภิปรายผลการวิจัย

5.4 ข้อเสนอแนะ

5.1 วัตถุประสงค์การวิจัย

5.1.1 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนข้อความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC

5.1.2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC กับเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม

5.1.3 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนข้อความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC กับเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม

5.2 สรุปผลการวิจัย

จากการดำเนินการทดลอง และนำผลการวิจัยมาวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

5.2.1 ความสามารถในการเขียนข้อความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC สูงกว่าก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70

ของคะแนนเต็ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2.3 ความสามารถในการเขียนสื่อความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.3 อภิปรายผลการวิจัย

5.3.1 จากผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเขียนสื่อความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC สูงกว่าก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้ เท่ากับ 12.43 คะแนน และคะแนนเฉลี่ยหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ เท่ากับ 23.17 คะแนน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ เนื่องจากเมื่อนักเรียนได้เรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC ซึ่งประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 นำเสนอบทเรียน เป็นขั้นตอนที่ครูผู้สอน นำเสนอบทเรียน โดยมีการยกตัวอย่างงานเขียน เพื่อให้ผู้เรียนได้เห็นองค์ประกอบหรือรูปแบบของงานเขียนนั้น ขั้นที่ 2 แบ่งกลุ่มแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เป็นขั้นตอนการแบ่งกลุ่มผู้เรียน กลุ่มละ 4 คน แบบคละความสามารถ ประกอบด้วยผู้เรียนเก่ง 2 คน และอ่อน 2 คน โดยผู้เรียนเก่งจับคู่กับผู้เรียนอ่อน ศึกษาวิธีการเขียนและตัวอย่างของงานเขียน และนำความรู้ที่ได้จากการศึกษากับคู่ของตนเองมาแลกเปลี่ยนกันภายในกลุ่ม ขั้นที่ 3 ร่างงานเขียนและเขียนงาน เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนทุกคนในกลุ่มนำข้อมูลจากขั้นที่ 1 มาเรียบเรียงเป็นตัวหนังสือและร่างเป็นงานเขียนของตนเอง จากนั้นนำงานเขียนที่ร่างไว้มาลงมือเขียนใส่รายละเอียดเพิ่มเติม จัดลำดับเนื้อหาให้เหมาะสม และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการเขียน เพื่อเขียนสื่อความรู้ ความคิดของตนเองให้ผู้ที่อ่านเกิดความเข้าใจตรงกับวัตถุประสงค์ของผู้เขียน ขั้นที่ 4 อ่านทบทวนและแก้ไขงานเขียน เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนแต่ละคนอ่านทบทวนงานเขียนของตนเองเพื่อหาข้อผิดพลาดหรือจุดบกพร่อง จากนั้นให้เพื่อนในกลุ่ม และครูช่วยอ่านทบทวนงานเขียนเพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับว่างานเขียนมีข้อผิดพลาดหรือจุดบกพร่องที่ควรปรับปรุงแก้ไขอย่างไร จากนั้นผู้เรียนแต่ละคนนำข้อผิดพลาดหรือจุดบกพร่อง มาปรับปรุงแก้ไขงานเขียนของตนเองให้ถูกต้อง สมบูรณ์ ขั้นที่ 5 นำเสนองานเขียนและประเมินผล เป็นขั้นตอนที่ทุกคนในกลุ่มได้นำเสนองานเขียนของตนเอง หลังจากนั้นครูผู้สอนเป็นผู้ประเมินงานเขียน และให้คะแนนเป็นรายบุคคล นักเรียนทุกคนได้รับคะแนนทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม โดยกลุ่มใดได้คะแนนสูงสุดจะได้เป็นที่มียอดเยี่ยม ซึ่งผู้วิจัยได้จัดการเรียนรู้ครบทุกขั้นตอน ทำให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการเขียนเพื่อถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ และความรู้สึกอย่างเป็นขั้นตอน และตระหนักถึงความสำคัญของการทำงานเป็นกลุ่ม ซึ่งส่งผลให้นักเรียนที่เรียนเก่งมีคะแนนความสามารถในการเขียน

สื่อความหลังได้รับการจัดการเรียนรู้สูงมาก ส่วนนักเรียนที่เรียนอ่อนก็ได้รับการพัฒนาทักษะการเขียนให้ดีขึ้น ทำให้คะแนนความสามารถในการเขียนสื่อความหลังเรียนผ่านเกณฑ์และสูงกว่าก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้ ส่งผลให้ผลการวิจัยมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานค่อนข้างสูง สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความสามารถในการเขียนสื่อความ หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC สูงกว่าก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC สอดคล้องกับชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2558) ที่กล่าวว่า การสอนเขียนที่เน้นกระบวนการ เป็นการสอนให้นักเรียนได้ฝึกการเขียนอย่างเป็นกระบวนการ โดยเริ่มตั้งแต่วิธีการคิดรวบรวมข้อมูลที่จะใช้ในการเขียน มีการเขียนรายงานและอ่านทบทวนหลาย ๆ ครั้ง เพื่อตรวจทานแก้ไขงานเขียนให้ดียิ่งขึ้นและสื่อสารได้อย่างชัดเจน ซึ่งในระหว่าง กระบวนการเขียนนี้ นักเรียนมีโอกาสที่จะพัฒนาตนเองในด้านการพูดและการอ่านไปพร้อม ๆ กัน นอกจากนี้นักเรียนยังมีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อน โดยมีการให้ข้อมูลย้อนกลับจากครู และเพื่อน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจและผลงานที่ออกมามีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของสลาวิน (Slavin, 1987) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC เป็นรูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือ ที่ใช้ในการสอนอ่านและเขียนโดยเฉพาะ และสอดคล้องกับงานวิจัยของพัทธรณ กิงคารวัฒน์ (2557) ได้ศึกษาการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการเพื่อพัฒนาความสามารถทางการเขียนความเรียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการมีคะแนนเฉลี่ยด้านการมีความรู้ความสามารถ และเจตคติด้านการเขียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และความสามารถในการเขียนความเรียงอยู่ในระดับ “ดีมาก” และสอดคล้องกับงานวิจัยของพัชราภรณ์ สุขนิิตย์ (2551) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสื่อความ สาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการเขียนสื่อความหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.3.2 จากผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 23 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 76.67 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากเมื่อนักเรียนได้เรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC ซึ่งประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอนนั้น สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC

มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม สอดคล้องกับแนวคิดของโคเฮน (Cohen, 1990) ที่กล่าวว่า ผู้เขียนจะต้องเขียนเพื่อถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก ข้อมูลต่าง ๆ ไปยังผู้อ่าน ผลงานที่ผลิตออกไปต้องอาศัยกระบวนการเขียนอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่การร่าง และมีการตรวจสอบงานเขียนจากเพื่อน หรือมีการประเมินผลโดยตนเองก่อนที่ครูผู้สอนจะประเมิน ซึ่งการประเมินผลการเขียนสร้างให้เกิดความท้าทายในสิ่งที่ต้องการ มีการปรับปรุง แก้ไข เพื่อให้ได้งานเขียนที่ดีที่สุด ก่อนที่จะมีการถ่ายทอดงานเขียนออกไป การสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ (Process Approach) เป็นวิธีสอนวิธีหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีโอกาสฝึกคิดและพัฒนาทักษะการเขียน สอดคล้องกับวัชราน เล่าเรียนดี (2547) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC เป็นวิธีสอนแบบร่วมมือกัน เรียนรู้เทคนิคการอ่านและการเขียน เทคนิค CIRC เป็นการร่วมมือกันเรียนรู้ที่ให้สมาชิกกลุ่มร่วมมือกันเรียนรู้อย่างจริงจังทุกคน มีการยอมรับกันและกัน และมีเป้าหมายความสำเร็จเดียวกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของสามารถ ประเสริฐโส (2557) ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและการสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้การสอนแบบเน้นกระบวนการและการสอนแบบปกติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของอุมาพร ทศนุรักษ์ (2554) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยและความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนอ่านแบบ CIRC กับการสอนอ่านตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบ CIRC กับนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครู มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบ CIRC ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

5.3.3 จากผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเขียนข้อความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 23.17 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 77.23 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากเมื่อนักเรียนได้เรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC ทั้ง 5 ทำให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการเขียนอย่างเป็นขั้นตอน ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้และช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม ช่วยให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในการเขียนข้อความให้สูงขึ้นได้ สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC มีความสามารถในการเขียนข้อความ หลังเรียนสูงกว่า

เกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม สอดคล้องกับแนวคิดของเลกิ (Leki, 1998) ที่กล่าวว่า การสอนเขียนที่เน้นกระบวนการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้สร้างสรรค์ผลงานเพื่อให้มีคุณภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ในการเขียน โดยมีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้กระบวนการในการคิดเพื่อที่จะนำมาอภิปรายและแลกเปลี่ยนกันในกลุ่ม สอดคล้องกับไสว พักขาว (2542) กล่าวถึงเทคนิค CIRC-Writing Language art สำหรับการเขียน วิธีการที่ใช้ขึ้นอยู่กับรูปแบบ กระบวนการเขียน วิธีการนี้นักเรียนจะได้ทำงานร่วมกันเพื่อวางแผน ร่างต้นฉบับ ทบทวนแก้ไข รวบรวมและลำดับเรื่อง และพิมพ์หรือแสดงผลงาน เรื่องที่แต่งออกมา โดยครูเป็นผู้เสนอเนื้อหาเพียงเล็กน้อยเกี่ยวกับแนวทางเนื้อหาและกลวิธีของการเขียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนาพร คงชาติ (2563) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ร่วมกับการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ ที่มีต่อความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ร่วมกับการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการมีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของสมพร ช่อสูงเนิน (2558) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการอ่านและการเขียนสื่อความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC กับการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้การเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC และการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์มีความสามารถในการอ่านและการเขียนสื่อความ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.4 ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ และการวิจัยในครั้งต่อไป ดังนี้

5.4.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

5.4.1.1 ครูผู้สอนควรศึกษาและทำความเข้าใจแต่ละขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC เป็นอย่างดี เพื่อให้การจัดการเรียนรู้ดำเนินตามขั้นตอนและเกิดประสิทธิภาพมากที่สุด

5.4.1.2 ในการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC ครูผู้สอนควรชี้แจงขั้นตอนทั้ง 5 ขั้น ให้ผู้เรียนเข้าใจถึงบทบาทของตนเอง เพื่อให้ นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละขั้นตอนโดยพร้อมเพรียงกัน และบรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนด

5.4.1.3 การจัดการเรียนรู้ขั้นที่ 3 ร่างงานเขียนและเขียนงาน เป็นขั้นตอนที่นักเรียนทุกคนได้ลงมือเขียนงานตามที่ได้ร่างไว้ ครูผู้สอนควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในการเขียนอย่างหลากหลาย เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกทักษะในการเขียนมากยิ่งขึ้น

5.4.1.4 ในขั้นตอนการนำเสนองานเขียน ครูผู้สอนควรสร้างแรงจูงใจและให้กำลังใจนักเรียน เพื่อให้นักเรียนกล้าแสดงออกและมีความมั่นใจกับการนำเสนอผลงานของตนเองมากขึ้น

5.4.1.5 ครูผู้สอนควรจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการฝึกทักษะร่วมกันภายในกลุ่ม รู้จักบทบาทหน้าที่ของตนเอง มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย ตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม

5.4.1.6 การจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC ใช้เวลาในการจัดการเรียนรู้ในแต่ละขั้นตอนค่อนข้างมาก โดยในแต่ละขั้นตอน ครูผู้สอนสามารถยืดหยุ่นเวลาตามความเหมาะสม

5.4.1.7 การจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC ผู้ที่จะนำไปเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ ควรพิจารณาบริบทและวุฒิภาวะของผู้เรียน เพื่อให้จัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม และสามารถพัฒนาทักษะการเขียนของผู้เรียนอย่างเต็มศักยภาพ

5.4.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

5.4.2.1 ควรมีการศึกษา วิจัยเกี่ยวกับผลการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยและความสามารถในการเขียนสื่อความ ในระดับชั้นอื่น ๆ

5.4.2.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC กับการจัดการเรียนรู้แบบอื่น ๆ เช่น การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWDL การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบการใช้สมองเป็นฐาน (BBL) เป็นต้น

GRAD VRU

บรรณานุกรม

- กรรมนิการ์ แก่นจันทร์. (2553). การสร้างชุดการจัดการเรียนรู้การเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อความ
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตร
และการสอน มหาวิทยาลัยบูรพา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กองทัพ เคลือบพนิชกุล. (2551). การใช้ภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรีนติ้งเฮ้าส์.
- กัลยา สหชาติโกสีย์. (2545). สื่อการเรียนรู้รายวิชาพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยช่วงชั้น
ที่ 3 มัธยมศึกษาปีที่ 1-3. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- กำชัย ทองหล่อ. (2552). หลักภาษาไทย. กรุงเทพฯ: อมรการพิมพ์.
- ขวัญชีวา ว่องนิตติธรรม. (2551). การใช้แนวการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและเว็บล็อกเพื่อ
เพิ่มพูนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนระดับ
ก้าวหน้า. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- คะนิงนิจ จานโอ. (2557). ภาษาไทยการสื่อสารในงานอาชีพ. กรุงเทพฯ: มณฑลการพิมพ์.
- จุมพิต ศรีวัฒนพงษ์. (2547). ผลการสอนเขียนบทความแบบเน้นกระบวนการโดยใช้กลวิธีทางสังคมที่
มีต่อความสามารถในการเขียนและทักษะทางสังคมของนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย.
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชนาพร คงชาติ. (2563). ผลการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ร่วมกับการสอนเขียนแบบเน้น
กระบวนการที่มีต่อความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา
ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัย
ราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2558). 80 นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. พิมพ์ครั้งที่ 6.
นนทบุรี: พี บาลานซ์ ดีไซน์แอนพริ้นติ้ง.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2560). เทคนิคการสร้างเครื่องมือวิจัย: แนวทางการนำไปใช้อย่างมืออาชีพ.
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โชติกา ภาชีผล. (2559). การวัดและประเมินผลการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

- ตติยา ไฝ่วงษ์. (2544). การพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธี ซี ไอ อาร์ ซี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
 การประถมศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ทศนา แคมมณี. (2561). **ศาสตร์การสอน**. พิมพ์ครั้งที่ 22. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย.
- นภาพัญญ์ แสนสามารถ. (2562). **การพัฒนาแบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทย โดยใช้การเรียนแบบร่วมมือ
 เทคนิค CIRC ร่วมกับการอ่านการเขียนแบบแจกลูกสะกดคำเพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่าน
 และการเขียน การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่
 ที่ 1**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาศึกษา. มหาวิทยาลัย
 ราชภัฏสกลนคร.
- นาดยา ปิลันธนานนท์. (2543). **การเรียนแบบร่วมมือ**. กรุงเทพฯ: แม็ค.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). **การวิจัยเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ปรวี อ่อนสะอาด. (2556). **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการสื่อสาร
 ทางคณิตศาสตร์เรื่องการวัดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนการสอน
 แบบกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI) กับการสอนปกติ**. ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขา
 การมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เพชรวิ ลิ่งวี. (2551). **ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านจับ
 ใจความโดยใช้เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดดอนไก่อ่เตี้ย
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรีเขต 1**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา
 หลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- พร้อมพรรณ อุดมสิน. (2544). **การวัดและการประเมินผลการเรียนการสอนคณิตศาสตร์**. กรุงเทพฯ:
 บริษัททบทวนการพิมพ์จำกัด.
- พัชราภรณ์ สุขนิิตย์. (2551). **การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนข้อความ สาระการเรียนรู้
 ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC
 กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการ
 สอน มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- พัชรมน ภิงคารวัฒน์. (2557). **การสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการเพื่อพัฒนาความสามารถทางการ
 เขียนความเรียง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
 สาขาการสอนภาษาไทย. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พิชิต ฤทธิ์จรูญ. (2553). **หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: เฮ้าส์ ออฟ
 เคอร์รี่ส์.

- พิชิต ฤทธิจรูญ. (2559). **เทคนิคการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อ**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พลศรี กิจเฉลา. (2544). **การศึกษาความเข้าใจการอ่าน ความสามารถในการเขียนภาษาไทยและ ความสนใจการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยการใช CIRC กัการสอนตามคู่มือครู**. ปรินญาณินพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ภัทรรัตน์ แสงเดือน. (2553). **ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมสภาัจฉา เรื่องอัตราส่วน ตรีโกณมิติที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณและ ความตระหนักในการรู้คิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1**. ปรินญาณินพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มาลินี บุณยรัตพันธ์. (2556). **การจัดกิจกรรมกลุ่มในโรงเรียน**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ระวีวรรณ ศรีศรีรัมย์. (2553). **เทคนิคการสอน**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2553). **เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วรรณิ โสสมประยูร. (2553). **การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วัชรา เล่าเรียนดี. (2547). **เทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้สำหรับครูมืออาชีพ**. นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2556). **ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศุภวรรณ มองเพชร. (2562). **ภาษาเพื่อการอาชีพ**. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมอาชีพะ.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2563). **ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-NET) ปีการศึกษา 2562**. สืบค้นจาก <http://www.onetresult.niets.or.th>.
- สถาบันภาษาไทย. (2563). **เครื่องมือคัดกรอง “ความสามารถในการอ่านและการเขียน”**. กรุงเทพฯ: สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- สนิท ตั้งทวี. (2531). **ศิลปะการสอนภาษาไทย**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- สมชาย วรภิเกษมสกุล. (2553). **การวัดและการประเมินผลการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 3. อุดรธานี: โรงพิมพ์อักษรศิลป์.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2558). **การวัดผลการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ: ประสานการพิมพ์.
- สมบัติ ศิริจันดา. (2554). **ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร**. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด ทีพีเอ็น เพรส.

- สมบูรณ์ ตันยะ. (2551). **วิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา**. นครราชสีมา: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- สมพร ซอสูงเนิน. (2558). **การเปรียบเทียบการอ่านและการเขียนสื่อความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC กับการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สามารถ ประเสริฐโส. (2557). **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเจตคติต่อการเรียน วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและการสอนแบบปกติ**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนมหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สิริพัชร เจษฎาวิโรจน์. (2550). **การออกแบบการจัดการเรียนรู้แบบ Backward Design**. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุดศิริ ศิริคุณ. (2543). **การใช้กลวิธีการเรียนแบบร่วมมือด้วยโปรแกรม CIRC เพื่อพัฒนาความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุนิตี ภูจิระพันธุ์. (2554). **การใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร**. กรุงเทพฯ: ทริบเพิ้ล เอ็ดดูเคชั่น.
- สุภาณี ชินวงศ์. (2543). **การศึกษาความสามารถในการเขียนของนิสิตวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับสาขาวิชาวิทยาศาสตร์**. กรุงเทพฯ: สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โสภณ สาทรสัมฤทธิ์ผล. (2555). **ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร**. กรุงเทพฯ: ทริบเพิ้ล เอ็ดดูเคชั่น จำกัด.
- ไสว พักขาว. (2542). **การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง**. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏจันทรเกษม.
- อรนุช ลิมตศิริ. (2554). **การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อุมภาพร ทศนุรักษ์. (2554). **การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย และความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนอ่านแบบ CIRC กับการสอนอ่านตามคู่มือครู**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Arends, R. I. (1994). **Learning to teach**. New York: McGraw Hill.
- Bloom, B. S., et al. (1956). **Taxonomy of Educational Objectives, Handbook 1: Cognitive Domain**. New York: Mckay.
- Brown, K., & Hoods, S. (1989). **Writing Matters**. Hong Kong: Cambridge University Press.

- Caswell, R., & Mahler, B. (2004). **Strategies for Teaching Writing**. Alexandria USA: Association for Supervision & Curriculum Development.
- Cohen, A. D. (1990). **Language Learning**. Boston: Heinle & Heinle.
- Flower, L., & Hayes, J. (1981). **A Cognitive Process Theory of Writing**. Retrieved from <http://kdevries.net/teaching>.
- Good, C. V. (1973). **Dictionary of Education**. New York: McGraw Hill Book.
- Hopkins, D. C., & Antes, C. R. (1990). **Classroom measurement and evaluation**. Illinois: P. E. Peacock Publishers.
- Jarvis, D. J. (2005). **The process writing method**. Retrieved from <http://iteslj.org/Techniques/Jarvis-Writing.html>.
- Johnson, D. W. (1991). **Cooperative Learning Increasing College Faculty Instructional Productivity**. Washington D.C.: The George Washington University.
- Kagan, S. (1990). **Cooperative Learning : Resources for Teachers**. California: Resources for Teachers.
- Leki, I. (1998). **ACADEMIC WRITING Exploring Processes and Strategies**. New York: Cambridge University Press.
- Louie, A. C. (1994). **Improving composition for secondary ELS. Student through the process approach dissertation thesis (Education)**. San Francisco: San Francisco University Photocopied.
- Mehren, W. A., & Lehmann, J. (1976). **Measurement and Evaluation in Education and Psychology**. New York: Holt Rinehart and Winston Inc.
- Raimes, A. (1983). **Techniques in Teaching Writing**. New York: Oxford University Press.
- Slavin, R. E. (1987). **Cooperative intergrated and composition**. Menlo Park CA: Addison-Weasley.
- Stevens, J., et al. (1987). **Cooperative integrated and Composition Two Field Experiments Center for research on Elementary & Middle School**. Baltimore: The Johns Hopkins University.
- Taylor, B. P. (1984). **Content and written form: A Two-way street composing in a second language**. Mass: Newbuery House Publishers.

Vernon, L. (2001). **The Writing Process : A Scaffolding Approach**. Retrieved from <http://education.wrn.edu>.

GRAD VRU

ภาคผนวก

GRAD VRU

ภาคผนวก ก
หนังสือขอความอนุเคราะห์ และรายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

GRAD VRU

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชาติรี พนเจริญสวัสดิ์
ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย และ
การวิจัย คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์
2. อาจารย์ ดร.วิมลพร จิโรจน์พันธุ์
ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผล ประเมินผล
และการวิจัย คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์
3. นางวิเรชา นาคสิทธิวงษ์
ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและการสอน
ภาษาไทย โรงเรียนชุมชนวัดห้วยร่วม
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาานครสวรรค์ เขต 3
4. นางสาวอรพินทร์ แยมแดง
ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและการสอน
ภาษาไทย โรงเรียนชุมชนวัดห้วยร่วม
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาานครสวรรค์ เขต 3
5. นางสาวลัดดาวัลย์ โสณสุข
ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและการสอน
ภาษาไทย โรงเรียนบ้านเขามะเกลือ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาานครสวรรค์ เขต 3

ที่ อว ๐๖๓๐.๑๒/๗๕๗

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์
ปณจ.ประตุน้ำพระอินทร์
จ.ปทุมธานี ๑๓๑๘๐

พท มีนาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุญาตขอทราบข้อมูล

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนวัดเสด็จ

ด้วยนางสาวขวัญชนก อยู่ศรี รหัสนักศึกษา ๖๒๖๕๔๖๘๐๑๐๑ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ซึ่งอยู่ในระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ผลการจัดการเรียนรู้ แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย และความสามารถในการเขียนสื่อความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณา จุ้ยทอง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ มีความจำเป็นต้องทำการเก็บข้อมูลคือ แบบทดสอบ และแผนการจัดการเรียนรู้ในหน่วยงานของท่านเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าว

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาดำเนินการเก็บข้อมูลวิจัยคือแบบทดสอบ และแผนการจัดการเรียนรู้ โดยมอบให้ นางสาวขวัญชนก อยู่ศรี หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๐-๑๖๔๖๗๗๔ เป็นผู้ติดต่อประสานงานโดยตรง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กันต์ฤทัย คลังพหล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ ๐-๒๕๒๕ ๑๖๓๘ ต่อ ๔๐๑, ๔๐๒, ๔๐๓

โทรสาร ๐-๒๕๒๕ ๑๖๓๘ ต่อ ๔๐๖

ที่ อว ๐๖๓๐.๑๒/ มคอ๖

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์
ปณจ.ประตุน้ำพระอินทร์
จ.ปทุมธานี ๑๓๑๘๐

๑๙ มีนาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนวัดเสด็จ

ด้วยนางสาวขวัญชนก อยู่ศรี รหัสนักศึกษา ๖๒B๕๔๖๘๐๑๐๑ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ซึ่งอยู่ในระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ผลการจัดการเรียนรู้แบบ การสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยและ ความสามารถในการเขียนข้อความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณา จ้อยทอง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ มีความจำเป็นต้องทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัย คือแบบทดสอบ และแผนการจัดการเรียนรู้ในหน่วยงานของท่านเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าว

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษา ดำเนินการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยคือแบบทดสอบ และแผนการจัดการเรียนรู้ โดยมอบให้ นางสาวขวัญชนก อยู่ศรี หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๐-๑๖๔๖๗๗๔ เป็นผู้ติดต่อประสานงานโดยตรง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กัญตฤทัย คลังพหล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ ๐-๒๕๒๙ ๑๖๓๘ ต่อ ๔๐๑, ๔๐๒, ๔๐๓

โทรสาร ๐- ๒๕๒๙ ๑๖๓๘ ต่อ ๔๐๖

ที่ อว ๐๖๓๐.๑๒/ *MOV*

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์
ปณจ. ประตุน้ำพระอินทร์
จ.ปทุมธานี ๑๓๑๘๐

๗) กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชาตรี พนเจริญสวัสดิ์

ด้วยนางสาวขวัญชนก อยู่ศรี รหัสนักศึกษา ๖๒B๕๔๖๘๐๑๐๑ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ซึ่งอยู่ในระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ผลการจัดการเรียนรู้ แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย และความสามารถในการเขียนสื่อความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณา จ้อยทอง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ มีความจำเป็นต้องทำการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ให้แก่นักศึกษา ทั้งนี้ได้มอบหมายให้ นางสาวขวัญชนก อยู่ศรี เบอร์โทรศัพท์ ๐๘๐-๑๖๔๖๗๗๔ เป็นผู้ประสานงานโดยตรง บัณฑิตวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี และขอขอบคุณล่วงหน้า มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กัณฑ์ทัย คลังพหล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ ๐-๒๕๒๙ ๑๖๓๘ ต่อ ๔๐๑, ๔๐๒, ๔๐๓

โทรสาร ๐- ๒๕๒๙ ๑๖๓๘ ต่อ ๔๐๖

ที่ อว ๐๖๓๐.๑๒/พอก

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์
ปณจ. ประตูน้ำพระอินทร์
จ.ปทุมธานี ๑๓๑๘๐

๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน อาจารย์ ดร.วิสส์พร จิโรจน์พันธ์

ด้วยนางสาวขวัญชนก อยู่ศรี รหัสนักศึกษา ๖๒B๕๔๖๘๐๑๐๑ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ซึ่งอยู่ในระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ผลการจัดการเรียนรู้ แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย และความสามารถในการเขียนข้อความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณา จุ้ยทอง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ มีความจำเป็นต้องทำการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ให้แก่นักศึกษา ทั้งนี้ได้มอบหมายให้ นางสาวขวัญชนก อยู่ศรี เบอร์โทรศัพท์ ๐๘๐-๑๖๔๖๗๗๕ เป็นผู้ประสานงานโดยตรง บัณฑิตวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี และขอขอบคุณล่วงหน้า มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กัณฑ์ขัติย์ คลังพหล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ ๐-๒๕๒๕ ๑๖๓๘ ต่อ ๔๐๑, ๔๐๒, ๔๐๓

โทรสาร ๐-๒๕๒๕ ๑๖๓๘ ต่อ ๔๐๖

ที่ อว ๐๖๓๐.๑๒/๕๐๗

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์
ปณจ. ประตุน้ำพระอินทร์
จ.ปทุมธานี ๑๓๑๘๐

๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน นางสาววิเรชา นาคสิทธิวงษ์

ด้วยนางสาวขวัญชนก อยู่ศรี รหัสนักศึกษา ๖๒B๕๔๖๘๐๑๐๑ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ซึ่งอยู่ในระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ผลการจัดการเรียนรู้ แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย และความสามารถในการเขียนข้อความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณา จุ้ยทอง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ มีความจำเป็นต้องทำการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ให้แก่นักศึกษา ทั้งนี้ได้มอบหมายให้ นางสาวขวัญชนก อยู่ศรี เบอร์โทรศัพท์ ๐๘๐-๑๖๔๖๗๗๔ เป็นผู้ประสานงานโดยตรง บัณฑิตวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี และขอขอบคุณล่วงหน้า มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กัณฑ์กัญญา คลังพหล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ ๐-๒๕๒๙ ๑๖๓๘ ต่อ ๔๐๑, ๔๐๒, ๔๐๓

โทรสาร ๐-๒๕๒๙ ๑๖๓๘ ต่อ ๔๐๖

ที่ อว ๐๖๓๐.๑๒/๕๑๐

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์
ปณจ. ประตุน้ำพระอินทร์
จ.ปทุมธานี ๑๓๑๘๐

๑) กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน นางสาวอรพินทร์ แยมแดง

ด้วยนางสาวขวัญชนก อยู่ศรี รหัสนักศึกษา ๖๒B๕๔๖๘๐๑๐๑ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ซึ่งอยู่ในระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ผลการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย และความสามารถในการเขียนข้อความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณา จ้อยทอง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ มีความจำเป็นต้องทำการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ให้แก่นักศึกษา ทั้งนี้ได้มอบหมายให้ นางสาวขวัญชนก อยู่ศรี เบอร์โทรศัพท์ ๐๘๐-๑๖๔๖๗๗๔ เป็นผู้ประสานงานโดยตรง บัณฑิตวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี และขอขอบคุณล่วงหน้า มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กัณฑ์ทัตย์ คลังพหล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ ๐-๒๕๒๙ ๑๖๓๘ ต่อ ๔๐๑, ๔๐๒, ๔๐๓

โทรสาร ๐-๒๕๒๙ ๑๖๓๘ ต่อ ๔๐๖

ที่ อว ๐๖๓๐.๑๒/พ๑๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์
ปณจ. ประตุน้ำพระอินทร์
จ.ปทุมธานี ๑๓๑๘๐

๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน นางสาวลัดดาวัลย์ โลงนุช

ด้วยนางสาวขวัญชนก อยู่ศรี รหัสนักศึกษา ๖๒B๕๔๖๘๐๑๐๑ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ซึ่งอยู่ในระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ผลการจัดการเรียนรู้ แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย และความสามารถในการเขียนข้อความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณา จุ้ยทอง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ มีความจำเป็นต้องทำการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ให้แก่นักศึกษา ทั้งนี้ได้มอบหมายให้ นางสาวขวัญชนก อยู่ศรี เบอร์โทรศัพท์ ๐๘๐-๑๖๔๖๗๗๔ เป็นผู้ประสานงานโดยตรง บัณฑิตวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี และขอขอบคุณล่วงหน้า มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กันตฤทัย คลังพหล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ ๐-๒๕๒๙ ๑๖๓๘ ต่อ ๔๐๑, ๔๐๒, ๔๐๓

โทรสาร ๐-๒๕๒๙ ๑๖๓๘ ต่อ ๔๐๖

ภาคผนวก ข

การวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิชาภาษาไทย และแบบวัดความสามารถในการเขียนข้อความ

GRAD VRU

การวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้
เพื่อสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย

จุดประสงค์การเรียนรู้	ระดับ พฤติกรรม	ข้อสอบ
อธิบายความหมายและ หลักการเขียนแนะนำตนเองได้	ความจำ	1. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้องเกี่ยวกับหลักการเขียน แนะนำตนเอง ก. การเขียนแนะนำตนเอง เป็นการเขียน บอกเล่าข้อมูลเกี่ยวกับตัวของเราเอง หรือแนะนำ ตัวเองให้ผู้อื่นรู้จัก ข. การเขียนแนะนำตนเองต่อบุคคลที่ไม่รู้จัก ควรใช้ภาษาเป็นกันเอง ค. ควรเลือกใช้สำนวนภาษาที่เป็นทางการ และเรียบเรียงให้ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา ง. ควรพิจารณาจุดประสงค์ในการเขียน แนะนำตนเองให้ชัดเจน เพื่อให้การจัดเตรียม ข้อมูลสำหรับการเขียน ได้อย่างถูกต้อง
	ความเข้าใจ	2. ข้อมูลในข้อใดไม่จำเป็นต้องนำมาเขียนแนะนำ ตนเอง ก. ชื่อ-นามสกุล ข. ประวัติการศึกษา ค. เบอร์โทรศัพท์ของเพื่อน ง. วัน/เดือน/ปี เกิด
	การนำไปใช้	3. ถ้านักเรียนต้องการสมัครเป็นจิตอาสา สิ่งใดที่ นักเรียนควรเขียนเพิ่มไปในการแนะนำตนเอง ก. ความสามารถพิเศษ ข. ผลงานที่เคยช่วยเหลือสังคม ค. รางวัลเกียรติยศที่นักเรียนเคยได้รับ ง. ผลการเรียนทุกระดับชั้นของนักเรียน

จุดประสงค์การเรียนรู้	ระดับ พฤติกรรม	ข้อสอบ
	ความเข้าใจ	4. การเขียนเล่าเรื่องข้อใดตรงกับคำแนะนำตนเองให้เป็นที่รู้จักของคนอื่น <ul style="list-style-type: none"> ก. การเขียนเล่าเรื่องประสบการณ์ ข. การเขียนบอกเล่าชี้แจงข้อเท็จจริง ค. การเขียนเล่าเรื่องอัตชีวประวัติ ง. การเขียนเล่าเรื่องเชิงพรรณนา
อธิบายความหมายและหลักการเขียนแนะนำสถานที่ได้	ความจำ	5. ข้อใดกล่าวถึงหลักการเขียนแนะนำสถานที่ได้ถูกต้องที่สุด <ul style="list-style-type: none"> ก. การเขียนแนะนำสถานที่ จะมีการบรรยายในลักษณะที่เป็นการชักชวนให้ผู้อ่านเดินทางไปท่องเที่ยวยังสถานที่นั้น ๆ ข. การเขียนแนะนำสถานที่ ไม่จำเป็นต้องบอกรายละเอียดหรือข้อมูลพื้นฐานของสถานที่นั้น ๆ ค. การเขียนแนะนำสถานที่ ควรใช้ภาษาพูดมากกว่าภาษาเขียน เพราะจะได้เข้าใจง่าย ง. การเขียนแนะนำสถานที่ ควรเขียนข้อบกพร่องของสถานที่นั้นด้วย เพื่อให้ผู้อ่านได้เตรียมตัวเมื่อเดินทางไปถึง
	ความจำ	6. ข้อใดควรเป็นข้อมูลอันดับแรกในการเขียนแนะนำสถานที่ <ul style="list-style-type: none"> ก. สภาพแวดล้อม ข. สถานที่ตั้ง ค. ชื่อสถานที่ ง. ข้อเสนอแนะ

จุดประสงค์การเรียนรู้	ระดับ พฤติกรรม	ข้อสอบ
	การนำไปใช้	<p>7. แพรวาเดินทางไปเที่ยวเกาะล้านมาแล้ว 5 ครั้ง ทำให้แพรวามีความรู้เกี่ยวกับการเดินทาง การติดต่อที่พัก เลือกร้านอาหาร ร้านของฝาก แพรวาควรสร้างงานในข้อใดได้เหมาะสมที่สุด</p> <p>ก. เขียนเล่าประสบการณ์ ข. เขียนเล่าเรื่องประทับใจ ค. เขียนสารคดี หรือ เรื่องสั้น ง. เขียนแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว</p>
	ความเข้าใจ	<p>8. การเขียนแนะนำสถานที่ มีจุดมุ่งหมายในข้อใดสำคัญที่สุด</p> <p>ก. เพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่แก่ผู้อ่าน ข. เพื่อบอกเส้นทางของสถานที่นั้น ค. เพื่อเป็นการฝึกการเขียนบรรยาย ง. เพื่อโน้มน้าวใจผู้อ่าน</p>
อธิบายความหมายและหลักการเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้	ความจำ	<p>9. ข้อใดกล่าวถึงหลักการเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้ถูกต้อง</p> <p>ก. การเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ควรเขียนพาดพิงถึงผู้อื่น ข. ควรใช้ภาษาพูดในการเขียน เพื่อให้สื่อสารกับผู้อ่านได้รวดเร็ว ค. ผู้เขียนควรเลือกใช้ถ้อยคำที่สุภาพ หลีกเลี่ยงการใช้ถ้อยคำหรือข้อความที่มีความหมายแฝง ทำให้ตีความในแง่ลบ ง. สามารถเขียนวิพากษ์วิจารณ์ผู้อื่นได้ เพราะเป็นพื้นที่ส่วนตัว</p>

จุดประสงค์การเรียนรู้	ระดับ พฤติกรรม	ข้อสอบ
	ความจำ	10. ข้อใดไม่ใช่ช่องทางในการเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ก. อีเมล ข. เฟซบุ๊ก ค. ทวิตเตอร์ ง. จดหมาย
	การนำไปใช้	11. ข้อใดไม่ใช่แนวทางการใช้ภาษาเขียนข้อความผ่านเฟซบุ๊ก ก. หากเป็นเรื่องส่วนตัวควรใช้วิธีส่งข้อความทางช่องทางสนทนา ข. คิดให้รอบคอบทุกครั้งว่าสิ่งที่เขียน จะไม่ทำให้ผู้อื่นเข้าใจไปในทางที่ผิด ค. ควรส่งต่อจดหมายลูกโซ่ให้ผู้อื่นเพื่อคลายเครียด ง. หลีกเลี่ยงการวิพากษ์วิจารณ์ในด้านลบ
	ความเข้าใจ	12. ข้อใดไม่ใช่ประโยชน์ของการเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ก. เผยแพร่งานเขียนได้อย่างรวดเร็ว ข. เข้าถึงงานเขียนได้ง่ายขึ้น ค. เขียนโจมตีผู้อื่นได้รวดเร็ว ง. เขียนแสดงความคิดเห็นได้หลากหลาย
อธิบายความหมายและหลักการเขียนบรรยายประสบการณ์ได้	ความจำ	13. ข้อใดอธิบายความหมายของการเขียนบรรยายประสบการณ์ได้ไม่ถูกต้อง ก. การเขียนบรรยายประสบการณ์ เป็นการอธิบายเรื่องราวต่าง ๆ ตามลำดับเหตุการณ์ ข. การเขียนบรรยายประสบการณ์ เป็นการเขียนเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องและเกิดความรู้สึกคล้อยตามเรื่องราวที่ผู้เขียนต้องการเล่า

จุดประสงค์การเรียนรู้	ระดับ พฤติกรรม	ข้อสอบ
		<p>ค. การเขียนบรรยายประสบการณ์สามารถเขียนได้หลายรูปแบบ เช่น เรียงความ จดหมาย บันทึก</p> <p>ง. การเขียนบรรยายประสบการณ์ สามารถเขียนเรื่องที่แต่งขึ้นหรือสมมติขึ้นเองได้</p>
	ความจำ	<p>14. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้องเกี่ยวกับหลักการเขียนบรรยายประสบการณ์</p> <p>ก. ควรเรียงลำดับเหตุการณ์สลับไปมา เพื่อให้ผู้อ่านตื่นเต้น</p> <p>ข. ควรวางโครงเรื่องก่อนการเขียน</p> <p>ค. ควรเลือกประสบการณ์ที่ดีและน่าสนใจ</p> <p>ง. ควรใช้ภาษาเขียนบรรยายประสบการณ์อย่างมีศิลปะ</p>
	ความเข้าใจ	<p>15. บุคคลในข้อใดเลือกเรื่องในการเขียนบรรยายประสบการณ์ได้ไม่เหมาะสม</p> <p>ก. พิชชาเขียนบรรยายประสบการณ์เรื่อง “เที่ยวเมืองจีน”</p> <p>ข. รุ่งฤดีเขียนบรรยายประสบการณ์เรื่อง “ภูกระดึงในดวงใจ”</p> <p>ค. อินทิวราเขียนบรรยายประสบการณ์เรื่อง “วันแต่งงานของฉัน”</p> <p>ง. อลิษาเขียนบรรยายประสบการณ์เรื่อง “การเรียนที่ลุ่มเหลว”</p>

จุดประสงค์การเรียนรู้	ระดับ พฤติกรรม	ข้อสอบ
	ความเข้าใจ	16. ข้อใดบรรยายไม่เข้าพวก ก. เรานั่งแพลอยน้ำมาได้เจ็ดร้อยเมตรก็ถึง การเดินทางที่ระทึกใจ ข. ชาวบ้านที่ออกมาซักผ้าอยู่ทั้งสองฝั่งต่าง ก็โบกมือทักทายพวกเรา ค. แพลอยผ่านแก่งอันมีโขดหินกระจายเต็ม ลำน้ำที่มีกระแสน้ำเชี่ยว ง. ฝูงสีแดงที่เกิดจากล๊อบตกลงดินลูกรังฟุ้ง ตลบจนต้องไขผ้าปิดหน้า
อธิบายองค์ประกอบและ หลักการเขียนเรียงความได้	ความจำ	17. ข้อใดคือองค์ประกอบของการเขียน เรียงความ ตามลำดับ ก. หัวข้อ โครงเรื่อง เนื้อเรื่อง ข. ชื่อเรื่อง เนื้อเรื่อง สรุป ค. คำนำ เนื้อเรื่อง สรุป ง. โครงเรื่อง เนื้อเรื่อง สรุป
	ความเข้าใจ	18. ข้อความใดใช้เป็นคำนำของเรียงความได้ เหมาะสมที่สุด ก. นักวิจัยในปัจจุบันหาสาเหตุของโรค ต่าง ๆ โดยศึกษาจากพืชกันมากขึ้น ข. ปัจจุบันมนุษย์กำลังเข้าสู่ยุคข้อมูล ข่าวสารไม่ใช่ยุคอุตสาหกรรม ค. อาการของไข้หวัดที่เป็นกันมากขณะนี้ เกิดจากเชื้อไวรัสสายพันธุ์ใหม่ ง. ผู้ใหญ่ต้องรีบหาทางแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่ เหมาะสมของเยาวชนก่อนที่จะสายเกินแก้

จุดประสงค์การเรียนรู้	ระดับ พฤติกรรม	ข้อสอบ
	ความเข้าใจ	19. การเขียนเรียงความให้ได้ดีนั้น ควรใช้หลักในข้อใด ก. เขียนให้มีหลาย ๆ ย่อหน้า ข. ใช้ภาษาพูดเพื่อให้เข้าใจง่าย ค. พยายามเขียนให้มีความยาวมากที่สุดเท่าที่จะเขียนได้ ง. ใช้ภาษาให้ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา และเรียบเรียงถ้อยคำให้สละสลวย
	ความเข้าใจ	20. การวางโครงเรื่องก่อนเขียนเรียงความ มีประโยชน์อย่างไร ก. ช่วยกำหนดจุดประสงค์ของเรื่อง ข. ช่วยสร้างความเข้าใจในแต่ละย่อหน้า ค. ช่วยกำหนดขอบเขตในการเขียนแต่ละครั้ง ง. ช่วยให้เนื้อหามีเอกภาพและเสนอความคิดได้ตามลำดับ
อธิบายหลักการเขียนย่อความได้	ความเข้าใจ	21. ข้อใดไม่ใช่วิธีการย่อความ ก. อ่านเรื่องอย่างละเอียด ข. ใช้สำนวนภาษาของผู้ย่อ ค. เขียนคำนำการย่อความตามแบบ ง. เขียนชื่อเรื่องหรือไม่เขียนก็ได้

จุดประสงค์การเรียนรู้	ระดับ พฤติกรรม	ข้อสอบ
	ความเข้าใจ	22. ข้อใดเป็นวิธีการเขียนย่อความตามหลักเกณฑ์ ก. อ่านแล้วขีดเส้นใต้ใจความที่คิดว่าสำคัญ ข. อ่านทีละย่อหน้าแล้วเขียนเลขกำกับไว้ก่อน ลืม ค. อ่านให้เข้าใจแล้วเรียบเรียงใหม่ตามภาษาของผู้ย่อเอง ง. นำข้อความที่เลือกแล้วว่าสำคัญมาเขียนให้ติดต่อกันไปจนจบเรื่อง
	ความจำ	23. ถ้าต้องการย่อความ ควรเขียนย่อหน้าที่ 1 ตรงกับข้อใด ก. ย่อความจาก.....เรื่อง..... ของ.....ความว่า..... ข. ย่อความเรื่อง.....จาก..... ของ.....ความว่า..... ค. ย่อความของ.....เรื่อง..... จาก.....ความว่า..... ง. ย่อความเรื่อง.....ของ.....จาก..... ความว่า.....
	ความเข้าใจ	24. ข้อใดควรทำในการเรียบเรียงย่อความ ก. เรียงลำดับเรื่องตามแบบเรื่องเดิมเสมอ ข. เรียงให้กลับกันกับเรื่องเดิม ค. เรียงลำดับตามความพอใจของผู้ย่อ ง. เรียงให้สัมพันธ์ต่อเนื้อเรื่องกัน
อธิบายหลักการเขียนแสดงความคิดเห็นจากบทความได้	ความจำ	25. ข้อใดไม่ใช่ตามหลักการแสดงความคิดเห็น ก. การแสดงความคิดเห็นเพื่อตั้งข้อสังเกต ข. การแสดงความคิดเห็นเพื่อสนับสนุนข้อเท็จจริง

จุดประสงค์การเรียนรู้	ระดับ พฤติกรรม	ข้อสอบ
		<p>ค. การแสดงความคิดเห็นเพื่อโต้แย้งข้อเท็จจริง</p> <p>ง. การแสดงความคิดเห็นเพื่อโจมตี</p>
	ความเข้าใจ	<div data-bbox="890 629 1334 1032" style="border: 1px solid black; padding: 5px;"> <p>“สารอาหารในข้าวกล้องจะช่วยให้ร่างกายแข็งแรง และช่วยป้องกันโรคอ้วน ข้าวกล้องมีสารเส้นใยมากกว่าข้าวขาว 8 เท่า ข้าวกล้องจะช่วยดูดซับไขมันและน้ำตาลในอาหาร และขับออกมาเป็นกากอาหาร ทำให้ไขมันและน้ำตาลซึมเข้าสู่กระแสเลือดน้อยลง”</p> </div> <p>26. บุคคลในข้อใดแสดงความคิดเห็นได้สมเหตุสมผลตามประเด็นสำคัญของข้อความข้างต้น</p> <p>ก. พ่อบอกว่าการทำงานข้าวกล้องทุกวันจะช่วยให้กินขนมลดลง</p> <p>ข. แม่บอกว่าควรทานข้าวกล้องเพราะมีสีสันทานกว่าข้าวขาว</p> <p>ค. ตาบอกว่าการทำงานข้าวกล้องนอกจากจะทำให้ร่างกายแข็งแรงแล้วยังช่วยลดน้ำหนักได้อีกด้วย</p> <p>ง. ยายบอกว่าการทำงานข้าวกล้องหรือทานข้าวขาวก็มีประโยชน์เหมือนกัน</p>

จุดประสงค์การเรียนรู้	ระดับ พฤติกรรม	ข้อสอบ
	การนำไปใช้	<p>27. ข้อใดเป็นการเขียนแสดงความคิดเห็นที่เหมาะสม</p> <p>ก. กระทรวงศึกษาธิการควรยกเลิกระเบียบการแต่งกายชุดนักเรียน แล้วให้นักเรียนสามารถใส่เสื้อผ้าไปโรงเรียนได้อย่างอิสระ เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียน</p> <p>ข. ภาวะโลกร้อน อาจไม่ใช่สิ่งที่น่ากลัวอีกต่อไป หากมนุษย์ทุกคนปรับพฤติกรรมที่จะอยู่กับธรรมชาติได้อย่างพอเพียง พร้อมกับช่วยกันดูแลอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและใช้ทรัพยากรอย่างรู้คุณค่ามากที่สุด</p> <p>ค. อาหารไทยเป็นอาหารที่มีรสจัด ทำให้ชาวตะวันตกหลายประเทศไม่นิยมรับประทานอาหารไทย ดังนั้น นโยบายการนำครัวไทยสู่ครัวโลก จึงเป็นเพียงความฝันที่ไม่มีวันเป็นจริง</p> <p>ง. การพัฒนาประเทศในยุคปัจจุบัน ควรส่งเสริมให้ประชาชนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารมากขึ้น โดยถือเป็นวาระแห่งชาติที่จะกำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการแทนภาษาไทย</p>

จุดประสงค์การเรียนรู้	ระดับ พฤติกรรม	ข้อสอบ
อธิบายหลักการเขียนแสดง ความคิดเห็นจากข่าวได้	ความเข้าใจ	28. ข้อใดไม่ใช่แนวทางในการเขียนแสดง ความคิดเห็น <ul style="list-style-type: none"> ก. เขียนแสดงความคิดเห็นโดยไม่มีอคติ ข. ผู้เขียนต้องมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องที่ เขียน ค. เขียนแสดงข้อบกพร่องให้มากที่สุดเพื่อ จะได้ปรับปรุงแก้ไข ง. เขียนแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ ต่อผู้อ่าน
	ความเข้าใจ	29. บุคคลใดเขียนแสดงความคิดเห็นจากข่าวไม่ เหมาะสม <ul style="list-style-type: none"> ก. สัมภาษณ์ในเรื่องที่เขียน ข. แต่งโมเขียนเพื่อชักจูง เกลี่ยกลุ่มผู้อื่นให้ โจมตีข่าว ค. ม่นาวเขียนโดยใช้ข้อมูลในการนำเสนอ ได้ถูกต้อง ง. ่อ่งต้องการเขียนเพื่อให้การนำเสนอข่าวมี การปรับปรุง เปลี่ยนแปลงพัฒนาไปในทางที่ดี
	ความเข้าใจ	30. “การแสดงความคิดเห็นในเชิงติชมกับ เรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น” เรียกว่าเป็น ลักษณะการแสดงความคิดเห็นอย่างไร <ul style="list-style-type: none"> ก. การสนับสนุน ข. การโต้แย้งคัดค้าน ค. การวิพากษ์วิจารณ์ ง. การให้รายละเอียดเพิ่มเติม

จุดประสงค์การเรียนรู้	ระดับ พฤติกรรม	ข้อสอบ
อธิบายองค์ประกอบและ หลักการเขียนจดหมายส่วนตัว ได้	ความจำ	31. ถ้าต้องการเขียนจดหมายส่วนตัวถึงเพื่อน สนิท ควรใช้คำขึ้นอย่างไร ก. นฤมล เพื่อนรัก ข. เรียนคุณนฤมล ค. กราบเรียนคุณนฤมล ง. กราบสวัสดิ์คุณนฤมล
	ความจำ	32. ข้อใดจัดเป็นจดหมายส่วนตัว ก. จดหมายสอบถามการสมัครเรียน ข. จดหมายขอความอนุเคราะห์ใช้สนาม ค. จดหมายถึงพ่อและแม่ ง. จดหมายลูกโซ่
	ความจำ	33. ข้อใดเรียงลำดับองค์ประกอบของจดหมาย ส่วนตัวได้ถูกต้อง ก. วันที่, คำขึ้นต้น, คำลงท้าย, ที่อยู่, เนื้อหา ข. ที่อยู่, วันที่, คำขึ้นต้น, เนื้อหา, คำลงท้าย ค. คำขึ้นต้น, วันที่, เนื้อหา, ที่อยู่, คำลงท้าย ง. วันที่, คำขึ้นต้น, เนื้อหา, คำลงท้าย, ที่อยู่
	ความเข้าใจ	34. ในการเขียนจดหมายส่วนตัว เพราะเหตุใดจึง ต้องเขียนที่อยู่ของผู้เขียนไว้ด้วย ก. เพราะเป็นแบบฟอร์มบังคับ ข. เพราะเป็นตัวอย่างการเขียนจดหมาย ค. เพื่อให้ผู้รับตอบกลับได้ถูกต้อง ง. เพราะเป็นต้นฉบับที่ขาดไม่ได้

จุดประสงค์การเรียนรู้	ระดับ พฤติกรรม	ข้อสอบ
	ความเข้าใจ	35. จดหมายส่วนตัว ควรเน้นเรื่องใดมากที่สุด ก. แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ข. รักษาความสัมพันธ์ ค. ใช้ถ้อยคำเรียบง่าย ง. ใช้ถ้อยคำสุภาพ
อธิบายองค์ประกอบและ หลักการเขียนจดหมายกิจธุระ ได้	ความจำ	36. ข้อใดบอกลำดับหัวข้อในการเขียนจดหมาย กิจธุระได้ถูกต้อง ก. เรื่อง, วัน/เดือน/ปี, หัวจดหมาย ข. เรื่อง, คำขึ้นต้น, ข้อความ ค. เรื่อง, คำลงท้าย, สิ่งที่ส่งมาด้วย ง. เรื่อง, ถายมือชื่อ, ข้อความ
	ความจำ	37. ข้อใดเขียนวันที่ในการเขียนจดหมายกิจธุระ ได้ถูกต้อง ก. 5 ต.ค. 63 ข. 5 ต.ค. 2563 ค. 5 ตุลาคม 2563 ง. 5 ตุลาคม พ.ศ. 2563
	ความจำ	38. ข้อใดคือคำขึ้นต้น และคำลงท้ายในการเขียน จดหมายกิจธุระ ก. เรียน ด้วยความเคารพอย่างสูง ข. เรียน ขอแสดงความนับถือ ค. กราบเรียน ขอแสดงความนับถือ ง. กราบเรียน ด้วยความเคารพ

จุดประสงค์การเรียนรู้	ระดับ พฤติกรรม	ข้อสอบ
	การนำไปใช้	39. ข้อความใดที่ใช้ภาษาไม่สุภาพในการเขียน จดหมายกิจธุระ ก. ดิฉันสุขภาพแข็งแรงและพอใจในงานนี้ ข. กระผมมีวุฒิระดับปริญญาตรีสายงาน ไฟฟ้า ค. ดิฉันมีประสบการณ์ในการทำงานมาแล้ว 3 ปี ง. ใช้เวลาแค่แป๊บเดียว ผมก็สามารถพูดให้ คนอื่นเชื่อได้
	ความเข้าใจ	40. ข้อใดไม่ใช่ลักษณะการใช้ภาษาในจดหมาย กิจธุระ ก. สุภาพ ข. ชัดเจน ค. เป็นกันเอง ง. เข้าใจง่าย

GRAD VRU

ตารางการวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิชาภาษาไทย (แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ)

พฤติกรรม จุดประสงค์การเรียนรู้	ระดับพฤติกรรม			รวม (ข้อ)
	ความรู้ ความจำ (ข้อที่)	ความเข้าใจ (ข้อที่)	การนำไปใช้ (ข้อที่)	
1. อธิบายความหมายและหลักการเขียนแนะนำตนเองได้	1	2,4	3	4
2. อธิบายความหมายและหลักการเขียนแนะนำสถานที่ได้	5,6	8	7	4
3. อธิบายความหมายและหลักการเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้	9,10	12	11	4
4. อธิบายความหมายและหลักการเขียนบรรยายประสบการณ์ได้	13,14	15,16	-	4
5. อธิบายองค์ประกอบและหลักการเขียนเรียงความได้	17	18,19,20	-	4
6. อธิบายหลักการเขียนย่อความได้	23	21,22,24	-	4
7. อธิบายหลักการเขียนแสดงความคิดเห็นจากบทความได้	25	26	27	3
8. อธิบายหลักการเขียนแสดงความคิดเห็นจากบทความได้	-	28,30	29	3
9. อธิบายองค์ประกอบและหลักการเขียนจดหมายส่วนตัวได้	31,32,33	34,35	-	5
10. อธิบายองค์ประกอบและหลักการเขียนจดหมายกิจธุระได้	36,37,38	40	39	5
รวม	16	18	6	40

การวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อสร้างแบบวัดความสามารถในการเขียนสื่อความ

จุดประสงค์การเรียนรู้	ระดับ พฤติกรรม	ข้อสอบ
นักเรียนสามารถเขียนแนะนำตนเองได้ถูกต้อง	การนำไปใช้	1. ให้นักเรียนเขียนแนะนำตนเองให้ครูและเพื่อน รู้จัก ในกรณีที่นักเรียนได้เข้าศึกษาในโรงเรียนแห่งใหม่ ด้วยตัวบรรจงครึ่งบรรทัด พร้อมตั้งชื่อเรื่องให้เหมาะสม ความยาว 8-10 บรรทัด
	การนำไปใช้	2. ให้นักเรียนเขียนแนะนำตนเอง เพื่อใช้ประกอบการสมัครเรียน ด้วยตัวบรรจงครึ่งบรรทัด พร้อมตั้งชื่อเรื่องให้เหมาะสม ความยาว 8-10 บรรทัด
นักเรียนสามารถเขียนแนะนำสถานที่ได้ถูกต้อง	การนำไปใช้	3. ให้นักเรียนเขียนแนะนำสถานที่ ที่นักเรียนเคยเดินทางไป และประทับใจมากที่สุด ด้วยตัวบรรจงครึ่งบรรทัด พร้อมตั้งชื่อเรื่องให้เหมาะสม ความยาว 8-10 บรรทัด
	การนำไปใช้	4. ให้นักเรียนเขียนแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดปทุมธานีที่นักเรียนเคยเดินทางไปกับเพื่อนหรือครอบครัว ด้วยตัวบรรจงครึ่งบรรทัด พร้อมตั้งชื่อเรื่องให้เหมาะสม ความยาว 8-10 บรรทัด
นักเรียนสามารถเขียนบรรยายประสบการณ์ได้ถูกต้อง	การนำไปใช้	5. ให้นักเรียนเขียนบรรยายประสบการณ์เกี่ยวกับการไปทัศนศึกษา ด้วยตัวบรรจงครึ่งบรรทัด พร้อมตั้งชื่อเรื่องให้เหมาะสม ความยาว 8-10 บรรทัด
	การนำไปใช้	6. ให้นักเรียนเขียนบรรยายประสบการณ์เกี่ยวกับการเรียนออนไลน์ด้วยตัวบรรจงครึ่งบรรทัด พร้อมตั้งชื่อเรื่องให้เหมาะสม ความยาว 8-10 บรรทัด

จุดประสงค์การเรียนรู้	ระดับ พฤติกรรม	ข้อสอบ
นักเรียนสามารถเขียนแสดง ความคิดเห็นจากบทความได้ ถูกต้อง	การนำไปใช้	<p style="text-align: center;">การนอนหลับ</p> <p>เราใช้เวลาไปกับการนอนหลับถึง 1 ใน 3 ของเวลาทั้งหมด ดังนั้น จึงเป็นเรื่องสำคัญที่เราจะเรียนรู้ว่า มันเกิดอะไรขึ้นบ้างในช่วงเวลาที่เรานอนหลับ</p> <p>วิทยาศาสตร์ด้าน Neuroscience ทำให้เรารู้ว่า การนอนหลับไม่ใช่แค่ช่วงเวลาที่เราได้พักและฟื้นฟูร่างกาย แต่มันยังเติมพลังใจให้เราด้วย ช่วยพัฒนาการเรียนรู้และช่วยให้เราจดจำข้อมูลได้ดีขึ้น ทำให้เรามีภูมิคุ้มกันต้านต่อโรคซึมเศร้า และช่วยป้องกันไม่ให้เรารู้สึกเหนื่อยได้ด้วย</p> <p>ที่มา : https://minimore.com</p> <p>7. ให้นักเรียนเขียนแสดงความคิดเห็น ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับบทความข้างต้น ด้วยตัวบรรจงครึ่งบรรทัด พร้อมทั้งชื่อเรื่องให้เหมาะสม ความยาว 8-10 บรรทัด</p>
	การนำไปใช้	<p style="text-align: center;">ความสำคัญของการอ่าน</p> <p>การอ่าน ทำให้เราเข้าใจและเห็นใจ ความรู้สึกคนอื่น</p> <p>การอ่านนิยายทำให้ผู้อ่านเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นมากขึ้น นอกจากนั้นยังทำให้เปลี่ยนแปลงความคิดของผู้อ่านด้วยได้ด้วย</p> <p>การอ่าน ทำให้อายุยืน</p> <p>สำหรับคนที่บอกว่าไม่มีเวลาอ่านหนังสือคงต้องทบทวนความคิดใหม่แล้ว เพราะยิ่งเราอ่านหนังสือ เราก็มียังมีเวลามากขึ้น</p>

จุดประสงค์การเรียนรู้	ระดับ พฤติกรรม	ข้อสอบ
		<div data-bbox="850 439 1297 969" style="border: 1px solid black; padding: 5px;"> <p>ความสำคัญของการอ่าน (ต่อ) การอ่าน ช่วยลดความเครียด หาที่เงียบ ๆ แล้วหยิบหนังสือมาอ่าน แค่ 6 นาที ก็สามารถทำให้ลดอัตราการ เต้นของหัวใจและความตึงเครียดลงได้ การอ่าน ช่วยให้ชีวิตเปลี่ยนไปในทางที่ดี ขึ้น การอ่านหนังสือที่ช่วยให้เกิดการ เปลี่ยนแปลงเชิงบวกในชีวิต ที่ทำให้เรามี ความสุข มีแรงบันดาลใจ และช่วยผ่อนคลาย คลายความเครียดลงได้ ที่มา : https://minimore.com</p> </div> <p>8. ให้นักเรียนเขียนแสดงความคิดเห็น ในประเด็น ที่เกี่ยวข้องกับบทความข้างต้น ด้วยตัวบรรจงครึ่ง บรรทัด พร้อมทั้งชื่อเรื่องให้เหมาะสม ความยาว 8-10 บรรทัด</p>

GRAD VRU

ตารางการวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อสร้างแบบวัดความสามารถในการเขียนสื่อความ
(แบบอัตนัย จำนวน 8 ข้อ)

จุดประสงค์การเรียนรู้	รวม (ข้อ)
1. นักเรียนสามารถเขียนแนะนำตนเองได้ถูกต้อง	2
2. นักเรียนสามารถเขียนแนะนำสถานที่ได้ถูกต้อง	2
3. นักเรียนสามารถเขียนบรรยายประสบการณ์ได้ถูกต้อง	2
4. นักเรียนสามารถเขียนแสดงความคิดเห็นจากบทความได้ถูกต้อง	2
รวม	8

GRAD VRU

ภาคผนวก ค

การวิเคราะห์ค่า IOC ความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้
ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย
และแบบวัดความสามารถในการเขียนสื่อความ

GRAD VRU

ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ค่า IOC ความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้
ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
(แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ)

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5		
1	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
5	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
6	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
7	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
8	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
9	0	+1	+1	+1	+1	0.80	สอดคล้อง
10	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
11	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
12	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
13	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
14	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
15	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
16	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
17	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
18	0	+1	+1	+1	+1	0.80	สอดคล้อง
19	0	+1	+1	+1	+1	0.80	สอดคล้อง
20	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
21	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
22	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
23	0	+1	+1	+1	+1	0.80	สอดคล้อง
24	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5		
25	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
26	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
27	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
28	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
29	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
30	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
31	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
32	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
33	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
34	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
35	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
36	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
37	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
38	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
39	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
40	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

GRAD VRU

ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ค่า IOC ความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้
 ของแบบวัดความสามารถในการเขียนสื่อความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
 (แบบอัตนัย จำนวน 8 ข้อ)

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5		
1	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
5	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
6	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
7	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
8	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ALONGKORN RAJABHAT UNIVERSITY
 ในพระบรมราชูปถัมภ์
 GRAD VRU

ภาคผนวก ง

การวิเคราะห์ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น
ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย
และแบบวัดความสามารถในการเขียนสื่อความ

GRAD VRU

ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (D)
และค่าความเชื่อมั่น (KR - 20) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย

ข้อที่	ตัวเลือกที่ถูกต้อง	ค่าความยากง่าย (P)	ค่าอำนาจจำแนก (D)
1	ข.	0.71	0.45
2	ค.	0.71	0.50
3	ข.	0.76	0.60
4	ค.	0.76	0.57
5	ก.	0.62	0.44
6	ค.	0.71	0.58
7	ง.	0.52	0.51
8	ก.	0.62	0.49
9	ค.	0.71	0.52
10	ง.	0.71	0.50
11	ค.	0.71	0.49
12	ค.	0.71	0.49
13	ง.	0.71	0.44
14	ก.	0.76	0.52
15	ง.	0.71	0.52
16	ง.	0.62	0.50
17	ค.	0.52	0.47
18	ข.	0.71	0.49
19	ง.	0.71	0.48
20	ง.	0.57	0.55
21	ง.	0.38	0.57
22	ค.	0.67	0.44
23	ก.	0.76	0.62
24	ง.	0.38	0.51
25	ง.	0.76	0.66
26	ค.	0.71	0.48

ข้อที่	ตัวเลือกที่ถูกต้อง	ค่าความยากง่าย (P)	ค่าอำนาจจำแนก (D)
27	ข.	0.71	0.53
28	ค.	0.62	0.45
29	ข.	0.67	0.50
30	ค.	0.76	0.60
31	ก.	0.52	0.55
32	ค.	0.38	0.48
33	ข.	0.67	0.69
34	ค.	0.62	0.44
35	ข.	0.71	0.52
36	ข.	0.67	0.59
37	ค.	0.52	0.56
38	ข.	0.67	0.52
39	ง.	0.67	0.45
40	ค.	0.62	0.52

มีค่าความเชื่อมั่น (KR - 20) เท่ากับ 0.94

GRAD VRU

ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (P_E) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) จากสูตรของครอนบาค (Cronbach) ของแบบวัดความสามารถในการเขียนสื่อความ

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (P_E)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1	0.47	0.63
2	0.50	0.60
3	0.47	0.57
4	0.54	0.85
5	0.44	0.71
6	0.51	0.75
7	0.50	0.83
8	0.55	0.75

มีค่าความเชื่อมั่น โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) จากสูตรของครอนบาค (Cronbach) ของแบบทดสอบ เท่ากับ 0.98

GRAD VRU

ภาคผนวก จ
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย
และแบบวัดความสามารถในการเขียนสื่อความ

GRAD VRU

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจง แบบทดสอบฉบับนี้เป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลาในการทำแบบทดสอบ 1 ชั่วโมง คะแนนเต็ม 30 คะแนน ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว โดยทำเครื่องหมายกากบาท (X) ลงในช่อง ก ข ค หรือ ง ในกระดาษคำตอบให้ถูกต้อง

1. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้องเกี่ยวกับหลักการเขียนแนะนำตนเอง ก. การเขียนแนะนำตนเอง เป็นการเขียนบอกเล่าข้อมูลเกี่ยวกับตัวของเราเอง หรือแนะนำตัวเองให้ผู้อื่นรู้จัก ข. การเขียนแนะนำตนเองต่อบุคคลที่ไม่รู้จัก ควรใช้ภาษาเป็นกันเอง ค. ควรเลือกใช้สำนวนภาษาที่เป็นทางการ และเรียบเรียงให้ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา ง. ควรพิจารณาจุดประสงค์ในการเขียนแนะนำตนเองให้ชัดเจน เพื่อให้การจัดเตรียมข้อมูลสำหรับการเขียน ได้อย่างถูกต้อง	4. ข้อใดกล่าวถึงหลักการเขียนแนะนำสถานที่ได้ถูกต้องที่สุด ก. การเขียนแนะนำสถานที่ จะมีการบรรยายในลักษณะที่เป็นการชักชวนให้ผู้อ่านเดินทางไปท่องเที่ยวยังสถานที่นั้น ๆ ข. การเขียนแนะนำสถานที่ ไม่จำเป็นต้องบอกรายละเอียดหรือข้อมูลพื้นฐานของสถานที่นั้น ๆ ค. การเขียนแนะนำสถานที่ ควรใช้ภาษาพูดมากกว่าภาษาเขียน เพราะจะได้เข้าใจง่าย ง. การเขียนแนะนำสถานที่ ควรเขียนข้อบกพร่องของสถานที่นั้นด้วย เพื่อให้ผู้อ่านได้เตรียมตัวเมื่อเดินทางไปถึง
2. ข้อมูลในข้อใดไม่จำเป็นต้องนำมาเขียนแนะนำตนเอง ก. ชื่อ-นามสกุล ข. ประวัติการศึกษา ค. เบอร์โทรศัพท์ของเพื่อน ง. วัน/เดือน/ปี เกิด	5. ข้อใดควรเป็นข้อมูลอันดับแรกในการเขียนแนะนำสถานที่ ก. สภาพแวดล้อม ข. สถานที่ตั้ง ค. ชื่อสถานที่ ง. ข้อเสนอแนะ
3. ถ้านักเรียนต้องการสมัครเป็นจิตอาสา สิ่งใดที่นักเรียนควรเขียนเพิ่มไปในการแนะนำตนเอง ก. ความสามารถพิเศษ ข. ผลงานที่เคยช่วยเหลือสังคม ค. รางวัลเกียรติยศที่นักเรียนเคยได้รับ ง. ผลการเรียนรู้ระดับชั้นของนักเรียน	6. แพรวาทินเดินทางไปเที่ยวเกาะล้านมาแล้ว 5 ครั้ง ทำให้แพรวาทินมีความรู้เกี่ยวกับการเดินทาง การติดต่อที่พัก เลือกร้านอาหาร ร้านของฝาก แพรวาทินควรสร้างงานในข้อใดได้เหมาะสมที่สุด ก. เขียนเล่าประสบการณ์ ข. เขียนเล่าเรื่องประทับใจ

- ค. เขียนสารคดี หรือ เรื่องสั้น
- ง. เขียนแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว
7. ข้อใดกล่าวถึงหลักการเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้ถูกต้อง
- ก. การเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ควรเขียนพาดพิงถึงผู้อื่น
- ข. ควรใช้ภาษาพูดในการเขียน เพื่อให้สื่อสารกับผู้อ่านได้รวดเร็ว
- ค. ผู้เขียนควรเลือกใช้ถ้อยคำที่สุภาพ หลีกเลี่ยงการใช้ถ้อยคำหรือข้อความที่มีความหมายแฝง ทำให้ตีความในแง่ลบ
- ง. สามารถเขียนวิพากษ์วิจารณ์ผู้อื่นได้ เพราะเป็นพื้นที่ส่วนตัว
8. ข้อใดไม่ใช่ช่องทางในการเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์
- ก. อีเมล
- ข. เฟซบุ๊ก
- ค. ทวิตเตอร์
- ง. จดหมาย
9. ข้อใดไม่ใช่แนวทางการใช้ภาษาเขียนข้อความผ่านเฟซบุ๊ก
- ก. หากเป็นส่วนส่วนตัวควรใช้วิธีส่งข้อความทางช่องทางสนทนา
- ข. คิดให้รอบคอบทุกครั้งว่าสิ่งที่เขียน จะไม่ทำให้ผู้อื่นเข้าใจไปในทางที่ผิด
- ค. ควรส่งต่อจดหมายลูกโซ่ให้ผู้อื่นเพื่อคลายเครียด
- ง. หลีกเลี่ยงการวิพากษ์วิจารณ์ในด้านลบ
10. ข้อใดอธิบายความหมายของการเขียนบรรยายประสบการณ์ได้ไม่ถูกต้อง
- ก. การเขียนบรรยายประสบการณ์ เป็นการอธิบายเรื่องราวต่าง ๆ ตามลำดับเหตุการณ์
- ข. การเขียนบรรยายประสบการณ์ เป็นการเขียนเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องและเกิดความรู้สึกคล้อยตามเรื่องราวที่ผู้เขียนต้องการเล่า
- ค. การเขียนบรรยายประสบการณ์สามารถเขียนได้หลายรูปแบบ เช่น เรียงความ จดหมาย บันทึก
- ง. การเขียนบรรยายประสบการณ์สามารถเขียนเรื่องที่แต่งขึ้นหรือสมมติขึ้นเองได้
11. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้องเกี่ยวกับหลักการเขียนบรรยายประสบการณ์
- ก. ควรเรียงลำดับเหตุการณ์สลับไปมา เพื่อให้ผู้อ่านตื่นเต้น
- ข. ควรวางโครงเรื่องก่อนการเขียน
- ค. ควรเลือกประสบการณ์ที่ดีและน่าสนใจ
- ง. ควรใช้ภาษาเขียนบรรยายประสบการณ์อย่างมีศิลปะ
12. บุคคลในข้อใดเลือกเรื่องในการเขียนบรรยายประสบการณ์ได้ไม่เหมาะสม
- ก. พิษซาเขียนบรรยายประสบการณ์เรื่อง “เที่ยวเมืองจีน”
- ข. รุ่งฤดีเขียนบรรยายประสบการณ์เรื่อง “ภูกระดังในดวงใจ”
- ค. อินทิราเขียนบรรยายประสบการณ์เรื่อง “วันแต่งงานของฉัน”
- ง. อลิษาเขียนบรรยายประสบการณ์เรื่อง “การเรียนที่ล้มเหลว”

13. ข้อใดคือองค์ประกอบของการเขียน

เรียงความ ตามลำดับ

- ก. หัวข้อ โครงเรื่อง เนื้อเรื่อง
- ข. ชื่อเรื่อง เนื้อเรื่อง สรุป
- ค. คำนำ เนื้อเรื่อง สรุป
- ง. โครงเรื่อง เนื้อเรื่อง สรุป

14. ข้อความใดใช้เป็นคำนำของเรียงความได้

เหมาะสมที่สุด

- ก. นักวิจัยในปัจจุบันหาสาเหตุของโรคต่าง ๆ โดยศึกษาจากพืชกันมากขึ้น
- ข. ปัจจุบันมนุษย์กำลังเข้าสู่ยุคข้อมูลข่าวสารไม่ใช่ยุคอุตสาหกรรม
- ค. อาการของไข้หวัดที่เป็นกันมากขณะนี้เกิดจากเชื้อไวรัสสายพันธุ์ใหม่
- ง. ผู้ใหญ่ต้องรับมือทางแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของเยาวชนก่อนที่จะสายเกินแก้

15. การเขียนเรียงความให้ได้ดีนั้น ควรใช้หลักในข้อใด

- ก. เขียนให้มีหลาย ๆ ย่อหน้า
- ข. ใช้ภาษาพูดเพื่อให้เข้าใจง่าย
- ค. พยายามเขียนให้มีควมยาวมากที่สุดเท่าที่จะเขียนได้
- ง. ใช้ภาษาให้ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา และเรียงเรียงถ้อยคำให้สละสลวย

16. ข้อใดไม่ใช่วิธีการย่อความ

- ก. อ่านเรื่องอย่างละเอียด
- ข. ใช้สำนวนภาษาของผู้ย่อ
- ค. เขียนคำนำการย่อความตามแบบ
- ง. เขียนชื่อเรื่องหรือไม่เขียนก็ได้

17. ข้อใดเป็นวิธีการเขียนย่อความตาม

หลักเกณฑ์

- ก. อ่านแล้วขีดเส้นใต้ใจความที่คิดว่าสำคัญ
- ข. อ่านทีละย่อหน้าแล้วเขียนเลขกำกับไว้

กันลึ้ม

ค. อ่านให้เข้าใจแล้วเรียบเรียงใหม่ตามภาษาของผู้ย่อเอง

ง. นำข้อความที่เลือกแล้วว่าสำคัญมาเขียนให้ติดต่อกันไปจนจบเรื่อง

18. ถ้าต้องการย่อความ ควรเขียนย่อหน้าที่ 1 ตรงกับข้อใด

ก. ย่อความจาก.....เรื่อง.....

ของ.....ความว่า.....

ข. ย่อความเรื่อง.....จาก.....

ของ.....ความว่า.....

ค. ย่อความของ.....เรื่อง.....

จาก.....ความว่า.....

ง. ย่อความเรื่อง.....ของ.....จาก

.....ความว่า.....

19. ข้อใดไม่ใช่ตามหลักการแสดงความคิดเห็น

- ก. การแสดงความคิดเห็นเพื่อตั้งข้อสังเกต
- ข. การแสดงความคิดเห็นเพื่อสนับสนุนข้อเท็จจริง
- ค. การแสดงความคิดเห็นเพื่อโต้แย้งข้อเท็จจริง

ข้อเท็จจริง

ง. การแสดงความคิดเห็นเพื่อโจมตี

20.

“สารอาหารในข้าวกล้องจะช่วยให้ร่างกายแข็งแรง และช่วยป้องกันโรคอ้วน ข้าวกล้องมีสารเส้นใยมากกว่าข้าวขาว 8 เท่า ข้าวกล้องจะช่วยดูดซับไขมันและน้ำตาลในอาหาร และขับออกมาเป็นกากอาหาร ทำให้ไขมันและน้ำตาลซึมเข้าสู่กระแสเลือดน้อยลง”

บุคคลในข้อใดแสดงความคิดเห็นได้สมเหตุสมผลตามประเด็นสำคัญของข้อความข้างต้น

- ก. พ่อบอกว่าการทำงานข้าวกล้องทุกวันจะช่วยให้กินขนมน้อยลง
- ข. แม่บอกว่าควรทานข้าวกล้องเพราะมีสีสันทานกว่าข้าวขาว
- ค. ตาบอกว่าการทำงานข้าวกล้องนอกจากจะทำให้ร่างกายแข็งแรงแล้วยังช่วยลดน้ำหนักได้อีกด้วย
- ง. ยายบอกว่าการทำงานข้าวกล้องหรือทานข้าวขาวก็มีประโยชน์เหมือนกัน

21. ข้อใดเป็นการเขียนแสดงความคิดเห็นที่เหมาะสม

ก. กระทรวงศึกษาธิการควรยกเลิกระเบียบการแต่งกายชุดนักเรียน แล้วให้นักเรียนสามารถใส่เสื้อผ้าไปโรงเรียนได้อย่างอิสระ เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียน

ข. ภาวะโลกร้อน อาจไม่ใช่สิ่งที่น่ากลัวอีกต่อไป หากมนุษย์ทุกคนปรับพฤติกรรมที่จะอยู่กับธรรมชาติได้อย่างพอเพียง พร้อมกับช่วยกัน

ดูแลอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและใช้ทรัพยากรอย่างรู้คุณค่ามากที่สุด

ค. อาหารไทยเป็นอาหารที่มีรสจัด ทำให้ชาวตะวันตกหลายประเทศไม่นิยมรับประทานอาหารไทย ดังนั้น นโยบายการนำครัวไทยสู่ครัวโลก จึงเป็นเพียงความฝันที่ไม่มีวันเป็นจริง

ง. การพัฒนาประเทศในยุคปัจจุบัน ควรส่งเสริมให้ประชาชนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารมากขึ้น โดยถือเป็นวาระแห่งชาติที่จะกำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการแทนภาษาไทย

22. ข้อใดไม่ใช่แนวทางในการเขียนแสดง

ความคิดเห็น

- ก. เขียนแสดงความคิดเห็นโดยไม่มีอคติ
- ข. ผู้เขียนต้องมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องที่เขียน
- ค. เขียนแสดงข้อบกพร่องให้มากที่สุดเพื่อจะได้ปรับปรุงแก้ไข

ง. เขียนแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อ่าน

23. บุคคลใดเขียนแสดงความคิดเห็นจากข่าวไม่เหมาะสม

- ก. สัมไม่มีอคติในเรื่องที่เขียน
- ข. แต่งโม้เขียนเพื่อชกแจง เกลี้ยกล่อมผู้อื่นให้โจมตีข่าว

ค. มະนาวเขียนโดยใช้ข้อมูลในการนำเสนอได้ถูกต้อง

ง. อุ่นงั้นต้องการเขียนเพื่อให้การนำเสนอข่าวมีการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงพัฒนาไปในทางที่ดี

24. “การแสดงความคิดเห็นในเชิงติชมกับเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น” เรียกว่าเป็นลักษณะการแสดงความคิดเห็นอย่างไร
- การสนับสนุน
 - การโต้แย้งคัดค้าน
 - การวิพากษ์วิจารณ์
 - การให้รายละเอียดเพิ่มเติม
25. ถ้าต้องการเขียนจดหมายส่วนตัวถึงเพื่อนสนิท ควรใช้คำขึ้นอย่างไร
- นถุมล เพื่อนรัก
 - เรียนคุณนถุมล
 - กราบเรียนคุณนถุมล
 - กราบสวัสดิคุณนถุมล
26. ข้อใดจัดเป็นจดหมายส่วนตัว
- จดหมายสอบถามการสมัครเรียน
 - จดหมายขอความอนุเคราะห์ใช้สนาม
 - จดหมายถึงพ่อและแม่
 - จดหมายลูกโซ่
27. ข้อใดเรียงลำดับองค์ประกอบของจดหมายส่วนตัวได้ถูกต้อง
- วันที่, คำขึ้นต้น, คำลงท้าย, ที่อยู่, เนื้อหา
 - ที่อยู่, วันที่, คำขึ้นต้น, เนื้อหา, คำลงท้าย
 - คำขึ้นต้น, วันที่, เนื้อหา, ที่อยู่, คำลงท้าย
 - วันที่, คำขึ้นต้น, เนื้อหา, คำลงท้าย, ที่อยู่
28. ข้อใดบอกลำดับหัวข้อในการเขียนจดหมายกิจธุระได้ถูกต้อง
- เรื่อง, วัน/เดือน/ปี, หัวจดหมาย
 - เรื่อง, คำขึ้นต้น, ข้อความ
 - เรื่อง, คำลงท้าย, สิ่งที่ส่งมาด้วย
 - เรื่อง, ลายมือชื่อ, ข้อความ
29. ข้อใดเขียนวันที่ในการเขียนจดหมายกิจธุระได้ถูกต้อง
- 5 ต.ค. 63
 - 5 ต.ค. 2563
 - 5 ตุลาคม 2563
 - 5 ตุลาคม พ.ศ. 2563
30. ข้อใดคือคำขึ้นต้น และคำลงท้ายในการเขียนจดหมายกิจธุระ
- เรียน ด้วยความเคารพอย่างสูง
 - เรียน ขอแสดงความนับถือ
 - กราบเรียน ขอแสดงความนับถือ
 - กราบเรียน ด้วยความเคารพ

แบบวัดความสามารถในการเขียนข้อความ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจง แบบทดสอบฉบับนี้เป็นแบบทดสอบอัตนัยแบบเขียนตอบ จำนวน 4 ข้อ ใช้เวลาในการทำแบบทดสอบ 1 ชั่วโมง คะแนนเต็ม 60 คะแนน ให้นักเรียนเขียนแสดงความรู้ ความคิด ตามหลักการเขียนสื่อความให้ถูกต้องและชัดเจน

1. ให้นักเรียนเขียนแนะนำตนเองให้ครูและเพื่อนรู้จัก ในกรณีที่นักเรียนได้เข้าศึกษาในโรงเรียนแห่งใหม่ ด้วยตัวบรรจงครึ่งบรรทัด พร้อมตั้งชื่อเรื่องให้เหมาะสม ความยาว 8-10 บรรทัด (15 คะแนน)

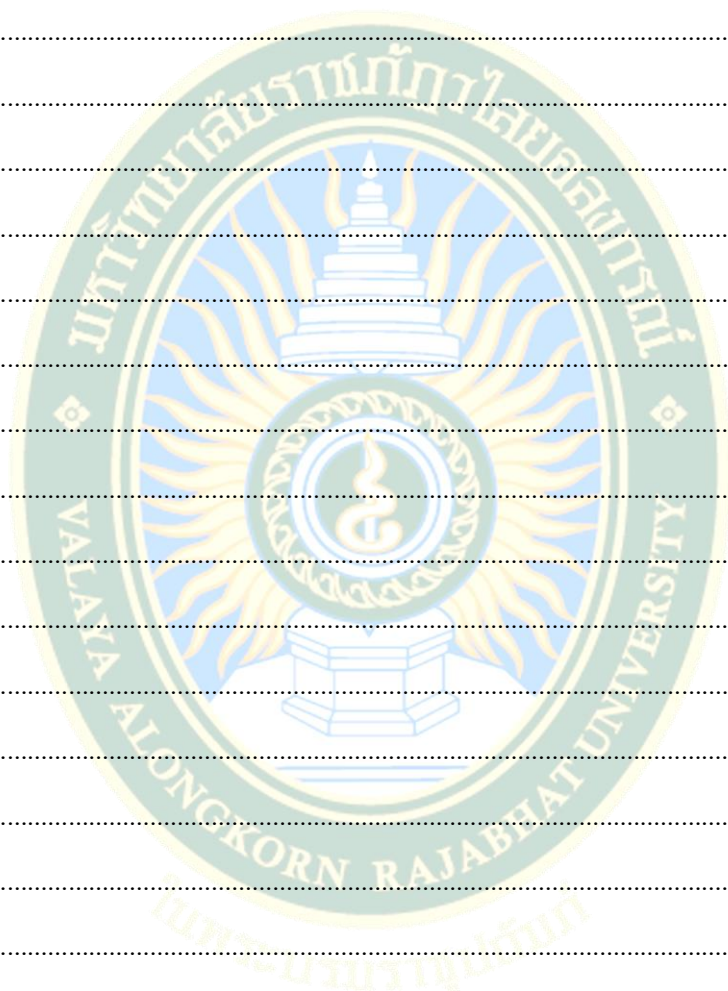
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

2. ให้นักเรียนเขียนแนะนำสถานที่ ที่นักเรียนเคยเดินทางไป และประทับใจมากที่สุด ด้วยตัวบรรจงครึ่งบรรทัด พร้อมตั้งชื่อเรื่องให้เหมาะสม ความยาว 8-10 บรรทัด (15 คะแนน)

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

GRAD VRU

3. ให้นักเรียนเขียนบรรยายประสบการณ์เกี่ยวกับการไปทัศนศึกษา ด้วยตัวบรรจงครึ่งบรรทัด พร้อมตั้งชื่อเรื่องให้เหมาะสม ความยาว 8-10 บรรทัด (15 คะแนน)

GRAD VRU

ความสำคัญของการอ่าน

การอ่าน ทำให้เราเข้าใจและเห็นใจความรู้สึกคนอื่น

การอ่านนิยายทำให้ผู้อ่านเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นมากขึ้น นอกจากนี้ยังทำให้เปลี่ยนแปลงความคิดของผู้อ่านด้วยได้ด้วย

การอ่าน ทำให้อายุยืน

สำหรับคนที่บอกว่าไม่มีเวลาอ่านหนังสือคงต้องทบทวนความคิดใหม่แล้ว เพราะยิ่งเราอ่านหนังสือ เราก็ยังมีเวลามากขึ้น

การอ่าน ช่วยลดความเครียด

หาที่เงียบ ๆ แล้วหยิบหนังสือมาอ่านแค่ 6 นาที ก็สามารทำให้ลดอัตราการเต้นของหัวใจและความตึงเครียดลงได้

การอ่าน ช่วยให้ชีวิตเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น

การอ่านหนังสือที่ช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงบวกในชีวิต ที่ทำให้เรามีความสุข มีแรงบันดาลใจ และช่วยผ่อนคลายความเครียดลงได้

ที่มา : <https://minimore.com>

4. ให้นักเรียนเขียนแสดงความคิดเห็น ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับบทความข้างต้น ด้วยตัวบรรจงครึ่งบรรทัด พร้อมทั้งตั้งชื่อเรื่องให้เหมาะสม ความยาว 8-10 บรรทัด (15 คะแนน)

GRAD VRU

เกณฑ์การประเมินความสามารถในการเขียนสื่อความ

ประเด็นการประเมิน	ระดับคะแนน			
	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
1. การตั้งชื่อเรื่อง (2 คะแนน) 1.1 ชื่อเรื่องน่าสนใจ มีคำที่สื่อความหมายที่ตรงหรือสอดคล้องกับประเด็นที่กำหนด 1.2 ใช้คำ วลี ประโยคหรือข้อความถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา			ตั้งชื่อเรื่อง ได้ตาม เกณฑ์ครบ 2 ข้อ	ตั้งชื่อเรื่อง ได้ตาม 1 ข้อ
2. เนื้อหาและการลำดับใจความ (4 คะแนน) 2.1 ลำดับความคิดอย่างต่อเนื่อง 2.2 นำเสนอเนื้อหาตรงตามประเด็นที่กำหนด 2.3 เนื้อหามีความสัมพันธ์กับประเด็นที่กำหนด 2.4 ใจความชัดเจน ลำดับเหตุการณ์สมเหตุสมผล	เขียนเนื้อหา และการ ลำดับ ใจความ สำคัญตาม เกณฑ์ ครบ 4 ข้อ	เขียนเนื้อหา และการ ลำดับ ใจความ สำคัญตาม เกณฑ์ 3 ข้อ	เขียนเนื้อหา และการ ลำดับ ใจความ สำคัญตาม เกณฑ์ 2 ข้อ	เขียนเนื้อหา และการ ลำดับ ใจความ สำคัญตาม เกณฑ์ 1 ข้อ
3. การใช้ภาษา (3 คะแนน) 3.1 เขียนสื่อความเป็นประโยคได้ถูกต้อง 3.2 เลือกใช้คำได้ถูกต้องและสละสลวย 3.3 เขียนเว้นวรรคตอนได้ถูกต้องและไม่เขียนฉีกคำ			ใช้ภาษาได้ ตามเกณฑ์ ครบ 3 ข้อ	ใช้ภาษาได้ ตามเกณฑ์ 2 ข้อ
4. การเขียนสะกดคำ (3 คะแนน) (เขียนผิดซ้ำ นับเป็น 1 คำ)			เขียนถูกต้อง ทุกคำ	เขียนผิด 1-2 คำ
				เขียนผิด 3 คำ ขึ้นไป

ประเด็นการประเมิน	ระดับคะแนน			
	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
5. ความเป็นระเบียบเรียบร้อย (3 คะแนน) 5.1 เขียนตัวหนังสือได้ชัดเจน อ่านง่าย 5.2 สะอาดเรียบร้อย 5.3 เขียนครบตามจำนวนบรรทัด ที่กำหนด		เขียนได้ตาม เกณฑ์ ครบ 3 ข้อ	เขียนได้ตาม เกณฑ์ 2 ข้อ	เขียนได้ตาม เกณฑ์ 1 ข้อ

GRAD VRU

ภาคผนวก ฉ

ตารางแสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย
และคะแนนความสามารถในการเขียนสื่อความ

GRAD VRU

ตารางแสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC

เลขที่	คะแนนเต็ม 30 คะแนน	เลขที่	คะแนนเต็ม 30 คะแนน
1	21	16	23
2	25	17	23
3	22	18	22
4	21	19	22
5	21	20	23
6	22	21	22
7	21	22	26
8	21	23	22
9	22	24	23
10	24	25	21
11	25	26	27
12	27	27	25
13	23	28	22
14	22	29	25
15	21	30	26
		คะแนนรวม	690
		คะแนนเฉลี่ย	23
		ค่า S.D.	1.89

ตารางแสดงคะแนนความสามารถในการเขียนสื่อความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC

เลขที่	ก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้ (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)	หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)
1	12	22
2	16	25
3	11	23
4	10	21
5	12	22
6	13	25
7	12	21
8	9	21
9	14	26
10	15	24
11	17	27
12	16	25
13	14	22
14	15	23
15	10	21
16	11	22
17	9	21
18	8	21
19	17	25
20	15	23
21	10	21

เลขที่	ก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้ (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)	หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)
22	15	27
23	12	24
24	11	23
25	9	21
26	14	26
27	11	21
28	9	22
29	14	24
30	12	26
คะแนนรวม	373	695
คะแนนเฉลี่ย	12.43	23.17
ค่า S.D.	2.60	2.02

GRAD VRU

ภาคผนวก ข

การวิเคราะห์ค่าความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้
ตามมาตรวัดของลิเคิร์ต (Likert scale)

GRAD VRU

ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตารางผลการประเมิน
ความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับ
เทคนิค CIRC ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ความสอดคล้องมากที่สุด

ข้อที่	รายการประเมินของแผนการจัดการเรียนรู้	ระดับการประเมิน		
		ค่าเฉลี่ย	S.D.	ผลการประเมิน
1	องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้มีความชัดเจนและครบถ้วน	4.80	0.40	สอดคล้องมากที่สุด
2	ตัวชี้วัดสอดคล้องกับเนื้อหา	4.80	0.40	สอดคล้องมากที่สุด
3	สาระสำคัญสอดคล้องกับเนื้อหา	4.60	0.49	สอดคล้องมากที่สุด
4	สาระการเรียนรู้มีความถูกต้อง ชัดเจน เหมาะสมกับระดับชั้น	4.80	0.40	สอดคล้องมากที่สุด
5	การจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับเทคนิค CIRC ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มี 5 ขั้นตอน ดังนี้			
	5.1 ชี้นำเสนอบทเรียน	4.80	0.40	สอดคล้องมากที่สุด
	5.2 ชี้นำแบ่งกลุ่มแลกเปลี่ยนเรียนรู้	4.80	0.40	สอดคล้องมากที่สุด
	5.3 ชี้นำร่างงานเขียนและเขียนงาน	4.80	0.40	สอดคล้องมากที่สุด
	5.4 ชี้นำอ่านทบทวนและแก้ไขงานเขียน	4.80	0.40	สอดคล้องมากที่สุด
	5.5 ชี้นำเสนองานเขียนและประเมินผล	4.60	0.49	สอดคล้องมากที่สุด
6	สื่อ/แหล่งการเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.60	0.49	สอดคล้องมากที่สุด
7	มีการวัดผลและประเมินผลตรงตามเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้	4.60	0.49	สอดคล้องมากที่สุด
8	กำหนดเกณฑ์การประเมินชัดเจนเข้าใจง่าย	4.80	0.40	สอดคล้องมากที่สุด

ภาคผนวก ซ

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการ
ร่วมกับเทคนิค CIRC ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

GRAD VRU

แผนการจัดการเรียนรู้

แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC

รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท 21101

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

เรื่อง การเขียนแนะนำสถานที่

เวลาเรียน 2 ชั่วโมง

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ครูผู้สอน นางสาวขวัญชนก อยู่ศรี

1. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ตัวชี้วัด

ท 2.1 ม.1/2 เขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำถูกต้องชัดเจน เหมาะสม และสละสลวย

3. สาระสำคัญ

การเขียนแนะนำสถานที่ หมายถึง การเขียนบรรยายประเภทหนึ่ง ที่มีการบรรยายถึงลักษณะ รูปทรง สภาพแวดล้อม และรายละเอียดต่าง ๆ ของสถานที่ เพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่แก่ผู้อ่าน หากเป็นสถานที่ท่องเที่ยว การเขียนแนะนำสถานที่จะมีการบรรยายถึงสถานที่ในลักษณะที่เป็น การชักชวนให้ผู้อ่านเดินทางไปท่องเที่ยวยังสถานที่นั้น ๆ ด้วย

4. สาระการเรียนรู้

การเขียนแนะนำสถานที่

5. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอธิบายความหมายและหลักการเขียนแนะนำสถานที่ได้ (K)
2. นักเรียนสามารถเขียนแนะนำสถานที่ได้ถูกต้อง (P)
3. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำงานเป็นกลุ่ม (A)

6. กระบวนการจัดการเรียนรู้

(ชั่วโมงที่ 1)

ขั้นที่ 1 ชี้นำเสนอบทเรียน

- 1.1 นักเรียนชมคลิปวิดีโอ เรื่อง อยุธยา มรดกโลกริมสายน้ำ และตอบคำถาม ดังนี้
 - วิดีโอเรื่อง อยุธยา มรดกโลกริมสายน้ำ มีจุดมุ่งหมายเพื่ออะไร
 - นักเรียนได้รับข้อมูลอะไรบ้างจากการชมคลิปวิดีโอ เรื่อง อยุธยา มรดกโลกริมสายน้ำ

- 1.2 ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับเนื้อหาสาระและการเขียนแนะนำสถานที่จากการ

ชมคลิปวิดีโอ เรื่อง อยุธยา มรดกโลกริมสายน้ำ

1.3 นักเรียนศึกษาความหมายและวิธีการเขียนแนะนำสถานที่จากใบงานที่ 2 เรื่อง การเขียนแนะนำสถานที่ เพื่อเป็นแนวทางในการเขียนของตนเอง

ขั้นที่ 2 ขั้นแบ่งกลุ่มแลกเปลี่ยนเรียนรู้

2.1 นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน โดยครูจะคละนักเรียนที่เรียนเก่ง 2 คน และเรียนอ่อน 2 คน

2.2 นักเรียนภายในกลุ่ม 4 คน ให้นักเรียนที่เรียนเก่งสูงจับคู่กับนักเรียนที่เรียนอ่อน ศึกษาวิธีการเขียนแนะนำสถานที่จากใบความรู้ที่ 2 เรื่อง การเขียนแนะนำสถานที่

2.3 นักเรียนแต่ละคู่กลับมารวมกับกลุ่มเดิม 4 คน และร่วมกันสรุปองค์ความรู้ที่ได้ศึกษา

ขั้นที่ 3 ขั้นร่างงานเขียนและเขียนงาน

3.1 นักเรียนแต่ละกลุ่มนำความรู้เกี่ยวกับการเขียนแนะนำสถานที่ที่ได้จากการสรุปมาเขียนร่างลงในกระดาษของตนเอง

3.2 นักเรียนทุกคนในกลุ่มนำงานที่ร่างไว้มาเขียนลงในใบงานที่ 2 เรื่อง การเขียนแนะนำสถานที่ โดยสามารถปรึกษากันภายในกลุ่มได้

(ชั่วโมงที่ 2)

ขั้นที่ 4 ขั้นอ่านบททวนและแก้ไขงานเขียน

4.1 นักเรียนนำงานเขียนแนะนำสถานที่จากชั่วโมงที่ 1 มาอ่านบททวนเพื่อหาข้อผิดพลาด เช่น การสะกดคำ การเรียงเรียงประโยค ความสอดคล้องของเนื้อหา

4.2 นักเรียนนำงานเขียนให้เพื่อนในกลุ่มและครูช่วยอ่านเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง

4.3 นักเรียนนำข้อผิดพลาดที่พบจากการอ่านบททวนมาปรับปรุงแก้ไขงานให้ถูกต้อง

ขั้นที่ 5 ขั้นนำเสนองานเขียนและประเมินผล

5.1 นักเรียนแต่ละกลุ่มคัดเลือกงานเขียนที่สมบูรณ์ที่สุดมาเขียนลงในกระดาษชาร์ท และวาดภาพประกอบ พร้อมนำเสนอร่วมกันเป็นกลุ่มหน้าชั้นเรียน

5.2 นักเรียนซักถามเพิ่มเติม และร่วมกันสรุปบทเรียน

5.3 ครูตรวจและประเมินใบงานที่ 2 เรื่อง การเขียนแนะนำสถานที่ และผลงานในกระดาษชาร์ท โดยให้คะแนนเป็นรายบุคคล และนำคะแนนที่ได้มารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม

7. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานภาษาไทย วิวิธภาษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
2. ใบความรู้ เรื่อง การเขียนแนะนำสถานที่
3. คลิปวิดีโอ เรื่อง อยุธยา มรดกโลกริมสายน้ำ
4. แหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเขียนแนะนำสถานที่ เช่น เว็บไซต์ ห้องสมุดโรงเรียน ฯลฯ

8. กระบวนการวัดและประเมินผล

ชิ้นงาน/ภาระงาน

ใบงานที่ 2 เรื่อง การเขียนแนะนำสถานที่

กระบวนการวัดและประเมินผล

สิ่งที่วัด	วิธีการ/เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมิน
1. อธิบายความหมายและหลักการเขียนแนะนำสถานที่ได้	สังเกต/แบบสังเกตพฤติกรรม การเรียนรู้	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์
2. เขียนแนะนำสถานที่ได้ถูกต้อง	ตรวจผลงาน/แบบประเมิน การเขียนแนะนำสถานที่	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 หรือระดับดีขึ้นไป
3. ความมุ่งมั่นในการทำงานเป็นกลุ่ม	สังเกต/แบบสังเกตพฤติกรรม การทำงานเป็นกลุ่ม	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์

GRAD VRU

แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียน

คำชี้แจง : ให้ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในระหว่างเรียน แล้วขีด ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

ลำดับ ที่	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรม/ระดับคะแนน																		
		ความสนใจใน การทำ กิจกรรม			การมีส่วนร่วม ในการ แสดงความ คิดเห็น			การตอบ คำถาม			การยอมรับ ฟังความ คิดเห็น ผู้อื่น			ทำงาน ตามที่ ได้รับ มอบหมาย			รวม			
		3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1				

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวขวัญชนก อยู่ศรี)

...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

- ระดับ 3 หมายถึง มีพฤติกรรมในระดับ ดี
 ระดับ 2 หมายถึง มีพฤติกรรมในระดับ ปานกลาง
 ระดับ 1 หมายถึง มีพฤติกรรมในระดับ ปรับปรุง

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ	
ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
13 - 15	ดี
9 - 12	ปานกลาง
ต่ำกว่า 9	ปรับปรุง

เกณฑ์การประเมินการเขียนแนะนำสถานที่

ประเด็นการประเมิน	ระดับคะแนน			
	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
1. การตั้งชื่อเรื่อง (2 คะแนน) 1.1 ชื่อเรื่องน่าสนใจ มีคำที่สื่อความหมายที่ตรงหรือสอดคล้องกับประเด็นที่กำหนด 1.2 ใช้คำ วลี ประโยคหรือข้อความถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา			ตั้งชื่อเรื่อง ได้ตาม เกณฑ์ครบ 2 ข้อ	ตั้งชื่อเรื่อง ได้ตาม 1 ข้อ
2. เนื้อหาและการลำดับใจความ (4 คะแนน) 2.1 ลำดับความคิดอย่างต่อเนื่อง 2.2 นำเสนอเนื้อหาตรงตามประเด็นที่กำหนด 2.3 เนื้อหามีความสัมพันธ์กับประเด็นที่กำหนด 2.4 ใจความชัดเจน ลำดับเหตุการณ์สมเหตุสมผล	เขียนเนื้อหา และการ ลำดับ ใจความ สำคัญตาม เกณฑ์ ครบ 4 ข้อ	เขียนเนื้อหา และการ ลำดับ ใจความ สำคัญตาม เกณฑ์ 3 ข้อ	เขียนเนื้อหา และการ ลำดับ ใจความ สำคัญตาม เกณฑ์ 2 ข้อ	เขียนเนื้อหา และการ ลำดับ ใจความ สำคัญตาม เกณฑ์ 1 ข้อ
3. การใช้ภาษา (3 คะแนน) 3.1 เขียนสื่อความเป็นประโยคได้ถูกต้อง 3.2 เลือกใช้คำได้ถูกต้องและสละสลวย 3.3 เขียนเว้นวรรคตอนได้ถูกต้องและไม่เขียนฉีกคำ			ใช้ภาษาได้ ตามเกณฑ์ ครบ 3 ข้อ	ใช้ภาษาได้ ตามเกณฑ์ 2 ข้อ
4. การเขียนสะกดคำ (3 คะแนน) (เขียนผิดซ้ำ นับเป็น 1 คำ)			เขียนถูกต้อง ทุกคำ	เขียนผิด 1-2 คำ
				เขียนผิด 3 คำ ขึ้นไป

ประเด็นการประเมิน	ระดับคะแนน			
	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
5. ความเป็นระเบียบเรียบร้อย (3 คะแนน) 5.1 เขียนตัวหนังสือได้ชัดเจน อ่านง่าย 5.2 สะอาดเรียบร้อย 5.3 เขียนครบตามจำนวนบรรทัด ที่กำหนด		เขียนได้ตาม เกณฑ์ ครบ 3 ข้อ	เขียนได้ตาม เกณฑ์ 2 ข้อ	เขียนได้ตาม เกณฑ์ 1 ข้อ

GRAD VRU

แบบประเมินการเขียนแนะนำสถานที่

คำชี้แจง : ให้ผู้สอนประเมินการเขียนของนักเรียนในระหว่างเรียน แล้วขีด ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

ที่	ชื่อ-นามสกุล	การตั้งชื่อเรื่อง		เนื้อหาและการลำดับใจความ				การใช้ภาษา			การเขียนสะกดคำ			ความเป็นระเบียบเรียบร้อย			รวม	
		2	1	4	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1		

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวขวัญชนก อยู่ศรี)

...../...../.....

เกณฑ์การประเมิน	ระดับคุณภาพ
12 - 15	ดีมาก
8 - 11	ดี
4 - 7	พอใช้
ต่ำกว่า 4	ปรับปรุง

แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง : ให้ผู้สอน สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในระหว่างเรียน แล้วขีด ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

ลำดับ ที่	ชื่อ กลุ่ม	ความร่วมมือ กันทำกิจกรรม ภายในกลุ่ม				การแสดง ความคิดเห็น				การรับฟัง ความคิดเห็น				การตั้งใจ ทำงานเป็น กลุ่ม				การแก้ไข ปัญหา/หรือ ปรับปรุง ผลงานกลุ่ม				รวม
		4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวขวัญชนก อยู่ศรี)

...../...../.....

GRAD VRU

เกณฑ์การให้คะแนน

- ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมอย่างสม่ำเสมอ ให้ 4 คะแนน
- ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมบ่อยครั้ง ให้ 3 คะแนน
- ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมบางครั้ง ให้ 2 คะแนน
- ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมน้อยครั้ง ให้ 1 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ	
ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
18 - 20	ดีมาก
14 - 17	ดี
10 - 13	พอใช้
ต่ำกว่า 10	ปรับปรุง

ใบความรู้ที่ 2 เรื่อง การเขียนแนะนำสถานที่

❖ การเขียนแนะนำสถานที่

การเขียนแนะนำสถานที่ หมายถึง การเขียนบรรยายประเภทหนึ่ง ที่มีการบรรยายถึงลักษณะ รูปทรง สภาพแวดล้อม และรายละเอียดต่าง ๆ ของสถานที่ เพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่แก่ผู้อ่าน หากเป็นสถานที่ ท่องเที่ยว การเขียนแนะนำสถานที่จะมีการบรรยายถึงสถานที่ในลักษณะที่เป็น การชักชวนให้ผู้อ่านเดินทางไป ท่องเที่ยวยังสถานที่นั้น ๆ ด้วย

❖ หลักการเขียนแนะนำสถานที่

1. บอกชื่อสถานที่
2. บอกที่ตั้ง สถานที่อื่น ๆ ที่อยู่ใกล้เคียง
3. บอกรายละเอียดต่าง ๆ ที่เป็นข้อมูลพื้นฐานของสถานที่
4. บรรยายลักษณะของรูปทรง สีและสภาพแวดล้อม
5. บรรยายความรู้สึกเมื่อได้มาอยู่ในสถานที่นั้น เช่น รู้สึกสดชื่นเป็นที่ที่มีอากาศเย็นสบาย
6. บอกข้อเสนอแนะ เช่น ข้อควรปฏิบัติเมื่อเดินทางไปยังสถานที่นั้น ๆ

❖ ข้อควรคำนึงในการเขียน

1. ใช้ภาษาเขียนที่กระชับ ได้ใจความ ชัดเจน
2. ใช้ถ้อยคำให้ถูกต้อง เหมาะสมในเชิงแนะนำ ไม่บังคับขู่เข็ญ มีความสุภาพ นุ่มนวล และไม่ มีอคติ โดยแสดงถึงความจริงใจ
3. แสดงเหตุผลประกอบ หรือยกตัวอย่างเพื่อให้เกิดความน่าเชื่อถือมากขึ้น

GRAD VRU

❖ ตัวอย่างการเขียนแนะนำสถานที่

สามพันโบก จังหวัดอุบลราชธานี

สามพันโบก ตั้งอยู่ที่บ้านโป่งเป่า ต.เหล่างาม อ.โพธิ์ไทร จ.อุบลราชธานี เป็นแก่งหินขนาดใหญ่ในลำน้ำโขง ซึ่งจะปรากฏให้เห็นเฉพาะในช่วงฤดูแล้ง ประมาณเดือนมกราคม – เมษายน ทั้งนี้ที่เรียกว่า “สามพันโบก” เพราะบนแก่งหินมีแอ่งน้ำขนาดเล็กใหญ่จำนวนมากกว่า 3,000 แอ่ง คำว่า “โบก” เป็นภาษาลาว แปลว่า “แอ่ง” นอกจากนี้ ลักษณะของแก่งหินยังมีขนาดใหญ่มากคล้ายภูเขากลางลำน้ำโขง ความสวยงามวิจิตรของหินที่ถูกกระแสน้ำกัดเซาะจนเว้าแหว่ง มองเห็นเป็นภาพศิลปะมีรูปร่างแตกต่างกันออกไป ใหญ่บ้างเล็กบ้าง บ้างเป็นรูปวงรี รูปดาว รูปวงกลม และรูปอื่น ๆ อีกมากมาย ด้วยเหตุนี้ สามพันโบกจึงได้ฉายาว่า “แกรนด์แคนยอนเมืองไทย”

ที่มา : www.1000content.com

GRAD VRU

ชื่อ-นามสกุล..... ชั้น..... เลขที่.....

ใบงานที่ 2 เรื่อง การเขียนแนะนำสถานที่

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนแนะนำสถานที่สำคัญในจังหวัดปทุมธานีที่นักเรียนรู้จักหรือเคยไป พร้อมตั้งชื่อเรื่อง ความยาว 5-8 บรรทัด

แผนการจัดการเรียนรู้

แบบการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC

รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท 21101

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

เรื่อง การเขียนบรรยายประสบการณ์

เวลาเรียน 2 ชั่วโมง

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ครูผู้สอน นางสาวขวัญชนก อยู่ศรี

1. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ตัวชี้วัด

ท 2.1 ม.1/3 เขียนบรรยายประสบการณ์โดยระบุสาระสำคัญและรายละเอียดสนับสนุน

3. สาระสำคัญ

การเขียนบรรยายประสบการณ์ หมายถึง การเขียนเล่าประสบการณ์ที่เกิดขึ้นตามความเป็นจริงที่อาจเป็นประสบการณ์ตรง หรือได้รับการบอกกล่าวมาจากผู้อื่น อาจแทรกความคิดและข้อสังเกตต่าง ๆ

4. สาระการเรียนรู้

การเขียนบรรยายประสบการณ์

5. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอธิบายความหมายและหลักการเขียนบรรยายประสบการณ์ได้ (K)
2. นักเรียนสามารถเขียนบรรยายประสบการณ์ได้ถูกต้อง (P)
3. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำงานเป็นกลุ่ม (A)

6. กระบวนการจัดการเรียนรู้

(ชั่วโมงที่ 1)

ขั้นที่ 1 ชี้นำเสนอบทเรียน

1.1 นักเรียนรับฟังเรื่องเล่าจากครู ในชื่อเรื่อง “เที่ยวเชียงใหม่ ประสบการณ์ที่ไม่เคยลืม”

1.2 ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องเล่า “เที่ยวเชียงใหม่ ประสบการณ์ที่ไม่เคยลืม” โดยครูใช้คำถาม ดังนี้

- นักเรียนเคยมีประสบการณ์อะไรบ้างที่ประทับใจ
- นักเรียนสามารถเขียนบรรยายประสบการณ์ที่นักเรียนประทับใจได้หรือไม่

1.3 นักเรียนศึกษาความหมาย หลักการเขียน และตัวอย่างการเขียนบรรยาย ประสพการณ์ จาก ใบงานที่ 4 เรื่อง การเขียนบรรยายประสพการณ์ เพื่อเป็นแนวทางในการเขียนของตนเอง

ขั้นที่ 2 ขั้นแบ่งกลุ่มแลกเปลี่ยนเรียนรู้

2.1 นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน โดยครูจะคละนักเรียนที่เรียนเก่ง 2 คน และอ่อน 2 คน (กลุ่มเดิม)

2.2 นักเรียนภายในกลุ่ม 4 คน ให้นักเรียนที่เรียนเก่งสูงจับคู่กับนักเรียนที่เรียนอ่อน ศึกษาวิธีการและตัวอย่างการเขียนบรรยายประสพการณ์ จากใบความรู้ที่ 4 เรื่อง การเขียนบรรยายประสพการณ์ และซักถามข้อสงสัยภายในกลุ่ม

2.3 นักเรียนแต่ละคู่กลับมาพร้อมกับกลุ่มเดิม 4 คน แล้วร่วมกันสรุปองค์ความรู้ที่ได้ศึกษาจากใบความรู้ที่ 4 เรื่อง การเขียนบรรยายประสพการณ์ พร้อมผลการเล่าเรื่องจากประสพการณ์เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในกลุ่ม

ขั้นที่ 3 ขั้นร่างงานเขียนและเขียนงาน

3.1 นักเรียนทุกคนในแต่ละกลุ่มนำความรู้เกี่ยวกับการเขียนบรรยายประสพการณ์ ที่ได้ร่วมกันสรุป มาเขียนร่างลงในกระดาษของตนเอง

3.2 นักเรียนทุกคนในกลุ่มนำงานที่ร่างไว้ในกระดาษมาเขียนลงในใบงานที่ 4 เรื่อง การเขียนบรรยายประสพการณ์ โดยสามารถปรึกษากันภายในกลุ่มได้

(ชั่วโมงที่ 2)

ขั้นที่ 4 ขั้นอ่านทบทวนและแก้ไขงานเขียน

4.1 นักเรียนนำงานเขียนการเขียนบรรยายประสพการณ์ จากชั่วโมงที่ 1 มาอ่านทบทวนเพื่อหาข้อบกพร่อง เช่น การสะกดคำ การเรียบเรียงเนื้อหา

4.2 นักเรียนนำงานเขียนให้เพื่อนในกลุ่มและครูช่วยอ่านเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และจดบันทึกข้อผิดพลาดลงในสมุด

4.3 นักเรียนนำข้อเสนอแนะของเพื่อนและครูที่พบจากการอ่านทบทวนมาปรับปรุงแก้ไขงานให้ถูกต้อง

ขั้นที่ 5 ชี้นำเสนองานเขียนและประเมินผล

5.1 นักเรียนแต่ละกลุ่มนำผลงานของตนเองไปติดที่ป้ายนิเทศในห้องเรียน และร่วมกันตกแต่งป้ายนิเทศให้สวยงาม

5.2 นักเรียนซักถามเพิ่มเติม และร่วมกันสรุปบทเรียนเรื่อง การเขียนบรรยายประสบการณ์

5.3 ครูตรวจและประเมินใบงานที่ 4 เรื่อง การเขียนบรรยายประสบการณ์ เป็นรายบุคคล และนำคะแนนที่ได้มารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม

7. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานภาษาไทย วิวิธภาษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
2. ใบความรู้ เรื่อง การเขียนบรรยายประสบการณ์
3. แหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเขียนบรรยายประสบการณ์ เช่น เว็บไซต์ ห้องสมุดโรงเรียน

8. กระบวนการวัดและประเมินผล

ชิ้นงาน/ภาระงาน

ใบงานที่ 4 เรื่อง การเขียนบรรยายประสบการณ์

กระบวนการวัดและประเมินผล

สิ่งที่วัด	วิธีการ/เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมิน
1. อธิบายความหมายและหลักการเขียนบรรยายประสบการณ์ได้	สังเกต/แบบสังเกตพฤติกรรม การเรียน	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์
2. เขียนบรรยายประสบการณ์ได้ถูกต้อง	ตรวจผลงาน/แบบประเมิน การเขียนบรรยายประสบการณ์	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 หรือระดับดีขึ้นไป
3. ความมุ่งมั่นในการทำงานเป็นกลุ่ม	สังเกต/แบบสังเกตพฤติกรรม การทำงานเป็นกลุ่ม	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์

แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียน

คำชี้แจง : ให้ผู้สอน สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในระหว่างเรียน แล้วขีด ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

ลำดับ ที่	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรม/ระดับคะแนน															รวม					
		ความสนใจใน การทำ กิจกรรม			การมีส่วนร่วม ในการ แสดง ความคิดเห็น			การตอบ คำถาม			การ ยอมรับ ฟังความ คิดเห็น ผู้อื่น			ทำงาน ตามที่ ได้รับ มอบหมาย								
		3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1						

GRAD VRU
 ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
 (นางสาวขวัญชนก อยู่ศรี)
/...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

- ระดับ 3 หมายถึง มีพฤติกรรมในระดับ ดี
 ระดับ 2 หมายถึง มีพฤติกรรมในระดับ ปานกลาง
 ระดับ 1 หมายถึง มีพฤติกรรมในระดับ ปรับปรุง

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ	
ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
13 - 15	ดี
9 - 12	ปานกลาง
ต่ำกว่า 9	ปรับปรุง

เกณฑ์การประเมินการเขียนบรรยายประสบการณ์

ประเด็นการประเมิน	ระดับคะแนน			
	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
1. การตั้งชื่อเรื่อง (2 คะแนน) 1.1 ชื่อเรื่องน่าสนใจ มีคำที่สื่อความหมายที่ตรงหรือสอดคล้องกับประเด็นที่กำหนด 1.2 ใช้คำ วลี ประโยคหรือข้อความถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา			ตั้งชื่อเรื่องได้ตามเกณฑ์ครบ 2 ข้อ	ตั้งชื่อเรื่องได้ตาม 1 ข้อ
2. เนื้อหาและการลำดับใจความ (4 คะแนน) 2.1 ลำดับความคิดอย่างต่อเนื่อง 2.2 นำเสนอเนื้อหาตรงตามประเด็นที่กำหนด 2.3 เนื้อหามีความสัมพันธ์กับประเด็นที่กำหนด 2.4 ใจความชัดเจน ลำดับเหตุการณ์สมเหตุสมผล	เขียนเนื้อหาและการลำดับใจความสำคัญตามเกณฑ์ ครบ 4 ข้อ	เขียนเนื้อหาและการลำดับใจความสำคัญตามเกณฑ์ 3 ข้อ	เขียนเนื้อหาและการลำดับใจความสำคัญตามเกณฑ์ 2 ข้อ	เขียนเนื้อหาและการลำดับใจความสำคัญตามเกณฑ์ 1 ข้อ
3. การใช้ภาษา (3 คะแนน) 3.1 เขียนสื่อความเป็นประโยคได้ถูกต้อง 3.2 เลือกใช้คำได้ถูกต้องและสละสลวย 3.3 เขียนเว้นวรรคตอนได้ถูกต้องและไม่เขียนฉีกคำ			ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ครบ 3 ข้อ	ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ 2 ข้อ
4. การเขียนสะกดคำ (3 คะแนน) (เขียนผิดซ้ำ นับเป็น 1 คำ)			เขียนถูกต้องทุกคำ	เขียนผิด 1-2 คำ
				เขียนผิด 3 คำ ขึ้นไป

ประเด็นการประเมิน	ระดับคะแนน			
	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
5. ความเป็นระเบียบเรียบร้อย (3 คะแนน) 5.1 เขียนตัวหนังสือได้ชัดเจน อ่านง่าย 5.2 สะอาดเรียบร้อย 5.3 เขียนครบตามจำนวนบรรทัด ที่กำหนด		เขียนได้ตาม เกณฑ์ ครบ 3 ข้อ	เขียนได้ตาม เกณฑ์ 2 ข้อ	เขียนได้ตาม เกณฑ์ 1 ข้อ

GRAD VRU

แบบประเมินการเขียนบรรยายประสบการณ์

คำชี้แจง : ให้ผู้สอน ประเมินการเขียนของนักเรียนในระหว่างเรียน แล้วขีด ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

ที่	ชื่อ-นามสกุล	การตั้งชื่อเรื่อง		เนื้อหาและการลำดับใจความ				การใช้ภาษา			การเขียนสะกดคำ			ความเป็นระเบียบเรียบร้อย			รวม	
		2	1	4	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1		

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวขวัญชนก อยู่ศรี)

...../...../.....

เกณฑ์การประเมิน	ระดับคุณภาพ
12 - 15	ดีมาก
8 - 11	ดี
4 - 7	พอใช้
ต่ำกว่า 4	ปรับปรุง

แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง : ให้ผู้สอน สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในระหว่างเรียน แล้วขีด ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

ลำดับ ที่	ชื่อ กลุ่ม	ความร่วมมือ กันทำกิจกรรม ภายในกลุ่ม				การแสดง ความคิดเห็น				การรับฟัง ความคิดเห็น				การตั้งใจ ทำงานเป็น กลุ่ม				การแก้ไข ปัญหา/หรือ ปรับปรุง ผลงานกลุ่ม				รวม
		4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวขวัญชนก อยู่ศรี)

...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

- ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมอย่างสม่ำเสมอ ให้ 4 คะแนน
 ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมบ่อยครั้ง ให้ 3 คะแนน
 ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมบางครั้ง ให้ 2 คะแนน
 ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมน้อยครั้ง ให้ 1 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ	
ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
18 - 20	ดีมาก
14 - 17	ดี
10 - 13	พอใช้
ต่ำกว่า 10	ปรับปรุง

ใบความรู้ที่ 4

เรื่อง การเขียนบรรยายประสบการณ์

การเขียนบรรยายประสบการณ์

การเขียนบรรยายประสบการณ์ เป็นการอธิบายเรื่องราวต่าง ๆ ตามลำดับเหตุการณ์อย่างตรงไปตรงมา เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องและเกิดความรู้สึกคล้อยตามและเรื่องราวที่ผู้เขียนต้องการเล่า การเขียนบรรยายประสบการณ์สามารถเขียนได้หลายรูปแบบ เช่น เรียงความ จดหมาย บันทึก เป็นต้น ซึ่งผู้เขียนสามารถเลือกเขียนได้ตามความถนัดของตนหรือความเหมาะสมกับเหตุการณ์

วิธีการเขียนบรรยายประสบการณ์

1. การกำหนดจุดมุ่งหมายในการเขียน ต้องตั้งจุดมุ่งหมายก่อนว่าจะเขียนบรรยายประสบการณ์เรื่องใด ประสบการณ์จะให้คุณค่าหรือข้อคิดอย่างไรบ้างแก่ผู้อ่าน
 2. เลือกประสบการณ์ที่ดีและน่าสนใจ เรื่องที่นำมาเขียนบรรยายประสบการณ์ควรมีแง่มุมที่ดีและน่าสนใจและควรเป็นประสบการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตของผู้เขียน ไม่ควรเขียนเรื่องที่แต่งขึ้นหรือสมมุติขึ้นเอง
 3. การวางโครงเรื่องก่อนการเขียน คือ การลำดับเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบ ได้แก่ การเปิดเรื่อง การปิดเรื่อง จะเล่าประสบการณ์ใดก่อน หรือประสบการณ์ใดหลัง การเขียนเปิดเรื่องควรเปิดให้ผู้อ่านประทับใจ การลำดับเรื่องอย่างไรไม่ให้ผู้อ่านสับสน ทั้งนี้การนำเรื่องหรือเปิดเรื่องต้องไม่ยาวเกินไป เนื้อเรื่องต้องกระชับ กะทัดรัด ชัดเจน และต้องปิดเรื่องให้ผู้อ่านได้แกงคิดหรือสรุปจบอย่างประทับใจด้วย
 4. การย่อหน้าให้เหมาะสม การเขียนบรรยายประสบการณ์อาจแบ่งย่อหน้าเป็นเหตุการณ์ก็ได้ ย่อหน้าหนึ่ง ๆ ควรมีเหตุการณ์เดียว
 5. การใช้ภาษาที่ดี ต้องใช้ภาษาเขียนบรรยายประสบการณ์อย่างมีศิลปะ กล่าวคือ ต้องสื่อความหมายได้ดี ผู้อ่านอ่านแล้วรู้เรื่องเข้าใจ อาจก่อให้เกิดจินตนาการ อารมณ์สะท้อนใจ ทั้งนี้ควรเลือกใช้ภาษาให้เหมาะสมถูกต้องตามระดับ และควรใช้ภาษาระดับกึ่งทางการ
- สิ่งสำคัญในการเขียนบรรยายประสบการณ์ คือ การเรียงลำดับเหตุการณ์ให้ชัดเจน และอธิบายเรื่องราว ความเป็นจริง ซึ่งจะทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องได้ง่ายและเกิดความรู้สึกคล้อยตาม

ตัวอย่างการเขียนบรรยายประสบการณ์

ประสบการณ์ที่ฉันไม่เคยลืม

เมื่อย้อนวันวานไป คนทุกคนต่างก็มีประสบการณ์ด้วยกันทั้งนั้น แต่ประสบการณ์ที่ทุกคนได้เจอนั้นจะแตกต่างกัน ประสบการณ์ชีวิตของฉันนั้นมีมากมายเหลือล้น จนฉันคิดว่าทุกสิ่งทุกอย่างที่ทำลงไปนั้นถือเป็นประสบการณ์และเป็นผลกำไรของชีวิตทั้งหมด

ฉันจะขอเล่าเรื่องหนึ่งที่ประสบกับตัวเอง ซึ่งจะหาจากที่ไหนไม่ได้ เริ่มแรกฉันส่งเรียงความไปยังเว็บเพจหนึ่ง ซึ่งทางเว็บเขาจะคัดเลือกผู้โชคดีเพียง 20 คนเท่านั้นที่มีโอกาสได้ไปดูงานโครงการหลวงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ทรงพระราชกรณียกิจ ซึ่งมีโครงการว่า “พาน้องได้ขึ้นดอยตามรอยเท้าพ่อ” ณ พิพิธภัณฑ์โรงงานหลวง อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ และฉันเป็นหนึ่งในผู้โชคดี 20 คนในขณะนั้นเมื่อได้ดูรายชื่อประกาศผลแล้ว ฉันมีความสุขมาก ฉันรู้สึกโชคดีที่สุดในตอนนั้น และนี่เป็นเพียงความสุขแรกเริ่มเท่านั้น และเมื่อฉันได้ไปดูงาน ที่อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งได้ไปดูโครงการของในหลวงของเรา ระยะทางที่ฉันเดินขึ้นเขาไปรวมทั้งหมด 5 กิโลเมตร ในระหว่างนั้น ฉันได้ชมธรรมชาติทั้งหมดรอบๆภูเขาซึ่งเต็มไปด้วยต้นไม้ใหญ่ ดอกไม้ที่สวยงาม ฉันมีความสุขที่ได้ดูสิ่งเหล่านี้เพราะเป็นธรรมชาติทั้งหมด มองไปรอบ ๆ จะเห็นเป็นสีเขียวหมด ซึ่งดูแล้วรู้สึกสบายตา และเมื่อฉันได้ขึ้นไปข้างบนก็เห็นพื้นที่ที่เต็มไปด้วยไร่สตอร์วเบอร์รี่ ไร่แห่งนี้มีที่มาที่ไป ก็คือ ชาวบ้านที่แต่ก่อนนิยมกันปลูกฝิ่นภายในไร่ ทั้งไร่มีแต่ฝิ่น แต่ในหลวงทรงเห็นความสำคัญที่ว่าเรานั้นสามารถปลูกอย่างอื่นที่ดีกว่าฝิ่น เพราะฝิ่นถือเป็นยาเสพติดชนิดหนึ่ง ในหลวงทรงให้ปลูกสตอร์วเบอร์รี่แทนฝิ่น พอเริ่มปลูกสตอร์วเบอร์รี่ได้สักพักและเห็นผล ชาวบ้านทั้งหมดจึงได้ปลูกสตอร์วเบอร์รี่กันทั้งไร่ และนี่ถือเป็นประสบการณ์ที่ยิ่งใหญ่และเป็นประสบการณ์ชีวิตที่ดีที่สุดที่ฉันมีอาจลืมได้

ที่มา : <http://numie1122.blogspot.com>

GRAD VRU

© อภานันท์ จงศิริ

ชื่อ-นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

ใบงานที่ 4 เรื่อง การเขียนบรรยายประสบการณ์

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนบรรยายประสบการณ์ที่นักเรียนประทับใจมากที่สุด 1 เรื่อง พร้อมตั้งชื่อเรื่อง ความยาว 8-10 บรรทัด

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางสาวขวัญชนก อยู่ศรี
วัน เดือน ปี เกิด	14 กรกฎาคม 2536
สถานที่เกิด	จังหวัดนครสวรรค์
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2560 ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
ที่อยู่ปัจจุบัน	40 หมู่ 9 ตำบลหนองกลับ อำเภอหนองบัว จังหวัดนครสวรรค์

GRAD VRU